

Oxf. 172.8 : 18 : 228.81 : (497.12 Trakovski gozd, Prelesnikova kolinska, Donatka gora, Beliunc) RSS

E. 146

INŠITUT ZA GOZDNO IN LESNO GOSPODARSTVO PRI
BIOTEHNIŠKI FAKULTETI V LJUBLJANI

MIKOFLORA V PRAGOZDOVIH
SLOVENIJE

- I. Preddinarski drugotni nizinski pragozd Trakovo v Trakovskem gozdu.
II. Dinarski nizinski pragozd Prelesnikova kolinska
III. Pannika pragozdova Donatka gora in Beliunc
(mikoflora, vegetacija, ekologija)

LJUBLJANA, 1980

Nosilka naloge:

Stana Hočvar
Stana HOČVAR, dipl.biol.

Direktor:

M. Kmecl
Marko KMECL, dipl.ing.

Nalogo: "Mikoflora v pragozdovih Slovenije" je financirala Raziskovalna skupnost Slovenije v letih 1975 - 1980; sofinancer pa je bilo Splošno združenje gozdarstva Slovenije.

Nosilka naloge:

Stana HOČEVAR, dipl.biologinja, višja znanstvena sodelavka,
Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo pri Biotehniški
fakulteti v Ljubljani, fitopatologinja

Sodelavci:

Franc BATIČ, dipl.biolog, asistent, Inštitut za biologijo
Univerze v Ljubljani, lichenolog

dr.Andrej MARTINČIČ, dipl.biolog, izredni profesor, VTOZD za
biologijo pri Biotehniški fakulteti v Ljubljani, briolog

dr.Milan PISKERNIK, dipl.biolog, višji znanstveni sodelavec,
Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo pri Biotehniški
fakulteti v Ljubljani, fitocenolog

P R E D G O V O R

V Sloveniji imamo na srečo ohranjenih 13 pragozdov na površini okoli 350 ha, ki so bili do sedaj še skoraj popolnoma neraziskani. Če hočemo uspešno proučevati naravne pogoje za nastanek, razvoj in količinsko vrstno stanje mikoflore, je najbolje, da jo raziskujemo v nespremenjenih naravnih razmerah - v pragozdcvih. Prav tako je potrebno, da se za kompleksno raziskovanje gozda raziščejo tudi glive, ki so za razvoj in obstanek gozdnih združb prav tako važne kot različne drevesne vrste, grmovja, zelišča, mahovi in lišaji, ker te razkrajajo organske snovi in jih spreminjajo v stanje, ki ga potem izkoriščajo višje rastline za prehranjevanje in rast. Določene vrste gliv pa sestavljajo s posameznimi drevesnimi vrstami mikorizo in na ta način omogočijo drevju normalno rast.

Naravna znamenitost in znanstvena vrednost pragozda je v tem, da nam predičuje neskvarjene vzorce nemotenega snavanja narave, ki je v njem ustvarila ravnotežje živih in mrtvih naravnih sil ter dosegla v njem višek ustvarjalne sposobnosti. Mnoge vrste gliv bomo našli prav v pragozdovih, ki so ostanki prvotne vegetacije in jih ne najdemo v gospodarskih gozdovih, ker jim ti ne nudijo več ustreznih pogojev za življenje. Na drugi strani se prav v pragozdovih razvijajo v izobilju take vrste gliv, ki povzročijo v gospodarskih gozdovih veliko škodo, npr. sušenje drevja in razkroj dragocene in drage lesnine.

Pragozd je najbogatejša in najpestrejša združba višjih rastlin, ki obsega tudi mnogoštevilne živali, med njimi so posebno važne ptice, in zelo veliko mikroorganizmov, med glivami pa obligatne ter fakultativne zajedavske glive, mikorizne glive in gniloživke. Vse tri omenjene skupine gliv smo proučevali v naših pragozdovih. Njihovo ekologijo pa smo zajeli prek osnovnih rastiščnih tipov, ki jih nakazujejo gozdne vegetacijske združbe. Naše raziskave v zvezi z mikoflоро, brioflоро in lihenoflоро so za Slovenijo pionirska delo.

V prvem petletnem obdobju (1975-1979) smo raziskali mikoflоро v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo, v dinarskem mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka in v panonskih pragozdovih Donačka gora in Belinovec.

I PREDDINARSKI DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV
V KRAKOVSKEM GOZDU
(MIKOFLORA, VEGETACIJA IN EKOLOGIJA)

V S E B I N A:

Stran:

Izvleček, synopsis

1. UVOD	1
2. METODE DELA	4
2.1. Ugotavljanje ekoloških razmer	4
2.2. Inventarizacija gliv	5
3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	6
3.1. Ekološke razmere	6
3.1.1. Mikrorelief	6
3.1.2. Talnica	8
3.1.3. Vlažnost na površini tal	11
3.1.4. Vegetacija in sestoji	11
3.1.4.1. Tabelarna utemeljitev vrstnega reda popisov v fitocenotski razpredelnici	13
3.1.5. Lišajska flora	49
3.1.6. Tabelarni prikaz vegetacije	51
3.1.7. Fitocenotska razpredelnica	51
4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	51
4.1. Sistematični pregled zbranih gliv	51
4.1.1. Ekologija obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv	63
4.1.2. Biološka karakteristika obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv	110
5. SKLEPI	120
6. POVZETEK v nemščini	121
7. LITERATURA	123 - 128

PREDDINARSKI DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOVO V KRAKOVSKEM GOZDU

I z v l e č e k

HOČEVAR,S. in soavtorji: Preddinarski drugotni nižinski pragozd Krakovo v Krakovskem gozdu

Pri raziskovanju mikoflore v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo v Krakovskem gozdu smo zbrali in določili 137 vrst gliv. Od teh sta dve vrsti obligatni zajedavski glivi (ena v listju doba, druga v listih podlesne vetrnice), 101 vrsta je lignikolnih gliv, 33 vrst terestričnih in 1 vrsta je gniloživka v gniloživki (hipersaprofit). Med terestričnimi glivami je 22 vrst mutualističnih "zajedavk", ki sestavljajo mikorizo s koreninjem doba, belega gabra, črne jelše, poljskega bresta, ozkonostnega jesena in čremse, 10 vrst razkraja listni opad in steljo, 19 vrst je užitnih, 7 strupenih. Od teh so 3 vrste strupenelle, če jih jemo surove, 1 vrsta pa če jo uživamo z alkoholnimi pijačami. Med lignikolnimi glivami je 10 vrst užitnih, eno vrsto izkoriščajo v zdravilstvu. Našli smo tudi novo vrsto ploskocevke - *Trametes fragrans*. Ugotovljene glive smo obravnavali tudi v ekološkem smislu na podlagi natančno posnetega mikroreliefa in rastlinskih združb v katere so izčrpno vključeni tudi mahovi in lišaji.

THE MYCOFLORA, VEGETATION AND ECOLOGY OF THE SECONDARY LOWLAND
VIRGIN FOREST KRAKOTO NEAR KOSTANJEVICA IN SOUTHERN SLOVENIA

Synopsis

HOČEVAR, S. and coauthors: Secondary lowland virgin forest Krakovo
near Kostanjevica in Southern Slovenia

As the result of the research of the mycoflora in the virgin forest Krakovo, 137 species of fungi were identified. Two of them are obligatory parasites, one species on the leaves of *Quercus robur*, the other of *Anemone nemorosa*. 101 species are lignicolous, 33 terrestrial, and 1 hypersaprophytic. Among the terrestrial fungi 22 species are mutualistic "parasites" forming a mycorrhiza with the roots of *Quercus robur*, *Carpinus betulus*, *Alnus glutinosa*, *Ulmus campestris*, *Fraxinus parvifolia* and *Prunus padus*. A new species of *Trametes* - *T. fragrans* - is described.

The fungi established in this virgin forest are dealt with also ecologically taking account of the microrelief measured specially for this purpose, and of the plant communities encompassing the complete accessible moss and lichen flora.

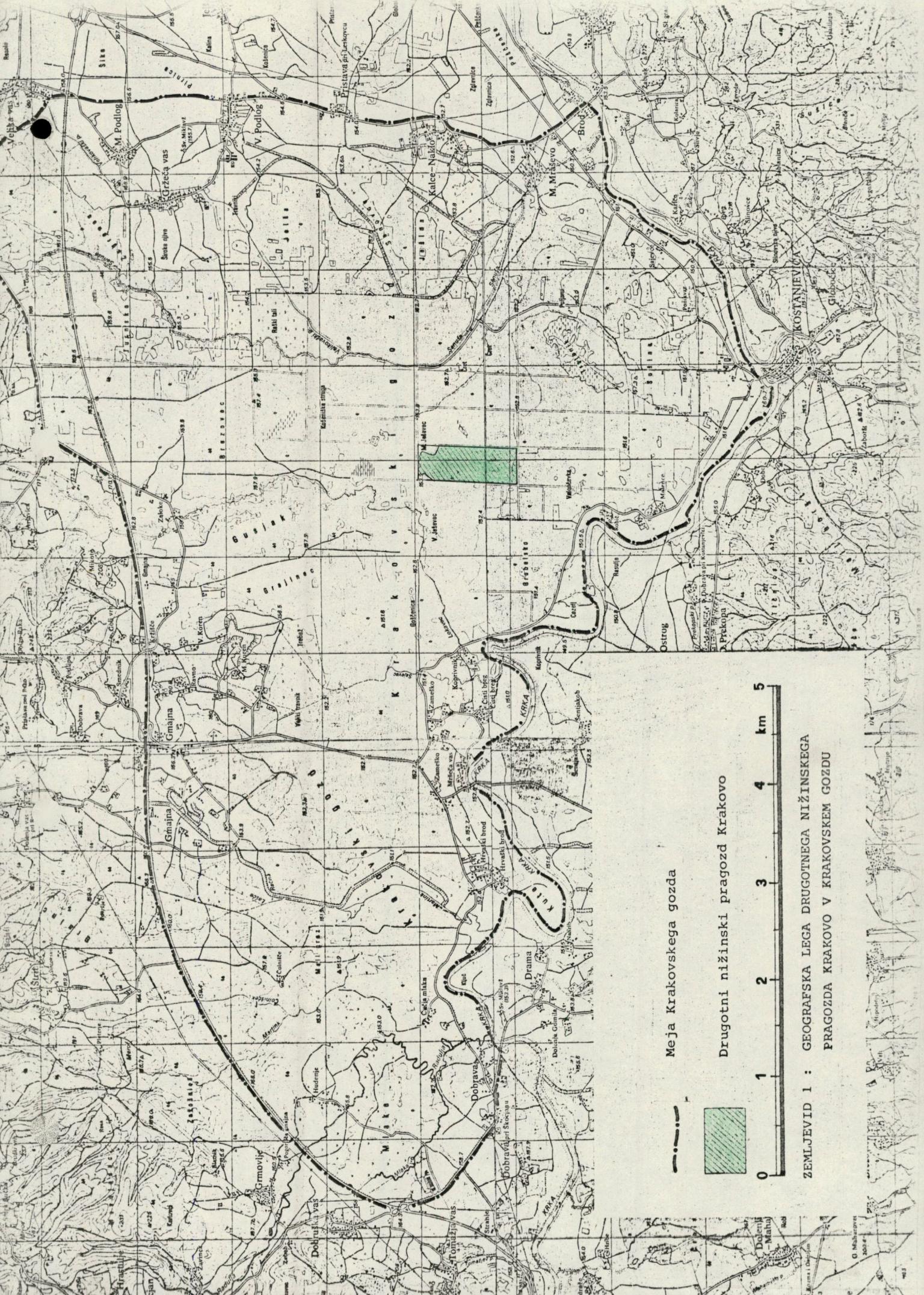
DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOVO V KRAKOVSKEM GOZDU

1. UVOD

Drugotni nižinski pragozd Krakovo se razprostira v vzhodnem delu razsežnega Krakovskega gozda in 3 km severno od mesta Kostanjevica na Krki. Upravlja ga TOZD gozdarstvo Kostanjevica na Krki, ki spada h Gozdnemu gospodarstvu Brežice. Je v 38. oddelku gozdnega revirja Krakovo in zavzema 38,61 ha površine (naris 1). Drugotni nižinski pragozd leži med $45^{\circ}52'23''$ in $45^{\circ}52'57''$ severne geografske širine ter med $15^{\circ}24'24''$ in $15^{\circ}24'39''$ geografske dolžine vzhodno od Greenwicha. V naravnem pragozdnem rezervatu niha nadmorska višina od 152,51 m (točki 2 in 5) do 153,52 m (točka 26) - narisa (1,2). Razpon med najnižjo in najvišjo točko (največja višinska razlika) je le 1,01 m, kljub temu pa se tla po količini vlage zelo razlikujejo. To dokazuje, da obsega drugotni nižinski pragozd le ravninski in zelo malo valovit kompleks sveta v nižinskem poplavnem območju reke Krke in njenih pritokov (zemljevid 1). Te podatke smo dobili s snemanjem mikroreliefa v mreži na 100 m, in tako opredelili višine posameznih točk v 10 cm višinskih stopnjah. Tehnična dela na terenu so opravili Borut Bitenc, dipl.inž., asistent inštituta, Jože Grzin in Viktor Preželj, tehnična sodelavca inštituta. Za opravljeno delo se jim zahvaljujemo.

Tla v drugotnem nižinskem pragozdu so ponekod zelo vlažna in zaglejena, na splošno pa so globoka, težka, glinasta, zbita, slabo zračna, nekoliko zakisana, sveža do mokra in v depresijah zamočvirjena (Pavšer, 1963). Ker smo želeli dobiti določne podatke o tem, kako je razporejena vlažnost tal v drugotnem pragozdu, smo posneli površinski odstotni delež mokrih mest in po tem izdelali naris 3b.

V rezervatu prevladuje dob (*Quercus robur L.*), primešane pa so mu naslednje drevesne vrste: črna jelša (*Alnus glutinosa* /L./ Gaertn.), beli gaber (*Carpinus betulus L.*), maklen (*Acer campestre L.*), poljski brest (*Ulmus minor Mill.*), ozkolistni jesen (*Fraxinus parvifolia Lamk.*), hruška drobnica (*Pirus communis Borkh.*), češnja (*Prunus avium var. silvestris* /Kirsch./ Dierb.), čremsa (*Prunus padus L.*) - sl.1. V pragozdnem rezervatu smo ugotovili tudi eno drevo bukve (*Fagus silva-*

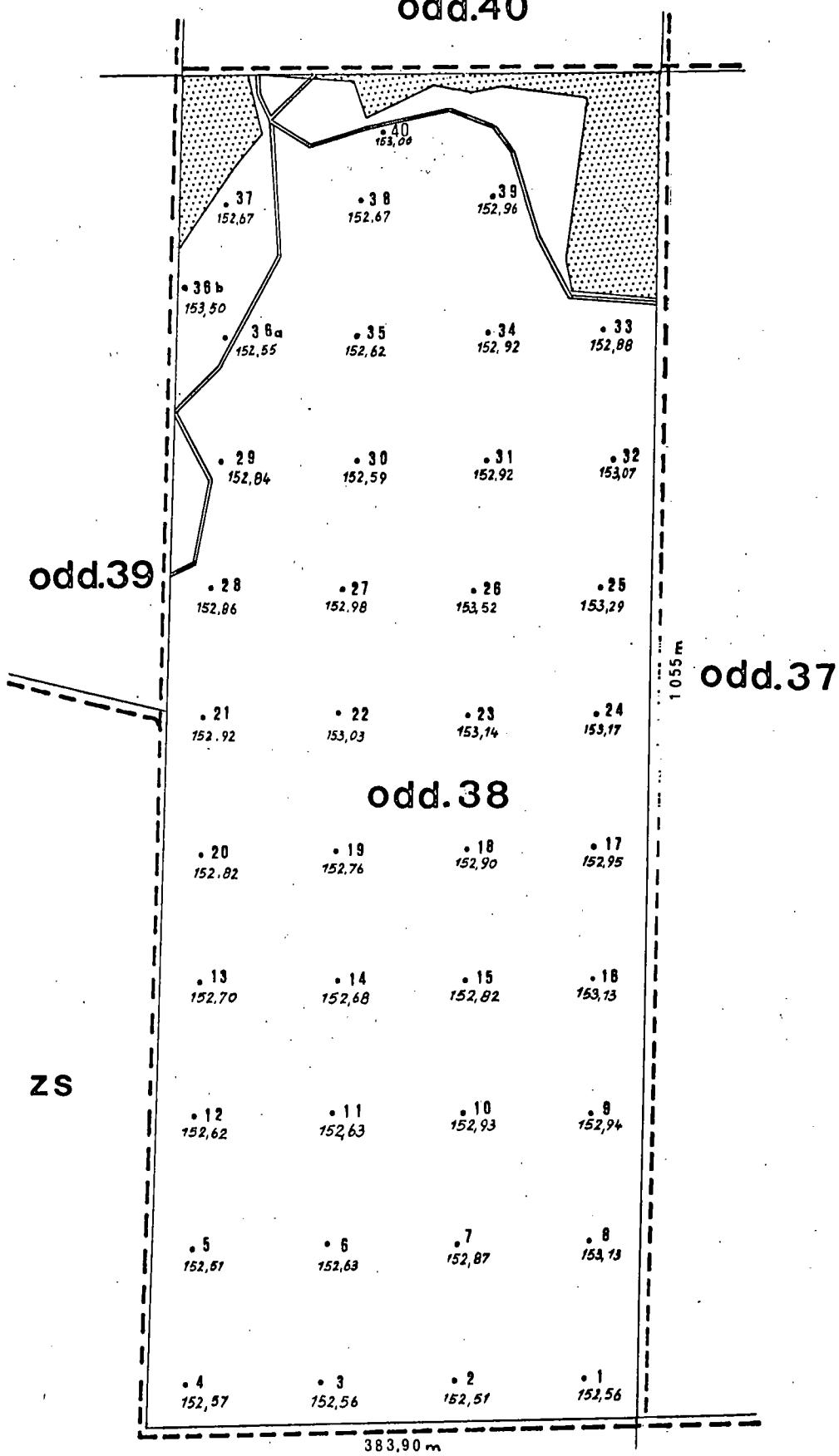
Meja Krakovskega gozda

ZEMLJEVID 1 : GEOGRAFSKA LEGA DRUGOTNEGA NIŽINSKEGA PRAGOZDA KRAKODO V KRAKOVSKEM GOZDU

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

M 1 : 5000

odd.40

NARIS 1 : NADMORSKE VIŠINE NA RAZISKOVALNIH PLOSKVAH . RAZPON NADMORSKIH VIŠIN 1,1 m :
NAJNIZJA 152,51 m (TOČKI 2 in 5), NAJVISJA 153,52 m (TOČKA 26).

ni več pragozd

tica L.). V nižji drevesni sloj sega pogosto leska (*Corylus avellana* L.). V močno zamočvirjenih predelih nadomešča dob črna jelša. Po Mlinšku (1970) so v letih 1947 in 1948 posekali zaradi snegoloma v drugotnem pragozdu 2000 m^3 , leta 1963 pa 377 m^3 dobovine; na to je pristal Republiški zavod za spomeniško varstvo. Posebno močno je izsekani severni del pragozda (1,89 ha), zato smo letega izločili; sedaj nima Krakovo več oblike pravokotnika, temveč nepravičnega mnogokotnika (naris 1). Ne zavzema več 40,50 ha površine, temveč le 38,61 ha, kar smo že navedli v začetku uvoda. Človeška roka ni posegla v nižinski pragozd samo s sečnjo, temveč je izkopala tudi drenažne jarke (naris 1). Zato ne moremo več govoriti o prvotnem pragozdu, temveč le o drugotnem, ki pa tudi kot tak ni ostal nedotaknjen. V tem naravnem rezervatu pragozdnega tipa je ohranjena prvotna gozdna vegetacija doba, doba in belega gabra ter črne jelše. Tu so dobi stari 153 do 167 let (Accetto, 1973). Ker je pragozd Krakovo edini tovrstni objekt v Sloveniji in eden redkih dobro ohranjenih tovrstnih nižinskih pragozdov v Jugoslaviji, ga je Zavod za spomeniško varstvo SRS zavaroval kot naravno znamenitost (Ur.l.LRS, št.12/1952).

2. METODE DELA

2.1. UGOTAVLJANJE EKOLOŠKIH RAZMER

Ekološke razmere v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo smo ugotavljali glede na naše možnosti. Pri tem smo se zavedali, da bi bila kot ena temeljnih ekoloških osnov potrebna podrobna pedološka karta, ki pa jo je bilo treba iz finančnih in časovnih razlogov odložiti za poznejši čas. Omejili smo se le na naslednje tri ekološke vidike:

- a) mikrorelief, ki smo ga kartirali z avtomatskim nivelerjem in pri tem dosegli višinske stopnje po 10 cm;
- b) konkretno vlažnost na površini tal, ki smo jo ugotovili s kartiranjem mokrih mest, katerih delež smo izrazili v odstotkih pregledanih površin;
- c) kartiranje vegetacije kot posredne nakazovalke rastiščnih razmer.

Vse tri ekološke dejavnike ali nakazovalce smo kartirali v mreži točk 100×100 m. Terensko fitocenološko analizo smo opravili na vnaprej določenih točkah s popolnimi popisi drevesnih, grmovnih, zeliščnih, mahovnih in lišajskev vrst,

pri tem pa smo izčrpno navedli količine po skali: e = 1 primerek, r = 2-5 primerkov, + = 6-10 primerkov, x = 11 primerkov do 10% pokrovnosti, 1 = 11-20% pokrovnosti, 2 = 21 do 40% pokrovnosti, 3 = 41-60% pokrovnosti, 4 = 61-80% pokrovnosti, 5 = 81-100% pokrovnosti. Velikost popisnih ploskev za pritalne sloje rastlinja je bila 7 x 7m, za drevesni sloj pa krog s polmerom 20 m. S popisovanjem na majhnih površinah smo dosegli večjo natančnost in izčrpnost popisa in dali poudarek splošnejšim rastlinam; zato pa so nekatere redke rastlinske vrste, ki bi jih našli na večji popisni površini, iz popisov izpadle.

2.2. INVENTARIZACIJA GLIV

Pri proučevanju mikoflore na listih, vejah, deblih, debelnih štrcljih, panjih, koreninah in na tleh smo posvetili posebno pozornost lignikolnim glivam, ki razkrajajo lesnino, povzroče njen trohnenje in pri tem napravijo veliko gospodarsko škodo na drevesnih vrstah. V nižinskem drugotnem pragozdnem rezervatu imajo omenjene glive zelo dobre možnosti za svoj razvoj in širjenje, ker je na vložjo veliko gostiteljev (fiziološko oslabljena in že sušeča se debla različnih drevesnih vrst, veje, korenine in debelni štrclji ter tudi panji). Manj smo proučevali in inventarizirali tiste glive, ki rastejo iz tal (terestrične). Te smo razvrstili v terikolne, mikorizne in tiste, ki razkrajajo steljo in listni opad. Terestrične glive smo razdelili tudi na užitne in strupene. Navajamo tudi lignikolne glive, ki so užitne. Užitnost ali strupenost gliv podajamo po tehle avtorjih: Cetto 1971, Kreisel 1961, Lange 1962, Moser 1978, Petkovšek, V.-I. Stanič 1965.

Mikoflora v pragozdnem rezervatu na dobih in primešanih listavcih ter na grmovnem in zeliščnem sloju smo začeli inventarizirati že 1.1974. Terenskih raziskovanj je bilo 12, potekala pa so takole: 9.4.1974, 31.5.1974, 10.7.1974, 16.2.1975, 9.-11.4.1975, 15.-17.4.1975, 23.6.-25.6.1975, 18.10.1975, 24.3.1977, 6.5.1977, 24.5.1977 in 8.6.1978.

Splošno znane in najbolj pogostne glive smo samo zabeležili, redkejše, redke, bolj zanimive in tiste, ki napravijo veliko gospodarsko škodo pa hranimo v herbarijih Inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo pri Biotehniški fakulteti v Ljubljani in Zavoda za botaniko naravoslovno matematične fakultete v Zagrebu (ZA).

Mikologinja dr.Milica Tortić je namreč pomagala determinirati posebno redke vrste gniloživk, zato se ji najlepše zahvaljujemo.

Nabранe in določene vrste gliv prikazujemo po abecednem vrstnem redu. Navajamo tudi tip trohnobe, ki ga povzročajo fakultativne zajedavske glice, fakultativne in obligatne gniloživke v lesnini (v beljavi ali v jedrovini ali v obeh) posamezne okužene drevesne vrste. Nekatere vrste gliv, posebno redke, zaslužijo, da napišemo o njih kaj več kot o dobro znanih. Glice, ki smo jih zaznamovali s +, smo določili samo v nižinskem pragozdnem rezervatu, drugod v gospodarskem Kramovskem gozdu pa jih nismo zabeležili (Hočevar-Tortić, 1975).

Glice smo inventarizirali prav tako kot fitocenološke popolne popise na vnaprej določenih popisnih ploskvah, velikih 7×7 m. Če na teh ploskvah ni bilo ustreznega gradiva, na katerem se razvijajo lignikolne glice, potem smo jih določali tudi na gradivu med izloženimi ploskvami. L.1974 pa smo inventarizirali lignikolne in terestrične glice povsod, kjer smo jih zagledali, tako da nekatere vrste gliv nimajo napisanega podatka v kateri fitocenološki združbi se razvijajo, ker tega leta še nismo izločili popisnih ploskev.

3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

3.1. EKOLOŠKE RAZMERE

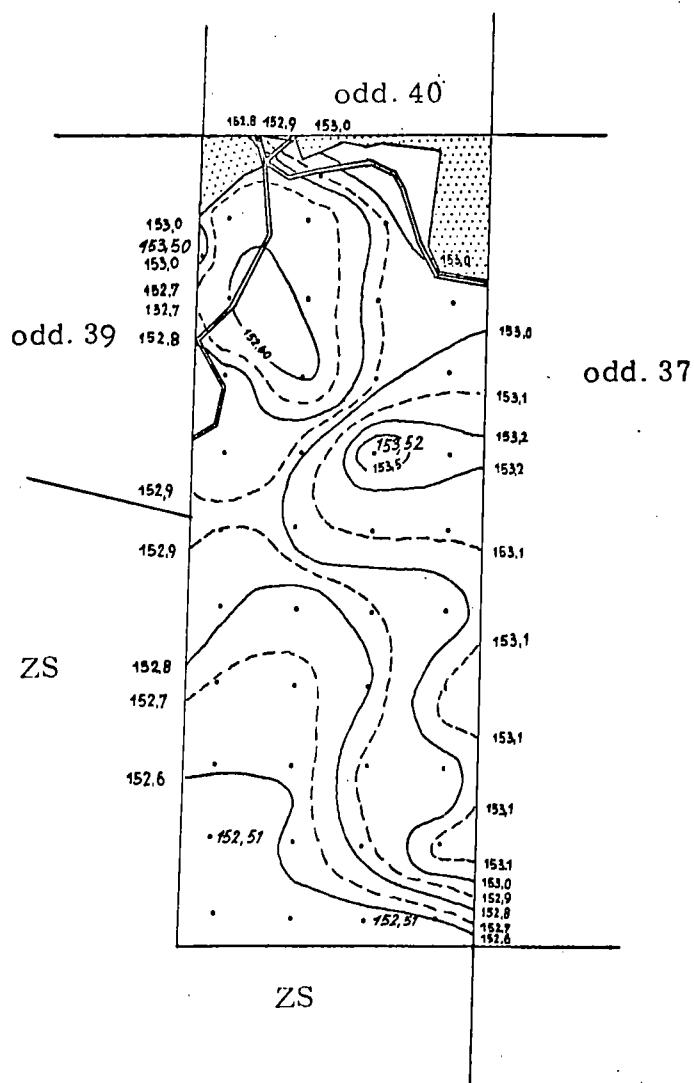
Rezultati kartiranja mikroreliefa, talnice, vlažnosti tal na površju in vegetacijskih združb so prikazani na narisih 2, 3a₁, 3a₂, 3b in 4a v merilu 1:10 000. Uporabili smo jih pri opisu rastišč posameznih vrst gliv. Za drevesne in najpomembnejše grmovne, zeliščne in glivne vrste smo izdelali 40 narisov (4b - 32). Prikazanih je 8 vrst dreves, 5 vrst grmov, 16 vrst zelišč in 34 vrst gliv, torej skupaj 63 vrst rastlin.

3.1.1. MIKRORELIEF

Mikrorelief pragozdne površine kaže, da so dvignjene lege predvsem ob vzhodnem robu. V severnem delu prečka pragozd v vsej širini širok hrbet. Na tem hrbitu je blizu zahodnega roba majhna uleklnina. V severozahodnem delu je obsežna kota-

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

M. 1 : 10 000

NARIS 2 : MIKRORELIEF : EKVIDISTANCA = 10 cm

ni več pragozd

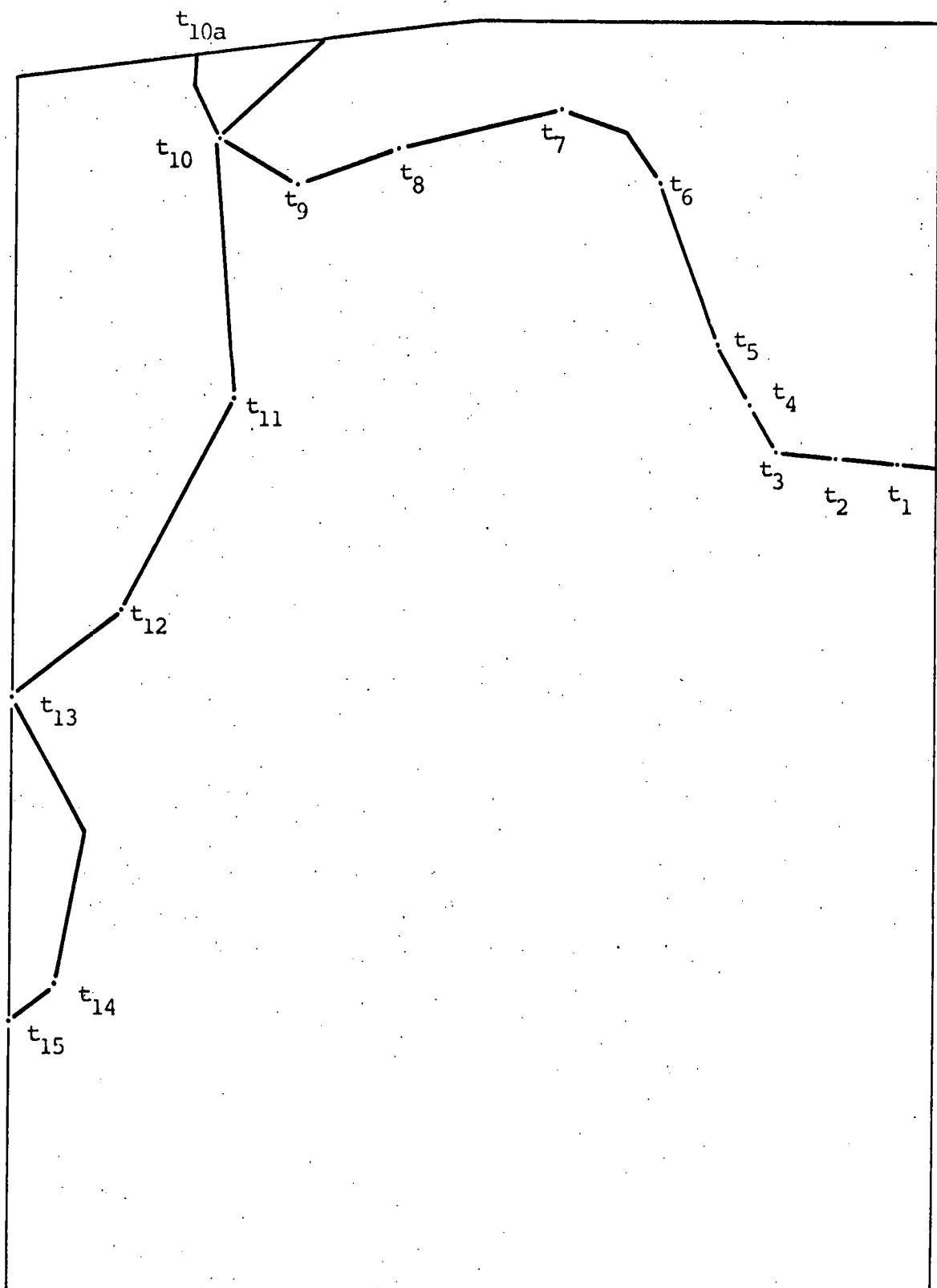
nja, v jugozahodnem delu pa se od grebena spušča proti jugozahodnem vogalu razpotegnjena uleknina. Zaradi tega je ravnih leg zelo malo, vse drugo so zelo položna pobočja. Ta drobna razgibanost je razvidna iz narisa 2, kjer je mikrorelief prikazan v stopnjah po 10 cm.

3.1.2. TALNICA

Ob ugotavljanju (merjenju) položaja regulacijskih jarkov v severnem delu pragozda, smo želeli ugotoviti tudi razporeditev talnice v tem predelu. Oboje smo opravili 22. in 23. novembra 1978 po daljšem sušnem obdobju. Ker zaradi tega na površini tal niti v dnu jarkov ni bilo talnice, razen na enem mestu (t 13), je samostojni tehnik J. Grzin na svojo pobudo izkopal več jam vzdolž vseh kanalov (naris 3a₁). Naslednji dan sta z inž. B. Bitencem izmerila v vseh jamah višino vode, ki se je v njih natekla. S tem sta omogočila zelo nazoren vpogled v razporeditev talnice v tleh. Izkazalo se je, da je bila takrat talnica skoraj na vsaki točki v drugačni višini, vezana v neprepustnem glinastem sloju tal. Njena višina je odvisna od valovitosti neprepustnega talnega sloja, popolnoma neodvisna pa od razgibanosti zunanje površine. Tako leži v uleknini v severozahodnem delu (t 11) neprepustna plast tal više kot bolj severno (t 10), kjer je teren za 10 cm višji, neprepustna plast s talnico pa 24 cm nižja. Glede na to je tudi odtek vode ob nizkem vodnem stanju že po naravi brez umetno napravljenih jarkov usmerjen iz nižjih predelov v višje skozi prepustne zgornje sloje tal.

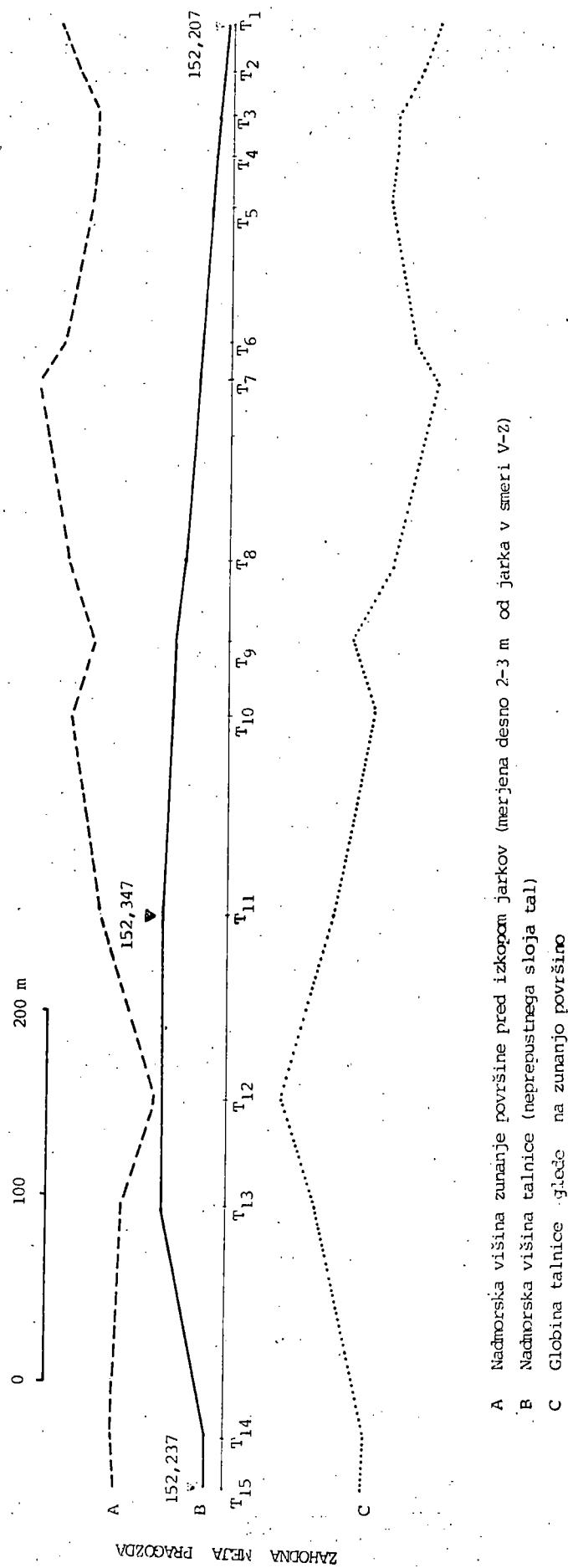
Na t 13 je bila tedaj talna voda na površini že pred merjenjem zato, ker je edino tam jarek zarezan v neprepustno plast; povsod drugod pa nastopi neprepustna plast vedno pod dnom jarkov. Razumljivo je torej, da npr. na t 11 ni talnice na površju, čeprav leži neprepustna plast 13 cm više kot na t 13, saj je jarek tam komaj 16 cm globok, na t 13 pa kar 34 cm, kar je druga največja izmerjena globina. Na t 10_a na severni meji, na sečišču kanala s preseko, severno od t 11 in južno od t 11 in med t 14 in t 15 sega talnica do površine. Luži na t 10 in t 13 sta posledica občasnega poglabljanja jarkov, ker rabita za napajališče divjadi.

Na narisu 3a₂ smo na vzdolžnem preseku regulacijskih jarkov prikazali nadmorsko višino zunanje površine tal pred izkopom jarkov, nadmorsko višino talnice in globino talnice glede na višino zunanje površine.

NARIS 3a₁ : POTEK REGULACIJSKIH JARKOV
 $t_1 - t_{15}$: točke meritev

NARIS 3a2: VZDOLŽNI PRESEK REGULACIJSKIH JARKOV

3.1.3. VLAŽNOST NA POVRŠINI TAL

Vlažnost tal na površju smo kartirali v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo 6.maja 1977, ko je bila površina razmeroma suha. Stopnjo vlažnosti smo določili po odstotnem deležu mokrih mest. Ta so zajemala vse poglobljene površine 10 - 90%. Našli smo samo eno pravo lužo s površino 3 m^2 in z globino vode 4 cm v njej. Vlažnost tal je razvidna iz narisa 3b.

3.1.4. VEGETACIJA IN SESTOJI

V drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo so bile ugotovljene 4 osnovne vegetacijske združbe, ki so razporejene po upadajoči vlažnosti rastišč takole:

- 1 - z vodno peruniko (*Iridetum pseudacori*)
- 2 - z dvodomnim kozlikom (*Valerianetum dioicae*)
- 3 - z zlatorumeno zlatico (*Ranunculetum auricomi*)
- 4 - s pomladnim kopnencem (*Crocetum neapolitani*).

V skladu z različnim poprečnim nivojem vlažnosti je različna poprečna nadmorska višina rastišč posameznih združb naslednja:

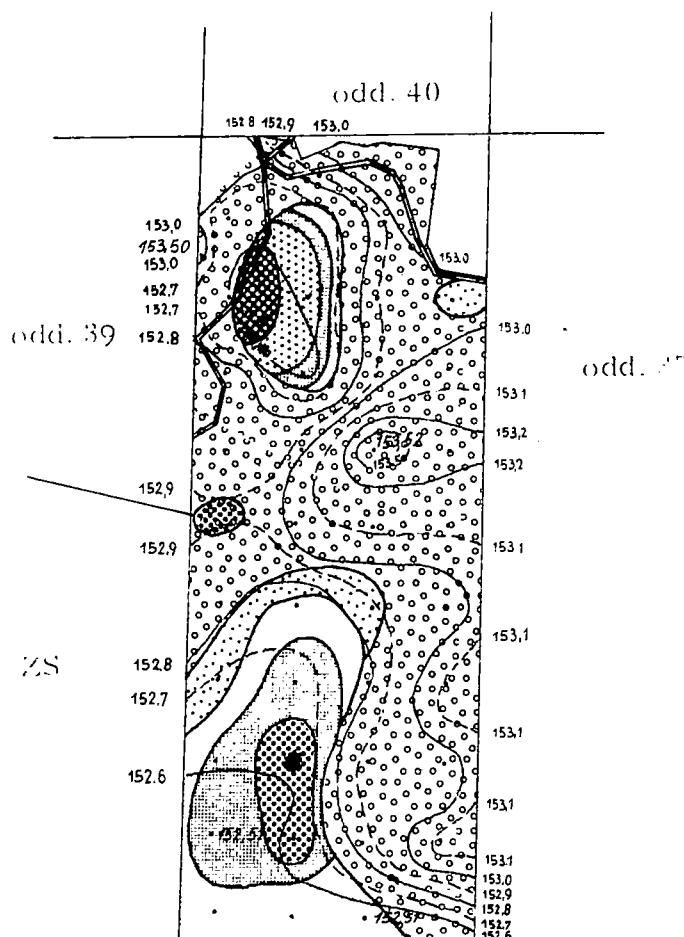
- Iridetum pseudacori* - 152,55 m
Valerianetum dioicae - 152,65 m (152,51 - 152,92)
Ranunculetum auricomi - 152,86 m (152,51 - 153,07)
Crocetum neapolitani - 153,17 m (152,84 - 153,52)

Razpon med prvo in drugo združbo je v poprečju 10 cm, med drugo in tretjo 21 cm, med tretjo in četrto 31 cm.

V razpredelnici so popisi razvrščeni najprej po tipološki karakteristiki zelišč, na podlagi katere so opredeljene osnovne združbe, nato pa podrobno po kontinuirani podobnosti sestave drevesnega sloja, kakor sledi:

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVO

1 : 10 000

ni mokrih površin

delež mokre površine e - 10%

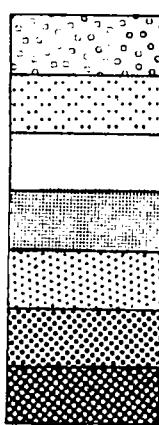
20 - 30 %

40 %

60 %

75 - 80 %

90 %

* edina luža - površina 3 m², globina vode 4 cm

NARIS 3_b : VLAŽNOSTNE RAZMERE NA POVRŠINI TAL 6.V.1977

3.1.4.1. Tabelarna utemeljitev vrstnega reda popisov v fitocenotski razpredelnici

	pl.	črna jelša	dob	gaber	čremsa	ozk.	polj.	češnja	hruš.	maklen
Iridetum	36 a	+	5	e						
Valerianetum	35	5			x II	5				
	30	4		e	2 II					
	21	r	5	4			x III			
	15	r	4	5			e			
	11	r	3	5						
	6		5	5						
	3	r	4	5						
	5		5	5						
	4		4	5						
	29	x	4	+II	4		+II			
	34		4	5	e	III				
	40		4	5				III		
Ranunculetum	12	e	4	5						
	14	e	5	5						
	19	r	5	4			+II			
	13		5	4			xII		e	
	18		5	4			rII			
	1		5	4						
	17		4	5						
	8		4	4						
	20		5	4						
	2		5	4						
	9		4	5				III		
	38		3	5						
	37		3	5	rII					
	28		4	5	1			III		
	33		3	5			III			
	39		2	5						
	31		5	5						
	32		5	5						
	22		5	5						
Crocetum	7		4	5						+II
	25		4	5						III
	24		5	5						III
	23		5	5						II
	26		3	5						rII
	16		3	5						rI
	27		3	5						rII
	10		3	5						rII
	36 b		4	5	III					rII

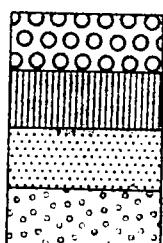
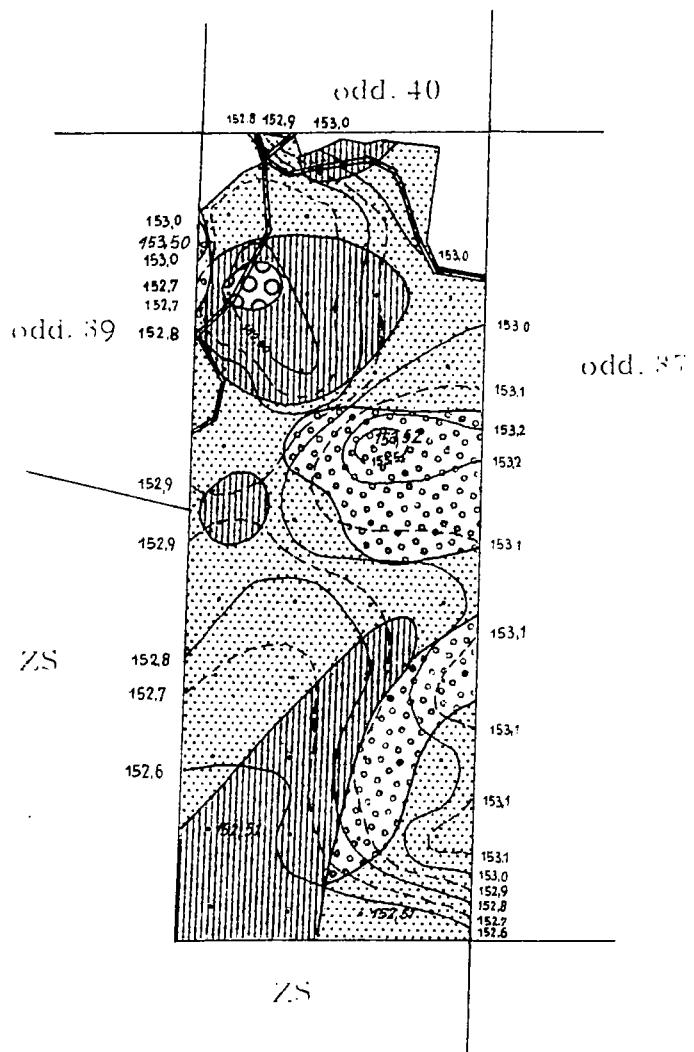
S kartiranjem vegetacijskih združb v Krakovem, ki ga je opravil dr.M.Piskernik, naj bi dobili predvsem temeljni ekološki okvir tega predela, ki naj bi pomagal vsaj nekoliko pojasniti ekološko naravo posameznih vrst gliv. Treba pa je vedeti, da je ekologija združb razmeroma ohlapna, saj združbe niso strogo vezane ne na relief in ne na površinsko vlažnost. Oboje smo opredelili s snemanjem. Ker smo pri opredeljevanju združb upoštevali prav ta dva bistvena ekološka dejavnika, so te združbe zajete drugače kot pri dr.M.Accettu (1973,1974,1975), ki jih je opredelil v fitogeografskem smislu, to je po regionalnih značilnicah. O tej ohlapnosti se lahko prepričamo, če primerjamo med sabo meje posameznih kategorij, stopenj in enot, ki smo jih ugotovili pri kartiraju mikroreliefa, vodnih luž in vegetacijskih enot. Zato ni dovolj, če ugotavljamo, v katerih združbah so te ali one gline, temveč je nujno vezati njihovo pojavljanje tudi na prvotne ekološke dejavnike, to je na relief in vlažnost; o teh imamo podatke, upoštevati pa bi bilo treba tudi talne lastnosti in mikroklimo, o katerih pa še ni uporabnih razčlemb.

Zaradi praktičnih vidikov smo pripravili narise predvsem za razprostranjenost drevesnih vrst, in sicer za vse njihove sloje, povsod s količinami po fitocenološki lestvici. Take narise smo pripravili tudi za nekatere zeliščne vrste in gline. Pri drevesnih vrstah opazimo razločno zonacijo posameznih količin (pokrovnosti krošenj), ki je v vsakem sloju drugačna; zato govorimo o sinuzialnem razmerju med temi sloji in o njihovi prostorski samostojnosti. Prostorska samostojnost je očitno predvsem rezultat podnebne različnosti razdobjij, v katerih se posamezne generacije drevesnih vrst v sestoju razvijajo in ki je višji že obstoječi sloji ne oblikujejo odločilno. Omeniti je treba zanimiv odnos gabra in doba; gaber ima večjo pokrovnost krošenj kot dob v širokem obrobju obeh glavnih površin izrazito vlažne združbe *Valerianetum dioicae*, povsod drugod pa je podrejen.

Na narisih so prikazani areali in količine doba, gabra, črne jelše, maklena, ozkolistnega jesena, poljskega bresta, hruške drobnice in čremse. Izmed grmovnih vrst smo prikazali lesko, enovrati in navadni glog, navadno krhliko in srednjo medvejko, izmed zelišč pa nekatere ekološko pomembne vrste: orlovo praprot (*Pteridium aquilinum*), kot nakazovalko sušnih zakisanih rastišč, močvirski silj (*Peucedanum palustre*) in podaljšani šaš (*Carex elongata*), značilna za mokra rastišča. Dalje sta prikazani fitogeografski značilnici: evropska gomoljčica (*Pseudostellaria europaea*) in nožnična pasja čebulica (*Gagea spathacea*), nato

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

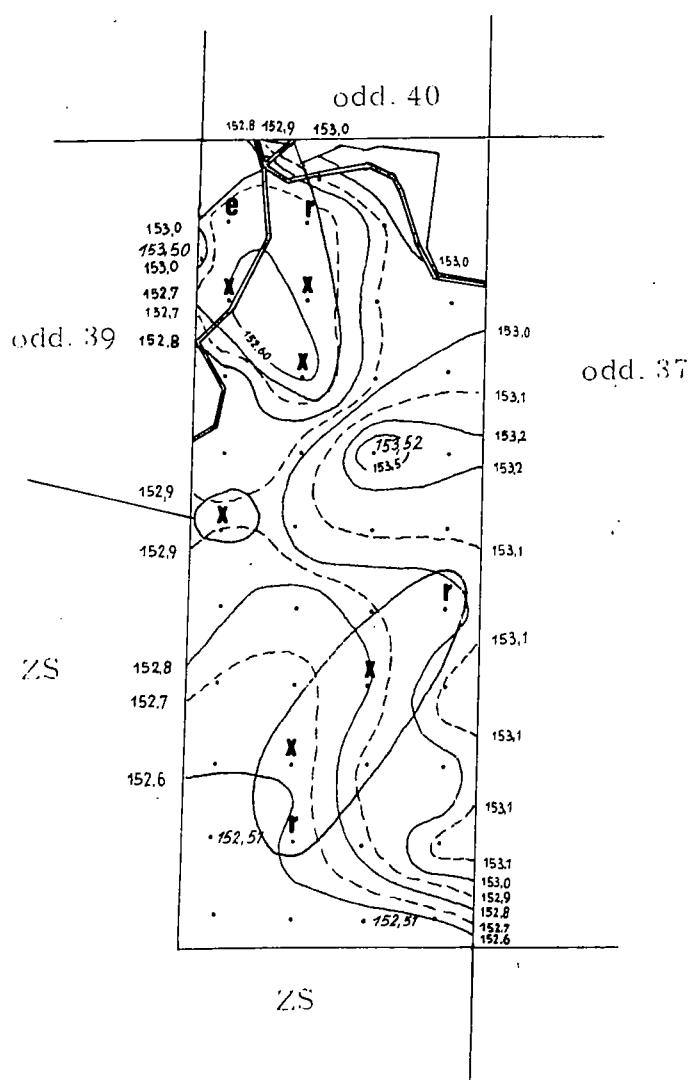
VI 1 10 000

zdržba vodne perunike (*Iridetum pseudacori*)
dvodannega kozlika (*Valerianetum dioicae*)
zlatorumene zlatice (*Ranunculetum auricami*)
pomladnega kopnenca (*Crocetum neapolitani*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

M : 1 : 10 000

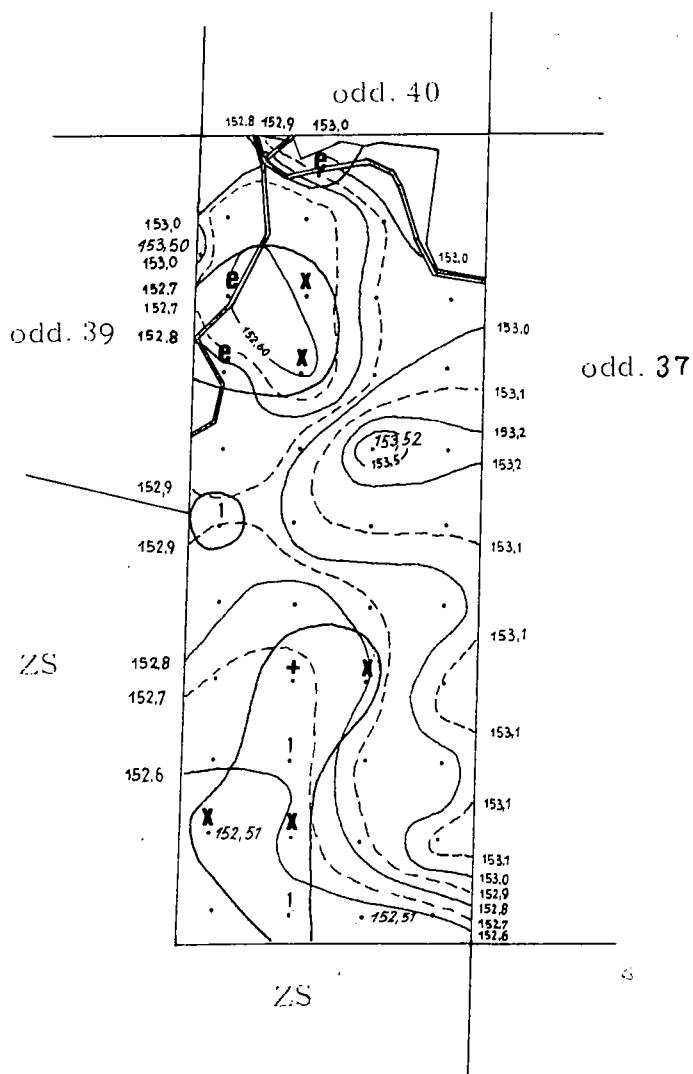

NARIS 4 b : POJAVLJANJE IN POKROVNOST VODNE PERUNIKE
(*Iris pseudacorus*)

63

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

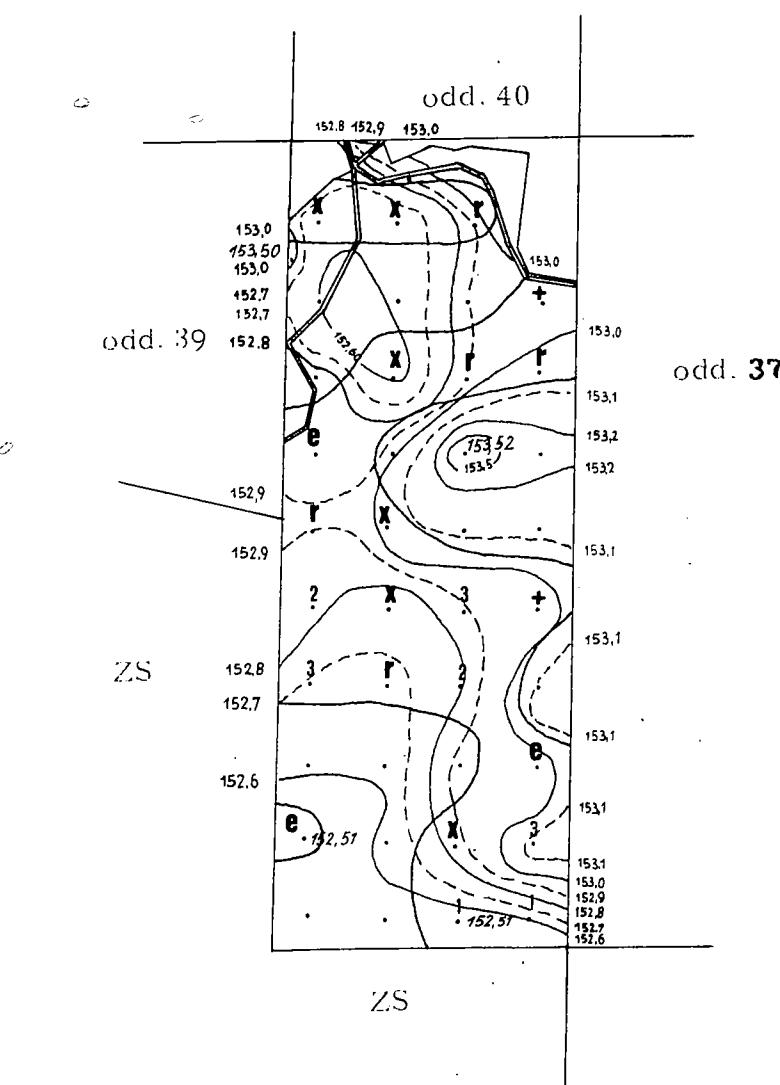
M : 1 : 10 000

NARIS 4 c : POJAVLJANJE IN POKROVNOST' DVODOMNEGA KOZLIKA
(*Valeriana dioica*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

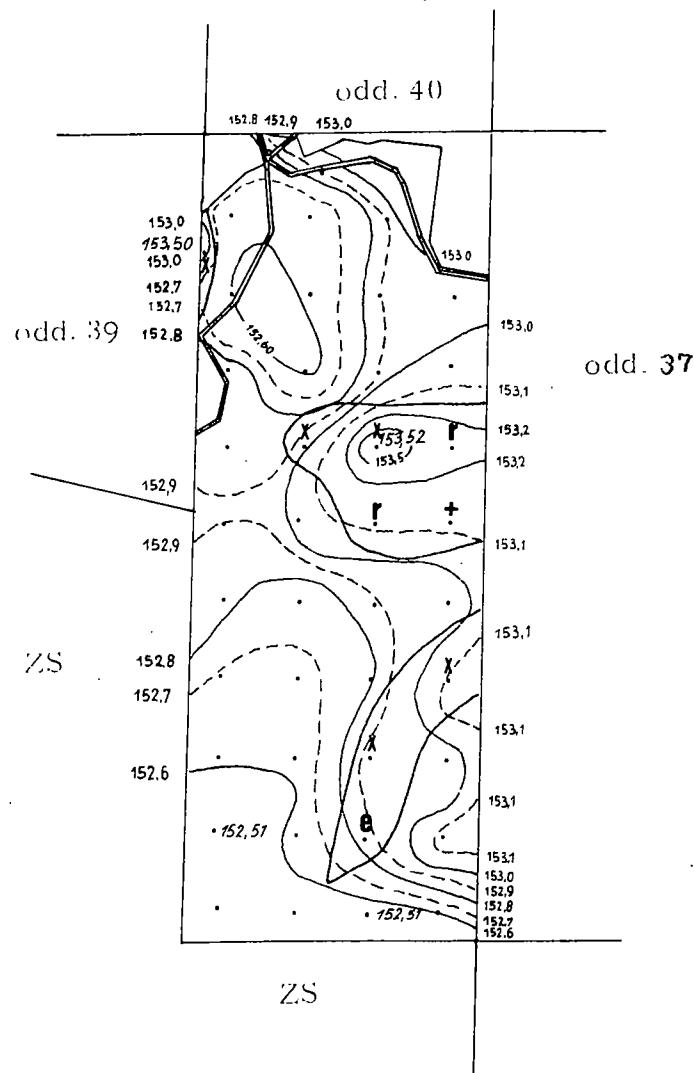
M. 1 : 10 000

NARIS 4 Č : POJAVLJANJE IN POKROVNOST ZLATORUMENE ZLATICE
(*Ranunculus auricomus*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

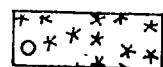
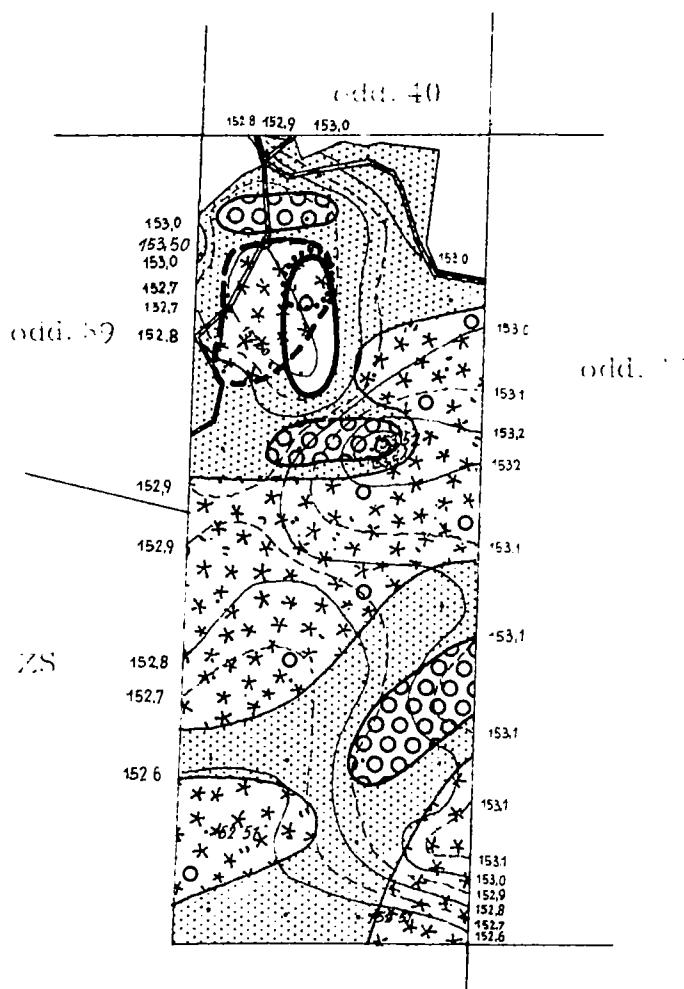
M : 1 : 10 000

NARIS 4 d : POJAVLJANJE IN POKROVNOST POMLADNEGA KOPNENCA
(*Crocus neapolitanus*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

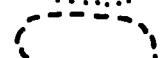
1 : 10 000

sestoj prevladujočega doba z gabrom
sestoj črne jelše

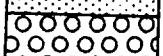
v sestoju ni gabra -

gaber samo v sloju grmov

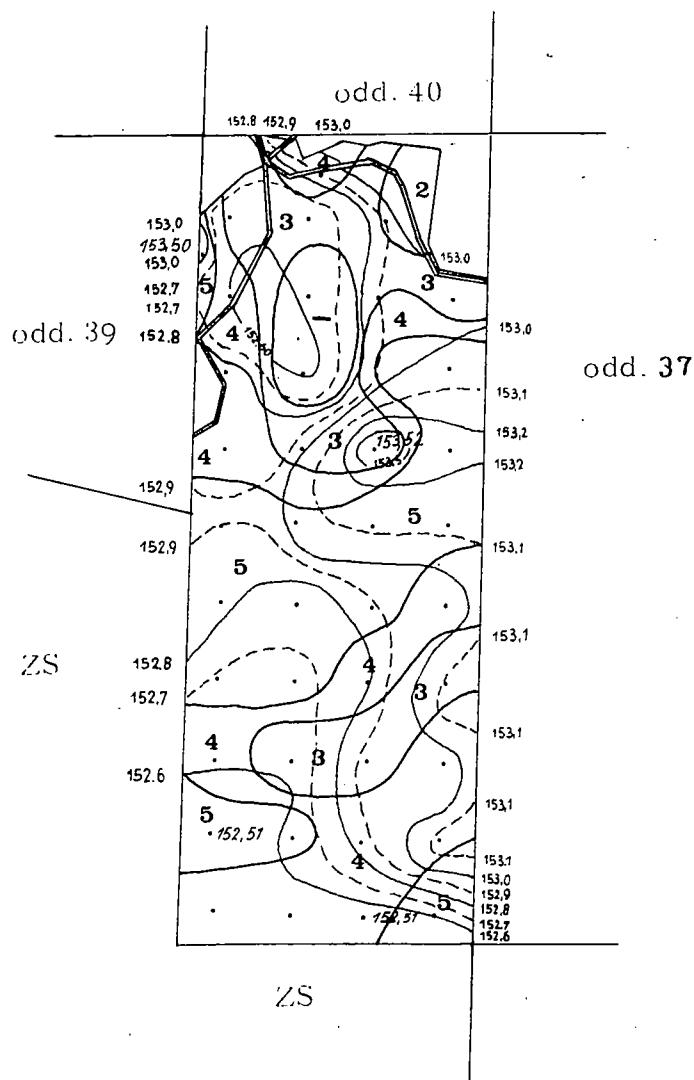
gabrova pokrovnost je nekoliko večja od dobove

gabrova pokrovnost je znatno večja od dobove

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

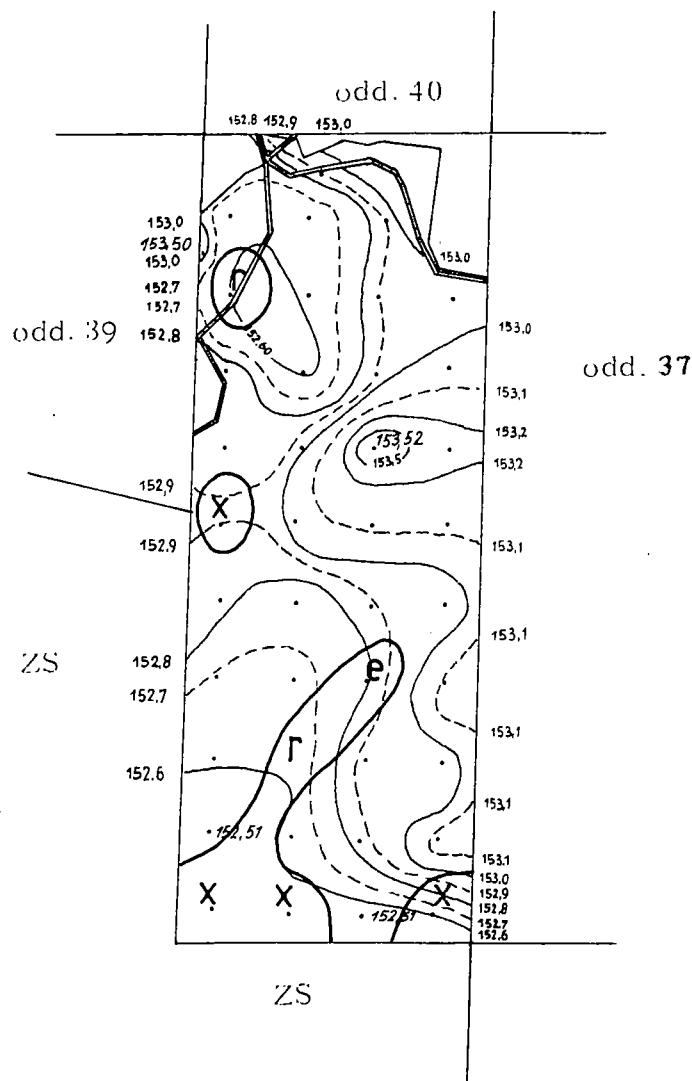
M-1 : 10 000

NARTS 6 a : POKROVNOST DOBA V DREVESNEM SLOJU (I A)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

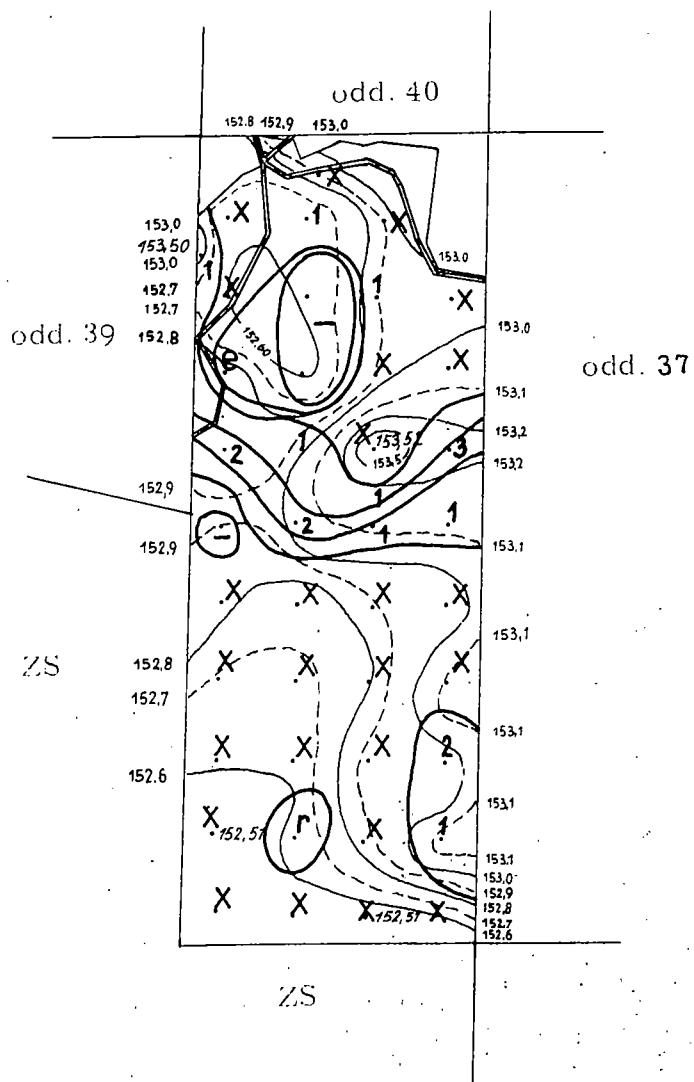
M 1 : 10 000

NARIS 6 b : POKROVNOST DOBA V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

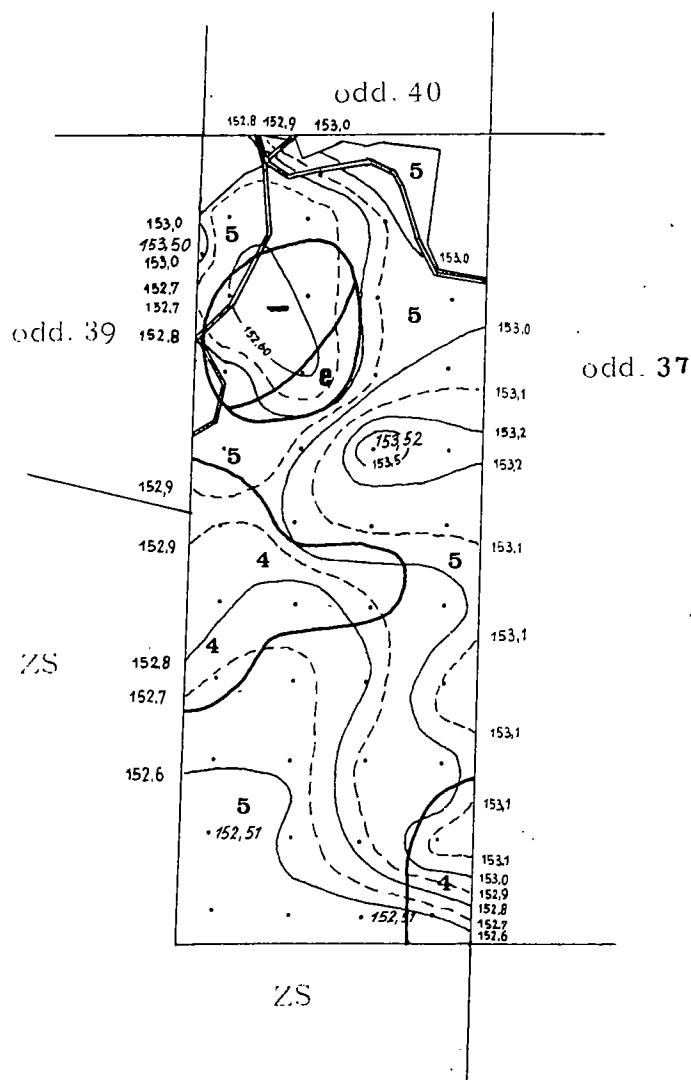
M 1 : 10 000

NARIS 6 c : POKROVNOST DOBA V SLOJU MLADIC

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVO

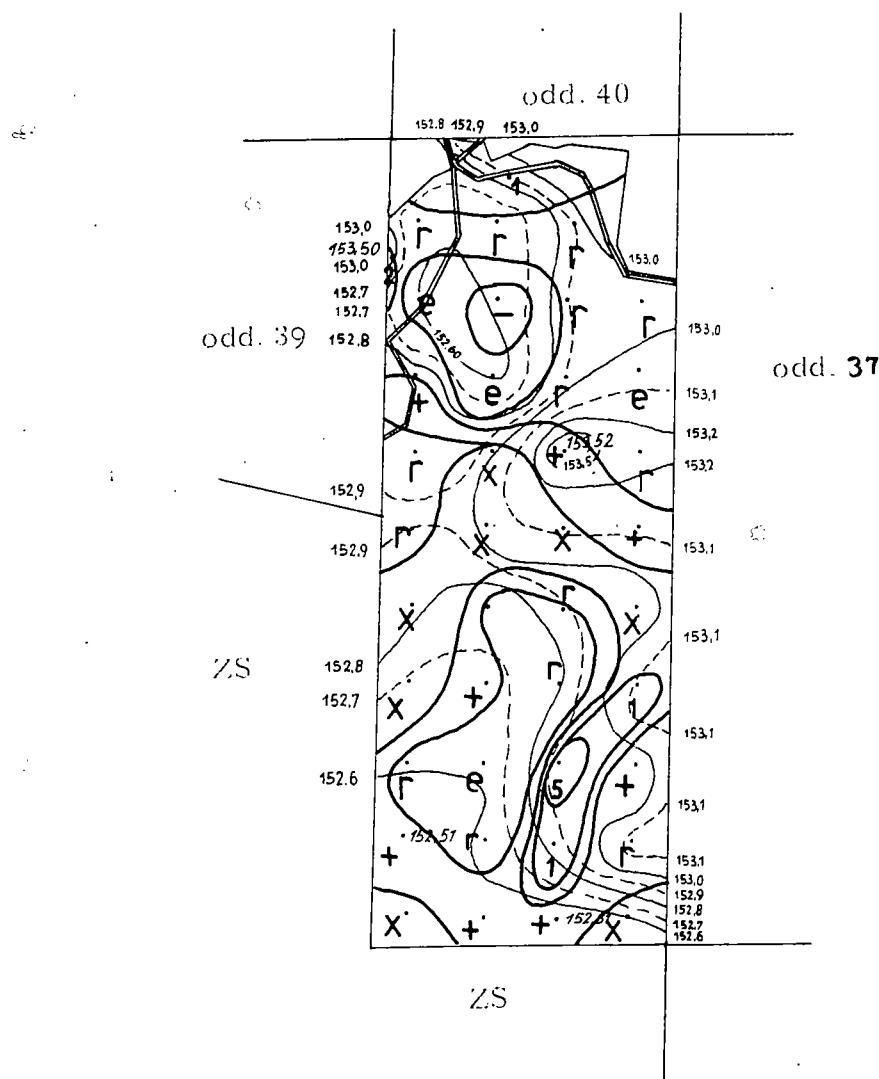
M. 1 : 10 000

NARIS 7 a : POKROVNOST GABRA V DREVESNEM SLOJU (I C)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

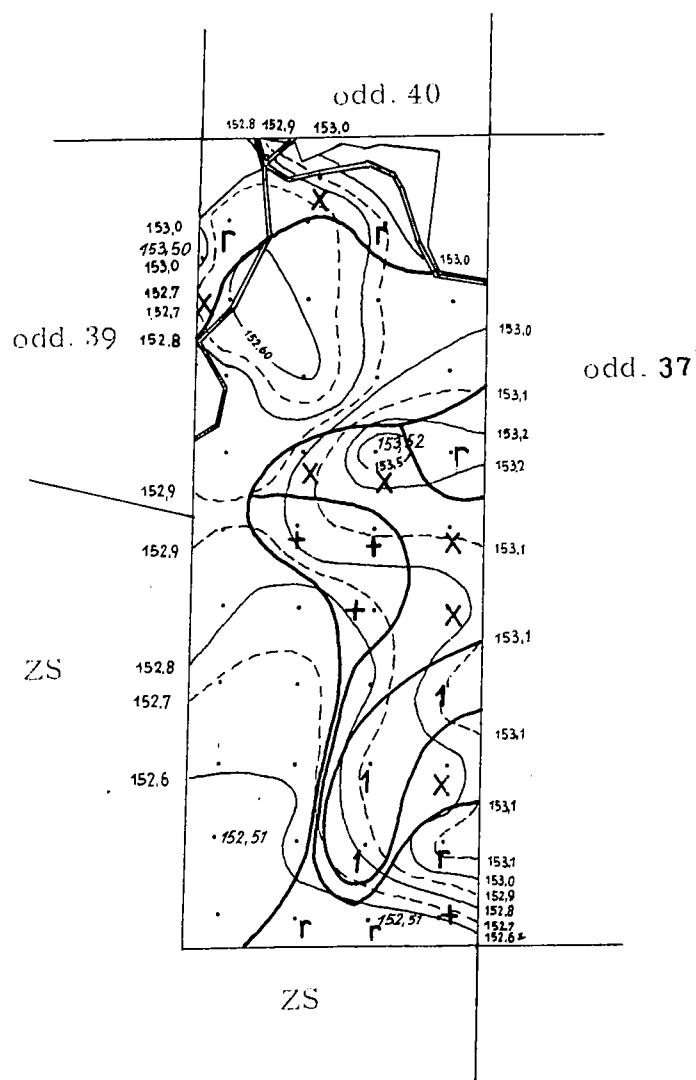
M 1 : 10 000

NARIS 7 b : POKROVNOST GABRA V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

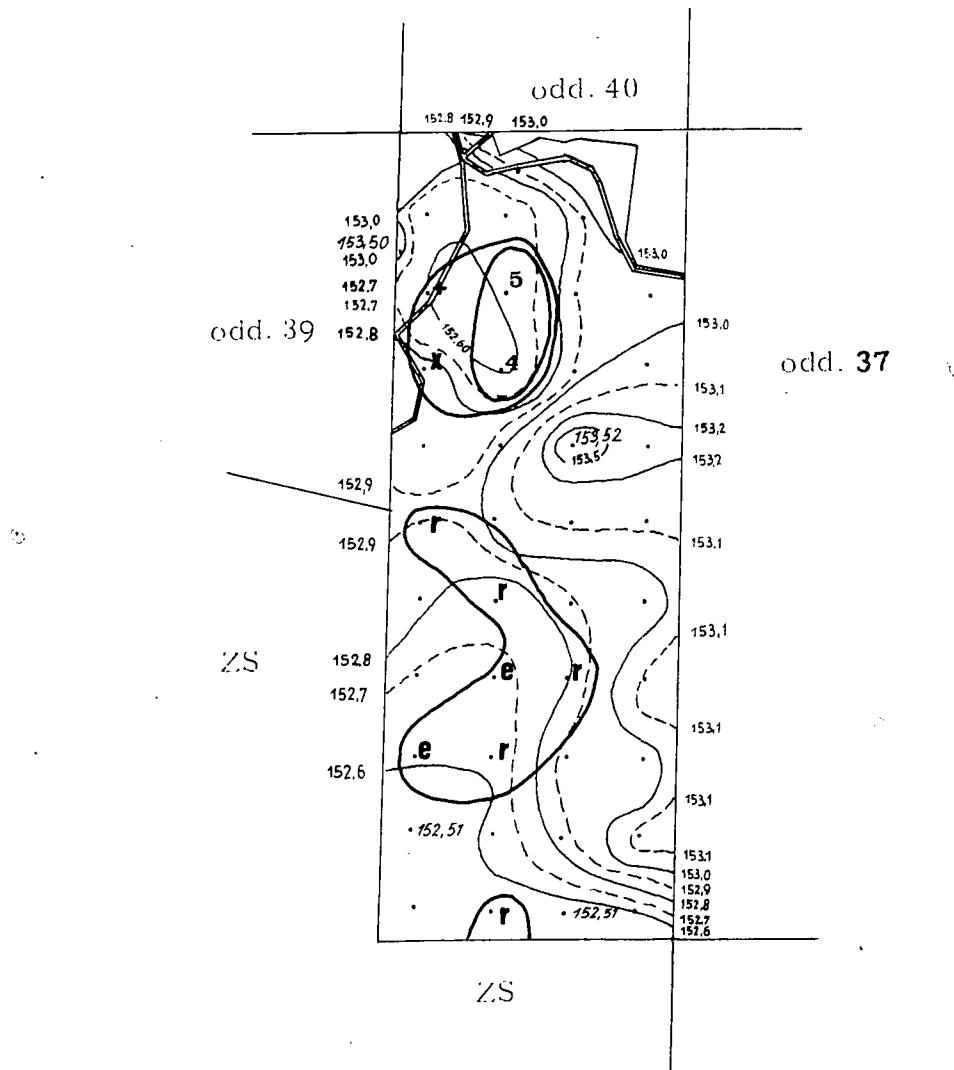
M. 1 : 10 000

NARIS 7 c : POKROVNOST GABRA V SLOJU MLADIC

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

M : 1 : 10 000

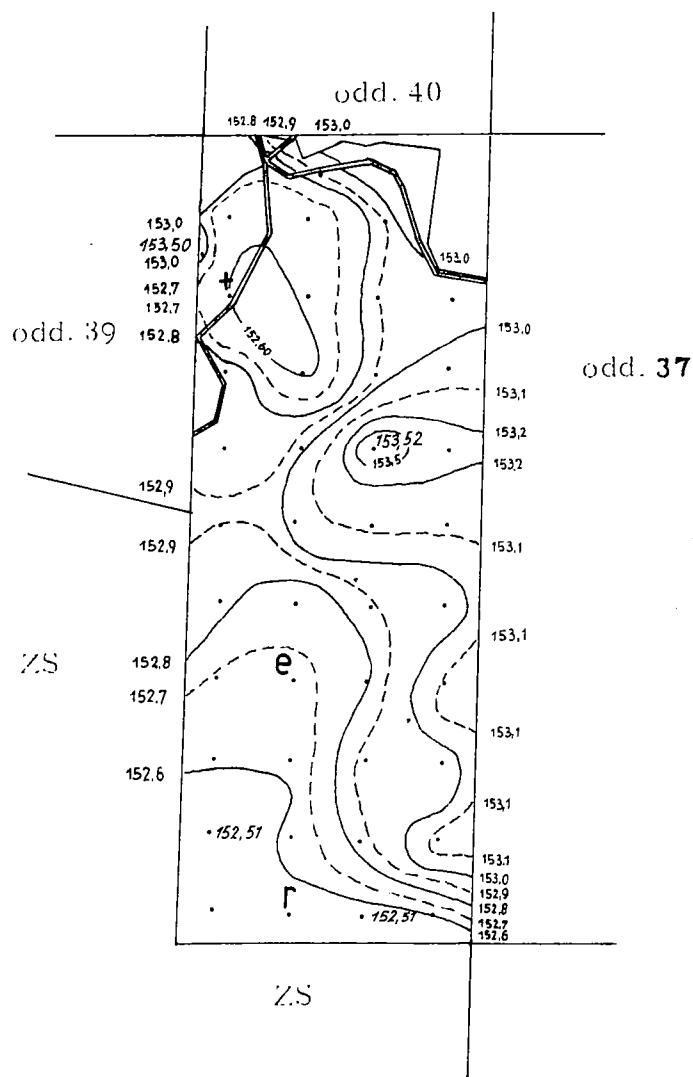

NARIS 8 a : POKROVNOST ČRNE JELŠE V DREVESNEM SLOJU (I)

91 92

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

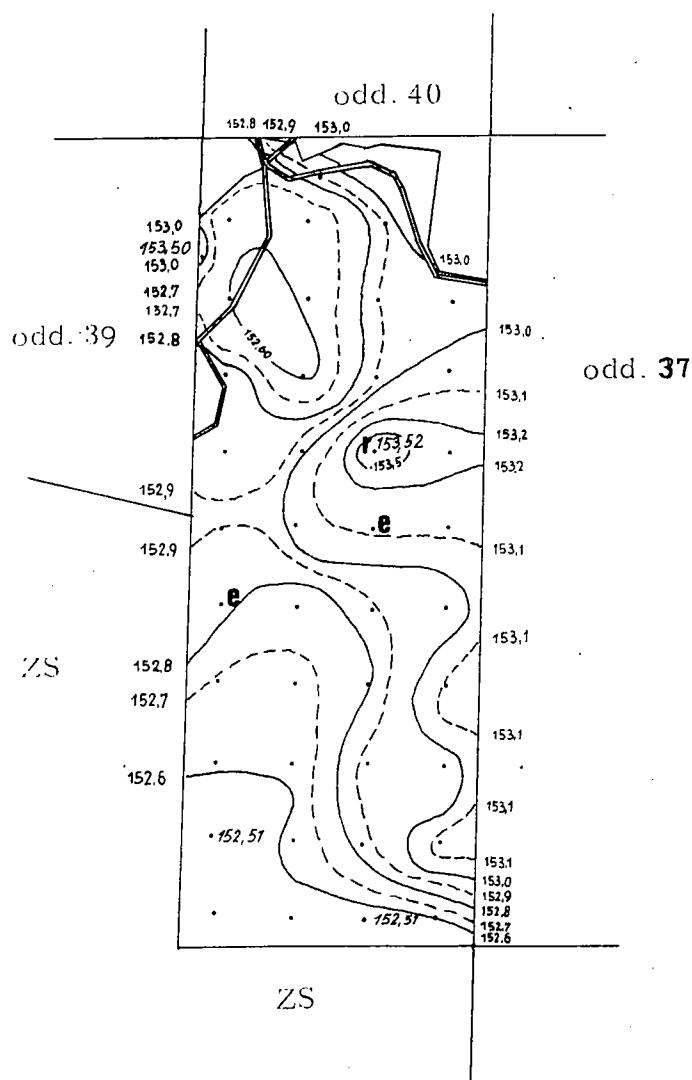
M : 1 : 10 000

NARIS 8 b : POKROVNOST ČRNE JELŠE V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

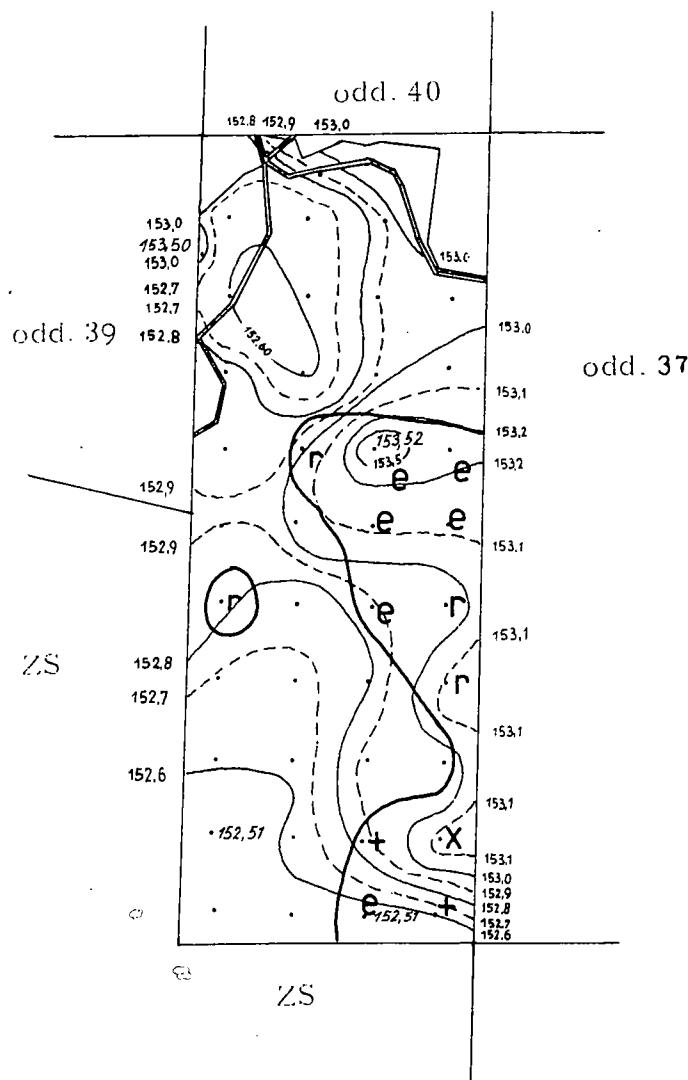
M : 1 : 10 000

NARIS 9 a : POKROVNOST MAKLENA V DREVESNEM SLOJU (I C)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

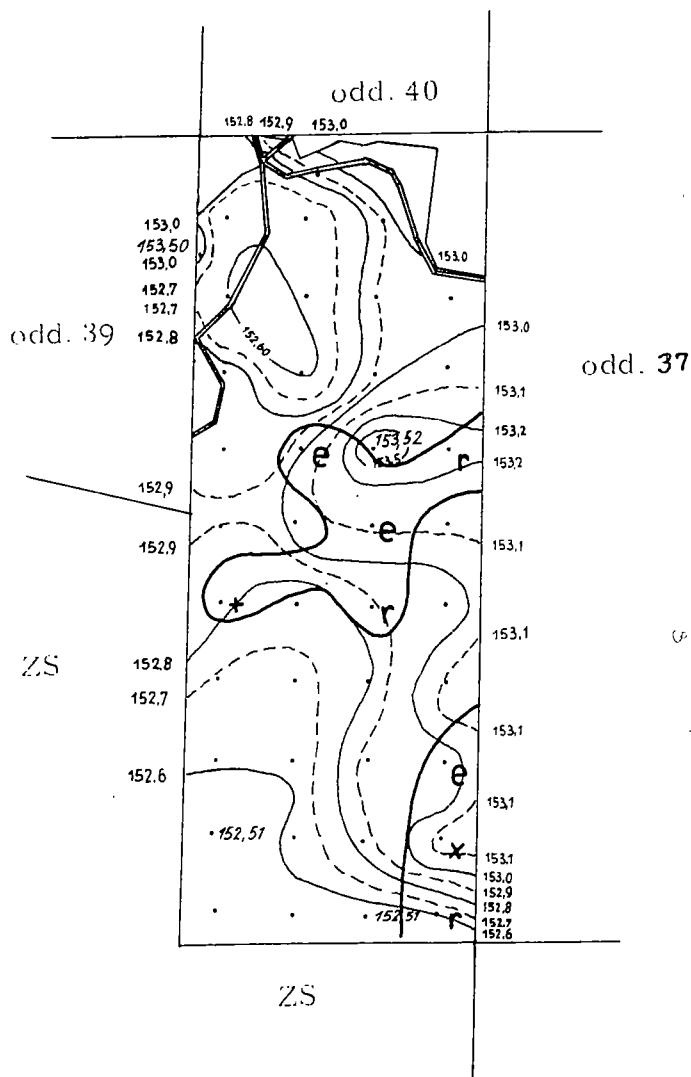
M 1 : 10 000

NARIS 9 b : POKROVNOST MAKLENA V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

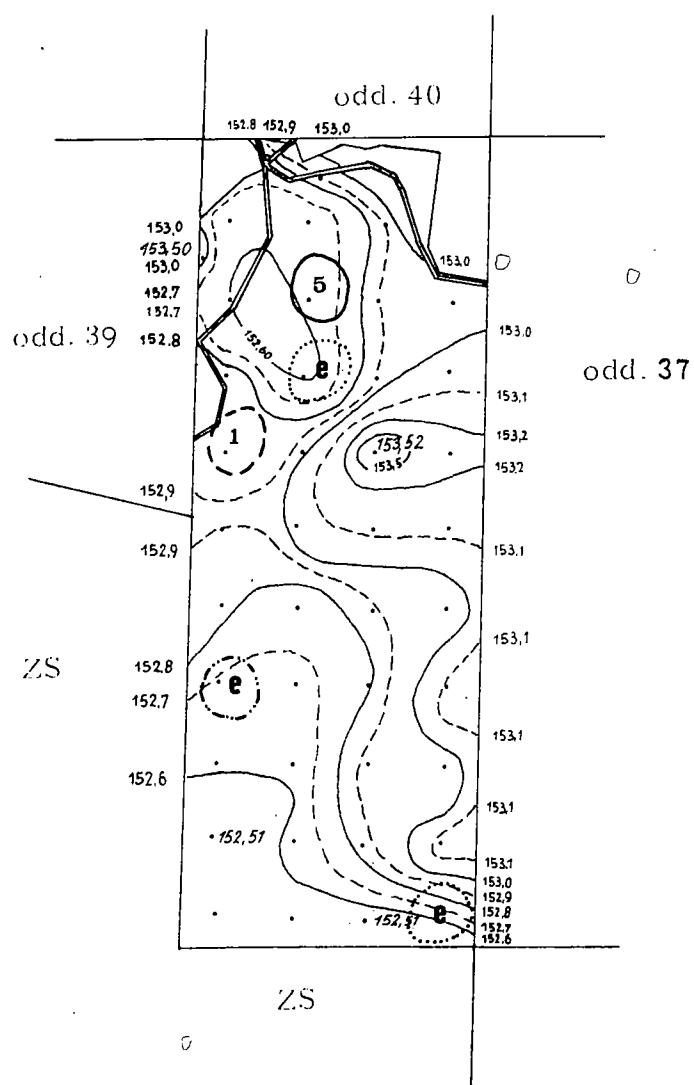
M : 1 : 10 000

NARIS 9 c : POKROVNOST MAKLENA V SLOJU MLADIC

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOVO

M : 1 : 10 000

ozkolistni jesen (*Fraxinus parvifolia*)

čremsa (*Prunus padus*)

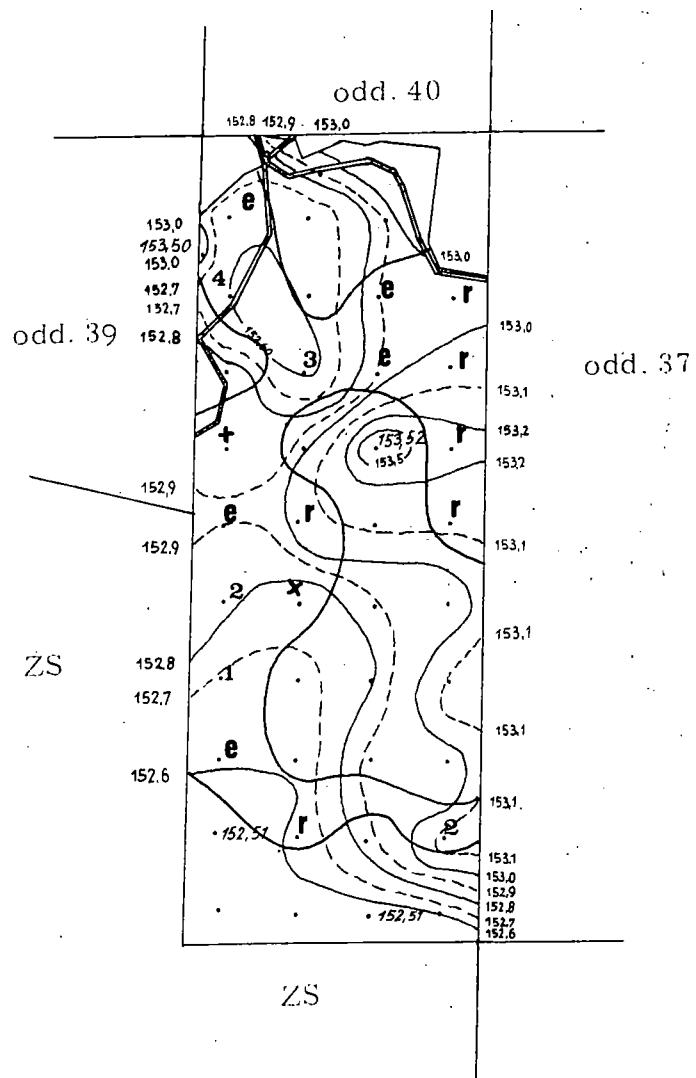
poljski brest (*Ulmus minor*)

hruška drobnica (*Pirus communis*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

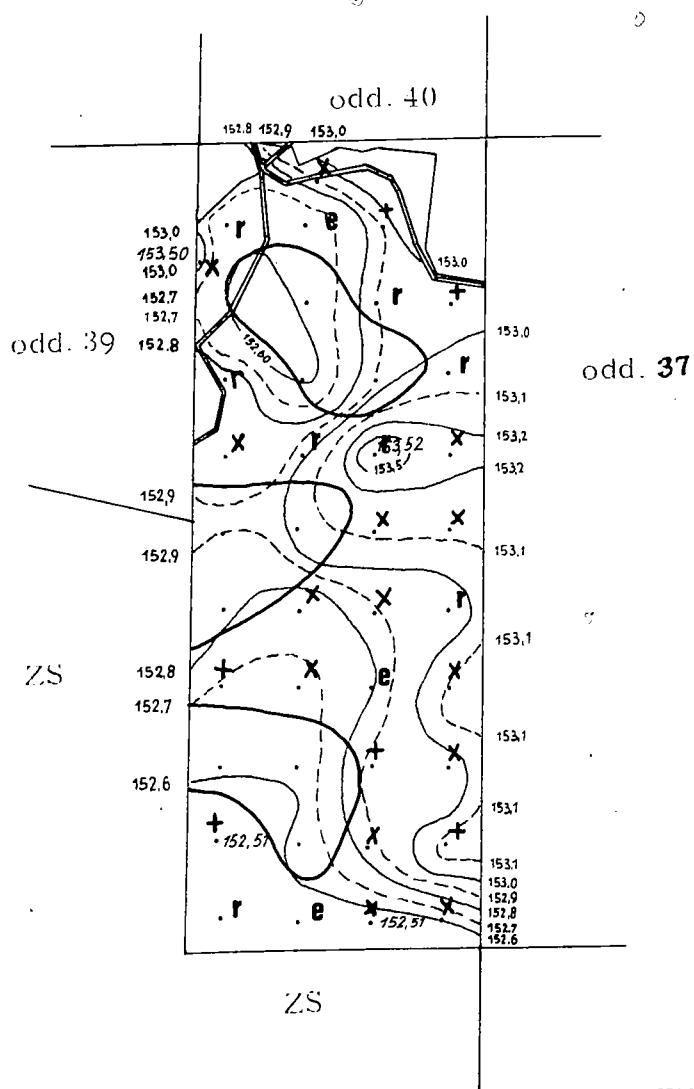
M : 1 : 10 000

NARIS 11 a : POKROVNOST LESKE V DREVESNEM SLOJU (I C)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

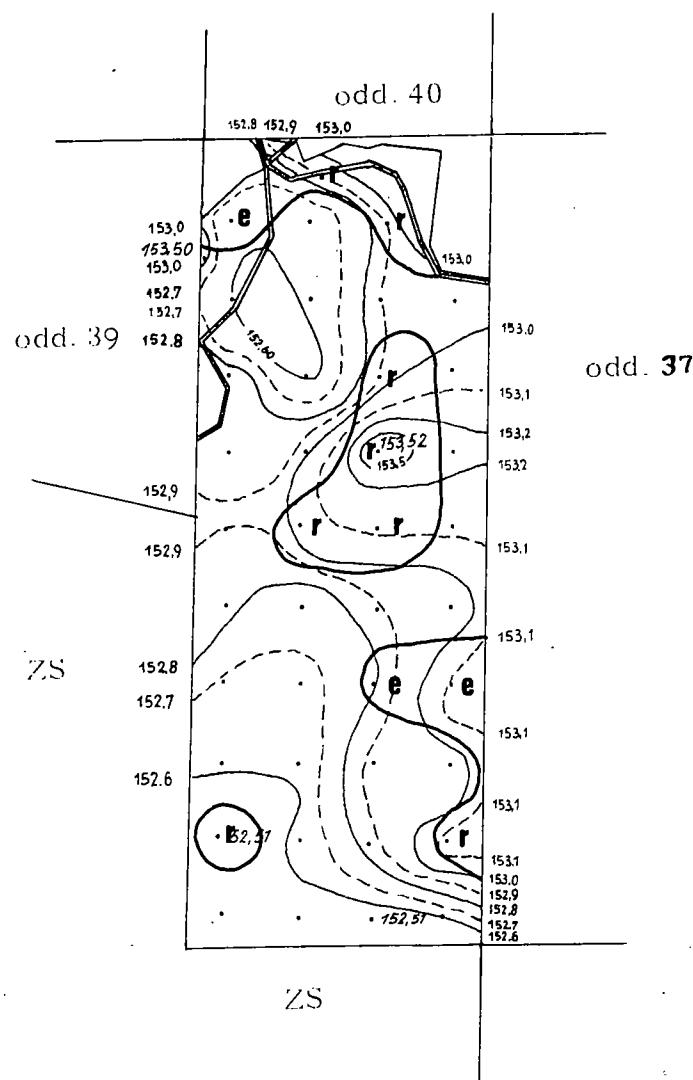
M 1 : 10 000

NARIS 11 b : POKROVNOST LESKE V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

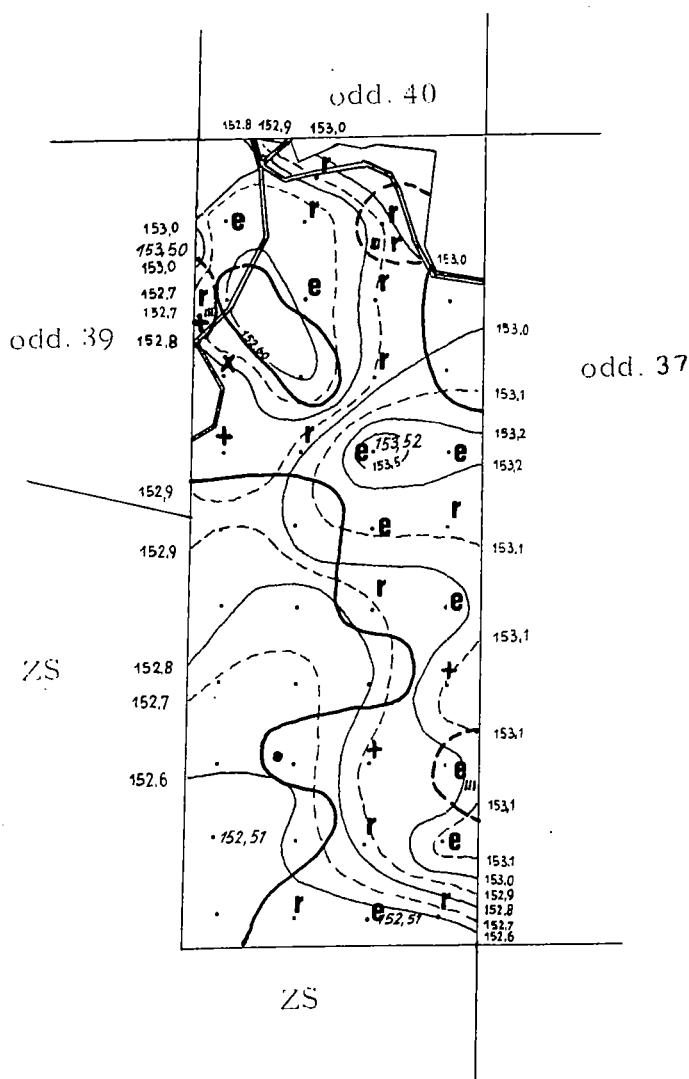
M 1 : 10 000

NARIS 11 c : POKROVNOST LESKE V SLOJU MLADIC

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

N: 1 : 10 000

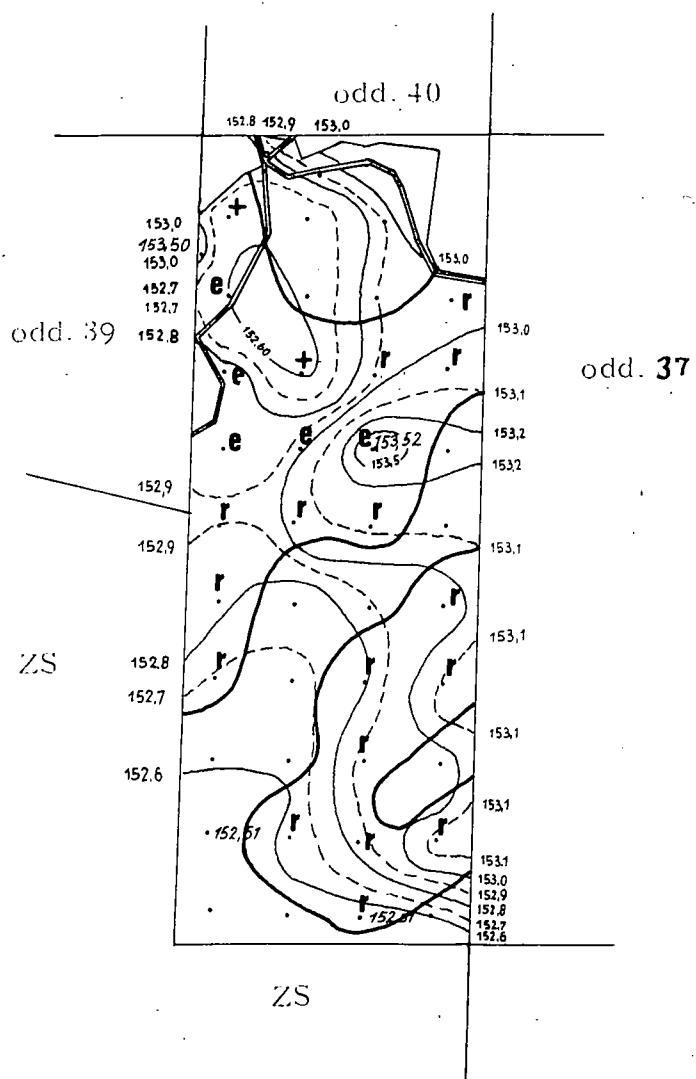
— grmovni sloj

---- sloj grmov in mladic

NARIS 12 : POKROVNOST ENOV RATEGA GLOGA V SLOJU
GRMOV IN MLADIC

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVO

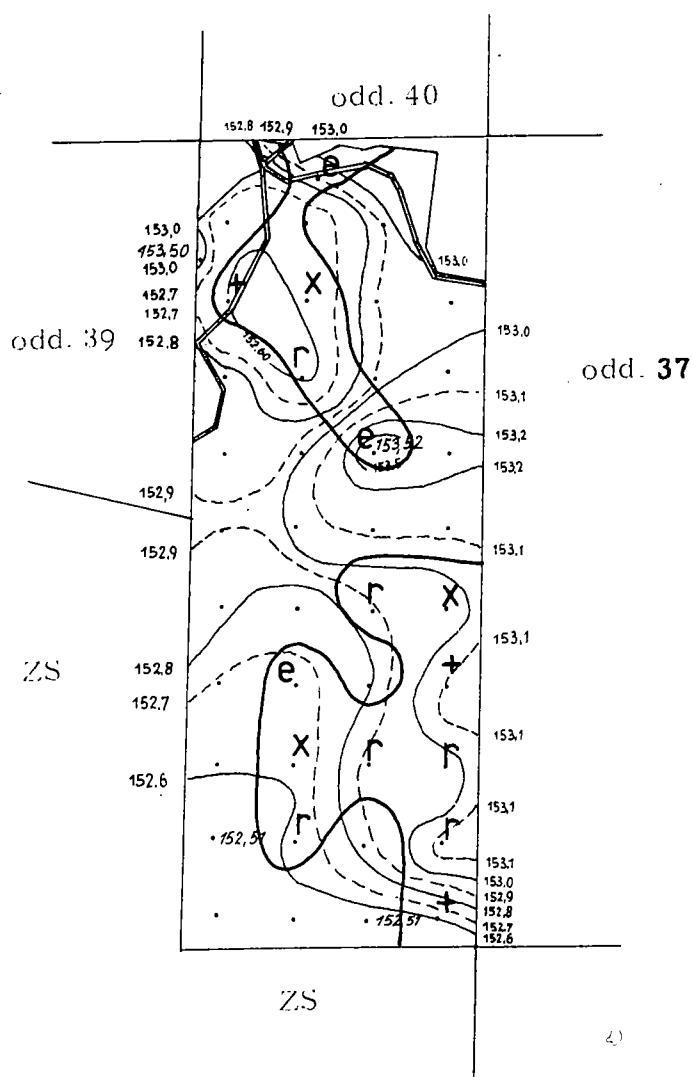
M 1 : 10 000

NARIS 13 : POKROVNOST NAVADNEGA GLOGA V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

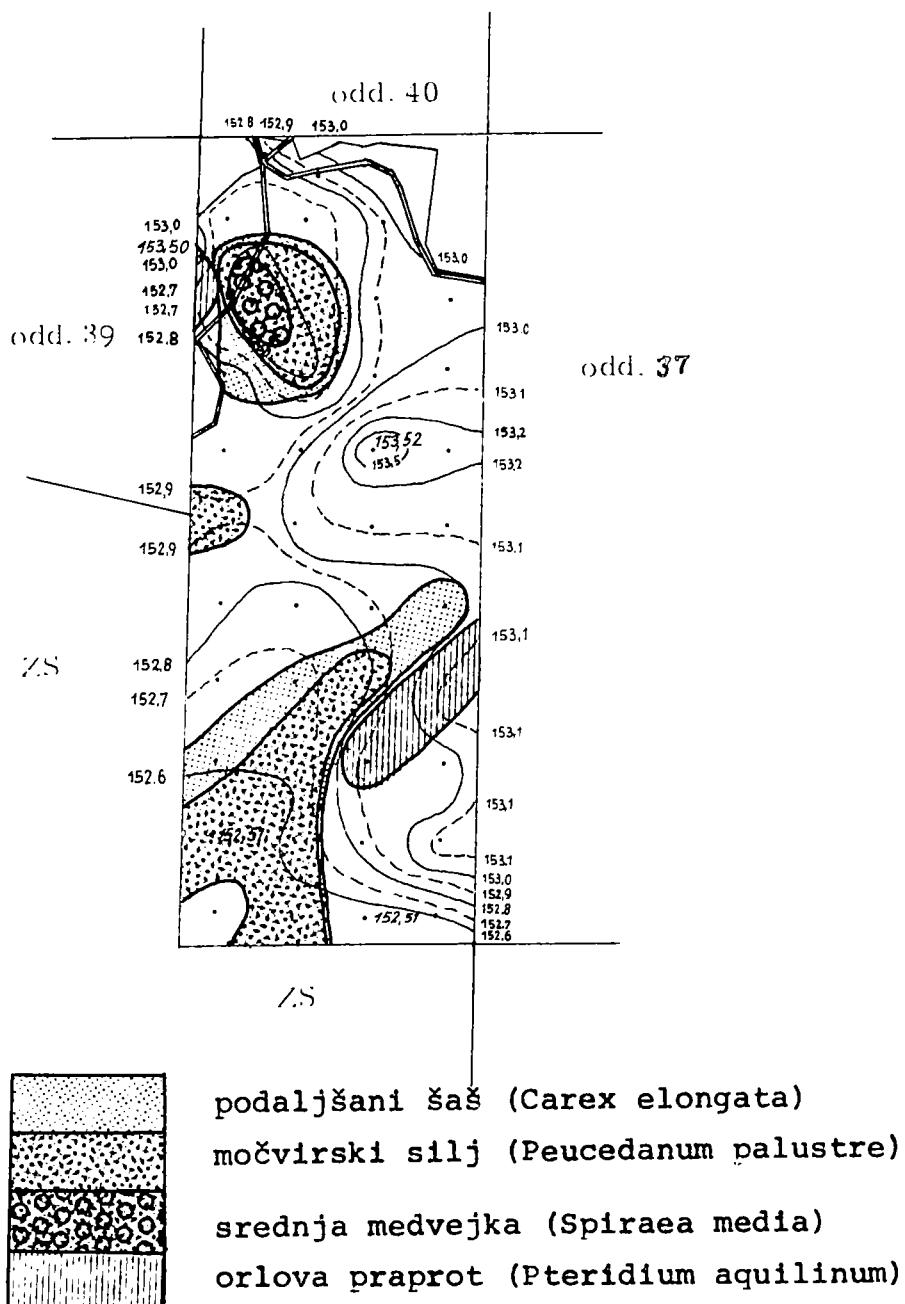
M 1 , 10 000

NARTS 14 : POKROVNOST NAVADNE KRHLIKE V GRMOVNEM SLOJU

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

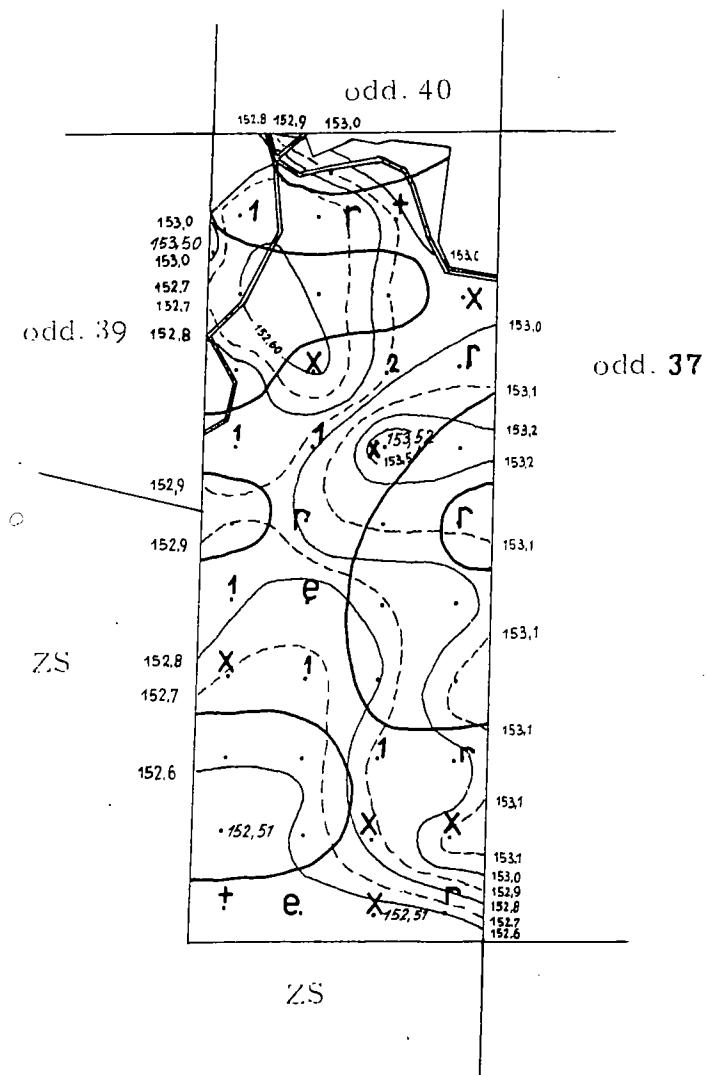
3 1 10 000

**NARIS 15 : POJAVLJANJE PODALJŠANEGA ŠAŠA, MOČVIRSKEGA SILJA,
SREDNJE MEDVEJKE IN ORLOVE PRAPROTI**

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

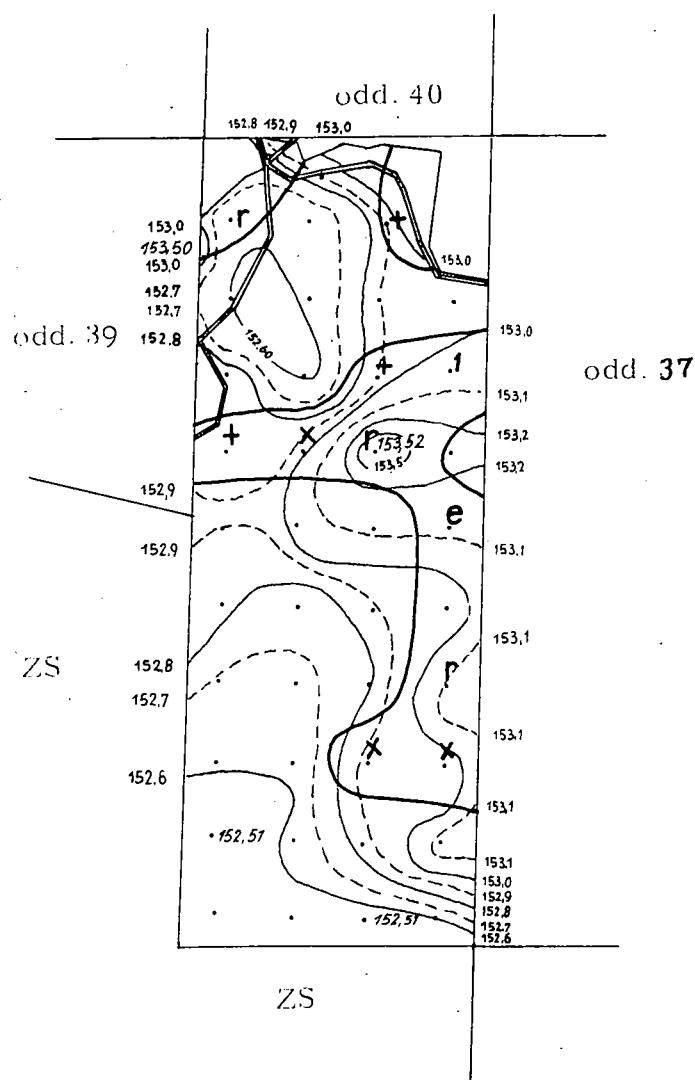
M 1 : 10 000

NARIS 16 : POKROVNOST EVROPSKE GOMOLJČICE
(*Pseudostellaria europaea*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

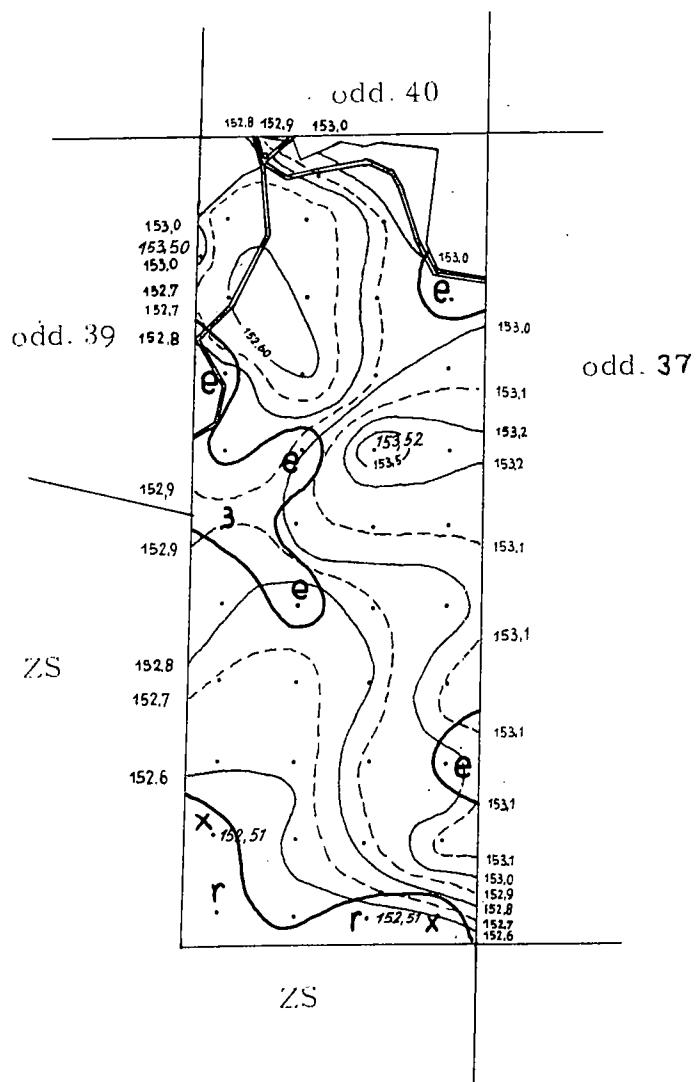
M 1 : 10'000

NARIS 17 : POKROVNOST NOŽNIČNE PASJE ČEBULICE
(*Gagea spathacea*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

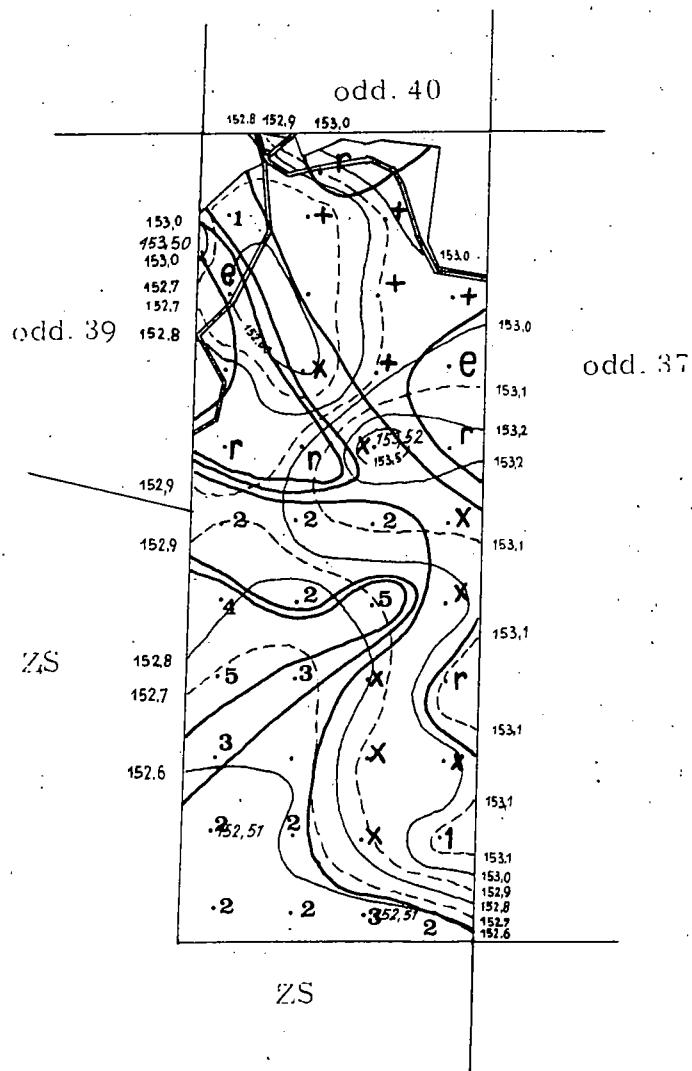
M 1 : 10 000

NARIS 18 : POKROVNOST RUŠNATE MASNICE (*Deschampsia caespitosa*)

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

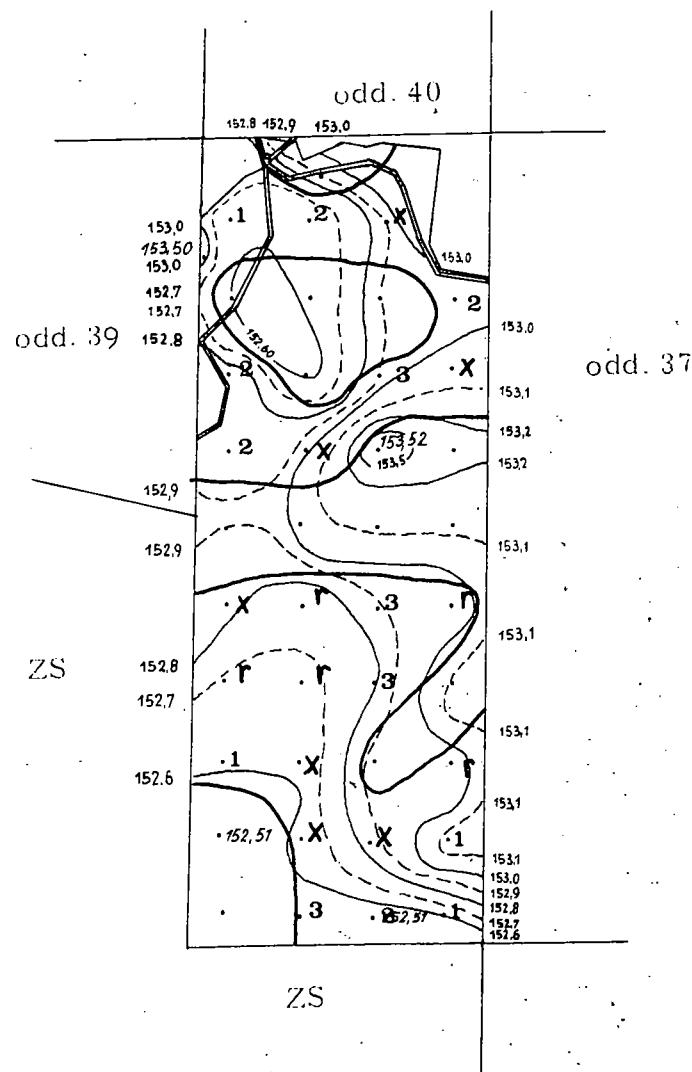
M-1 : 10 000

NARIS 19 : POKROVNOST LASANA (*Carex brizoides*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

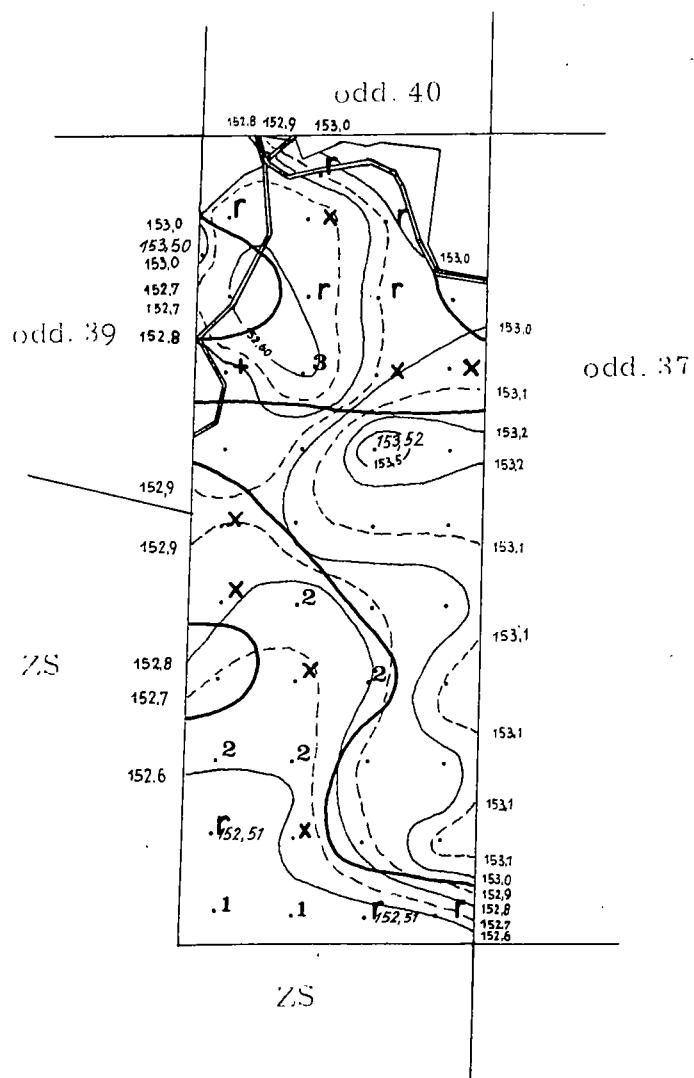
M: 1 : 10 000

NARIS 20 : POKROVNOST SPOMLADANSKE LOPATICE
(*Ranunculus ficaria*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

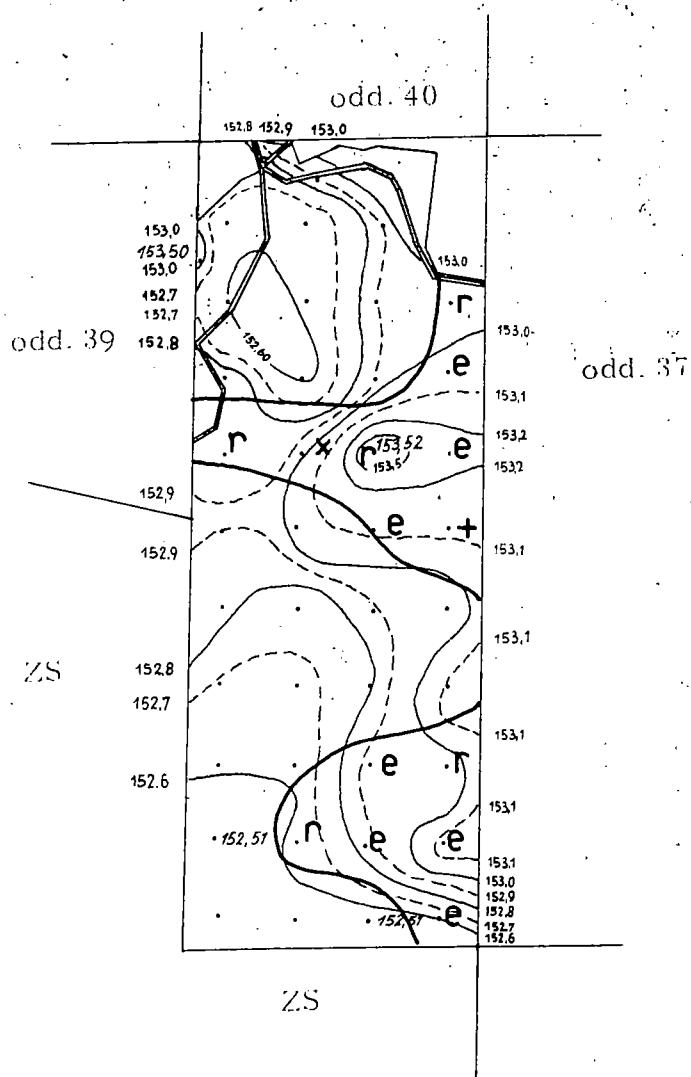
M : 1 : 10 000

NARIS 21 : POKROVNOST MLAHAVEGA ŠAŠA (*Carex remota*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

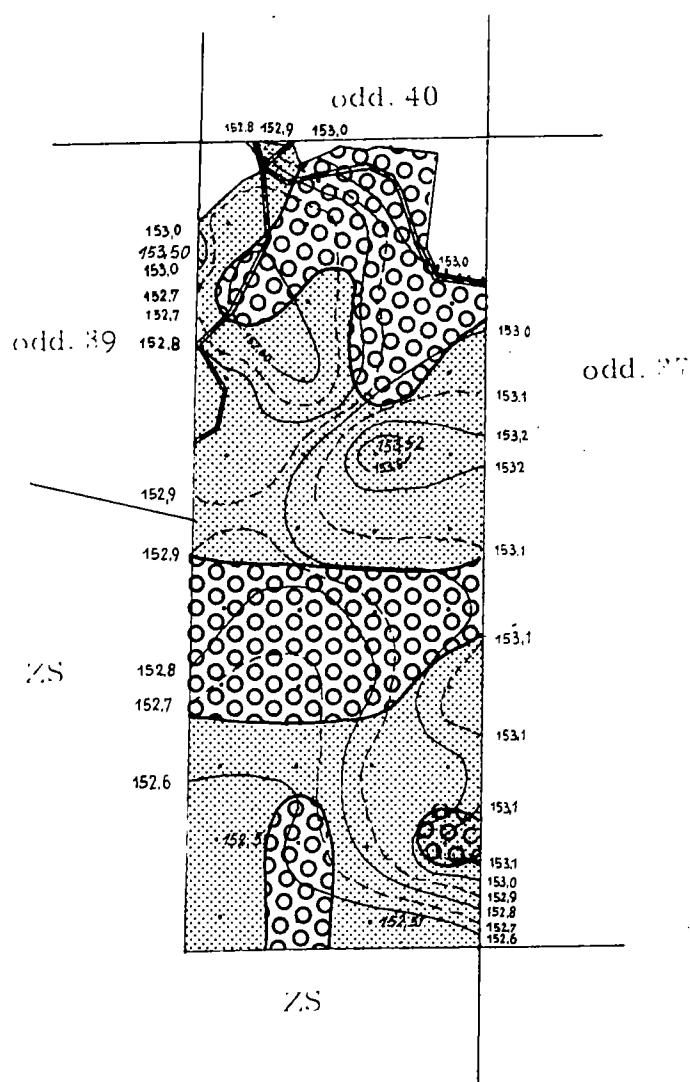
AT 1 : 10 000

NARIS 22 : POKROVNOST GOZDNEGA ŠAŠA (*Carex silvatica*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

Ni 1 10 000

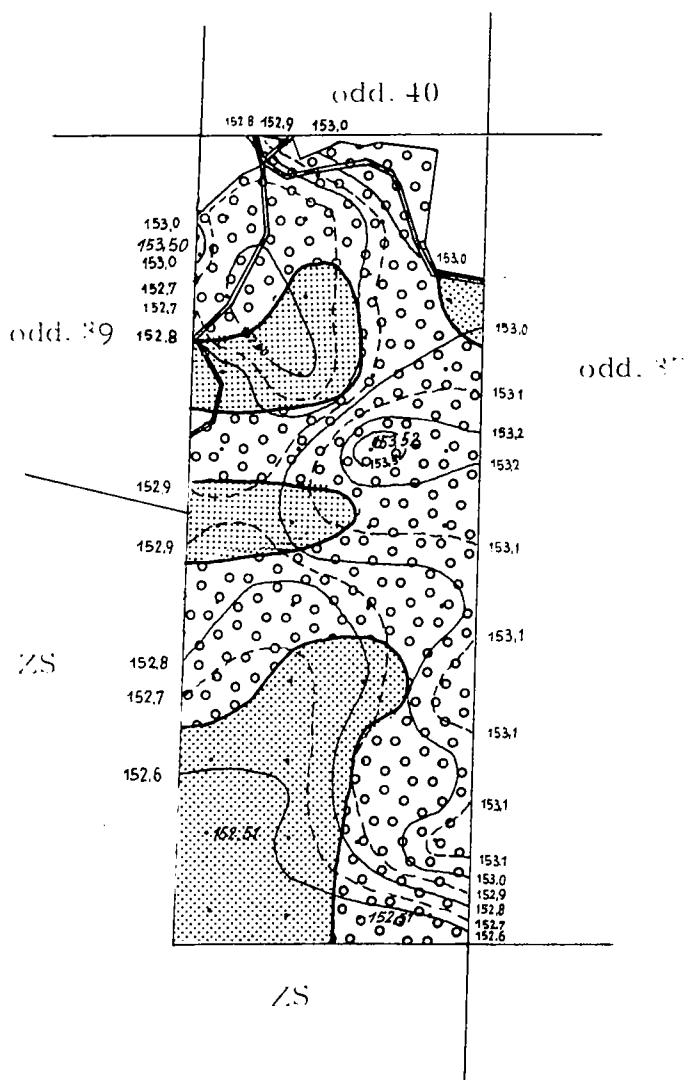

navadna nedotika (*Impatiens noli-tangere*)

NARIS 23 : POJAVLJANJE NAVADNE NEDOTIKE

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

1:10 000

salamonov pečat (Polygonatum multiflorum)

NARIS 24 : POJAVLJANJE MNOGOCVETNEGA SALAMONOVEGA PEČATA

nekatere rastline logov in obrežij, ki imajo rade veliko vlage; lasan (*Carex brizoides*), rušnata masnica (*Deschampsia caespitosa*), spomladanska lopatica (*Ranunculus ficaria*) in mlahavi šaš (*Carex remota*), navadna nedotika (*Impatiens noli-tangere*), ki raste tudi na povirnih mestih v gorovju, in končno še dve rastlini bazifilnih bukovih gozdov: gozdni šaš (*Carex silvatica*) in mnogocvetni salomonov pečat (*Polygonatum multiflorum*), za katera bi lahko rekli, da ekološko nakazujeta bližino bukovih gozdov, saj je v nižinskem pragozdu res eno bukovo drevo.

Tudi pri grmih in zeliščih opazimo pri vsaki vrsti poseben areal, ki se razlikuje tudi po slojih. Pri nekaterih vrstah je navezanost na mikrorelief očitna, razen pri določevalnicah osnovnih združb pri enovratem: glogu, podaljšanem šasu, močvirskem silju, nožnični pasji čebulici, medvejki, lopatici, gozdnem šasu. Pri drevesnih vrstah in nekaterih na narisih prikazanih zeliščih pa povezave z mikroreliefom v glavnem ne opazimo, in so torej odvisne od drugih še nepoznanih ekoloških dejavnikov.

3.1.5. LIŠAJSKA FLORA

Glede na 4 združbe cvetnic, ki predstavljajo vegetacijo drugotnega nižinskega pragozda Krakovo, lahko ugotovimo, da lišajska flora ali posamezne vrste lišajev ne kažejo posebne afinitete do nobene izmed teh združb. Vzrok je v tem, da so vse štiri združbe cvetnic odvisne od ravni talne vode ali občasnih poplav. Lišajsko floro pa predstavljajo skoraj izključno epifiti, ki rastejo na deblih in v krošnjah dreves in so tako neodvisni od teh dejavnikov. Vrstna sestava florofitov je v drugotnem nižinskem pragozdu bolj ali manj enaka, in take so tudi svetlobne in klimatske razmere. Zato je lišajska flora največ odvisna od kakovosti lubja posameznih drevesnih in grmovnih vrst. Na celotnem prostoru prevladuje dob (*Quercus robur*), v grmovnem sloju leska (*Corylus avellana*), v vmesnem sloju pa beli gaber (*Carpinus betulus*). Glede na lišajsko floro je treba omeniti še črno jelšo (*Alnus glutinosa*), ki pa se s kakovostjo svojega lubja močno približuje dobu.

Znano je, da v strnjениh gozdnih sestojih drugotnega nižinskega pragozda Krakovo prevladuje dob, ki daje pečat celotni flori epifitov. Vrste, ki tudi sicer najraje rastejo na tej dominantni drevesni vrsti so najbolj številne in nemalo-krat uspevajo tudi na drevesih, kjer jih sicer ne najdemo. Zato najdemo v Kra-

kovem na dobu največ vrst. Zanimivo je tudi to, da doseže dob v tem pragozdnem rezervatu največjo starost; tudi to je zelo dobro za razvoj epifitske flore. Vzrok, da je epifitska flora v Krakovem kljub starosti tega pragozda in čistemu zraku glede na vrste dokaj revna, je treba iskati v tem, da ima dob tudi sicer bolj revno epifitsko floro. Lubje hrasta vsebuje veliko taninov, pH je kisel do nevtralen. Nizke svetlobne intenzitete in ta dva dejavnika določajo obstoječo epifitsko floro. Lišajska vegetacija, ki uspeva na dobu in do neke mere tudi na črni jelši, lahko po njeni vrstni sestavi prištevamo k redu PARMELIETALIA-PHYSODO-TUBULOSAE. Glavne vrste stalnice tega reda najdemo na deblih doba v Krakovem (*Hypogymnia physodes*, *Parmelia caperata*, *Usnea hirta*). Popolnoma drugačna je lišajska flora, ki raste na gladkem lubju belega gabra in leske. Prevladujejo lubnate pionirske vrste, listnatih in grmovnih skoraj ni. Vrst je zelo malo. To vegetacijo lahko prištevamo redu ARTHONIETALIA RADIATAE. Najbolj pogoste so tri lubnate vrste, in sicer *Graphis scripta*, *Pyrenula nitida* in *Pyrenula nitidella*. Zaradi enotnosti vrst lahko rečemo, da pripada vegetacija združbi Pyrenulatum nitidae.

PRISOTNOST LIŠAJSKIH VRST NA POSAMEZNIH VRSTAH FOROFITOV

Dob (*Quercus robur*)

V r s t a	št.	V r s t a	št.
<i>Hypogymnia physodes</i>	30	<i>Lobaria pulmonaria</i>	3
<i>Cetrelia olivetorum</i>	26	<i>Ramalina pollinaria</i>	3
<i>Parmelia sulcata</i>	25	<i>Parmelia glabratula</i>	2
<i>Parmelia caperata</i>	24	<i>Ramalina roeslerii</i>	2
<i>Parmelia stuppea</i>	13	<i>Lecanora epibryon</i>	1
<i>Cladonia parasitica</i>	12	<i>Lecidea euphorea</i>	1
<i>Peltigera degenii</i>	10	<i>Parmelia exasperatula</i>	1
<i>Thelidium populare</i>	8	<i>Pertusaria albescens</i>	1
<i>Evernia prunastri</i>	6	<i>Pertusaria amara</i>	1
<i>Lecanora subfuscata</i>	5	<i>Ramalina farinacea</i>	1
<i>Usnea hirta</i>	1	<i>Usnea fulvoreagens</i>	1

Črna jelša (*Alnus glutinosa*)

<i>Graphis scripta</i>	6	<i>Cladonia parasitica</i>	3
<i>Parmelia caperata</i>	4	<i>Cetrelia olivetorum</i>	2
<i>Pertusaria amara</i>	3	<i>Pertusaria leprariooides</i>	1
<i>Cladonia verticillata</i>	2	<i>Ramalina farinacea</i>	1
<i>Hypogymnia physodes</i>	2	<i>Ramalina roeslerii</i>	1
<i>Menegazzia terebrata</i>	1		

Beli gaber (*Carpinus betulus*)

V r s t a	št.	V r s t a	št.
<i>Graphis scripta</i>	36	<i>Parmelia glabratula</i>	2
<i>Pyrenula nitidella</i>	36	<i>Evernia prunastri</i>	1
<i>Pyrenula nitida</i>	15	<i>Parmelia caperata</i>	1
<i>Pyrenula laevigata</i>	8	<i>Parmelia stuppea</i>	1
<i>Pertusaria amara</i>	5	<i>Parmelia sulcata</i>	1
<i>Cetrelia olivetorum</i>	4	<i>Usnea subfloridana</i>	1
<i>Pertusaria leioplaca</i>	3		

Leska (*Corylus avellana*)

<i>Graphis scripta</i>	35
<i>Pyrenula nitidella</i>	9

Dobovi panji

<i>Cladonia parasitica</i>	5
<i>Cladonia polycarpooides</i>	2
<i>Cladonia verticillata</i>	1

3.1.6. TABELARNI PRIKAZ VEGETACIJE

V razpredelnici vegetacijskih enot smo združili vse pomembne oblike rastlinskega sveta: cvetnice, praprotnice, mahove, lišaje in glice. To je prvi primer v slovenski strokovni literaturi, dosežek teamskega sodelovanja različnih spesialistov. Prvič je osvetljen položaj gliv v vegetacijskih enotah, ki v mnogočem prispeva k poznavanju njihove ekologije.

3.1.7. FITOCENOTSKA RAZPREDELNICA

4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

4.1. SISTEMATIČNI PREGLED ZBRANIH GLIV

Ascomycetes

Plectascales

Erysiphaceae

Microsphaera alphitoides Griff. et Maubl.

3.1.7. FITOCENOTSKA RAZPREDELNICA DRUGOTNEGA NIŽINSKEGA PRAZOUDA KRAKOVO

Avtorji razpredelnice: F.Batič, S.Hočevar, A.Martinčič, M.Piskernik 1978
POPREČNA NADMORSKA VIŠINA: 152,84 m (višina točke 29)

Nadm. višina; nadpoprečna za cm	29	25	8	2	21	33	8	16	6	11	29	10	2	12	4	8	19	3	33	30	68	29	14	66	
podpoprečna za cm	22	21	28	27	d	d	22	16	14	28	22	8	2	17	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	
oblikovitost površja: d = dno ulek- lin, h = hrbitički, v = vršički lega	-	-	Z	ZJ	SZ	S	SV	JZ	J	JV	JZ	J	JZ	-	JV	-	JZ	JZ	J	J	J	h	SZ	Z	
Vagibi: zelo položni; r = ravno Kamenitost	r	r	r	r	r	r	r	kamenina ni nikjer na površju	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	
Številka ploskve	36a	30	15	6	5	29	40	14	13	1	8	2	38	28	39	32	7	24	26	27	36b	36b	36b	36b	
Zaporedna številka	35	21	11	3	4	34	12	19	18	17	20	9	37	33	31	22	25	23	23	23	23	23	23	23	23
Preladujoči drevesni vrsti in predstavnici formacije:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Alnus glutinosa I A	5	4	+ r	r	r	r	e	x	e	e	r	e	e	e	e	e	e	e	e	e	e	e	e	e	
C	+ r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	
Quercus robur I A	5	4	3	5	4	5	4	4	4	4	5	5	5	4	4	5	4	4	3	3	4	3	3	3	4
II	x	e	r	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
III	x	x	x	r	x	x	x	e	1	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Določevalnice redov:	+ x	r	x	r	x	r	x	e	e	r	+ x	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	
Hannus frangula II	e	4	5	5	5	5	5	+ x	+ r	1	r	+ x	r	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Arpinus betulus I B	e	e	r	r	e	r	r	r	r	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
C	e	e	r	r	e	r	r	r	r	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
II	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III							
cer campestre I C	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II	II							
III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III	III
Določevalnice zvez:	1	3	e	2	r	+	x	r	r	x	+	r	3	3	2	5	2	x	1	4	3	x	+	1	r
'arex elongata	e	x	2	x	2	2	2	2	2	2	2	2	x	r	e	e	x	r	e	x	r	x	3	r	x
'arex brizoides	e	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Deschampsia caespitosa																									

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41		
<i>Hypoxylon howeianum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Mnium cuspidatum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Stereum hirsutum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Anomodon attenuatus</i>	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>viticulosus</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Corylus avellana</i> I C	4	3	e	r	e	+ r	r	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									
II	III																																										
<i>Graphis scripta</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Homaliodia trichomanoides</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Homalothecium sericeum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Hymenochaete rubiginosa</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Hypogymnia physodes</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Neckera complanata</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Oxyrrhynchium speciosum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Parmelia sulcata</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Peniophora quercina</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Polygonatum multiflorum</i>	e	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Polytrichum formosum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Pyrenula nitidella</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Stereum subtomentosum</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+								
<i>Viburnum opulus</i> II	+	1	r																																								
III		x																																									
<i>Cystoderma granulosum</i>																																											
<i>Dacrymyces deliquescent</i>																																											
<i>Daedalea quercina</i>																																											
<i>Delicatula integrella</i>																																											
<i>Leucojum aestivum</i>	1																																										
<i>Pertusaria leprarioides</i>																																											
<i>Solanum dulcamara</i>																																											
<i>Spongipellis fractipes</i>																																											
<i>Tyromyces semisupinus</i>																																											
<i>Fraxinus parvifolia</i> I C	5		x																																								
II																																											
III																																											
<i>Ramalina farinacea</i>																																											
<i>Daedaleopsis confragosa</i>																																											
<i>Mnium punctatum</i>																																											
<i>rostratum</i>																																											
<i>Rubus caesius</i> II	x	x	2	x	1	x	r	1	r	x	r	1	r	x	r	2	x	2	r	2	x	2	r	2	x	r	x	r	x	r	x	r	x	r	x	r							
<i>Caltha palustris</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Lysimachia vulgaris</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Inonotus radiatus</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Carex remota</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Lophocolea heterophylla</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Brachythecium spec.</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Exidia glandulosa</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Mnium undulatum</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Panellus stypticus</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						
<i>Bjerkanderia adusta</i>	x	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+	x	+						

Sphaeriales

- Xylariaceae *Daldinia concentrica* (Bolt.ex Fr.) Cest,et de Not.
 Hypoxylon fuscum (Pers.ex Fr.) Fries
 Hypoxylon howeianum Peck
 Hypoxylon serpens (Pers.ex Fr.) Kickx
 Ustulina deusta (Fries) Petrak
 Xylosphaera hypoxylon (L.) Dumortier
 Xylosphaera polymorpha (Pers.ex Mérat) Dumortier

Geoglossales

- Geoglossaceae *Leotia lubrica* Scop.ex Pers.

Helotiales

- Helotiaceae *Bulgaria inquinans* Fries

Pezizales

- Helvellaceae *Gyromitra gigas* (Krombh.) Cooke

- Humariaceae *Humaria hemisphaerica* (Wiggers ex Fr.) Fuckel
 Scutellinia scutellata (L.ex St.Amans) Lambotte

Basidiomycetes

Uredinales

- Pucciniaceae *Tranzschelia anemones* (Pers.) Nannf.

Auriculariales

- Auriculariaceae *Auricularia mesenterica* Dicks.ex Fries

- Phleogenaceae *Phleogena faginea* (Fr.) Link.

Tremellales

- Tremellaceae *Exidia glandulosa* Fries
 Exidia recisa (Ditmar ex Fr.) Fries
 Exidia truncata Fries
 Tremella globospora Reid
 Tremella mesenterica Retz.ex Fr.

Dacrymycetales

- Dacrymycetaceae *Calocera cornea* (Batsch ex Fr.) Fries
 Dacrymyces deliquescens (Merat) Duby
 Dacrymyces stillatus Nees ex Fr.

Aphyllophorales

- Corticaceae *Byssomerulius corium* (Fr.) Parm.
 Chondrostereum purpureum (Pers.ex Fr.) Pouzar
 Cylindrobasidium evolvens (Fr.) Jülich

Corticaceae	<i>Gloeocystidiellum porosum</i> (Berk. et Curt.) Donk <i>Hyphoderma radula</i> (Fr.) Donk <i>Hypodontia quercina</i> (Fr.) John Eriksson <i>Hypochnicium vellereum</i> (Ell. et Crag.) Parm. <i>Merulius tremellosus</i> (Schrad.) Fries <i>Peniophora cinerea</i> (Fr.) Cooke <i>Peniophora quercina</i> (Pers. ex Fr.) Cooke <i>Phlebia radiata</i> (Fr.) Bourd. et Galzin <i>Phlebia rufa</i> (Pers. ex Fr.) M.P. Christ. <i>Plicatura faginea</i> (Schrad. ex Fr.) Peck <i>Radulomyces confluens</i> (Fr.) M.P. Christ. <i>Radulomyces molaris</i> (Chaill.) M.P. Christ. <i>Vuilleminia comedens</i> (Nees ex Fr.) R. Maire
Stereaceae	<i>Stereum gausapatum</i> (Fr.) Fries <i>Stereum hirsutum</i> (Willd. ex Fr.) S.F. Gray <i>Stereum rameale</i> (Pers.) Fries <i>Stereum rugosum</i> (Pers. ex Fr.) Fries <i>Stereum subtomentosum</i> Pouzar
Cantharellaceae	<i>Cantharellus cibarius</i> Fries <i>Craterellus cornucopioides</i> (L.) Fries
"Hydnaceae"	<i>Steccherinum ochraceum</i> (Pers. apud Gmel. ex Fr.) S.F. Gray
Ganodermataceae	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers. ex Wallr.) Pat. <i>Ganoderma lucidum</i> (Leyss. ex Fr.) P. Karsten
Hymenochaetaceae	<i>Hymenochaete rubiginosa</i> (Dicks. ex Fr.) Lév. <i>Inonotus cuticularis</i> (Bull. ex Fr.) P. Karsten <i>Inonotus dryadeus</i> (Pers. ex Fr.) Murrill <i>Inonotus radiatus</i> (Sow. ex Fr.) P. Karsten <i>Phellinus ferruginosus</i> (Schrad. ex Fr.) Bourd. et Galzin <i>Phellinus igniarius</i> (L. ex Fr.) Quél. <i>Phellinus punctatus</i> (Fr.) Pilát <i>Phellinus robustus</i> (P. Karsten) Bourd. et Galzin
Polyporaceae	<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P. Karsten <i>Cerrena unicolor</i> (Bull. ex Fr.) Murrill <i>Daedalea quercina</i> L. ex Fr. <i>Daedaleopsis confragosa</i> (Bolt. ex Fr.) Schroeter <i>Datronia mollis</i> (Sommerf.) Donk <i>Fomes fomentarius</i> (L. ex Fr.) Kickx <i>Hapalopilus nidulans</i> (Fr.) P. Karsten <i>Laetiporus sulphureus</i> (Bull. ex Fr.) Bond. et Singer <i>Lenzites betulina</i> (L. ex Fr.) Fries <i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar <i>Polyporus alveolarius</i> (D.C. ex Fr.) Bond. et Singer <i>Polyporus ciliatus</i> Fries <i>Polyporus lentus</i> Berk. <i>Schizopora paradoxa</i> (Schrad. ex Fr.) Donk <i>Schizopora phellinoides</i> (Pilát) Domański <i>Spongipellis fractipes</i> (Berk. et Curt.) Kotl. et Pouzar <i>Trametes fragrans</i> A. David et M. Tortić <i>Trametes gibbosa</i> (Pers. ex Fr.) Fries <i>Trametes hirsuta</i> (Wulf. ex Fr.) Pilát <i>Trametes hoehnelii</i> (Bres.) Pilát

- Polyporaceae** *Trametes pubescens* (Schum. ex Fr.) Pilát
 Trametes versicolor (L.ex Fr.) Pilát
 Trametes zonata (Nees ex Fr.) Pilát
 Tyromyces semisupinus (Berk. et Curt.) Murrill
 Tyromyces subcaesius A.David
- Schizophyllaceae** *Schizophyllum commune* Fries ex Fries
 Stromatoscypha fimbriata (Pers. ex Fr.) Donk
- Boletales**
- Boletaceae** *Boletus edulis* Bull. ex Fries
 Leccinum griseum (Quél.) Singer
 Leccinum quercinum Pilát
- Agaricales**
- Hygrophoraceae** *Hygrophorus nemoreus* (Lasch) Fries
- Tricholomataceae** *Armillariella mellea* (Vahl. ex Fr.) P.Karsten
 Armillariella tabescens (Scop. ex Fr.) Singer
 Clitocybe gibba (Pers. ex Fr.) Kummer
 Collybia dryophila (Bull. ex Fr.) Kummer
 Delicatula integrella (Pers. ex Fr.) Fay.
 Flammulina velutipes (Curt. ex Fr.) Singer
 Gerronema fibula (Bull. ex Fr.) Singer
 Laccaria laccata (Scop. ex Fr.) Berk. et Br.
 Marasmiellus ramealis (Bull. ex Fr.) Singer
- Marasmius lupuletorum* (Weinm.) Fries
 Marasmius rotula (Scop. ex Fr.) Fries
 Micromphale foetidum (Sow. ex Fr.) Singer
 Mycena galericulata (Scop. ex Fr.) S.F.Gray
 Mycena galopoda (Pers. ex Fr.) Kummer
 Mycena inclinata (Fr.) Quél.
 Mycena pelianthina (Fries) Quél.
 Mycena polygramma (Bull. ex Fr.) S.F.Gray
 Mycena cf. praecox Vel.
 Mycena pura (Pers. ex Fr.) Kummer
 Oudemansiella platyphylla (Pers. ex Fr.) Mos.
 Panellus stypticus (Bull. ex Fr.) P.Karsten
- Pluteaceae** *Pluteus atricapillus* (Secr.) Singer
- Amanitaceae** *Amanita citrina* (Schaeff.) S.F.Gray
 Amanita rubescens (Pers. ex Fr.) S.F.Gray
 Amanita vaginata (Bull. ex Fr.) Quél.
- Agaricaceae** *Cystoderma amiantinum* (Scop. ex Fr.) Fay.
 Cystoderma granulosum (Batsch ex Fr.) Fay.
- Coprinaceae** *Coprinus micaceus* (Bull. ex Fr.) Fries
 Psathyrella candolleana (Fr.) Mre.
 Psathyrella hydrophila (Bull. ex Merat) R.Mre.
- Strophariaceae** *Hypoloma fasciculare* (Huds. ex Fr.) Kummer
 Hypoloma sublateritium (Fries) Quél.

Crepidotaceae	<i>Crepidotus mollis</i> (Bull. ex Fr.) Kummer <i>Crepidotus variabilis</i> (Pers. ex Fr.) Kummer
Cortinariaceae	<i>Galerina hypnorum</i> (Schrank ex Fr.) Kühn. <i>Hebeloma radicosum</i> (Bull. ex Fr.) Ricken
Russulales	
Russulaceae	<i>Lactarius chrysorrheus</i> Fries <i>Lactarius circellatus</i> Fries <i>Lactarius pergamenus</i> (Swartz ex Fr.) Fries <i>Lactarius piperatus</i> (L. ex Fr.) S.F.Gray <i>Lactarius vellereus</i> (Fries) Fries <i>Russula cyanoxantha</i> Schaeff. ex Fries <i>Russula delica</i> Fries <i>Russula pectinata</i> (Bull.) Fr. ss. Cke <i>Russula vesca</i> Fries <i>Russula virescens</i> (Schaeff. ex Zant.) Fries
Gasteromycetes	
Phallaceae	<i>Phallus impudicus</i> (L.) Pers.
Lycoperdaceae	<i>Lycoperdon pyriforme</i> Schaeffer ex Persoon
Nidulariaceae	<i>Cyathus striatus</i> (Huds. ex Pers.) Willd. ex Pers.

4.1.1. EKOLOGIJA OBLIGATNIH ZAJEDAVSKIH, LIGNIKOLNIH IN TERESTRIČNIH GLIV

V proučevanem rezervatu Krakovo, ki ima naravo pragozda smo našli tele vrste obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv:

1. AMANITA CITRINA (Schaeff.) S.F.Gray - citronasta mušnica je mikorizna in malo strupena ali sumljiva goba. Raste od srede poletja do oktobra v iglastih in listnatih gozdovih, posebno pod brezami, bukvami in hrasti na peščenih tleh. V drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo jo najdemo predvsem pod dobi in belimi gabri; verjetno živi z njihovimi koreninami v mikorizi. Trappe (1962) omenja, da sestavlja citronasta mušnica mikorizo z dobom pa tudi z drugimi vrstami hrasta (*Quercus spp.*), z bukvijo (*Fagus silvatica*), s smreko (*Picea abies*), z jelko (*Abies alba*) in z bori (*Pinus spp.*). Njeno meso je belo, pod kožico klobuka rumenkasto in mehko ter diši zato hlo po surovem krompirju. Ima oster okus po repi. Kot smo že omenili, je malo strupena goba, a ni smrtno nevarna. Lange (1962) in Moser (1978) celo pišeta, da ni strupena, toda Lange meni, da je brez vrednosti. Nekdaj so mislili, da je zelo strupena goba, v novejšem času pa so ugotovili, da vsebuje manj nevarni alkaloid mapin, identičen bufoteninu, ki ga izbrizgajo krastače. Kljub temu je bolje, da je ne

nabiramo, saj se tako izognemo zamenjavam z zelo podobnimi vrstami mušnic, ki so strupene in smrtno nevarne. Moser (1978) omenja, da moramo citronasto mušnico dobro prekuhati in vodo zavreči, a poudarja pa tudi to, da je nekateri ljudje kljub temu ne prenesejo.

2. AMANITA RUBESCENS (Pers.ex Fr.) S.F.Gray - b i s e r n i c a, r d e č k a-
s t a m u š n i c a, p u r e š n i c a živi v mikorizi z iglavci in listav-
ci. Našli smo jo pod dobi, črnimi jelšami, poljskimi bresti, belimi gabri in
leskami od konca junija do pozne jeseni. Raste posamično in tudi v skupinah.
Trappe (1962) piše, da živi bisernica v mikorizi z bori (*Pinus spp.*), s pravim
kostanjem (*Castanea sativa*), z lesko (*Corylus avellana*), z bukvijo (*Fagus sil-
vatica*) in raznimi vrstami hrasta (*Quercus spp.*). Tudi Vasiljeva (1973) poroča,
da je bisernica mikorizna gliva s *Quercus mongolica*. Horak (1963) navaja, da
sestavlja bisernica mikorizo s smreko (*Picea abies*). Bisernica je pogojno užit-
na. Surova je strupena, ker vsebuje toksin hemolizin, ki povzroča prebavne
motnje. S kuhanjem ali pečenjem se hemolizin uniči. Če bisernico dobro preku-
hamo, in vodo zavrzemo, je izvrstna, okusna in lahko prebavljiva goba. Okus su-
rove gobе je zoprn, kuhane ali pečene pa mil in prijeten. Meso bisernice je be-
lo, na zraku postane viško rdečkasto, posebno pri osnovi beta.

3. AMANITA VAGINATA (Bull.ex Fr.) Quél. - s i v i l u p i n a r je mikorizna
in užitna goba. Pojavlja se od julija do oktobra ob robu drugotnega nižinskega
pragozda in v njem pod dobi (*Quercus robur*), belimi gabri (*Carpinus betulus*) in
črnimi jelšami (*Alnus glutinosa*). Horak (1963) omenja, da živi sivi lupinar v
mikorizi s smreko (*Picea abies*), Trappe (1962) pa poroča, da sestavlja ta goba
mikorizo s koreninjem macesna, sitke, zelene duglazije, raznih vrst hrastov, bo-
rov in brez, belega gabra, pravega kostanja, bukve in različnih vrst topolov. Va-
siljeva (1973) navaja, da je sivi lupinar mutualistični "zajedavec" v koreninah
različnih vrst brez (*Betula spp.*). Tako kot bisernica je tudi sivi lupinar samo
pogojno užiten. Surov je škodljiv; postane pa izvrsten, če ga dobro prekuhamo.
Meso je belo, krhko in drobljivo. Najraje uspeva na kislih in spranih tleh.

4. ARMILLARIELLA MELLEA (Vahl.ex Fr.) P.Karsten - p r a v a š t o r o v k a,
m r a z n i c a, p a n j i c a, p a n j e v k a. Ta lignikolna fakultativna
zajedavska gliva je precej razširjena v naravnem rezervatu. To kaže tudi razpre-
delnica.

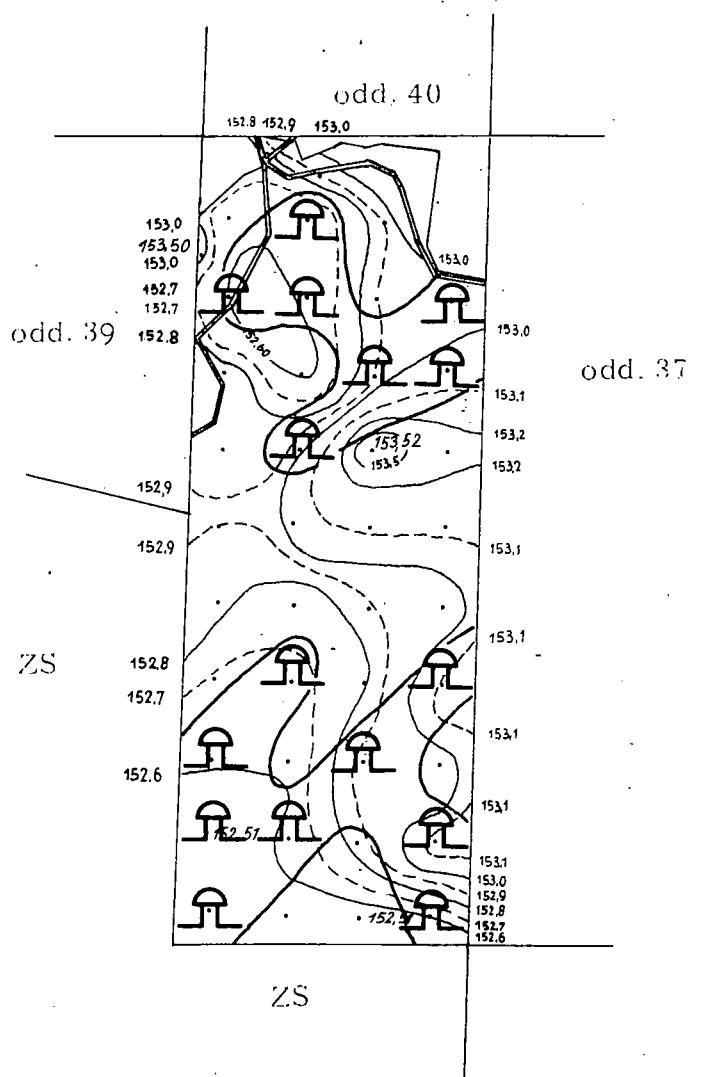
Panjica se pojavlja v vseh rastlinskih združbah od najbolj vlažnih (*Iridetum pseudacori*) do najbolj suhih (*Crocetum neapolitani*). Najpogosteje jo najdemo na najnižjih nadmorskih višinah in to od 152,51 m do 152,80 m; svoje trošnjake razvije 9 x na 17 ploskvah ali 53%. Čim višja je nadmorska višina, tem bolj poredko najdemo pravo štorovko. Tako oblikuje svoje trošnjake samo 7 x v 19 ploskvah na nadmorskih višinah 152,81 m - 153,10 m ali 36%. Od nadmorske višine 153,11 m navzgor do 153,52 m se sploh ne pojavi več. Prava štorovka se pojavlja v posameznih rastlinskih združbah takole: v združbi *Valerianetum* je pogostnost 33%, v združbi *Ranunculetum* 42%, v združbi *Crocetum* pa 33%. V združbi *Iridetum* pogostnosti ni mogoče izračunati, ker je na voljo samo en popis. Treba je reči, da razlike med združbami niso signifikantne in, da je veliko važnejši rezultat primerjave pogostnosti neposredno na temelju mikroreliefa. Dokaz za to vidimo na narisih 25,26,27 in 28, ki kažejo, da je prava štorovka navezana na osojne lege, črna možgančnica pa na prisojne. Narsa 27 in 28 prikazujeta, kako se pojavljata prava štorovka in črna možgančnica. Če to primerjamo, razločno vidimo, da vpliva na njuno rast lega.

Pravo štorovko najdemo prvenstveno kot zelo nevarno zajedavsko glivo v rastotčem, oslabljenem drevju listavcev: doba, belega gabra, črne jelše, poljskega bresta, a drugotno pa kot gniloživko, ki se naseli v odmrle drevesne dele. Prepoznali smo jo razen po trošnjakih tudi po belem, pahljačastem, kožastem in tudi po svetlečem, temno rjavu-črnem rizomorfnem podgobju, ki se razvijata in razraščata pod lubjem korenin, koreninskih vratov in dnišč debel še priraščajočih pa tudi že sušecih se dreves doba, belega gabra, črne jelše in poljskega bresta. V istih oblikah smo opazili panjico tudi pod lubjem korenčnika že posušenih, a še stoječih dreves doba, belega gabra, črne jelše in poljskega bresta, pod lubjem prelomljenega debla belega gabra, pa tudi pod lubjem že zrušenih debel imenovanih dreves in klad belega gabra ter pod lubjem debelih, a že odmrlih dobovih vej, ki leže po tleh.

Trošnjaki panjice, njeni mladi klobučki so užitni, se razvijajo večinoma v šopih, redkeje posamezno na zrušenih dobovih deblih, ob osnovi in na čelih dobovih panjev in na tleh v neposredni okolici. Prav tako smo našli trošnjake mraznice na zrušenih deblih belega gabra, ob njih in v njihovi okolici. Podgobje glive je v tleh povezano s koreninami omenjenih listavcev. Trošnjaki se oblikujejo v množicah od začetka septembra do konca novembra in le izjemoma

DRUGOTNI NIŽINSKI PRAGOZD KRAKOV

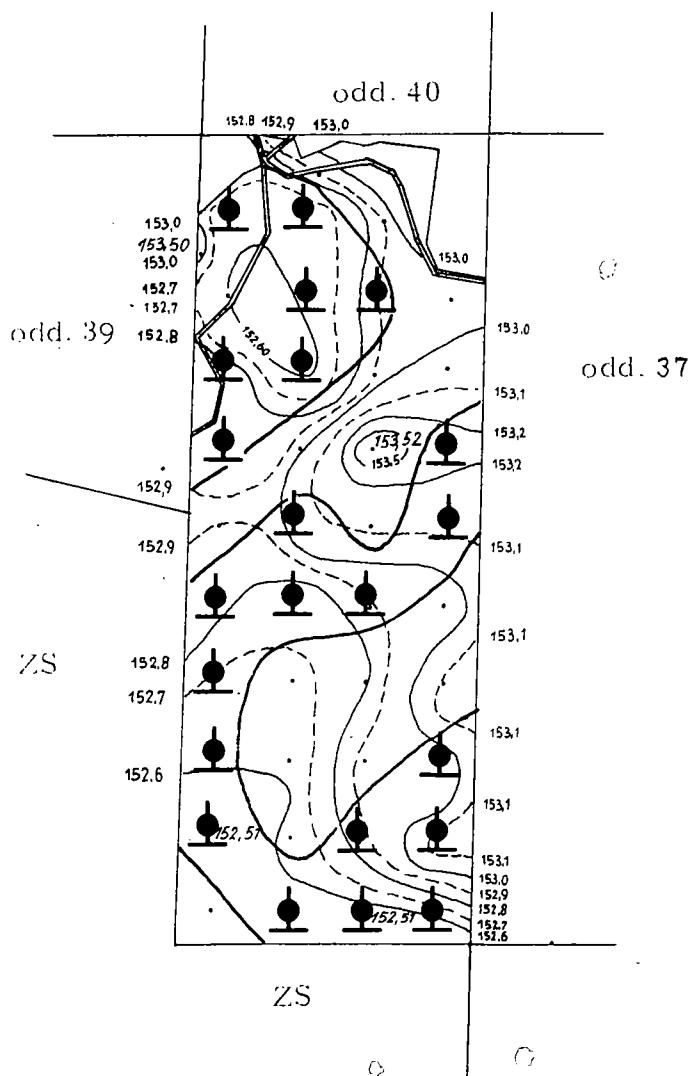
M 1 : 10'000

NARIS 25 : NAJDIŠČA PRAVE ŠTOROVKE (*Armillariella mellea*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

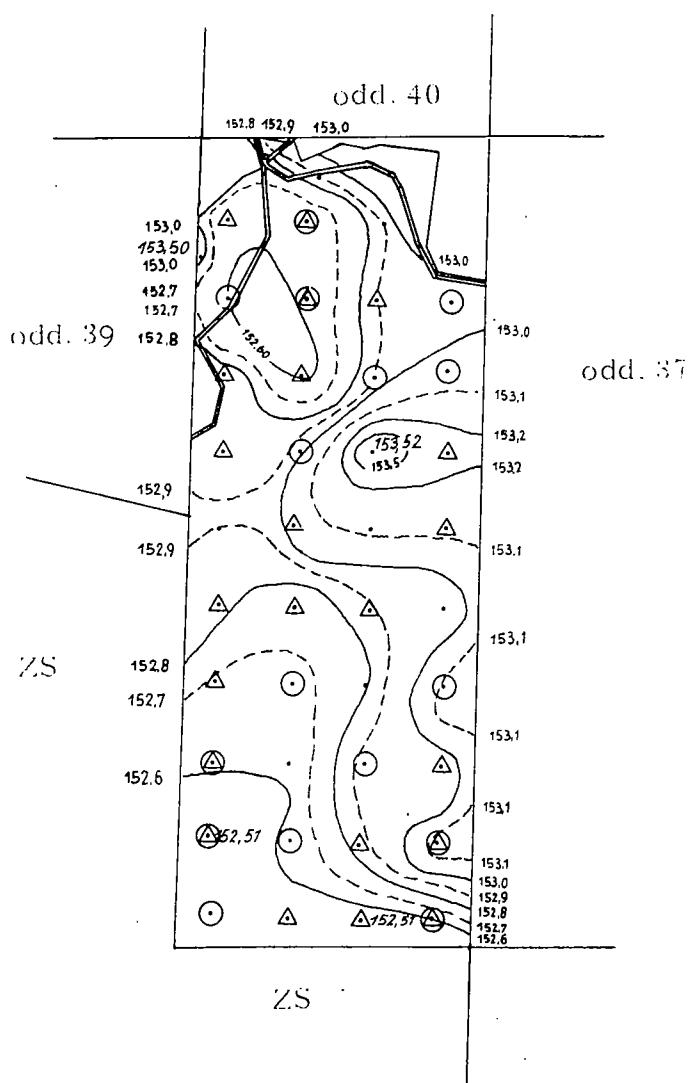
M 1 : 10 000

NARIS 26 : NAJDIŠČA ČRNE MOŽGANČNICE (*Exidia glandulosa*)

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

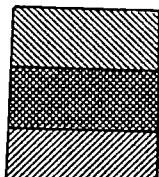
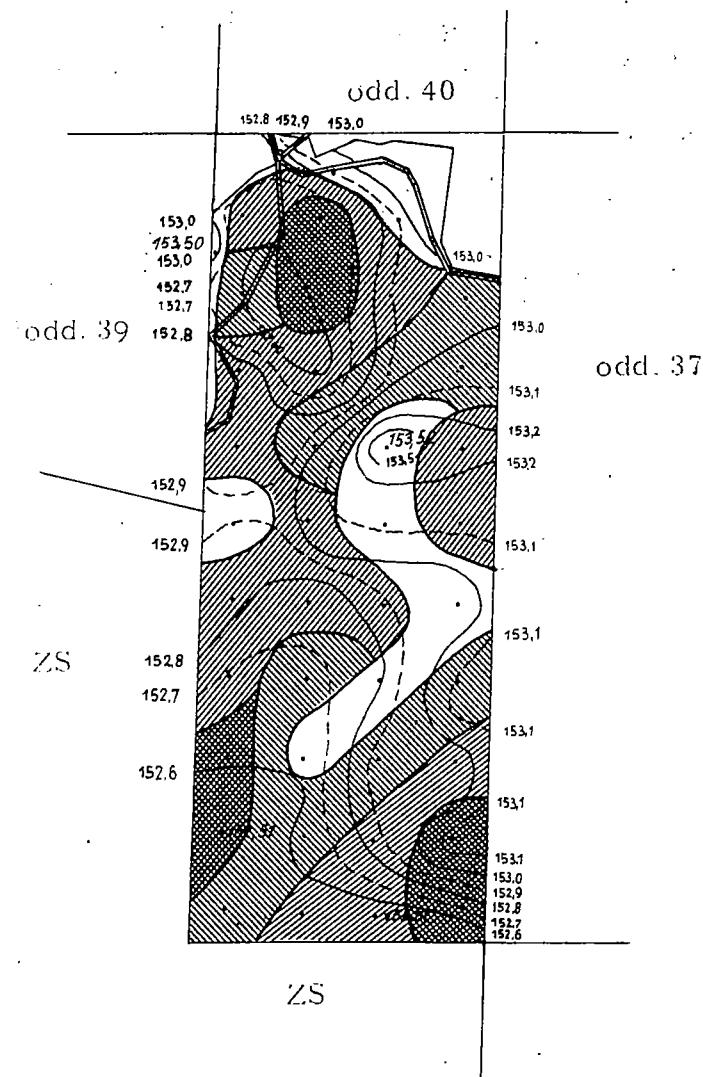
M 1 : 10 000

NARIS 27 : PRIMERJAVA NAJDIŠČ PRAVE ŠTOROVKE IN ČRNE
MOŽGANČNICE

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

M : 1 : 10 000

prava štorovka (*Armillariella mellea*)
prava štorovka in črna možgančnica
črna možgančnica (*Exidia glandulosa*)

že junija. Tako smo naleteli na trosnjake panjice v gospodarskem Krakovskem gozdū že 8.6.1978 in sicer na dnišču debla živega doba v odd.35.

Armillariella mellea je prvenstveno zajedavska gliva živih tkiv (floema in kambija), korenin in dnišča debel, šele drugotno se pojavlja kot gniloživka, ki povzroča belo, vlaknato ali korozivno trohnobo lesnine. Kot povzročiteljica bele trohnobe se zelo rada razvija najprej v jedrovini, nato pa še v beljavi odmrlih, obravnavanih listavcev.

5. *ARMILLARIELLA TABESCENS* (Scop.ex Fr.) Singer - b r e z o b r o č n a š t o - r o v k a ali b r e z o b r o č n a m r a z n i c a . Užitne gobice rastejo v šopih iz korenin ob dobovih panjih, tako da jih obkrožajo. Nabirali smo jih že v avgustu in tja do konca oktobra. Rastejo iz tal na rastišču doba, ki ga je izpodrinila črna jelša. Podgobje brezobročne mraznice je v tleh gotovo povezano z dobovimi koreninami. Njeni trosnjaki se oblikujejo najraje okoli dobovih panjev. Ta goba je predvsem gniloživka v dobovih panjih, kjer povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. Včasih pa zajeda tudi žive korenine doba.

6. *AURICULARIA MESENTERICA* Dicks.ex Fr. - č r e v n a t a u š e s c a . Ta gliva je v naravnem rezervatu redka. Našli smo jo samo na odpadlih dobovih vejah in na odpadlih vejah črne jelše, na dveh raziskovalnih ploskvah, št.28 in 29, v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae* in *Ranunculetum auricomi*. Gliva povzroča precej intenzivno belo ali korozivno trohnobo lesnine.

7. *BJERKANDERA ADUSTA* (Willd.ex Fr.) P.Karsten je precej razširjena v ohranjenem naravnem rezervatu pragozdnega tipa. Njene trosnjake, ki se prekrivajo kot opeka na stehi, zasledimo vse leto na zrušenih debelcih in deblih doba (*Quercus robur*), belega gabra (*Carpinus betulus*), črne jelše (*Alnus glutinosa*), čremse (*Prunus padus*) in leske (*Corylus avellana*). Ugotovimo jih tudi na suhih, a še stoječih debelcih in deblih belega gabri in na odpadlih vejah doba, belega gabra, črne jelše in na panju belega gabra. Bjerkandera adusta se pojavlja večinoma kot gniloživka in povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa. Kot zajedavska gliva le priložnostno okuži fiziološko oslabljena,stara drevesa doba, belega gabra in črne jelše. Razvija se v vseh rastlinskih združbah, razen v združbi *Iridetum pseudacori* (zelo vlažen tip).

8. BOLETUS EDULIS Bull. ex Fr. sensu lato - užitni goban je mikorizna in jedilna goba, ki je zelo razširjena na presvetljenem dobovo-gabrovem območju in na presvetljenih mestih ob robovih naravnega rezervata. V nižinskih presvetljenih gospodarskih gozdovih raste pod belimi gabri, bukvmi, hrasti in smrekami. V letih, ki so za njegov razvoj ugodna, se oblikuje v skupinah, ob slabših letinah pa najdemo samo posamezne primerke. Nabiramo ga že zgodaj v sezoni, posamezne gobe včasih že sredi maja, večja bera je od julija pa vse do konca oktobra. Različna sestava tal; množina vlage, topote in svetlobe so vzrok, da nastopa užitni goban v številnih bolj ali manj izrazitih različkih. Kot posebno vrsto ločijo *Boletus reticulatus* Schaeff. - poletnega jurčka, pšeničnika, hrastovca. Če je vreme za njegovo rast ugodno, se razvija v množici poleti, odtod tudi njegovo ime. Raste na svetlem območju doba in belega gabra. Obe vrsti gob sta si zelo podobni, včasih ju težko ločimo, zato je pšeničnik uvrščen iz praktičnih razlogov kar v zgornjo vrsto. Na splošno menimo, da je užitni goban (v širšem pomenu) okusna, užitna goba. Uporabljamo ga za pripravo raznovrstnih jedi. Kot mikorizna gliva živi verjetno v mutualističnem "parazitizmu" z dobovimi koreninami in s koreninami belega gabra in leske v drugotnem nižinskem pragozdu. Trappe (1962) navaja, da sestavlja užitni goban mikorizo ne le z omenjenimi rodovi, temveč tudi s koreninjem različnih vrst jelk, macesna, smreke, sitke, rušja, zelene dugazije, čuge, raznih vrst brez, pravega kostanja, bukve, ozkolistnega jesena in platane. Vasiljeva (1973) navaja, da sestavlja užitni goban mikorizo le s *Quercus spp.* in *Betula spp.*

9. BULGARIA INQUINANS Fries - rjavο - črna čašica. Njeni apoteciji se razvijajo v temno rjavih do črnih čašicah, ki so zdruzaste konzistence. Zasledili smo jih samo na odpadlih debelih dobovih vejah v rastlinskih združbah *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitanī*. Tu v nižinskem drugotnem pragozdu se oblikujejo čašice že od konca junija, v višinskih pragozdovih pa jih ugotovimo šele jeseni na zrušenih bukovih debelih (Krokar, na ploskvah 19 in 27, 2. septembra 1976). V gospodarskih sestojih v Krakovskem gozdu smo jih zasledili razen na suhih, odmrlih dobovih vejah, ki leže po tleh tudi na lubju dobovih hlodov in dobovih klad. Čašice se oblikujejo tako v gospodarskem gozdu kot tudi v drugotnem pragozdu v šopih ali v vrstah. Rjavο - črna čašica se pojavlja vedno kot lignikolna obligatna gniloživka. Okuži le odmrlo lubje in zunanje sloje beljave in povzroča v lesnini hrastov zadušenost, v bukovini pa piravost.

10. *BYSSOMERULIUS CORIUM* (Fr.) Parm.; sinonim: *MERULIUS PAPYRINUS* (Bull. ex Fr.) Quél. je lignikolna obligatna gniloživka. V rezervatu smo jo našli na suhem, a še stoječem leskovem debelcu in na odmrlih, na tleh ležečih vejah belega gabra, doba in čremse; v gospodarskem Krakovskem gozdu pa tudi na suhih, a še stoječih debelcih belega gabra in na odpadlih dobovih vejah. Obligatna lignikolna gniloživka povzroča aktivno belo ali korozivno trohnobo lesnine, z nekočiko regresije v sušnih mesecih. Pojavlja se v vseh rastlinskih združbah, razen v združbi *Iridetum pseudacori*.

11. +*CALOCERA CORNEA* (Batsch ex Fr.) Fries - rumeni rogljički. Je koristna obligatna gniloživka, ki se razvija vse leto v močno razkrojenih, debelih dobovih vejah in v vejah belega gabra, ki leže po tleh. V gospodarskih gozdovih je splošno razširjena v trohnečem lesu hrastov, oreha, jelše, topol in belega gabra. Ker se razvija v že zelo trhlih vejah, menimo, da presnavlja, spreminja skupaj z drugimi mikroorganizmi razkrojeno lesnino v sprstenino. Razvija se v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*.

12. *CANTHARELLUS CIBARIUS* Fr. - užitna lisička, navadna lisička je mikorizna in užitna goba. V naravnem rezervatu Krakovo raste pod dobi, ki so jim primešani beli gabri in poljski bresti. Razširjena je predvsem v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. Mikorizo sestavlja verjetno z dobom in belim gabrom. Trappe (1962) piše, da živi užitna lisička v mikorizi s koreninami *Abies alba*, *Picea abies*, *Picea sitchensis*, *Pinus silvestris*, *Pinus strobus*, *Carpinus betulus*, *Fagus silvatica*, *Castanea sativa* in *Quercus spp.* Pojavlja se od srede maja do srede novembra. V rezervatu smo jo nabirali 25.6.1975. Nastopa v skupinah, v nekaterih letih celo v množicah.

13. +*CERRENA UNICOLOR* (Bull.ex Fr.) Murr. - enobarvna ploskoclevka, siva ploskoclevka je lignikolna fakultativna zajedavška gliva. Kot gniloživka se razvija v panjih, kot zajedavka pa v deblih različnih listavcev, kot: *Acer*, *Betula*, *Carpinus*, *Fagus*, *Fraxinus*, *Prunus*, *Quercus* in *Tilia*. V rezervatu je manj pogostna, ugotovili smo jo na zrušenem debelem in zelo starem dobovem deblu pa tudi na zrušenem deblu črne ješe in na odmrlih dobovih vejah, ki leže po tleh. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. Pilát

1936-1942) navaja, da se zaradi te gline drevje v kratkem času posuši. Njeni trosnjaki se oblikujejo vse leto in se prekrivajo kot opeka na strehi. Pojavlja se predvsem v rastlinski združbi *Crocetum neapolitani*, manj pa v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*.

14. *CHONDROSTEREUM PURPUREUM* (Pers. ex Fr.) Pouzar - v i j o l i č a s t i s k l a d a n e c. Ta lignikolna fakultativna gniloživka je v drugotnem pragozdu redka, enako kot v gospodarskem Krakovskem gozdu. Razvija se v debeli dobovi odpadli veji in povzroča v njej slabo intenzivno belo ali korozivno trhnobolesnine. Pojavlja se v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*.

15. *CLITOCYBE GIBBA* (Pers. ex Fr.) Kummer - o k r a s t o - r j a v a l i v k a, r j a v k a s t a l i v k a je terestrična gniloživka, ki razkraja listni opad in steljo. Je tudi jedilna goba, a je malo žilava. Lahko jo sušimo. Najraje raste v deževnih poletjih in jeseni v vrstah, pogosto v množicah. Okrasto-rjava livka uspeva v naravnem rezervatu v listnem opadu doba in belega gabra in ga razkraja.

16. *COLLYBIA DRYOPHILA* (Bull. ex Fr.) Kummer - h r a s t o l j u b n a k o- r e n o v k a, v i t k a k o r e n o v k a. Je terestrična goba. Razvija se od pomladi do jeseni v dežju, v golih tleh ali v odpadlem listju in v stelji ali v lesnih odpadkih. Užitni so samo klobučki, ker so beti žilavi in votli (sl.2). Ni pomembna goba, ker jo pogosto napada mrčes. Horak (1963) navaja, da razkraja steljo, listni opad in igličevje. Mikola (1956) je s poskusi ugotovil, da izredno močno razkraja iglice, manj listje. V drugotnem pragozdu smo jo zasledili kot terikolno in izjemoma kot lignikolno glivo. Kot terikolna goba se razvija v rastlinski združbi *Valerianetum dioicae*, kot lignikolna pa v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. Ugotovili smo jo na trhli dobovi veji, ki leži na tleh.

17. + *COPRINUS MICACEUS* (Bull. ex Fr.) Fr. - s l j u d n a t a č r n i l o v k a je lignikolna, pa tudi terestrična gniloživka. Razvija se večinoma v šopih, najdemo jo tudi posamezno na tleh okoli panjev ali pa na razkrojenih in razkrajajočih se, zrušenih deblih in odpadlih vejah listavcev od pomladi do jeseni. V naravnem rezervatu je redka. Našli smo jo, ko je rastla v šopih iz tal, in na debeli, razkrajajoči se dobovi veji, ki leži na tleh v rastlinski združbi Iri-

detum pseudacori 26.5.1975. Mlade gobice so pogojno užitne, cenijo jih za pravo juh. Škodljive postanejo, če jih uživamo z alkoholnimi pijačami (antabusni sindrom). Meso je tanko in belkasto. Vonj je prijeten, a okus mil.

18. *CRATERELLUS CORNUCOPIOIDES* (L.) Fr. - črna trobenta, mrtvaska trobenta, piskrič je mikorizna in užitna goba. Njen meso je tanko, kožasto in prožno. Vonj in okus ima po milu. V Krakovem raste raztreseno in v številnih skupinah, ki so včasih prav velike na vlažnih in blatnih tleh od poznega poletja (avgusta) do pozne jeseni (novembra) v dobovo gabrovem območju. Ker je užitna, jo mnogi zelo cenijo, jo tudi suše in nato zmeljejo v gobji prah. Ta je odličen dodatek k mesnim omakam.

Črna trobenta uspeva tudi v mešanih listnatih in iglastih gozdovih, a najraje v bukovih. Kot slab mutualistični "parazit" sestavlja v pragozdu mikorizo verjetno s koreninami doba, drugod pa živi v mikorizi tudi z drugimi vrstami hrasta (*Quercus spp.*), z bukvijo (*Fagus silvatica*) in s smreko (*Picea abies*) - Trappe, 1962.

19. *CREPIDOTUS MOLLIS* (Bull. ex Fr.) Kummer - zdrizasta postrancičica je lignikolna gliva. Raste v skupinah od junija do novembra na stojecem, a že suhem leskovem debelcu. V rezervatu je redka. Pojavlja se sicer večinoma kot gniloživka na panjih in odmrlih, na tleh ležečih vejah, posebno na bukovih, topolovih, jesenovih, javorovih, gabrovih, hrastovih, vrbovih, lipovih, brezovih, smrekovih in na vejah črne jelše. Zelo redko se razvija tudi na rastочih deblih listavcev, predvsem jablane. Pojavlja se v rastlinski združbi *Valerianetum dioicæ*.

20. *CREPIDOTUS VARIABILIS* (Pers. ex Fr.) Kummer - navadna postrancičica je lignikolna gliva. Večinoma se razvija kot gniloživka na mrtvih vejicah in dračju črnejelše, breze, gabri, bukve, hrasta, robide in vrbe. Samo pri ložnostno in redkokdaj jo zasledimo kot zajedavko na živem drevju. Fitopatološko sta obe vrsti nepomembni. V rezervatu smo ugotovili navadno postrančico na drobnih dobovih in leskovih vejicah in na suhih vejicah belega gabra, ki leže po tleh, dalje na suhem, a še stoječem drobnem leskovem debelcu in na zrušenem in že trhlem debelcu črnejelše. V gospodarskem Krakovskem gozdu pa smo jo doževali prav tako na odpadlih vejicah in vejah doba ter tudi belega gabra.

Trosnjaki dozorevajo od julija do decembra. Navadna postrančica se pojavlja v rastlinskih združbah Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani.

21. *CYATHUS STRIATUS* (Huds.ex Pers.) Willd.ex Pers. - črtkani košek je lignikolna in terestrična gliva. V drugotnem nižinskem pragozdu oblikuje svoje trosnjake med mahom na dnišču rastočih dobovih debel in na razkrojeni dobovi veji, ki leži na tleh, sicer pa se razvija na lesnih odpadkih in tudi na humoznih tleh od poletja do konca jeseni v rastlinskih združbah Valerianetum dioicae in Crocetum neapolitani.

22. *CYLINDROBASIDIUM EVOLVENS* (Fr.) Juelich; sinonim *Corticium evolvens* (Fr.) Fries - bradavičasta ali nagubana kožarka. Ta obligatna lignikolna gniloživka razkraja v Krakovem lubje in lesnino suhega, a še stoječega debelca belega gabra in odpadlih dobovih vej. Je ena izmed prvih gniloživk, ki se pojavi na mrtvem lesu. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. Pojavlja se v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi.

23. *CYSTODERMA AMIANTINUM* (Scop. ex Fr.) Fay. - rjava zrnovka je terestrična goba. Razvija se v vlažnih tleh v dobovo gabrovem območju. Diši neprijetno po trhlini (trohnobi), zato pišejo nekateri mikologi, da je nepomembna za pripravo okusnih jedi. Horak (1963) navaja, da razkraja rjava zrnovka iglice rušja, smreke, macesna in cemprina.

24. + *CYSTODERMA GRANULOSUM* (Batsch.ex Fr.) Fay. - rasta zrnovka je na splošno terikolna gniloživka, toda v rezervatu smo jo izjemoma našli na suhem, a še stoječem trhlem debelcu čremse (*Prunus padus*) v rastlinski združbi Valerianetum dioicae.

25. *DACRYMYCES DELIQUESCENS* (Merat) Duby; sinonim *Dacrymyces stillatus* Nees ex Fr. Trosnjaki se razvijajo raztreseno in v kupčkih na suhem, mrtvem debelcu čremse. V ugodnih klimatskih razmerah se lignikolna obligatna gniloživka razvija vse leto. Zelo razkraja lesnino in povzroča v njej aktivno belo ali korozivno trohnobo. Pojavlja se v rastlinski združbi Valerianetum dioicae.

26. DAEDALEA QUERCINA L. ex Fr. - labirintnica, hrastova ploskoclevka. Ta se razvija v drugotnem nižinskem pragozdu kot gniloživka v stari in obsežni dobovi kldi in povzroča v njej zelo aktivno, temno, rjavo ali destruktivno trohnobo jedrovine (sl.3). V gospodarskem Krakovskem gozdu pa nastopa labirintnica tudi kot zajedavka ran v deblih in vejah rastočih dreves. Trosnjaki se razvijajo posamezno več metrov visoko na poškodovanih dobovih deblih in na ranjenih in posušenih vejah v krošnjah. V pragozdu se oblikujejo njeni trosnjaki posamezno kar na dobovi kldi vse leto. Labirintnica je redka v pragozdu v rastlinski združbi Valerianetum dioicæ.

27. DAEDALEOPSIS CONFRAGOSA (Bolt.ex Fr.) Schroeter; sinonim Daedalea confragosa (Bolt.ex Fr.) Pers.ex Fr. - rdečkasta ploskoclevka se razvija kot zajedavska gliva predvsem v deblih črne jelše, kot gniloživka pa tudi predvsem v zrušenih deblih in debelnih štrcljih črne jelše in belega gabra (sl.4). Povzroča zelo aktivno belo ali korozivno trohnobo lesa, ki lahko povzroči veliko škodo, posebno v povirnih gozdovih in v tistih listavcih, ki rastejo na težkih, zaglejenih tleh. Trosnjaki se oblikujejo posamezno ali pa se prekrivajo kot opeka na strehi. V gospodarskem Krakovskem gozdu smo njeni trosnjake zasledili na starih dobih, topolih, leski, svibu, hruški drobnici in vrbah. Pojavlja se v rastlinskih združbah Valerianetum dioicæ in Ranunculetum auricomi.

28. DALDINIA CONCENTRICA (Bolt.ex Fr.) Cest.et de Not. - ogljena ali velika črna krogličarka, slojevita ogljarka. Obligatna, koristna lignikolna gniloživka se razvija v naravnem rezervatu v odmrlih, trhlih, dobovih vejah, ki leže po tleh, v gospodarskem Krakovskem gozdu v suhem, a še stoječem deblu črne jelše in v odpadlih brezovih vejah in jih razkraja. Vrsta je v rezervatu in prav tako v ostalem Krakovskem gozdu redka in oblikuje strome s periteciji od konca maja do septembra. Njene strome smo ugotovili v pragozdu 26.6.1975. Domačini Zlate obale (v Afriki) uporabljajo glivo za zdravljenje želodčnih motenj (Michael, E., Henning B., 1960). Razvija se v rastlinski združbi Crochetum neapolitani.

29. DATRONIA MOLLIS (Sommerf.) Donk je v Krakovem redka lignikolna gniloživka. Njene trošnjake smo našli samo enkrat na zrušenem deblu belega gabra. Sestavlja-li so resupinatne obloge. V gospodarskem Krakovskem gozdu pa smo jo ugotovili dvakrat na zrušenih deblih topol v 37.odd. Do danes še nismo zasledili, da bi obravnavana gniloživka okužila beli gaber. To je nova drevesna vrsta za njen razvoj. V drugih evropskih državah se razvija predvsem na bukvi, jelši in vrbah. Pilát (1936-1942) celo navaja, da okuži gliva poleg listavcev zelo redko tudi iglavce. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa.

30. + DELICATULA INTEGRELLA (Pers.ex Fr.) Fay. Razvija se med mahom na razkrojeni trhli korenini črne jelše v rastlinski združbi Valerianetum dioicae. Poleg tega, da je lignikolna gniloživka, se lahko razvija tudi kot terestrična. Trošnjake oblikuje na listnem opadu ali na golih tleh.

31. EXIDIA GLANDULOSA Fries - č r n a m o ž g a n č n i c a. Ta lignikolna goba nastopa večinoma kot gniloživka v odmrlih, a še stoječih debelcih belega gabra in leske, na mrtvih, na tleh ležečih vejah doba, belega gabra, črne jelše in čremse in na zrušenih deblih doba in leske. V naravnem rezervatu je zelo razširjena predvsem na suhih leskah. Črna možgančnica tudi povzroči, da z raščočih črnih jelš odpadejo suhe veje. Je najbolj pogostna in najbolj razširjena gliva iz družine Tremellaceae. Njene trošnjake lahko zasledimo in jih določimo vse leto od januarja do decembra. Povzroča hitro napredujočo belo ali korozivno trohnobo lesnine. Včasih se pojavlja tudi kot zajedavska gliva v oslabljenih, podstojnih deblih in potlačenih vejah Alnus, Betula, Fagus, Picea, Populus, Quercus, Salix in Tilia, redkeje Corylus. Razvija se v vseh rastlinskih združbah razen v rastlinski združbi Iridetum pseudacori. Črna možgančnica je zastopana v rastlinski združbi Valerianetum 50%, v rastlinski združbi Ranunculetum 68% in v združbi Crocetum 33%. Po mikroreliefu sledi odstotek pogostnosti od spodaj navzgor takole: 65%, 47% in 40%. V rastlinskih združbah se pojavlja najpogosteje v sredinskih razmerah, po mikroreliefu pa v spodnjem pasu. Naris 26 kaže, da se pojavlja črna možgančnica skorajda samo v prisojnih legah.

32. + EXIDIA RECISA (Ditmar ex Fr.) Fr. je redka lignikolna gniloživka v drugotnem nižinskem pragozdu. Našli smo le 1 primerek trošnjaka na odpadli veji belega gabra, ki leži na tleh v ploskvici štev.3, to je v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. V gospodarskih gozdovih jo najdemo na odmrlih, toda še ne

odpadlih vejah *Quercus*, *Salix* in *Populus* (Kreisel, 1961).

33. + EXIDIA TRUNCATA Fr. je lignikolna gliva. Najdemo jo vse leto. Svoje tro-snjake oblikuje predvsem od jeseni do počladi (od oktobra do konca aprila) na drobnih, debelejših in debelih vejah zlasti doba in belega gabra, ki leže po tleh in na zrušenih deblih doba, belega gabra, črne jelše in leske. Je obligatna gniloživka. V drugih državah se gliva najpogosteje razvija na mrtvih, toda še stoječih deblih in na odpadlih vejah hrastov in lip redkeje na črni jelši, brezi, leski, belem trnu (glogu), bukvi (Kreisel, 1961). Razvija se v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae*, *Rannunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitanii*.

34. + FLAMMULINA VELUTIPES (Curt.ex Fr.) Sing. - zimščica, zimska panjevka, zimska korenovka. V naravnem rezervatu smo našli njene trosnjake februarja 1975. Rastli so v šopih na suhem, a še stoječem deblu črne jelše. V gospodarskih gozdovih pa se razvija zimščica prav tako v šopih kot gniloživka na panjih in kladah pa tudi kot zajedavka na živih, ranjenih deblih različnih drevesnih vrst, zlasti na obglavljenih vrbah, topolih, lipah, ranjenih jesenih, brestih in bezgih, redkeje na javoru, jelši, divjem kostanju, brezi, belem gabru, drenu, bukvi, orehu, smrekini in hrastih. Velo-ko škodo naredi, ker okuženi les močno zmehča (Kreisel, 1961). Pojavlja se v majhnih in velikih šopih v pozni jeseni in vztraja tudi čez zimo od oktobra do začetka maja. Poleg ostrigarja je edina užitna zimska goba. Nabiramo lahko tudi zmrzljene trosnjake.

35. FOMES FOMENTARIUS (L.ex Fr.) Kickx - prava kresilna goba. V rezervatu se razvija kot zajedavska gliva v oslabljenih, poškodovanih, ranjenih, a še živih starih deblih doba in belega gabra. Kot gniloživka razkraja lesnino v zrušenih deblih doba, preklanih in zrušenih deblih in debelnih štrcljih belega gabra. Povzroča zelo aktivno belo ali korozivno trohnoblo lesnine. Okužena jedrovina in beljava postaneta najprej belo progasti, nato lahki, drobljivi, krhki in končno belo-rumeni. Zdrav les loči od okuženega črno-rjava proga. Trosnjaki se oblikujejo večinoma posamezno na deblih v različnih višinah že na začetku poletja in vse do konca vegetacije. Trosi se izločajo večinoma v aprili in maju. Okužena drevesa se prelomijo v višini 6 - 12 m.

36. + *GALERINA HYPNORUM* (Schrink ex Fr.) Kuehn. - m a h o v n a k u č m i-
c a je briofilna, lignikolna in terikolna gobica. V Krakovem se razvija med
mahom *Hypnum cupressiforme* na zrušenem in že razkrojenem debelcu belega gabra
v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*.

37. + *GANODERMA APPLANATUM* (Pers.ex Wallr.) Pat. - s p l o š č e n a p o l o -
š c e n k a je lignikolna goba. V drugotnem nižinskem pragozdu se pojavlja
manj pogosto. Ugotovili smo jo le kot gniloživko na zrušenih dobovih deblih in
na zrušenem deblu belega gabra. Trosnjaki se oblikujejo posamezno ali pa se pre-
krivajo kot opeka na strehi. Gniloživka povzroča belo ali korozivno trohnobo
lesnine. Na trebušni strani trosnjakov se oblikujejo pogosto 5-12 mm dolgi in
3-8 mm debeli, votli izrastki iz trde tramine snovi. To so šiške, ki jih pov-
zroča muha *Agathomyia wankowiczi* Schnabl, ki spada v družino Chlythiidae. Naj-
pogosteje se razvija v rastlinski združbi *Crocetum neapolitani*, manj v združ-
bi *Ranunculetum auricomi*, a najmanj v rastlinski združbi *Valerianetum dioicae*.
V gospodarskih gozdovih pa se večinoma razvija kot gniloživka na panjih in na
deblih mrtyih listavcev, kot zajedavska gliva pa v ranjenem in oslabljenem ra-
stočem drevju, posebno v deblih *Fagus*, *Tilia*, *Populus* in *Fraxinus*. Trosnjake o-
blikuje tudi na *Alnus*, *Betula*, *Picea*, *Prunus*, *Quercus*, *Salix*, *Acer*, *Abies*, *Car-
pinus*, *Juglans*, *Larix*, *Pinus*, *Pirus* in *Thuja*.

38. *GANODERMA LUCIDUM* (Leyss.ex Fr.) P.Karsten - p e c l j a t a p o l o š -
č e n k a, s v e t l e č a p o l o š č e n k a, s v e t l i k a v a p o -
l o š č e n k a. Ta se pojavlja v gospodarskem Krakovskem gozdu le kot korist-
na lignikolna gniloživka; v naravnem rezervatu Krakovo pa tudi kot zajedavska
gliva v rastlinskih združbah *Iridetum pseudacori* in *Ranunculetum auricomi*. V
Krakovem smo jo našli na suhi korenini odmrlega, a še stoječega doba in na dniš-
ču debla poškodovanega, a še rastočega doba. Trosnjaki pecljate pološčenke so
enoletni, oblikujejo se poleti, razkroje se pozimi. Pojavljajo se posamezno ali
v malih skupinah več let zaporedoma na tleh ob koreninah ali na dnišču istega
debla ali panja. Svetleča pološčenka povzroča belo ali korozivno trohnobo les-
nine in se pojavlja predvsem v logih na vlažnih rastiščih. Je lignikolna goba,
predvsem listavcev, okuži pa tudi iglavce (jelko).

39. *GERRONEMA FIBULA* (Bull.ex Fr.) Sing.; sinonim *Rickenella fibula* (Bull.ex Fr.)
Raith. se pojavlja v močvirjih, največkrat v gozdovih, ki so poraščeni z mahom.

V nižinskem drugotnem pragozdu se razvija v zelo svežih tleh med mahom v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Našli smo jo tudi v zamočvirjenih tleh in med mahom izjemoma na zrušenem, razkrojenem deblu črne jelše v rastlinski združbi Iridetum pseudacori. V gospodarskih dobovo gabrovih sestojih Krakovskega gozda je razširjena v vlažnih tleh med mahom ob robu gozdnih poti, v vlažnih tleh med mahom v jelšovo dobovih sestojih in med mahom izjemoma na korenčniku rastočega doba, ki se že suši v dobovo smrekovem sestoju.

40. + *GLOECYSTIDIUM POROSUM* (Berk. et Curt.) Donk je lignikolna gliva. V rezervatu se razvija na suhih, a še stoječih leskovih debelcih. Trosnjaki so resupinatni in 0,02 do 0,05 mm debeli, V skandinavskih gospodarskih gozdovih se gliva najraje razvija v bukvi, brezi, vrbi in jelši (Eriksson in Ryvarden, 1975).

41. + *GYROMITRA GIGAS* (Krombh.) Cooke - o r j a š k i hrček je terikolna gliva. V rezervatu raste ob dobovih koreninah na robu pragozda v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Našli smo le dva primerka 9.4.1975, v gospodarskem Krakovskem gozdu pa nobenega. Je zelo redka mikorizna spomladanska goba. Krakovo je namreč prvo najdišče gobe za Slovenijo in Jugoslavijo. Surova je smrtno nevarna. V Krakovem sestavlja orjaški hrček mikorizo verjetno z dobovimi koreninami. Njegovo meso je rumeno-belo, skoraj voščeno, krhko s prijetnim vonjem. Pojavlja se aprila in maja.

42. *HAPALOPILUS NIDULANS* (Fr.) P.Karsten smo določili v Krakovem na odmrli, trhli debeli dobovi veji, ki leži na tleh. Trosnjaki se oblikujejo najpogosteje na površini okuženih vej od aprila do januarja. Lignikolna obligatna gniloživka povzroča zelo aktivno belo, vlaknato ali korozivno trohnobo lesnine. V gospodarskem Krakovskem gozdu pa smo glico ugotovili na odpadlih dobovih vejah, na suhem, a še stoječem leskovem debelcu in na zrušenem deblu belega gabra.

43. *HEBELOMA RADICOSUM* (Bull. ex Fr.) Ricken - k o r e n i n a s t a m e d- l e n k a je terikolna gniloživka. Raste raztreseno najraje v bližini starih, trohnečih debelnih štrcljev ali panjev doba in belega gabra in je s podgobjem v zvezi z njihovimi trhlimi koreninami. Je neužitna, ker razširja močan sladkast vonj, podoben vonju grenkih mandeljev.

44. *HUMARIA HEMISPHAERICA* (Wiggers ex Fr.) Fuckel - polobla kos-matinka je lignikolna in terikolna gliva; to potrjuje tudi Horak (1963). V naravnem rezervatu pragozdnega tipa smo jo ugotovili med mahom na zrušenih in že zelo razkrojenih dobovih deblih. V gospodarskem Krakovskem gozdu raste naj- raje na vlažnih tleh, ob robu gozdnih poti in ob dobovih panjih (terikolna gli- va).

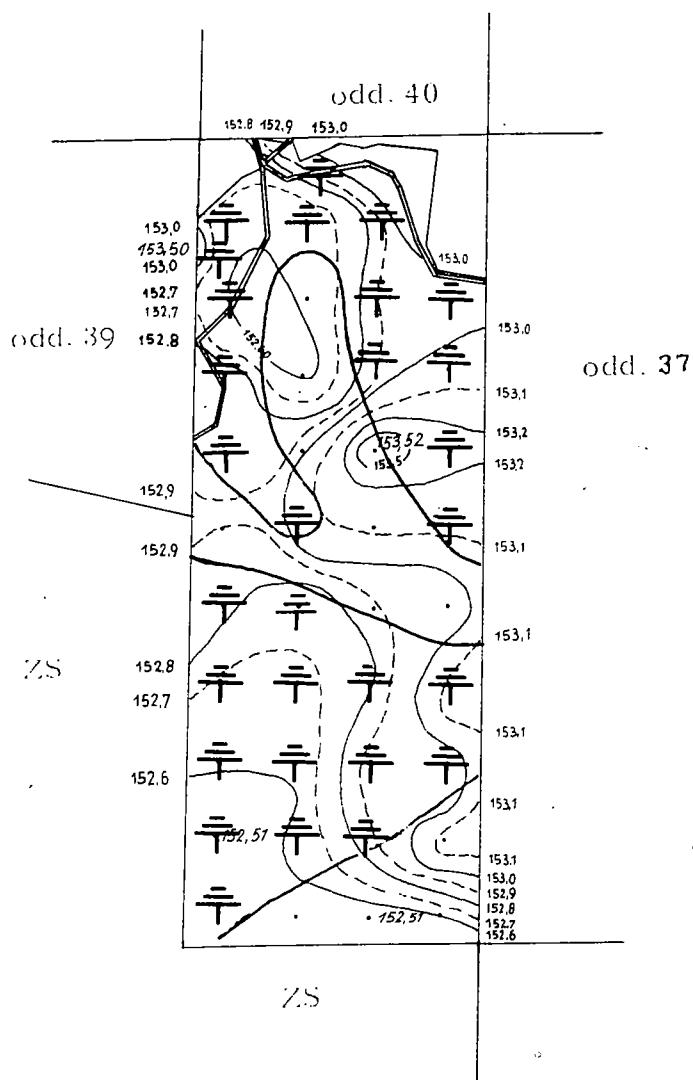
45. + *HYGROPHORUS NEMOREUS* (Lasch) Fr. - gozna polževka je mikorizna in užitna goba. Njeno meso je belo in mehko, prijetnega okusa, diši rahlo po moki. V pragozdnem rezervatu raste pod dobi in leskami. Trappe (1962) navaja, da sestavlja gozna polževka mikorizo z leskovimi koreninami.

46. *HYMENOCHAETE RUBIGINOSA* (Dicks.ex Fr.) Lév. je zelo pogostna lignikolna gliva tako v naravnem rezervatu pragozdnega tipa kot v gospodarskih sestojih Krakovskega gozda. V rezervatu pragozdnega tipa jo zasledimo najpogosteje kot gniloživko na suhih, a še stoječih dobovih deblih, na odmrlih in zrušenih dobovih deblih, na odpadlih debelih dobovih vejah, pa tudi že na razkrojenih dobovih deblih in kladah, na dobovih debelnih štrcljih in panjih (sl.5). Najpo- gosteje najdemo njene trosnjake ob razkrajajočih in razkrojenih dobovih panjih in na njih v ostalem predelu Krakovskega gozda. Le izjemoma smo jo določili tu- di v pragozdu Krakovo kot zajedavsko glivo na ranjenem deblu še rastočega doba. Gliva povzroča luknjičavo ali alveolarno belo ali korozivno trohnobo jedrovine. *Hymenochaete rubiginosa* se pojavlja v vseh rastlinskih združbah razen v čisti jelševi združbi v ploskvah 30 in 35. V združbah je zastopana takole pogosto: Valerianetum 66%, Ranunculetum 74% in Crocetum 55%; po mikroreliefu pa: spod- nji pas 65%, srednji pas 74% in zgornji pas 40%. Podobno se pojavlja glede na pogostnost *Hymenochaete rubiginosa*, tako po mikroreliefu kot po rastlinskih združbah. Naris (29) kaže, da se gliva izogiba najizrazitejših južnih leg.

47. +*HYPHODERMA RADULA* (Fr.) Donk je v naravnem rezervatu redka lignikolna gli- va. Našli smo jo le na lubju zrušenega dobovega debla. Navadno se razvija na odmrlem lubju, včasih pa tudi kar na lesu, ker je lubje že odpadlo. Njeni trosnjaki so v mladosti beli, resupinatni, pozneje postanejo okrasto-rumeni ali svetlo rumeni; zobci so 1-5 mm dolgi in 1-2 mm široki.

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

AL 1 : 10 000

NARIS 29 : NAJDIŠČA HYMENOCHAETE RUBIGINOSA

48. HYPHODONTIA QUERCINA (Fr.) John Eriksson. Te lignikolne obligatne gniloživke nismo ugotovili le v pragozdu Krakovo, temveč tudi v drugem gospodarskem Krakovskem gozdu. V Krakovem smo jo določili na zrušenih debelcih, na suhi, a še ne odpadli veji in tudi na odpadli veji belega gabra, na odpadli dobovi veji, na suhem, a še stoječem in tudi že na zrušenem debelcu in na odpadli veji leske, na suhem in prelomljenem deblu poljskega bresta in na odmrli veji, ki še ni odpadla od suhega, a še stoječega debla poljskega bresta. V gospodarskem Krakovskem gozdu pa smo jo našli na suhem, a še stoječem debelcu belega gabra v 37. oddelku.

49. HYPHOLOMA FASCICULARE (Huds.ex Fr.) Kummer - navadna žveplenača. Ta gliva oblikuje v drugotnem nižinskem pragozdu trosnjake skoraj vse leto v večjih ali manjših šopih predvsem kot gniloživka na mrtvih koreninah, ob osnovi in na lubju starih dobovih panjev, na zrušenih deblih in kladah doba, na zrušenih in razkrajajočih deblih črne jelše in belega gabra in na odmrlih koreninah izruvanega suhega belega gabra. Samo priložnostno okuži kot zaledavska gliva žive korenine oslabljenega, ranjenega doba. Razvija se v vseh rastlinskih združbah, ki so razširjene v Krakovem. Navadna žveplenjača povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. V gospodarskem Krakovskem gozdu se razvija večino leta tudi na panjih smrek in rdečega bora.

50. HYPHOLOMA SUBLATERITIUM (Fr.) Quél. - velika ali rjava - rdeča žveplenača. Razvija se v večjih šopih samo na zrušenih dobovih deblih od poletja do pozne jeseni. Kulminacijo doseže jeseni. Obligatna gniloživka ima užitne klobučke, toda niso posebne vrednosti, ker malo grene. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

51. + HYPOCHNICIUM VELLEREUM (Ell.et Crag.) Parm. se razvija samo v Krakovem. Tu je zelo redka lignikolna obligatna gniloživka in naseljuje le zrušeno, trhlo dobovo debelce, ki nima več lubja. Njeni trosnjaki so resupinatni, 0,1-0,2 mm debeli, belkasti z rožnatim do rožnato-rdečim odtenkom. Oblikovati se začno pozno v sezoni in se najlepše razvijajo med milo zimo. Oblikujejo se navadno na dnišču debla, če pa je klima mila in vlažna, najdemo njene trosnjake več metrov visoko na deblu (Eriksson et Rývarden, 1975). Zbirali smo jih 24.3.1977.

52. HYPOXYLON FUSCUM (Pers.ex Fr.) Fries - p l o š č a t a k r o g l i -
č a r k a. Ta lignikolna obligatna gniloživka je v rezervatu pogostna. Svo-
je trošnake oblikuje na posušenih, a še stoječih in tudi že zrušenih lesko-
vih debelcih in vejah, ki leže na tleh, v rastlinskih združbah Valerianetum
dioicae, Ranunculetum auricomi in Croctum neapolitani. Ploščato krogličarko
smo ugotovili tudi na odmrlih, odpadlih vejah črne jelše. Povzroča zadušenost
lesa.

53. HYPOXYLON HOWEIANUM Peck je zelo razširjena lignikolna obligatna gniloživ-
ka prav v vseh rastlinskih združbah, ki se pojavljajo v Krakovem. Na debelih in
drobnih mrtvih vejah doba in belega gabra, razmetanih po tleh v rezervatu, smo
našli okrogle in polkroglaste strome s periteciji. Te imajo 3-12 mm velik pre-
mer in so 3-8 mm debele, v mladosti rdečkasto-rjave ali rjave, ko pa oštare,
potemne ali postanejo celo črne.

54. HYPOXYLON SERPENS (Pers.ex Fr.) Kickx. Ta krogličarka je tudi pogostna ligni-
kolna obligatna gniloživka v rezervatu Krakovo. Črne, svetleče, okrogle do pa-
krožne strome s periteciji oblikuje na odmrlih, a še stoječih debelcih leske in
belega gabra v vseh rastlinskih združbah, razen v združbi Iridetum pseudacori.
Povzroča zadušenost lesa.

55. + INONOTUS CUTICULARIS (Bull.ex Fr.) P.Karsten je fakultativna zajedavska
gliva, ki jo najdemo na ranah rastočih dobov. Njene trošnjake, ki se prekriva-
jo kot opeka na strehi, smo opazili več metrov visoko na poškodovanem dobovem
deblu 15.4.1975. Trošnjaki se oblikujejo navadno od julija do oktobra (Jahn
1970); Kreisel (1961) pa jih je našel od avgusta do septembra, razen na ranjenih
mestih tudi v mraznih razpokah. V Krakovem je ta zajedavska gliva ranjenih dre-
ves redka, drugod v Krakovskem gozdu pa je nismo zasledili. Povzroča belo ali
korozivno trohnobo lesnine. Razvija se v rastlinski združbi Valerianetum dioi-
cae.

56. + INONOTUS DRYADEUS (Pers.ex Fr.) Murrill - h r a s t o v a k o r e-
n i n s k a g o b a je fakultativna zajedavska gliva korenin, koreninskega
vratu in dnišč starih, zlasti dobovih debel, Kreisel (1961), leg. Dahnke, piše,
da zajeda tudi korenine drena (*Cornus mas*), pravega kostanja (*Castanea sativa*)
in platane (*Platanus spp.*). Povzroča zelo aktivno in močno, belo ali korozivno
trohnobo lesa samo v koreninah. Njene trošnjake smo zbirali na koreninskih vra-

tovih in na dnišču sušečih se dobov 25.6.1975 v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Kreisel (1961) navaja, da se trošnjaki razvijajo julija in avgusta, Jahn (1970) pa omenja, da se oblikujejo junija ali julija. Tudi ta zajedavka korenin se razvija samo v Krakovem, nismo pa je ugotovili na drugem območju Krakovskega gozda. To glivo najdemo zelo redko. Krakovo je prvo najdišče hrastove koreninske gobe v Sloveniji.

57. *INONOTUS RADIATUS* (Sow.ex Fr.) P.Karsten - je fakultativna zajedavska gliva, posebno jelše. V rezervatu smo jo ugotovili le kot gniloživko na zrušenem dobovem deblu, na odmrlih vejah črne jelše, ki leže na tleh in na suhem, a še stoječem debelcu belega gabra v rastlinskih združbah Ranunculetum auricomi in Valerianetum dioicae. Povzroča zelo močno belo ali korozivno trohnobo lesnine. Trošnjaki se razvijajo v množicah vse leto od januarja do decembra kot krastačne prevleke na lubju okuženih dreves ali pa se prekrivajo kot opeka na strehi. V Krakovem je obravnavana gliva manj pogostna, drugod v Krakovskem gozdu pa je pogostejša in smo jo našli le 1x pri Zameškem kot zajedavsko glivo na ranjenem, oslabljenem, a še rastočem debelcu črne jelše, v oddelkih 35,36 in 37 pa le kot gniloživko na suhih leskovih debelcih.

58. *LACCARIA LACCATA* (Scop.ex Fr.) Berk.et Br. - rdečkasta bledivka ali rdečkasta pološčenka. Ta goba se razvija od poletja do jeseni v humoznih, vlažnih, kislih tleh v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Raste tudi v listnem opadu in stelji ali med travo in mahom. Ta gniloživka razkraja v naravnem rezervatu listje doba, belega gabra, leske in navadnega gloga. Trappe (1962) omenja, da živi v mikorizi s koreninami *Picea sitchensis*, *Pinus spp.*, *Pseudotsuga menziesii*, *Betula spp.*, *Fagus silvatica*, *Populus spp.*, *Salix spp.* ter *Tsuga heterophylla*. Watling (1974) domneva, da lahko sestavlja ta gliva mikorizo s koreninjem hrasta. Horak (1963) meni, da rdečkasta pološčenka ne sestavlja mikorize s koreninami različnega drevja, temveč, da samo razkraja listni opad in iglice. V pragozdu Krakovo živi obravnavana gniloživka verjetno v mikorizi s koreninami doba, belega gabra, hruške drobnice, navadnega gloga in čremse. Je užitna goba, a zaradi žilavega mesa v betu in, ker je majhna, ni veliko vredna.

59. *LACTARIUS CHRYSORRHEUS* Fr. - zlato sočna mlečnica je mikorizna goba. Njeno meso je belo z rahlim oranžnim odtenkom ob zunanjem robu, ki na zraku takoj porumeni. Mleček je bel, na zraku postane takoj svetlo do žveplenja-rumen in zelo peče. V naravnem rezervatu raste pod dobi, v gospodar-

skih gozdovih pa pod hrasti in tudi pod pravim kostanjem, ker z njegovimi koreninami sestavlja mikorizo. Trappe (1962) piše, da živi zlatosločna mlečnica v mikorizi razen s hrasti tudi z zelenim borom. Ker njen mleček zelo peče, ta goba ni užitna.

60. *LACTARIUS CIRCELLATUS* Fries - trakasta ali gabrova mlečnica je mikorizna goba. V drugotnem nižinskem pragozdu se razvija najraje pod dobom, belim gabrom, poljskim brestom in ózkolistnim jesenom. Z omenjenimi drevesnimi rodovi sestavlja verjetno mikorizo (Moser, 1978). Je nekoliko ostrega okusa. Ni znano, kako jo uporabljajo.

61. *LACTARIUS PERGAMENUS* (Schwartz ex Fr.) Fries - bela poprovka, bela gladka poprovka. V naravnem rezervatu je precej razširjena. mikorizna in užitna gliva. Njeno meso je belo, trdo, krhko in prijetnega duha. Mleko je vedno belo in ostro peče. Ne spremeni barve, če gobo posušimo ali, če kanemo nanjo nekaj kapljic KOH. Užitne so samo mlade gobice, pečene s slanino ali vložene v kis ali slanico. Kuhane gobice grene. Nekateri jih uporabljajo namesto začimb.

62. *LACTARIUS PIPERATUS* (L.ex Fr.) S.F.Gray - zeleneča poprovka, zeleneča poprasta mlečnica, zeleneča gladka poprovka je mikorizna goba. Razvija se od junija do jeseni v dobro gabrovem območju, v senčnih in vlažnih tleh v večjih skupinah, v vrstah ali kolobarjih. V naravnem rezervatu raste v rastlinski združbi *Crocetum neapolitanus* pod dobi, belimi gabri, leskami in z njihovimi koreninami verjetno sestavlja mikorizo. Trappe (1962) piše, da živi zeleneča poprovka v mikorizi z omenjenimi drevesnimi rodovi pa tudi z bori in bukvijo. Je zelo podobna beli poprovki, toda njen obilni beli mleček postane zlatorumen, če mu dodamo nekaj kapljic KOH. Njeno meso je trdo, šmetanove barve in se na zraku polagoma po 1,5 - 2 urah obarva sivo-zeleno. V svežem stanju, na terenu, jo težko razlikujemo od bele poprovke, zato ne moremo zanesljivo trditi, katera od njiju je v Krakovem pogostnejša. Rahlo diši po kruhu. Meso in beli mlečni izcedek sta zelo pekoča, enako kot pri beli poprovki. Goba je užitna pečena. Ponekod jo pripravljajo pečeno na žaru ali pa jo suše in nato zmeljejo ter uporabljajo kot začimbo namesto popra. Drugod jo uživajo namesto feferonov. Če hranimo gobice dva dni v hladilniku, izgubijo pekoč okus.

63. *LACTARIUS VELLEREUS* (Fr.) Fries - polstena poprovka ali polstena mlečnica raste jeseni v skupinah v dobovo gabrovem območju. Je mikorizna gliva, tako kot vse druge vrste tega rodu. Trappe (1962) navaja, da živi polstena poprovka v mikorizi s koreninami hrasta, rdečega bora in bukve; Vasiljeva (1973) pa omenja njeni mikorizo s hrasti in brezo. V Krakovem menda sestavlja mikorizo z dobom. Njeno meso je belo, debelo, trdo, krhko in še bolj ostro pekoče kot pri zeleneči poprovki; zato ni užitna. Mlečni izcedek je bel, ni obilen, pač pa je grenak in oster.

64. *LAETIPORUS SULPHUREUS* (Bull. ex Fr.) Bond. et Singer - žveplena goba, žvepreno-rumeni luknjičar. Našli smo jo samo v rezervatu pragozdnega tipa, v gospodarskem Krakovskem gozdu pa ne. Svetleče, žvepreno-rumene do rumeno-rdečkaste trosnjake, ki se prekrivajo kot opeka na strehi, smo zagledali že od daleč, več metrov visoko na deblih starih dobov 8.6.1978. Razvijajo se v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Trosnjake žveplene gobe smo ugotovili tudi v pragozdu Pečke, toda tam so se razvijali na starih jelovih deblih. V Krakovem je ta goba redka, v gospodarskih gozdovih, nasadih in parkih pa je precej razširjena ne samo na starih hrastih, temveč tudi na pravem in divjem kostanju, na topolih, gledičiji, robiniji in smreki. Kuži tudi sadno drevje in to predvsem slive, češnje, jablane in hruške.

Laetiporus sulphureus je nevarna lignikolna fakultativna zajedavska gliva, predvsem za stare hraste. V njihovi trdi jedrovini razgrajuje celulozo in povzroča v njej zelo intenzivno temno, rjavo ali destruktivno trohnobo. Jedrovina razpade v rjavo-rdečkaste, lahko v prah drobljive kocke, tako da se nazadnje izvotli ves spodnji del debla. Ko uniči gliva jedrovino, začne razkrajati tudi beljavo. Mlade gobe so užitne. Oblikujejo se od začetka maja do oktobra.

65. *LECCINUM GRISEUM* (Quél.) Singer - gabrov dedek je razširjen poleti in jeseni v skupinah v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Raste v dobrih tleh pod belimi gabri (*Carpinus betulus*), dobi (*Quercus robur*), makleni (*Acer campestre*) in leskami (*Corylus avellana*). Trappe (1962) meni, da sestavlja gabrov dedek mikorizo s koreninami belega gabra, iwe, trepetlike, bele topole, leske, rdečega bora, breze in bukvé. Po okusu in vonju je gabrov dedek zelo prijeten, zato je užiten, toda pri kuhanju počrni.

66. LECCINUM QUERCINUM Pilát - hrastov turek. Ta goba raste v drugotnem nižinskem pragozdu od poletja do jeseni samo pod dobi; odtod tudi ime. Z dobovimi koreninami sestavlja mikorizo. Meso klobuka postane hitro mehko, na zraku najprej sivo-rožnato, nato črnkasto. Ima prijeten okus in vonj. Je užitna goba, ki pri kuhanju počrni - tako kot gabrov dedek.

67. LENZITES BETULINA (L.ex Fr.) Fries. Njene trosnjake, ki se prekrivajo kot opeka na strehi smo določili v rezervatu le na odmrlih debelih dobovih vejah, ki leže po tleh. Lignikolna fakultativna gniloživka povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa. Zunaj pragozda, v gospodarskem Krakovskem gozdu smo jo zasledili kot gniloživko na čelih in lubju debel podrtih dobovih dreves in na čelih in lubju dobovih hlodov, na dobovih panjih, na suhih, na tleh ležečih dobovih vejah in na suhem, a še stoječem leskovem debelcu, tudi kot zajedavsko glivo na poškodovanem, a še priraščajočem dobovem deblu.

68. + LEOTIA LUBRICA Scop.ex Pers. - zdriza sta kapica je terikolna, užitna goba. Njeno meso je belo-rumenkasto, zdrizasto s pustim, oprhlim okusom. Razvija se posamezno, a navadno v šopih od júlija do oktobra na vlažnih, glinastih tleh, med travo in mahom, pa tudi ob robu poti.

69. LEPTOTRIMITUS SEMIPILEATUS (Peck) Pouzar; sinonim Incrustoporia nivea (Jungh.) Ryv. Trosnjaki lignikolne obligatne gniloživke se razvijajo na suhih, a še stoječih in tudi na zrušenih leskovih debelcih, na zrušenih deblih doba, na suhem, a še stoječem debelcu čremse, enovratega gloga (*Crataegus monogyna*) in na drobnih, odpadlih vejah doba in belega gabra. Pojavlja se v vseh rastlinskih združbah: Iridetum pseudacori, Valerianetum dioicæ, Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani. Omenjena gniloživka povzroča slabo intenzivno belo ali korozivno trohnobo lesnine.

70. LYCOPERDON PYRIFORME Schaeffer ex Persoon - hruškasta prašnica je lignikolna gliva. Trosnjake oblikuje v šopih med mahom na živem dobovem deblu. Mlade hruškaste prašnice so užitne. Gliva je fitopatološko ne-pomembna. V drugotnem nižinskem pragozdu in drugod v gospodarskem Krakovskem gozdu je ta prašnica redka.

71. MARASMIELLUS RAMEALIS (Bull. ex Fr.) Singer je lignikolna obligatna gniloživka. V Krakovem je manj pogostna. Razvija se v odmrlih leskovih vejah, ki leže po tleh, in na mrtvi korenini suhega belega gabra, ki še stoji, v rastlinskih združbah Iridetum pseudacori in Crocetum neapolitani, tj. v čistem Alnetumu (ploskev 30) in v sušnem Crocetumu (ploskev 26). Pogostnejša je v drugem območju gospodarskega Krakovskega gozda, kjer se pojavlja na drobnih vejicah črne jelše, raztresenih po tleh in na porušenem dobovem debelcu. Njeni trosnjaki se oblikujejo v skupinah od junija do oktobra.

72. + MARASMIUS LUPULETORUM (Weinm.) Fries - u s n j e n o r u m e n a s e h l i c a. V naravnem rezervatu je ta goba zelo redka. Pojavlja se v rastlinski združbi Valerianetum dioicae, v gospodarskem Krakovskem gozdu pa je sploh nismo zasledili. Razvija se v odpadlem dobovem listju in ga razkraja.

73. MARASMIUS ROTULA (Scop. ex Fr.) Fries - d e ž n i k a s t a s e h l i c a ali o v r a t n i š k a s e h l i c a. Ta goba se razvija v rastlinskih združbah Crocetum neapolitani, Ranunculetum auricomi in Valerianetum dioicae v že trhlih, razkrojenih debelih dobovih vejah, ki leže na tleh, na razkrojeni dobovi kladi, med mahom na odpadlih, trhlih drobnih vejicah belega gabra, na odpadlem listju doba in belega gabra in na suhi korenini leske. Ovratniško sehlico smo našli tudi med mahom Hypnum cupressiforme na dnišču rastotčih dobov, in med istim mahom na debelih, a že odpadlih dobovih vejah in med mahom na zrušenem dobovem deblu.

74. MERULIUS TREMELLOSUS (Schrad.) Fries je v Krakovem pogostna gniloživka, ki se razvija na zrušenem deblu belega gabra, na odpadlih, na tleh ležečih vejah doba in belega gabra. Priložnostno se razvija tudi kot zajedavka v oslabljenih leskovih debelcih. Ta gliva razvije trošnjake večinoma v resupinatni obliki, če pa se razvijejo v klobučke, se prekrivajo kot opeka na strehi. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa, ki napreduje počasneje kot pri lignikolni glivi Byssomerulius corium. Pojavlja se v rastlinskih združbah Valerianetum dioicae, Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani. V gospodarskem Krakovskem gozdu kuži poleg posušenih dobovih debel in hlodov tudi odpadle veje doba in vrbe.

75. MICROMPHALE FOETIDUM (Sow.ex Fr.) Singer se razvija samo kot obligatna in koristna gniloživka v odmrlih, trhlih dobovih vejah, ki leže na tleh v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. V Krakovskem gozdu, kjer se gospodari, pa se razvija v množicah v odmrlih vejah in vejicah belega gabra in črne jelše, ki leže po tleh.

76. MICROSPHAERA ALPHITOIDES Griff.et Maubl. - hrastova pepelovka. Konidijska stopnja razvoja glive se imenuje Oidium quercinum (Butin - Zycha, 1974). Ta gliva je obligatni biotrofni ektoparazit hrastovih listov in mladih poganjkov. Za okužbo pa so najbolj dojemljivi listi doba (*Quercus robur*). Njeno podgobje se razvija na hrbtni površini samo mladih listov kot pelasta prevleka, v notranjost lista pa prodira le s havstoriji in z njimi črpa hrano iz gostiteljevih celic za svoj razvoj. Močno okuženi listi se zvijejo in odmro. Iz okuženih mladih poganjkov se razvijejo zakržki, ki nosijo majhne, iznakažene listke. Če so ti poganjki močno okuženi in njihova olesenitev zaksni, jim preti nevarnost, da pozebejo. Zaradi hrastove pepelovke nastane vsako leto veliko škode in izgub, posebno na dobovih semenicah, poganjkih iz panjev in na drugih mladih poganjkih. Hrastova pepelovka je škodljiva le v zvezi z drugimi abiotičnimi in biotičnimi dejavniki in povzroča skupno z njimi sušenje dobov v Krakovem. Posebno škodljiva je hrastova pepelovka takrat, če poprej, spomladl, obrstijo liste gosenice gobarja, zlatoritke, hrastovega zavijača in drugi škodljivci potem pa, ko dob odžene liste drugič, ga popolnoma okuži in uniči pepelovka. Hrastova pepelovka se razvija najbolje, če je pomlad vlažna, ko klijejo askospore na odpadlem listju in konidiji na vzbrstelih popkih. Za nadaljnji razvoj glive je potrebna visoka temperatura in sušno obdobje. Tako so poleti močneje okuženi listi na poganjkih iz panjev na sončnih (presvetljennih) robovih pragozda kakor pa v notranjosti. Tudi močna osvetlitev spodbuja nastanek oidijev. Hrastova pepelovka se pojavlja na dobovih listih, predvsem v rastlinskih združbah Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani.

77. MYCENA GALERICULATA (Scop. ex Fr.) S.F.Gray - nagubana čeladarka je lignikolna goba. Razvija se kot gniloživka med mahom na zrušenem debelcu belega gabra, v debelih, trhlih odpadlih dobovih vejah in v razkrajočih dobovih panjih v rastlinskih združbah Valerianetum dioicae, Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani. Nagubana čeladarka se pojavlja posamezno ali

v šopih od maja do januarja. Zelo redko nastopa kot zajedavka med mahom na koreninah in na dnišču rastočih debel doba, toda njen patološki pomen še ni znan. V Krakovskem gospodarskem gozdu se najraje razvija v dobovih panjih. Njeno meso je belo in ima prijeten vonj po sveži moki. Je užitna goba, toda nepomembna za pripravo jedi.

78. *MYCENA GALOPODA* (Pers.ex Fr.) Kummer - mlečna čeladarka je terestrična goba. Nastopa v skupinah, toda posamezno v listnem opadu in ga razkraja. Gobica je majhna, nežna in drobna, tako da ni pomembna za prehrano. V naravnem rezervatu nastopa posamezno v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi* in razkraja listje doba in belega gabra. Izjemoma smo jo ugotovili tudi na odpadli trhli, razkrojeni dobovi veji.

79. *MYCENA INCLINATA* (Fr.) Quél. - leponožna čeladarka je lignikolna gliva. Najraje se razvija kot gniloživka v hrastovih in bukovih panjih in v panjih pravega kostanja. Včasih pa se pojavi tudi kot zajedavska gliva v živih, oslabljenih, starih hrastovih deblih. Tako raste tudi v drugotnem nižinskem pragozdu v Krakovem, kjer se razvija v ranjenem delu dobovega še rastočega debla. Trosnjake oblikuje v skupinah oktobra in novembra. Ni užitna. Njene trosnjake smo našli 18.10.1975. V gospodarskem Krakovskem gozdu se pojavlja leponožna čeladarka le kot gniloživka v dobovih panjih in v suhih, razkrajajočih se, a še stoječih dobovih deblih.

80. *MYCENA PELIANTHINA* (Fr.) Quél. - temnolistna čeladarka. V Krakovskem gospodarskem gozdu jo najdemo kot terikolno glivo v mešanem sestoju doba, belega gabra, poljskega bresta in črne jelše. V naravnem rezervatu Krakovo pa smo jo našli razen kot terikolno glivo izjemoma tudi med mahom na koreninah rastočega doba v rastlinski združbi *Iridetum pseudacori*. V rezervatu je manj pogostna gobica. Ni užitna, ker ima močan in neprijeten vonj po redkviči. Mosér (1978) meni, da je celo malo strupena.

81. *MYCENA POLYGRAMMA* (Bull.ex Fr.) S.F.Gray - žlebičasta čeladarka se pojavlja v Krakovem med mahom na dnišču debla mogočnega rastočega doba v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. Njen patološki pomen še ni znan. V gospodarskem Krakovskem gozdu pa se pojavlja žlebičasta čeladarka na dnišču posušenih debel, na odpadlih vejah in panjih doba.

82. *MYCENA CF.PRAECOX* Vel. se razvija med mahom ob osnovi debel živih, rastočih dobovih dreves v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. V Krakovskem gospodarskem gozdu pa oblikuje svoje trošnjake v množici razen na omenjenih deblih tudi na dobovih panjih.

83. *MYCENA PURA* (Pers.ex Fr.) Kummer - redki v ista čela d arka. Ta goba raste navadno posamezno, lahko pa tudi v skupinah, včasih celo v kolobarju med mahom in preperevajočim listjem. V naravnem rezervatu raste v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi* posamič in v dobovem listnem opadu, ki ga razkraja. To potrjuje Horak (1963). V rezervatu smo jo izjemoma našli tudi na močno razkrojeni dobovi veji, ki leži na tleh. Je malo strupena goba, ker vsebuje alkaloid muskarin (Moser, 1978). Njeno meso diši ostro po redkvici. Od tod tudi njeno ime.

84. *OUDEMANSIELLA PLATYPHYLLA* (Pers.ex Fr.) Mos. - širokolistna korenovka oblikuje trošnjake poleti in jeseni posamezno pod belimi gabri in leskami ali v redkih skupinah na zakopanih, trhlih vejah doba in belega gabra in na odpadlih, razkrojenih dobovih vejah, ki leže po tleh v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. Je torej lignikolna gliva.

85. *PANELLUS STYPTICUS* (Bull.ex Fr.) P.Karsten - hrastov kruhek. Njegovi trošnjaki se pojavljajo vse leto večinoma v šopih pa tudi posamič na posušenih, a še stoječih debelcih belega gabra in leske, na zrušenih deblih in debelcih doba, belega gabra, črne jelše, čremse in leske, nato na odmrlih debelih vejah doba in črne jelše, ki leže na tleh, na panjih doba in črne jelše ter na čelu in lubju dobovega hloda. V Krakovem in drugem gospodarskem Krakovskem gozdu pa so ga ugotovili ne samo kot gniloživko, temveč tudi kot zajedavsko glivo na živih, a ranjenih deblih doba, črne jelše, belega gabra in leske; to potrjuje Singerjevo trditev (1975), da je hrastov kruhek zajedavka ran v živih deblih različnih listavcev in iglavcev. Hrastov kruhek povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. Razvija se v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*. V rastlinski združbi *Iridetum pseudacori* hrastovega kruhka nismo ugotovili.

86. + *PENIOPHORA CINEREA* (Fr.) Cooke - s i v k a s t a k o ž a r k a. Nasprotno s hrastovo kožarko (*Peniophora quercina*), ki je množično razširjena v Krakovem je sivkasta kožarka zelo redka. Ugotovili smo jo le enkrat v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi* in to le na odpadli leskovi veji, ki leži na tleh. Ta koristna lignikolna obligatna gniloživka razvija resupinatne trosnjake vse leto na trhlem lesu in lubju. Počasi razkraja les - v nasprotju s hrastovo kožarko, ki zelo močno razkraja lesnino.

87. *PENIOPHORA QUERCINA* (Pers. ex Fr.) Cooke - h r a s t o v a k o ž a r k a. Ta je v naravnem rezervatu Krakovo in drugem gospodarskem Krakovskem gozdu zelo razširjena koristna lignikolna obligatna gniloživka v odmrlih in odpadlih dobovih vejah in v odmrlih, suhih vejah ozkolistnega jesena (*Fraxinus parvifolia*), ki jih še nista odломila niti veter niti vihar. Hrastova kožarka zelo močno razkraja lesnino.

Pogostnost hrastove kožarke je razvrščena po mikroreliefu takole: v višinski stopnji 152,51 m do 152,80 m se pojavi 9x v 17 popisih, to je 53%. V višinski stopnji 152,81 m do 153,10 m se pojavi 9x v 19 popisih, to je 47% in v višinski stopnji 153,11 m do 153,52 m pa se pojavi 3x v 5 popisih, to je 60%.

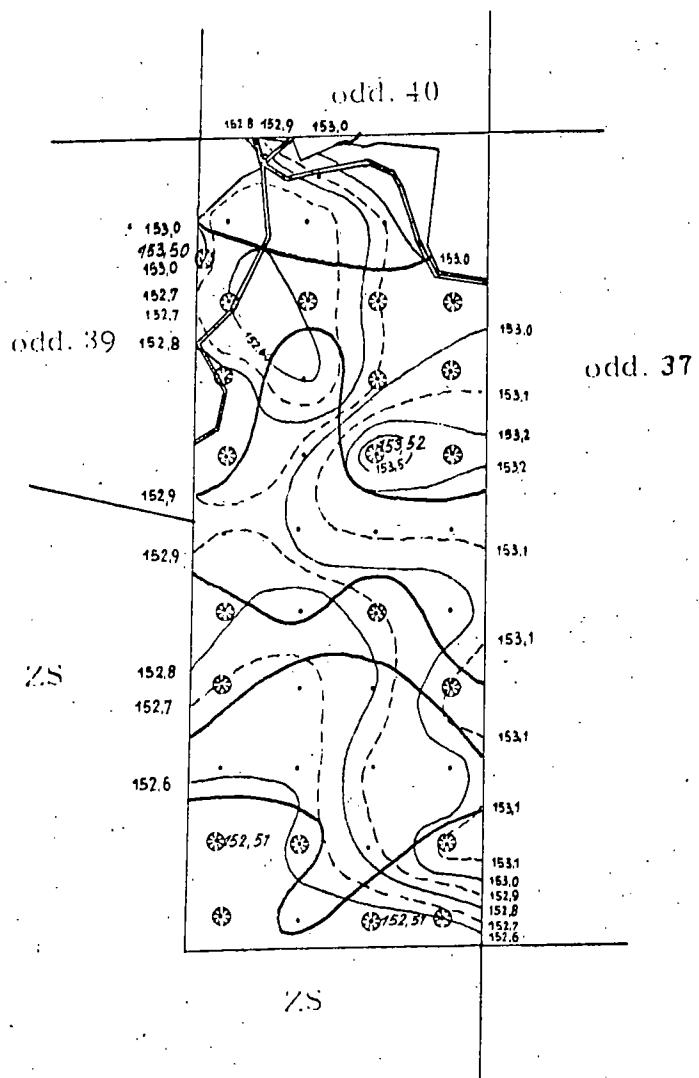
V rastlinskih združbah je razporejena hrastova kožarka takole: v združbi *Valerianetum dioicae* se pojavlja s pogostnostjo 58%, v združbi *Ranunculetum auricomii* 53% in v združbi *Crocetum neapolitani* 44%. Menimo, da je razporeditev pogostnosti hrastove kožarke po rastlinskih združbah ekološko bolj logična kot po mikroreliefu. Primerjaj razporenost prave štorovke, kjer so razmere ravno obratne! Naris (30) prikazuje, da se pojavlja hrastova kožarka v treh ločenih kompleksih, od katerih je največji v severnem delu. Hrastova kožarka očitno sploh ni odvisna od mikroreliefa, njene ekologije za sedaj ni mogoče presojati.

88. *PHALLUS IMPUDICUS* (L.) Pers. - s m r d l j i v i m a v r a h o v e c.

V naravnem rezervatu Krakovo raste smrdljivi mavrahovec v dobovo gabrovem območju posamezno od junija do oktobra kot mikorizna, užitna goba. V enakem območju smo našli posamezne primerke te gobe tudi v gospodarskem Krakovskem gozdu, v oddelku 36, in sicer 8.6.1978. Trosna plast razvija in razširja izredno močan in neprijeten vonj po mrhovini. Odrasla goba ni užitna. Dokler je še v kožnatem ovoju, je jedro kocena v surovem stanju užitno, treba ga je le posebej pripraviti. Ponekod velja za specialiteto, vlagajo ga tudi v kis. Trappe (1962) poroča, da je smrdljivi mavrahovec tudi mikorizna gliva z belim gabrom, lesko, smreko, hruško drobnico in bukvijo. V pragozdu raste posamič pod belim gabrom. Nabirali smo ga 10. julija 1974.

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOV

1 : 10 000

NARIS 30 : NAJDIŠČA HRASTOVE KOŽARKE (*Peniophora quercina*)

89. *PHELLINUS FERRUGINOSUS* (Schrader ex Fr.) Bourd. et Galzin - r j a s t a o g n j e n a g o b a je redka in se razvija v naravnem rezervatu na odpadli dobovi veji, v gospodarskem 37. oddelku Krakovskega gozda pa na odpadlih vejah in na suhem, a še stoječem leskovem debelcu. Je torej koristna, lignikolna obligatna gniloživka. Trosnjaki se združujejo v velike kraste, ki objamejo okužena debelca. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

90. *PHELLINUS IGNARIUS* (L.ex Fr.) Quél. - n e p r a v a k r e s i l n a g o b a je fakultativna zajedavska gliva, ki povzroča sušenje drevja in obenem še zelo aktivno belo ali korozivno trohnobo lesa, predvsem jedrovine. Trosnjaki se oblikujejo posamezno na spodnjem delu trhlega, preklanega debla črne jelše. V Krakovem je redka, v gospodarskem Krakovskem gozdu pa zelo pogostna škodljivka, kjer kuži razen črne jelše tudi dobe. Pri dobih razkraja tudi beljavo potem, ko že popolnoma uniči jedrovino. V Krakovskem gozdu je neprava kresilna goba nevarna škodljivka za dob in črno jelšo.

91. +*PHELLINUS PUNCTATUS* (Fr.) Pilát okuži v rezervatu Krakovo leskova debelca kot gniloživka skozi pozeble stranske vejice. Najčešče se razvija v rastlinski združbi *Valerianetum dioicae*. Gliva uniči lubje, meznik (kambij), živo beljavo in mrtvo jedrovino. Trosnjaki se oblikujejo vse leto na rakavih tvorbah leskovih debelc, ki so že suha, a še stope. V Krakovem je *Phellinus punctatus* redka lignikolna gliva. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

92. *PHELLINUS ROBUSTUS* (P.Karsten) Bourd. et Galzin - h r a s t o v a g o b a je fakultativna zajedavska gliva. Posamezne trosnjake smo zasledili na starih, rastočih, a že sušecih se dobovih deblih, na deblu rastočega poljskega bresta (*Ulmus minor*), na zrušenih dobovih deblih in na suhih deblih poljskega bresta, ki še stope. Je manj pogostna lignikolna gliva v rezervatu pa tudi v drugem, gospodarskem Krakovskem gozdu. Ne povzroča samo sušenja drevja, temveč tudi razkraja beljavo in jedrovino ter povzroča intenzivno belo-rumeno ali korozivno trohnobo lesnine. Trosnjaki se začno oblikovati na deblu visoko v krošnji (12 m) v prvih spomladanskih topnih dneh. Pri raščajo precej počasi in dosežejo visoko starost 20-30 let. Hrastova goba se razvija v vseh rastlinskih združbah, razen v združbi *Iridetum pseudacori*.

93. PHLEBIA RADIATA (Fries) Bourd. et Galzin. V Krakovem oblikuje svoje trosnjake od julija do aprila, najraje pa jeseni na starih, zrušenih dobovih debelih. Razvija se v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Je močna in aktivna destruktorka lesa ter povzroča v njem belo ali korozivno trohnobo. V gospodarskem Krakovskem gozdu smo jo ugotovili na debelih dobovih vejah, ki leže na tleh. V gospodarskih gozdovih se pojavlja priložnostno tudi kot zajedavska gliva v živih debelih in vejah *Alnus*, *Betula*, *Fagus*, *Prunus*, *Quercus*, *Sorbus*, redkeje tudi *Pinus spp.* Trosnjaki ne preprežejo samo okužene hlodovine ali vejevine, temveč tudi okolišna tla, mah, iveri itd. (Michael - Hennig, 1960). Nastopata dejstvoma ne samo kot lignikolna, temveč včasih tudi kot terikolna gliva.

94. PHLEBIA RUFA (Pers.ex Fr.) M.P.Christ. je lignikolna obligatna gniloživka. Razvija se in oblikuje svoje trosnjake od avgusta do decembra na suhem, a še stoječem debelcu navadne krhlike (*Rhamnus frangula*) v rastlinski združbi Iridetum pseudacori. Povzroča precej aktivno belo ali korozivno trohnobo lesnine. V pragozdu je redka gliva enako kot v gospodarskem Krakovskem gozdu, kjer smo jo zasledili le na zrušenem dobovem deblu. V drugih evropskih državah, npr. v Franciji, je splošno razširjena na hrastu, pravem kostanju in orehu.

95. PHLEOGENA FAGINEA (Fr.) Link je redka gliva. Pojavlja se v Severni in Južni Ameriki, v Evropi pa v Angliji, Češkoslovaški, Franciji, Nemčiji in Poljski (Pilát, 1957). Najraje se razvija v suhih, a še stoječih bukvah. Določili smo jo v rezervatu Krakovo na dnišču leskovega debelca, ki je suho, a še stoji. V gospodarskem Krakovskem gozdu smo jo ugotovili na suhih, a še stoječih debelcih belega gabra in leske v 37. oddelku. V drugih slovenskih pragozdovih smo jo našli samo še v pragozdu Pečke, na zrušenem bukovem deblu. Na Češkoslovaškem so jo ugotovili razen na bukvi še na koreninah *Prunus spp.*, na gabru in na topolovih panjih, na Poljskem pa na lubju trepetlike. V Nemčiji so jo zasledili razen na bukvi tudi na belem gabru. Pri nas v Jugoslaviji je novi gostitelj te glive leska. Trosnjak je sestavljen iz klobučka, ki ima obliko glavice in kočne. Glavice so okrogle in imajo razmeroma precej dolg kocen. Redkeje se razvijejo skoraj sedeči trosnjaki. Trosnjaki so visoki 3-6 mm (Pilát, 1957), a po Jahnmu (1970) 2 - 5 mm. Klobuček se razvije v okroglo glavico s premerom 1 - 3 mm. Pod lupu vidimo, da je glavica najprej skoraj gladka ali fino dlakava, svetlo siva, pozneje postane okrasto-rjavkasta ali okrasto-olivna. Na po-

vršini se razcefra, postane kosmičasta ali lasasta, nazadnje pa povsem razpade. Kocen je velik (visok) 2-3 mm in 0,2-0,3 mm debel (širok), precej žilav, ni čisto bel (pozneje potemni), lasasto vlaknat, pri osnovi pa je svetlo podgobje prepleteno. Niti (hife) imajo bolj ali manj tanke stene; so 3-4 μ široke in vsebujejo več sponk. Bazidiji imajo večinoma 3 septe, tako da so štirice- lični. Bazidiospore so okrogle z debelimi stenami, svetlo rjave in merijo 6-8 x 5,5 do 7,5 μ . Oblikujejo se ob strani bazidija, so sedeče. Ko so glaviče zrele, vsebujejo množico rjavih trosov - to spominja na trebuhaste glive. Trosnjaki močno dišijo po maggijskih kockah, enako kot Lactarius helvus in Lactarius camphoratus, ježkih Phellodon nigrum ali Phellodon melaleucum ali pa kot seme rastline Trigonella foenum - graecum. Trosnjaki prodro predvsem pozno jeseni in pozimi iz razpok lubja in stoje v eni vrsti ali pa so nepravilno nakopičeni. Tako je drugotni nižinski pragozd Krakovo za Phleogena faginea prvo najdišče, pragozd Pečke pa drugo najdišče v Sloveniji. To gobo je ugotovila prva v Jugoslaviji dr.M.Tortičeva in sicer na lipi 19.VI.1970 v Bilogori pri Virovitici.

96. PLICATURA FAGINEA (Schrad. ex Fr.) Peck se razvija v odmrlih, a še stoječih leskovih debelcih in na odpadlih drobnih vejah doba in belega gabra. Je obligatna gniloživka in povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa. V Krakovem se razvija v rastlinskih združbah Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani.

97. PLUTEUS ATRICAPILLUS (Secr.) Singer - srnje rjava ščitovka je užitna lignikolna gliva. V Krakovem se najraje razvija v odmrlih, debelih, na teh ležečih dobovih vejah, na razkrojenem debelnem štrclju belega gabra, na zrušenih debelih doba in črne jelše in na dobovem panju. Prav tako rastejo srnje rjave ščitovke v drugem gospodarskem Krakovskem gozdu posamič ali v skupinicah, zlasti iz osnove dobovih panjev in na čelih panjev že od aprila daže pa do oktobra. Razvijajo se tudi na odpadlih dobovih vejah. V Krakovem uspeva srnje rjava ščitovka v rastlinskih združbah Valerianetum dioicae, Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani.

98. + POLYPORUS ALVEOLARIUS (D.C. ex Fr.) Bond. et Sing.; sinonimi: Polyporus mori (Pollicini) ex Fr., Polyporus arcularius (Batsch ex Fr.) Fr., Polyporus anisoporus Del. et Mont. ap. Mont. je obligatna, koristna lignikolna topotoljubna gniloživka srednje in južne Evrope. V severni Evropi se ne razvija. V rezervar-

tu Krakovo se pojavlja samo spomladi v maju in v začetku junija na trhlih, odmrlih dobovih vejicah, ki leže na tleh v rastlinski združbi Valerianetum dioicae. Vezana je na suha in topla območja. *Polyporus alveolarius* najdemo v pragozdu redko, v gospodarskem Krakovskem gozdu pa ga nismo našli. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

99. *POLYPORUS CILIATUS* Fries; sinonim *Polyporus lepideus* Fr. - ščetina asti luknjičar je lignikolna in obligatna gniloživka, ki se razvija v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo v rastlinski združbi Ranunculetum auricomii v odmrlih, na tleh ležečih dobovih vejah, v gospodarskih sestojih Krakovskega gozda pa razen v odpadlih dobovih vejah tudi še v odmrlih trhlih vejah črne jelše, ki leže na tleh, pa tudi v dobovih razkrojenih panjih.

100. *POLYPORUS LENTUS* Berk.; sinonimi: *Polyporus coronatus* Rostk., *Polyporus floccipes* Rostk., *Polyporus forquignoni* Quél. je redka, lignikolna obligatna gniloživka, tako v gospodarskem Krakovskem gozdu kot tudi v naravnem rezervatu Krakovo (Hočvar, Tortić, 1975). Našli smo jo le na odpadli dobovi veji v rastlinski združbi Ranunculetum auricomii. Pragozd Krakovo in gospodarski Krakovski gozd sta prvi objavljeni najdišči te gobe na Slovenskem. V Meji in Jepri pri Škofji Loki pa je glivo našla že v 1.1971 in 1973 V. Hudoklinova (pisemo obvestilo).

101. *PSATHYRELLA CANDOLLEANA* (Fries) Mre. - kandolejeva kopučarka, zbledeala črnivka je lignikolna in terikolna gniloživka. V rezervatu Krakovo raste v šopih ali v skupinicah tako na zrušenem razkrojenem deblu čremse kot tudi na drobnih trhlih dobovih vejicah, ki leže na tleh. Najdemo jo tudi v vlažnih ter senčnatih tleh od spomladi (maja do julija), jeseni pa v dobovo gabrovem območju in gabrovo dobovem sestoju. Njeno meso je tanko, krhko, belo, milega vonja in prijetnega okusa. Ta odlična, okusna jedilna goba je primerna za pripravo juh.

102. *PSATHYRELLA HYDROPHILA* (Bull. ex Merat) R.Mre. - vodoljubna kopučarka, prosojna črnivka je terikolna in lignikolna goba. V rezervatu Krakovo smo jo našli spomladi, aprila in maja: 16.4.1975 in 24.5.1977 v šopih na vlažnih tleh, na razkrojenem dobovem panju in odpadli trhli dobovi vejici. Je užitna, koristna, zdravilna obligatna gniloživka. Znajuje količino sladkorja v krvi, podobno kakor insulin.

103. + *RADULOMYCES CONFLUENS* (Fr.) M.P.Christ. je koristna in lignikolna oblikatna gniloživka. Razkraja lesino listavcev in iglavcev. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa. V Krakovem se razvija samo v odpadli dobovi veji v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Tu je redka gliva. Drugotni nižinski pragozd Krakovo je prvo objavljeno najdišče gniloživke na Slovenskem. Tortić (pisemo obvestilo 1978) jo je našla v Logarski dolini na odpadli veji črnega bezga 1.1976.

104. + *RADULOMYCES MOLARIS* (Chaill.) M.P.Christ. je koristna lignikolna oblikatna gniloživka. V rezervatu Krakovo je redka. Tu se razvija samo na odmrlih dobovih vejah, ki leže na tleh. Trosnjake oblikuje vse leto, a najpogosteje poleti. Pojavlja se v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Zelo močno razkraja les in povzroča v njem belo ali korozivno trohnobo. Krakovo je prvo najdišče te glive na Slovenskem.

105. *RÜSSULA CYANOXANTHA* Schaeff.ex Fries - modrikasta golobica je mikorizna in užitna gliva. Razvija se v dobovo gabrovem območju. Je prva izmed golobic, ki jo lahko nabiramo zgodaj poleti pa vse do oktobra. Pojavlja se najraje po dežu. Njeno meso je belo, prožno, pod kožico klobuka rahlo rožnato ali ametistno vijoličasto, na zraku pa postane pepelnato sivo. Vonja nima, okus je prijeten. Raste večinoma posamezno. Vasiljeva (1973) poroča, da uspeva ta goba v mikorizi s koreninjem hrastov, breze in trepetlike. Trappe (1962) navaja, da sestavlja modrikasta golobica mikorizo s hrasti, črnim in rdečim borom, belim gabrom, pravim kostanjem in bukvijo. V pragozdu Krakovo jo najdemo pod dobi in belimi gabri.

106. *RUSSULA DELICA* Fries - modrolistna golobica. V rezervatu Krakovo uspeva ta goba v skupinah pod dobi, kjer verjetno z njihovimi koreninami živi v mikorizi. Enako navajata Trappe (1962) in Vasiljeva (1973). Je užitna goba. Njeno meso je trdo, debelo, zrničasto in belo; na zraku polagoma porjavi ali pa postane vinsko rdeče. Diši po ribah ali po zrelem sadju. Lističi nekoliko pečejo.

107. + *RUSSULA PECTINATA* Fr.ss. Romagn. - praskajoča golobica. Ta goba raste ponavadi v gozdovih na travnatih jasah. V rezervatu smo jo našli izjemoma med mahom na zrušenem, razkrojenem deblu belega gabra. Zelo neprijetno diši po olju ali ribah, je pa tudi neprijetnega okusa. Če jo použijemo, nas naje

prej "praska" po grlu, pozneje pa greni; zato goba ni užitna. S koreninjem doba živi v mikorizi. To omenja Trappe (1962), ki navaja, da sestavlja praskajoča golobica mikorizo ne le s hrasti, temveč tudi s črnim in z rdečim borom.

108. RUSSULA VESCA Fries - užitna golobica. V drugotnem nižinskem pragozdu raste užitna golobica posamič pod dobi, ki so jih primešani beli gabri od poletja do jeseni. Meso te gob je belo, gosto in trdo, dokler je goba zdrava, nato ima rumenkast odtenek. Je brez duha, ima pa značilno prijeten okus po lešnikih. Užitna je tudi surova. Z dobovimi koreninami sestavlja mikorizo. Trappe (1962) navaja še druga drevesa: rdeči bor (*Pinus silvestris*), brezo (*Betula spp.*), pravi kostanj (*Castanea sativa*) in bukev (*Fagus silvatica*), da njihove korenine živijo z užitno golobico v mikorizi.

109. RUSSULA VIRESSENS (Schaeff. ex Zant.) Fries - zelenkasta golobica. Ta goba prebiva v skupinah pod dobi od pomlad do jeseni in živi z njihovimi koreninami verjetno v mikorizi. Med drevesnimi vrstami, s katerimi sestavlja mikorizo, navaja Trappe (1962) tele: *Betula spp.*, *Fagus silvatica*, *Populus tremula* in *Quercus spp.*

Zelenkasta golobica oblikuje trosnjake v glavnem julija, avgusta in septembra posamezno ali v skupinah več let zaporedoma na istem mestu. Njeno meso je belo, trdo, krhko, prijetnega vonja in okusa. Meso postane pozneje rožnato ali rdečkasto, pod kožico pa je zelenkasto. Zelenkasta golobica je ena izmed najokusnejših užitnih in vsestransko uporabnih gob. Okusna je tudi surova.

110. SCHIZOPHYLLUM COMMUNE Fries ex Fries - pahljačica je lignikolna fakultativna gniloživka. Najraje se razvija kot gniloživka v beljavi zrušenih debelc in klad belega gabra in v odpadlih debelih vejah doba in belega gabra. Pahljačico smo ugotovili tudi kot zajedavsko glivo na rani debla oslabljenega rastočega belega gabra. Povzroča belo, pegasto ali korozivno trohnobo beljave in piravost bukovine. Trosnjaki pahljačice se oblikujejo posamezno ali pa se prekrivajo skupinsko kot opeka na strehi v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicæ*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*.

111. SCHIZOPORA PARADOXA (Schrad.ex Fr.) Donk je pogostna lignikolna gniloživka v Krakovem. Svoje trosnjake razvija na zrušenih deblih doba, črne jelše in belega gabra, dalje na suhih, a še stoječih debelih leske (*Corylus avellana*), navadne krhlike (*Rhamnus frangula*), belega gabra (*Carpinus betulus*), nato na

suhi, odmrli veji belega gabra, ki še ni odpadla, in na odmrlih ter odpadlih vejah doba in belega gabra. Povzroča intenzivno belo ali korozivno trohnobo lesnine. Enako kot *Schizopora phellinoides* se najraje razvija v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*.

112. *SCHIZOPORA PHELLINOIDES* (Pilát) Domański. V pragozdu Krakovo je ta gliva prav tako pogostna kot *Schizopora paradoxa*. Našli smo jo na odmrlih debelih vejah doba, belega gabra, ki leže po tleh, na suhih dobovih vejah, ki še niso odpadle, in na suhih, a že stoječih debelih leske, na zrušenih debelih doba, belega gabra, črne jelše in leske. Gniloživka povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa. Najpogosteje se razvija v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*.

113. *SCUTELLINIA SCUTELLATA* (L.ex St.Amans) Lambotte - o r a n ž n a d l a k a - v a s k l e d i c a je zelo razširjena in močno zastopana terestrična in lignikolna vedno obligatna gniloživka v vseh rastlinskih združbah pragozda, razen v združbi *Crocetum neapolitani*, kjer jo zasledimo samo na raziskovalni ploskvi 23, na golih tleh in na odpadlem dobovem in leskovem listju. Raste tam, kjer so tla zelo vlažna. Razvija se predvsem kot terikolna gliva v vlažnih tleh šele drugotno v listnem opadu in razkrojenem lesu. Najraje in najbolj množično se pojavi spomladini (konec marca do junija) po več dni trajajočih nalicih. Najdemo jo v rastlinskih združbah *Iridetum pseudacori*, *Valerianetum dioicae* in *Ranunculetum auricomi*, predvsem na golih, zelo vlažnih, blatnih in zamočvirjenih tleh, na zamočvirjenem kolovozu, na listnem opadu doba, belega gabra, črne jelše, leske in poljskega bresta, na odpadli skorji doba, na zrušenem in že razkrojenem debelcu belega gabra, ki leži v močvirju, na zrušenih, trhljih debelih leske in črne jelše in na odpadlih in razkrojenih vejicah doba, belega gabra, črne jelše in leske.

114. + *SPONGIPELLIS FRACTIPES* (Berk.et Curt.) Kotl.et Pouzar je koristna lignikolna obligatna gniloživka. V Krakovem se pojavi samo na odpadlih vejah črne jelše v rastlinski združbi *Valerianetum dioicae*. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine. Najdemo jo le malokdaj. Krakovo je prvo najdišče te glive v Sloveniji in Jugoslaviji in peto v Evropi (Tortić-Hočvar, 1977).

115. *STECCHERINUM OCHRACEUM* (Pers. apud Gmel.ex Fr.) S.F.Gray se razvija vedno kot lignikolna obligatna gniloživka v stoječih, a že suhih debelih in debelih belega gabra, črne jelše in leske. Razkraja že zrušena, trhla debla in debelca doba, belega gabra in leske in odpadle veje doba in belega gabra v rastlinskih združbah *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*.

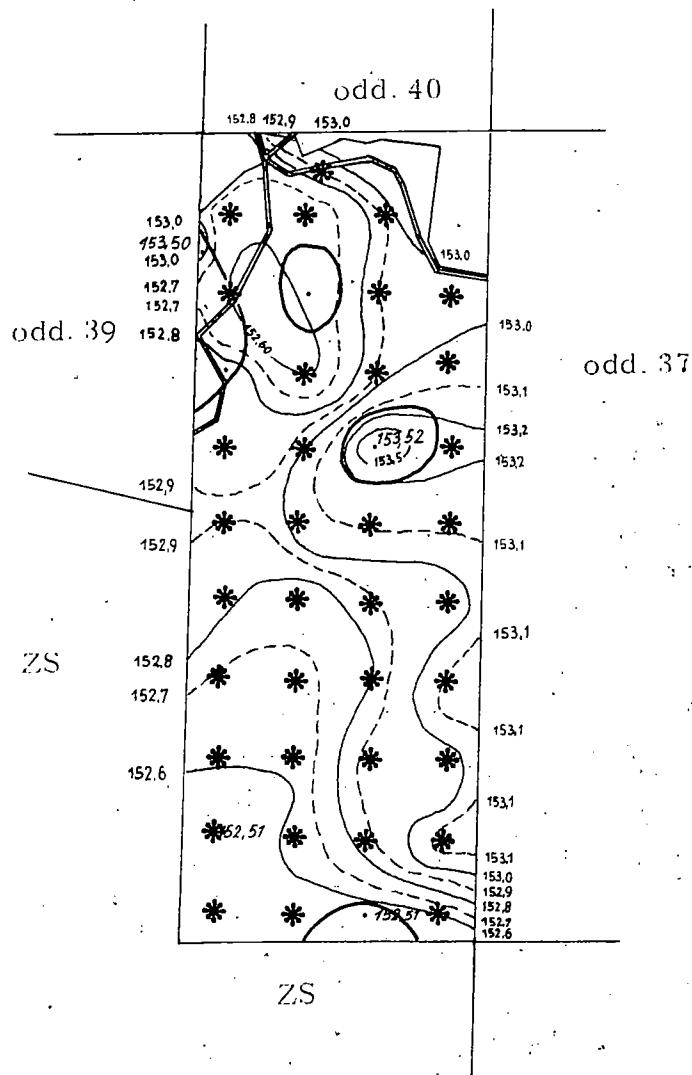
116. STEREUM GAUSAPATUM (Fr.) Fries - hrastov skladanec je manj pogostna koristna lignikolna gniloživka. V Krakovskem gospodarskem gozdu smo hrastovega skladanca ugotovili na suhem, a še stoječem leskovem debelcu in na odpadli dobovi veji. Kot zajedavska gliva kuži ranjena, rastoča drevesa. V naravnem rezervatu Krakovo smo ga našli samo na odmrlih dobovih vejah, ki leže po tleh v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Trosnjaki se oblikujejo vse leto. Hrastov skladanec povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa.

117. STEREUM HIRSUTUM (Willd.ex Fr.) S.F.Gray - dlakavi skladanec je zelo razširjena gliva tako v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo kot v gospodarskem delu Krakovskega gozda. Skozi rane okuži še živa rastoča debla in veje doba in belega gabra. Kot tak je dlakavi skladanec zajedavska gliva ranjenih dreves, razvija pa se tudi kot gniloživka, najpogosteje v odmrlih suhih, a še stoječih deblih doba, belega gabra in leske. Kot gniloživka nastopa tudi v zrušenih deblih in debelcih doba, belega gabra, enovratega gloga, leske, črne jelše, v suhem deblu doba, ki ga je izruval vihar s koreninami vred, na čelu zrušenih dobovih debel, na čelih klad belega gabra, na suhih dobovih vejah, ki še niso odpadle in na odmrlih vejah doba, belega gabra in črne jelše, ki leže po tleh in na dobovem panju. Pojavlja se v vseh rastlinskih združbah: Iridetum pseudacori, Valerianetum dioicae, Ranunculetum auricomi in Crocetum neapolitani. Dlakavi skladanec ne prenese ekstremov. Zato ga ni na najvišjih točkah (sušnih), to je na pl. 26 in 36 b in na ploskvici 35, kjer je jelša najobilnejša in brez primesi doba (naris 31). Dlakavi skladanec se pojavlja v posameznih združbah takole: v združbi Valerianetum 75%, v združbi Ranunculetum 95% in v združbi Crocetum 77%. Po višinskih pasovih ga najdemo v takem razmerju: spodaj 86%, v sredini 100% in zgoraj 60%. Podatki kažejo, da je pogostnost pojavljanja dlakavega skladanca po združbah odvisna tudi od mikroreliefa. Lega ni pomembna za njegovo rast. Pojavlja se povsod in je najsplošnejša gliva v pragozdu Krakovo. Dlakavi skladanec se razvija najpogosteje kot gniloživka, priložnostno pa tudi kot zajedavka ran. Povzroča beloručno ali korozivno trohnobo lesa. Najprej razkraja beljavo, pozneje se razširi tudi v jedrovino, toda v glavnem ostane v beljavi.

118. STEREUM RAMEALE (Pers.) Fries - vejičasti skladanec je le lignikolna obligatna gniloživka, ki oblikuje svoje trosnjake v obliki priraslih klobučkov, večinoma pa so resupinatni na odpadlih vejicah doba in belega gabra (sl. 6). Vejičasti skladanec okuži poleg vej omenjenih drevesnih vrst tudi posušena, a še stoječa debelca belega gabra in leske. Pojavlja se v naslednjih rastlin-

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVO

M : 1 : 10 000

NARIS 31 : NAJDIŠČA DLAKAVEGA SKLADANCA (*Stereum hirsutum*)

skih združbah: *Valerianetum dioicae*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitanus*.

119. *STEREUM RUGOSUM* (Pers.ex Fr.) Fries - grbančasti skladanci se razvija samo kot koristna gniloživka v odmrlih dobovih vejah, ki leže na tleh v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. V gospodarskem Krakovskem gozdu ga zasledimo priložnostno tudi kot zajedavsko glivo v deblih rastočih dobov. Okuži jih skozi rane. V jedrovini povzroča belo progavost.

120. *STEREUM SUBTOMENTOSUM* Pouzar - žametasti skladanec. Ta lignikolna obligatna gniloživka najraje razkraja že precej trhlo lesnino v odmrlih in preklanih deblih in vejah črne jelše ali pa tudi v takih razkrajajočih deblih črne jelše, ki še stoje. Najdemo ga tudi na suhih, a še stoječih dobovih deblih, na zrušenih in trhlih deblih črne jelše, na delno izruvanih deblih belega gabra pa tudi na odpadlih vejah črne jelše, doba, belega gabra in čremse (sl.7). Žametasti skladanec se pojavlja v vseh rastlinskih združbah, razen v združbi *Iridetum pseudacori*. Ta gniloživka je pogostna tako v Krakovem kot tudi v drugem gospodarskem Krakovskem gozdu. V Sloveniji smo ga prvič našli v Krakovskem gozdu, ki je hkrati tretje jugoslovansko najdišče te gobe (Tortić-Hočevar, 1977). Ta gniloživka je v gozdu zelo pomembna. Poleg drugih lignikolnih obligatnih gniloživk pomaga dokončno razkrojiti ostanke lesa.

121. +*STROMATOSCYPHA FIMBRIATA* (Pers.ex Fr.) Donk; sinonim: *Porothelium fimbriatum* (Pers.) Fries. V pragozdu je redka lignikolna obligatna gliva. Na Slovenskem smo jo našli prvič v Krakovem. Svoje trosnjake oblikuje vse leto na odpadlih trhlih vejah belega gabra (*Carpinus betulus*) in na deblu živega doba (*Quercus robur*). Zelo aktivno razkraja les in povzroča v njem belo ali korozivno trohnobo. Pod vplivom razkrajjalnega delovanja njenega podgobja postane lesnina vedno bolj laha in končno razpade, se drobi v prah in nato presnavlja (spreminja) v rodovitno sprstenino.

122. +*TRAMETES FRAGRANS* David et Tortić - dišeca ploskocevkna ali dišeca tramepta. V nižinskem drugotnem pragozdu Krakovo smo ugotovili precej gliv, ki se pojavljajo zelo redko ne samo v Sloveniji in Jugoslaviji, temveč tudi v Evropi. Poleg teh smo našli v pragozdu celo novo vrsto ploskocevke ali tramete, ki je ni še nihče opisal. To delo sta opravili mikologinji A.David iz Lyona in M.Tortić iz Zagreba (1979). Ta oblikuje svoje trosnjake v

drugotnem pragozdu in v drugem delu gospodarskega Krakovskega gozda na suhih, a še stoječih debelcih belega gabra in leske ter na zrušenih debelcih belega gabra pretežno v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Trosnjaki razširjajo značilen, zelo močan vonj po antoksantinu ali po kumarinu ali pa razširjajo vonj, značilen za glivo *Hydnellum coerulens* ali pa prehlajenko (*Galium odorata*). Dišeča ploskocevka povzroča belo ali korozivno trohnobo lesa in je lignikolna obligatna gniloživka.

123. TRAMETES GIBBOSA (Pers. ex Fr.) Fries - grbasti ploskocevk a ali grbasti tramesta. Ta lignikolna fakultativna gniloživka se pojavlja v Krakovem le kot gniloživka. Njene trosnjake smo zasledili samo na suhih, a še stoječih debelcih belega gabra, dalje na zrušenih deblih črne jelše in na panju belega gabra. Bourdout et Galzin (1969) navajata, da okuži grbasti ploskocevka tudi rastoča drevesa. Gliva oblikuje trosnjake vse leto posamezno ali pa se prekrivajo kot opeka na strehi na navedenem drevju v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

124. TRAMETES HIRSUTA (Wulf.ex Fr.) Pilát - kosmata ploskocevk a je lignikolna fakultativna gniloživka. Najraje se razvija kot gniloživka v suhih, a še stoječih leskovih debelcih, v zrušenih deblih in kladi belega gabra, v čelu in lubju zrušenih debel in debelc doba, črne jelše in leske, v odmrlih debelih vejah doba, črne jelše, belega gabra in leske, ki leže na tleh. Kosmata ploskocevka oblikuje trosnjake v rozete; posebno v vlažnih letih se prekrivajo kot opeka na strehi ali pa se razvijajo resupinatno na zrušenem, razkrajajočem se debelcu belega gabra. Ugotovili smo jo tudi kot zajedavsko glivo na živih, a ranjenih leskovih debelcih. Gliva povzroča zelo aktivno belo ali korozivno trohnobo lesnine. Okuži povečini že zrušeno drevje v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*, manj v združbah *Valerianetum dioicae* in *Iridetum pseudacori*.

125. TRAMETES HOEHNELII (Bres.) Pilát. V Krakovem je redka lignikolna, a obligatna gniloživka, ki razkraja suho, a še stoječe debelce belega gabra in črne jelše v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*. V bukovih gozdovih pa je pogostna. Njeni trosnjaki se oblikujejo od junija do novembra ter se prekrivajo kot opeka na strehi. Gniloživka povzroča počasi napredujočo belo ali korozivno trohnobo lesa.

126. TRAMETES PUBESCENS (Schum.ex Fr.) Pilát - p u h a s t a p l o s k o c e v k a. Obligatna, a v Krakovem redka lignikolna gniloživka razkraja lesnino v zrušenem dobovem in leskovem debelcu v rastlinski združbi Ranunculetum auricomi. Svoje trosnjake oblikuje na njih od avgusta do konca jeseni. Hraste okuži le malokdaj. Puhasta ploskocevka povzroča zelo intenzivno belo ali korozivno trohnobo lesnine, saj razkroji le-to v eni sami sezoni.

127. TRAMETES VERSICOLOR (L.ex Fr.) Pilát - p i s a n k a se pojavlja najraje kot gniloživka, zelo redko pa jo najdemo kot zajedavsko glivo. Priložnostno okuži rastoče drevje skozi rane ali štrclje odmrlih in odpadlih vej. Njene trosnjake smo ugotovili v pragozdu na suhih, a še stoječih debelih čremse (*Prunus padus*), hruške drobnice (sl.8) in enovratega gloga (*Crataegus monogyna*), na zrušenih in deloma že razkrojenih deblih in debelih doba, belega gabra, črne jelše, čremse, enovratega gloga in leske. Našli smo jih tudi na odpadlih vejah doba in belega gabra. Trosnjaki se razvijajo posamezno v obliki rozete ali pa se prekrivajo kot opeka na strehi. Pisanka je v Krakovem razširjena v vseh rastlinskih združbah od vlažnega Iridetum pseudacori do suhega Crocetum neapolitani. Povzroča intenzivno belo ali korozivno trohnobo lesa. Razkrojeni les se obarva slavnato rumeno.

128. TRAMETES ZONATA (Nees ex Fr.) Pilát - p a s a s t a p l o s k o c e v k a. V naših klimatskih razmerah nastopa v Krakovem samo kot lignikolna obligatna gniloživka na zrušenih dobovih deblih v rastlinski združbi Crocetum neapolitani. Toda Weir piše, da se pojavlja priložnostno v Severni Ameriki tudi kot zajedavska gliva v rastočih deblih topolov in vrb. V gospodarskem Krakovskem gozdu smo jo našli prav tako samo kot gniloživko na suhih topolovih deblih v 37.oddelku. Trosnjaki se prekrivajo kot opeka na strehi in se oblikujejo na zrušenih dobovih in topolovih deblih vse leto. Pasasta ploskocevka povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

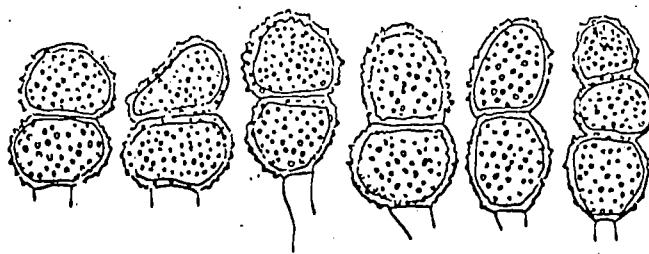
129. + TRANZSCHELIA ANEMONES (Pers.) Nannf.; sinonima: *Tranzschelia fusca* (Rehb.) Dietr. = *Puccinia fusca* (Rehb.) Wint. - r j a p o d l e s n e v e t r n i c e. Ta zajedavska gliva se razvija v listih podlesne vetrnice (*Anemone nemorosa*). Pozneje so ugotovili, da okuži tudi liste nekaterih vrst severnoameriških anemon. Ta rja ima mikrociklični razvoj: na listih podlesne vetrnice se oblikujejo samo spermogoniji in teliosorusi. Spermogoniji se razvijajo pod kutikulo, so polkrožni, najprej črno-rjavi in pozneje črni. Pojavljajo se raztreseno na hrbtni strani ali pa na obeh straneh okuženih listov.

Teliosorusi se razvijajo pod povrhnjico na trebušni strani listov. So do 1 mm veliki, rjavi, prašnati, skoraj okrogli, često se združujejo. Teliospore so velike $31 - 46 \times 17 - 27 \mu$ in so na meji med obema celicama močno zažete, tako da se celici lahko ločita (slika 9). Po večini so skoraj okrogle, pakrožne ali celo nepravilnih oblik. Njihov pecelj je nežen in brezbarven. Eno do tricelične teliospore sestavljajo verige teliospor.

Spomladi, 9. - 17.4.1975 smo opazili, da se razvijajo na listih podlesne vetrnice spermogoniji in teliosorusi (ležišča zimskih trosov). Okuženim rastlinam listje pobledi, razvijajo se nepravilno. Take vetrnice cveto zelo redko. V Krakovem ni cvetela niti ena okužena vetrnica. Trebušna stran listov je kar na gosto posejana z ležišči zimskih trosov. Enojedrno podgobje glive prezimi na koreniki (rizomi) podlesne vetrnice. Dokazali so ga na zimskih popkih v bližini vegetacijske točke (Gäumann, 1959).

Ko popki spomladi vzbrste, so poganjki popolnoma prepleteni s podgobjem glive. Transpiracija se v okuženih listih poprečno poveča za 85% (Nicolas, 1930). Teliospore prispejo z odmrlim listjem v tla in tu klijejo med jesenjo in zimo, nato pa okužijo zimske popke na koreniki podlesne vetrnice. Ta rja se razvija v pragozdu Krakovo in kuži liste podlesne vetrnice v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae*, *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*.

130. + TREMELLA GLOBOSPORA Reid; sinonim *Tremella tubicularia* Bk. - mlečno bela drhtavka se razvija kot hipersaprofit v odmrlih stromah gliv iz podrazreda gliv zaprtotrosnic (Pyrenomycetes), a predvsem v rodovih *Diaporthe* in *Eutypella*. Ta gliva je redka (Tortić-Hočvar, 1977). V Evropi jo poznajo v Češkoslovaški, Danski, Franciji, Angliji, Nemčiji in Poljski. Ugotovili so jo tudi že v Severni Ameriki (Pilát, 1957; Wojewoda, 1975). V Sloveniji in prav tako v Jugoslaviji smo glivo prvič ugotovili 15.3.1975 in v razdobju od 9. - 17.4.1975 v Krakovem, v stromah gniloživke na odmrlih, drobnih dobovih vejah, ki leže po tleh. Glivica je zelo majhna, velika je le nekaj mm (2-6) v premeru. Pojavlja se v obliki prozornih ali mlečno belih (opalnih) zdruzavih in nagubanih grbic. Te opazimo v Krakovem samo spomladi, ko dežuje ali pa neposredno po dežju, ko je v ozračju in v tleh veliko vlage. Sicer se grbice zelo hitro izsuše in jih zelo težko opazimo. Bourdot et Galzin (1969) omenjata, da se glivica pojavlja vse leto po dežju. Na istih mrтvih vejicah se razvija gliva le eno sezono. Zgodilo se je, da smo opazili s prostim očesom njene trosnjake zjutraj ali dopoldne, ko

Sl.9. Rja Tranzschelia anemones (Pers.) Nannf. Teliospore iz ležišč zimskih trosov v listih podlesne vetrnice (*Anemone nemorosa* L.). Po Ed.Fischer, 1904. Povečano 620-krat.

je prenehalo deževati, v množicah na odpadlih dobovih vejicah, nekoliko ur po zneje, ko je po dežju posijalo sonce, pa smo jih komaj ugotovili in prepoznali s povečevalnim steklom.

131. *TREMELLA MESENTERICA* Retz. - z l a t o - r u m e n a ali o r a n ž n o - r u m e n a d r h t a v k a je lignikolna obligatna gniloživka, ki se razvija vse leto, toda trošnjake oblikuje najživahnejše in najaktivnejše od oktobra do maja na suhih, a še stoječih debelih leske in belega gabra, na mrtvi, suhi veji belega gabra, ki še ni odpadla (drevo je še živo in priraščal!), in na odpadlih vejah doba in belega gabra. V pragozdu se najpogosteje razvija v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*, redkeje pa v združbah *Valerianetum dioicae* in *Crocetum neapolitani*. Zlato-rumena drhtavka povzroča precej aktivno belo ali korozivno trohnobo lesnine.

132. *TYROMYCES SEMISUPINUS* (Berk. et Curt.) Murrill. Ta lignikolna obligatna gniloživka oblikuje v rezervatu trošnjake na suhih, a še stoječih debelih črne jelše. Trošnjaki nastajajo vse leto. Gniloživka je redka in raste samo v rastlinski združbi *Valerianetum dioicae*. Do sedaj so znana tri najdišča gniloživke v Jugoslaviji: Krakovo in Krakovski gozd, Šar planina in planina Dautice. Gniloživka povzroča precej aktivno belo ali korozivno trohnobo lesnine.

133. *TYROMYCES SUBCAESIUS* A. David. V rezervatu smo določili trošnjake lignikolne gniloživke na suhem, a še stoječem debelcu belega gabra, na odmrlih vejah belega gabra, ki še niso odpadle in na tleh ležečih vejah belega gabra. V Krakovem je ta gniloživka redka in se pojavlja v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae* in *Crocetum neapolitani*. Obligatna gniloživka oblikuje trošnjake od pomladi do jeseni. Povzroča temno, rjavo ali destruktivno trohnobo lesnine.

134. *USTULINA DEUSTA* (Fries) Petrak - č r n a k r o g l i č a r k a je lignikolna obligatna gniloživka. Trošnjaki se pojavljajo na dnišču suhih in še stoječih pa tudi na zrušenih dobovih debelih in na odmrlih dobovih vejah, ki leže na tleh. Črna krogličarka se najraje razvija v rastlinski združbi *Ranunculetum auricomi*, manj pa v združbah *Valerianetum dioicae* in *Crocetum neapolitani*.

135. + *VUILLEMINIA COMEDENS* (Nees ex Fr.) R.Maire; sinonim *Corticium comedens* Nees ex Fries. Trosnjaki se razvijajo pod lubjem, nato ga raztrgajo in povzroča, da lubje odpade, in se dalje širijo po golem lesu. Oblikujejo se vse leto od januarja do decembra in se množično pojavljajo na odmrlih dobovih vejah, ki leže na tleh. V Krakovem nastopa ta gliva kot koristna lignikolna gniloživka, toda Kreisel (1961) navaja, da raste tudi kot zajedavska gliva v oslabljenih in potisnjenih, podstojnih drevesih v dobi letvenjaka. Zelo aktivno razkraja les. Povzroča belo ali korozivno trohnobo lesnine.

136. *XYLOSPHAERA HYPOXYLON* (L.) Dumortier - v i t k a l e s e n j a č a. Ta lignikolna obligatna gniloživka se razvija v naravnem rezervatu in oblikuje svoje vitke strome na zrušenih, razkrojenih dobovih debelih, na odmrlih trhlih dobovih vejah, ki leže po tleh in na razkrajajočem panju belega gabra. Pojavlja se v rastlinskih združbah *Ranunculetum auricomi* in *Crocetum neapolitani*. Povzroča zadušenost lesa in piravost bukovine.

137. *XYLOSPHAERA POLYMORPHA* (Pers.ex Mérat) Dumortier - k i j a s t a l e s e n j a č a. Ta lignikolna obligatna gniloživka oblikuje različno velike nepravilne kijaste strome, v katerih so poglobljeni periteciji, na zrušenih, trhlih debelcih doba in belega gabra in na odpadlih vejah belega gabra v rastlinskih združbah *Valerianetum dioicae* in *Ranunculetum auricomi*. Povzroča zadušenost lesa in piravost bukovine.

4.1.2. BIOLOŠKA KARAKTERISTIKA OBLIGATNIH ZAJEDAVSKIH, LIGNIKOLNIH IN TERESTRIČNIH GLIV V DRUGOTNEM NIŽINSKEM PRAGOZDU KRAKOVO

V razpredelnicah navajamo biološke lastnosti gliv, drevesne in rastlinske vrste, dele drevja ali grmovja in zelišč, ki jih kužijo, vrste trohnob, ki jih povzročajo, koreninje, s katerim sestavljajo mikorizo, glice, ki razkrajajo steljo in listni opad in užitne ali strupene lignikolne in terestrične glive.

OBLIGATNI ZAJEDAVSKI GLIVI

- 1) *Microsphaera albitoides* Griff. et Maubl. - h r a s t o v a p e p e l o v k a je obligatni biotropni ektoparazit mladih listov in mladih poganjkov doba (*Quercus robur*).

2) *Tranzschelia anemones* (Pers.) Nannf. - r j a p o d l e s n e v e t r n i c e. Kuži samo liste, je obligatna žajedavska gliva in povzroči, da obolele podlesne vetrnice nimajo normalno razvitih listov. Cveto zelo redko ali pa sploh ne. V Krakovem so okuženi listi nepravilno razviti in sploh niso dosegli normalne velikosti. Nobena okužena podlesna vetrnica ni cvetela.

L I G N I K O L N E G L I V E

Ime glive	Drevesne in grmovne vrste, ki jih kuži	Kateri del drevja okuži	Vrsta trohnobe
1. <i>Armillariella mellea</i> (Vahl ex Fr.) P. Karsten	Dob, beli gaber, črna jelša, poljski brest	korenine, korenin, vratove, dnišča debel in veje	bela, vlaknata ali korozivna
2. <i>Armillariella tabescens</i> (Scop. ex Fr.) Singer	Dob	korenine	bela ali korozivna
3. <i>Auricularia mesenterica</i> Dicks. ex Fr.	Dob, črna jelša	veje	bela ali korozivna
4. <i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P. Karsten	Dob, črna jelša, čremsa, beli gaber, leska	debelca, debla, veje in panje	bela ali korozivna
5. <i>Bulgaria inquinans</i> Fries	Dob	veje	zadušenost lesa
6. <i>Sssomerulius corium</i> (Fr.) Parm.	Leska, beli gaber, dob, čremsa	debelca in veje	bela ali korozivna
7. <i>Calocera cornea</i> (Batsch ex Fr.) Fries	Dob, beli gaber	veje	
8. <i>Cerrena unicolor</i> (Bull. ex Fr.) Murr.	Dob, črna jelša	debla in veje	bela ali korozivna
9. <i>Chondrostereum purpureum</i> (Pers. ex Fr.) Pouzar	Dob	veje	bela ali korozivna
10. <i>Coprinus micaceus</i> (Bull. ex Fr.) Fries	Dob	veje	
11. <i>Crepidotus mollis</i> (Bull. ex Fr.) Kummer	Leska	debelca	
12. <i>Crepidotus variabilis</i> , (Pers. ex Fr.) Kummer	Dob, leska, beli gaber, črna jelša	debelca in vejice	
13. <i>Cyathus striatus</i> (Huds. ex Pers.) Willd. ex Pers.	Dob	dnišča debel in veje	
14. <i>Cylindrobasidium evolvens</i> (Fries) Juelich	Beli gaber, dob	debelca in veje	bela ali korozivna
15. <i>Dacrymyces deliquescent</i> (Merat) Duby	Čremsa	debelca	bela ali korozivna
16. <i>Daedalea quercina</i> L. ex Fr.	Dob	debla, klade	temna, rjava ali destruktivna trohnoba jedrovine
17. <i>Endoardoopsis confragosa</i> (Bolt. ex Fr.) Schroeter	Črna jelša, beli gaber	debla in debelne štrclje	bela ali korozivna
18. <i>Daldinia concentrica</i> (Bolt. ex Fr.) Cest. et de' Not.	Dob	veje	
19. <i>Datronia mollis</i> (Sommerf.) Donk	Beli gaber	debla	bela ali korozivna
20. <i>Delicatula integrella</i> , (Pers. ex Fr.) Fay.	Črna jelša	korenine	
21. <i>Exidia glandulosa</i> Fries	Dob, beli gaber, črna jelša, čremsa, leska	debla, debelca in veje	hitro napredujoča bela ali korozivna
22. <i>Exidia recisa</i> (Ditmar ex Fr.) Fries	(Beli gaber	veje	
23. <i>Exidia truncata</i> Fries	Dob, beli gaber, črna jelša, leska	debla in veje	
24. <i>Flammulina velutipes</i> (Curt. ex Fr.) Singer	Črna jelša	debla	
25. <i>Fomes fomentarius</i> (L. ex Fr.) Kickx	Dob, beli gaber	debla in debelne štrclje	bela ali korozivna
26. <i>Gitterina hypnorum</i> , (Schrank ex Fr.) Kuehn.	Beli gaber	debelca	

Ime glive	Drevesne in grmovne vrste, ki jih kuži	Kateri del drevja okuži	Vrsta trohnobe
27. Ganoderma applanatum (Pers.ex Wallr.) Pat.	Dob,beli gaber	debla	bela ali korozivna
28. Ganoderma lucidum (Leyss.ex Fr.) P.Karsten	Dob	korenine	bela ali korozivna
29. Gloeocystidiellum porosum (Berk.et Curt.) Donk	Leska	debelca	
30. Hapalopilus nidulans (Fr.), P.Karsten	Dob	veje	bela, vlaknata ali korozivna
31. Humaria hemisphaerica (Wiggers ex Fr.) Fuckel	Dob	debla	
32. Hymenochaete rubiginosa (Dicks.ex Fr.) Lév.	Dob	debla,debelne štrclje, klade,veje in panje	luknjičava ali alveolarna bela ali korozivna trohnoba jedrovine
33. Hypoderma radula (Fries) Donk	Dob	debla	
34. Hypodontia quercina (Fries) John Eriksson	Dob,beli gaber,poljski brest,leska	debla,debelca in veje	
35. Hypholoma fasciculare (Huds.ex Fr.) Kummer	Dob,črna jelša,beli gaber	korenine,dnišča debel, debla,klade in panje	bela ali korozivna
36. Hypholoma sublateritium (Fries) Quél.	Dob	debla	bela ali korozivna
37. Hypchnicium vellereum (Ell.et Crag.) Parm.	Dob	debelca	
38. Hypoxylon fuscum (Pers.ex Fr.) Fries	Črna jelša, leska	debelca in veje	zadušenost lesa
39. Hypoxylon howeianum Peck	Dob, beli gaber	veje	zadušenost lesa
40. Hypoxylon serpens (Pers.ex Fr.) Kickx	Beli gaber, leska	debelca	zadušenost lesa
41. Inonotus cuticularis (Bull.ex Fr.) P.Karsten	Dob	debla	bela ali korozivna
42. Inonotus dryadeus (Pers.ex Fr.) Murrill	Dob	korenine in koreninske vratove	močna bela ali korozivna trohnoba lesa v koreninah
43. Inonotus radiatus (Sow.ex Fr.) P.Karsten	Dob,črna jelša, beli gaber	debla in veje	zelo močna bela ali korozivna
44. Laetiporus sulphureus (Bull.ex Fr.) Bond. et Sing.	Dob	debla	temna,rjava ali destruktivna
45. Lenzites betullina (L.ex Fr.) Fries	Dob	veje	bela ali korozivna
46. L trimitus semipileatus (Peck) Pouzar	Dob,beli gaber,čremsa, leska,enovrati glog	debla,debelca in veje	slabo intenzivna bela ali korozivna
47. Lycoperdon pyriforme Schaeffer ex Persoon	Dob	debla	
48. Marasmiellus ramealis (Bull.ex Fr.) Singer	Beli gaber,leska	korenine in veje	
49. Marasmius rotula (Scop.ex Fr.) Fries	Dob, beli gaber,leska	korenine,debla,klade in veje	
50. Merulius tremellosus (Schrad.) Fries	Dob,beli gaber in leska	debla,debelca in veje	bela ali korozivna
51. Micromphale foetidum (Sow.ex Fr.) Singer	Dob	veje	
52. Mycena galericulata (Scop.ex Fr.) S.F.Gray	Dob, beli gaber	korenine,dnišča debel, debla,debelca,veje in panje	
53. Mycena inclinata (Fr.) Quél.	Dob	debla	
54. Mycena polygramma (Bull.ex Fr.) S.F.Gray	Dob	dnišča débel	
55. Mycena cf.praecox Velt.	Dob	dnišča debel	
56. Oudemansiella platyphylla (Pers.ex Fr.) Mos.	Dob,beli gaber,leska	korenine,veje	
57. Panellus stipticus (Bull.ex Fr.) P.Karsten	Dob,beli gaber,črna jelša,čremsa in leska	debla in debelca, veje in panje	bela ali korozivna
58. Peniophora cinerea (Fr.) Cooke	Leska	veje	bela ali korozivna
59. Peniophora quercina (Pers.ex Fr.) Cooke	Dob,ozkolistni jesen	veje	bela ali korozivna

Ime glive	Drevesne in grmovne vrste, ki jih kuži	Kateri del drevja okuži	Vrsta trohnobe
Phellinus ferruginosus (Schrader ex Fr.) Bourd. et Galz.	Dob	veje	bela ali koroživna
61. Phellinus ignarius (L.ex Fr.) Quél.	črna jelša	debla	bela ali koroživna trohnoba lesnine, predvsem jedrovine
62. Phellinus punctatus (Fr.) Pilát	Leska	debelca	bela ali koroživna
63. Phellinus robustus (P.Karsten) Bourd. et Galz.	Dob, poljski brest	debla	intenzivna belo-rumenina ali koroživna
64. Phlebia radiata (Fries) Bourd. et Galz.	Dob	debla	bela ali koroživna
65. Phlebia rufa (Pers.ex Fr.) M.P.Christ.	Navadna krhlika	debelca	bela ali koroživna
66. Paleogena faginea (Fr.) Link.	Leska	debelca	
67. Plicatura faginea (Schrad.ex Fr.) Peck	Dob, beli gaber in leska	debelca in veje	bela ali koroživna
68. Pluteus atricapillus (Secr.) Singer	Dob, beli gaber, črna jelša	debla, debelne štrclje, veje in panje	
69. Polyporus alveolaris (D.C.ex Fr.) Bond. et Sing.	Dob	vejice	bela ali koroživna
70. Polyporus ciliatus Fries	Dob	veje	
71. Polyporus lentus Berk.	Dob	veje	
72. Psathyrella candolleana (Fr.) Mre.	Dob, čremsa	debla in veje	
73. Psathyrella hydrophila (Bull.ex Merat) R.Mre.	Dob	veje in panje	
74. Radulomyces confluens (Fr.) M.P.Christ.	Dob	veje	bela ali koroživna
75. Radulomyces molaris (Chaill.) M.P.Christ.	Dob	veje	bela ali koroživna
76. Schizophyllum commune Fr.ex Fr.	Dob, beli gaber	debelca, debla, klade in veje	bela, pegasta ali koroživna beljave
77. Schizopora paradoxa (Schrad.ex Fr.) Donk	Dob, beli gaber, črna jelša, leska, navadna krhlika	debla, debelca in veje	intenzivno bela ali koroživna
78. Schizopora phellinoides (Pilát) Domański	Dob, beli gaber, črna jelša, leska	debla, debelca in veje	bela ali koroživna
Scutellinia scutellata (L.ex St.Amans) Lambotte	Dob, beli gaber, črna jelša in leska	debelca, skorjo in veje	
80. Spongiopellis fractipes (Berk. et Curt.) Kotl. et Pouzar	črna jelša	veje	bela ali koroživna
81. Steccherinum ochraceum (Pers.apud. Gmel. ex Fr.) S.F.Gray	Dob, beli gaber, črna jelša, leska	debla, debelca in veje	
82. Stereum gausapatum (Fr.) Fries	Dob	veje	bela ali koroživna
83. Stereum hirsutum (Willd.ex Fr.) S.F.Gray	Dob, beli gaber, leska, enovrati glog in črna jelša	debla, debelca in veje	belo-rumenina ali koroživna
84. Stereum rameale (Pers.) Fries	Dob, beli gaber in leska	vejice	
85. Stereum rugosum (Pers.ex Fr.) Fries	Dob	veje	bela progavost jedrovine
86. Stereum subtomentosum Pouzar	črna jelša, dob, beli gaber in čremsa	debla in veje	
87. Stromatoscypha fimbriata (Pers.ex Fr.) Donk	Beli gaber, dob	veje, debla	bela ali koroživna
88. Trametes fragrans A.David et M.Tortić	Beli gaber, leska	debelca	bela ali koroživna

Ime glive	Drevesne in grmovne vrste, ki jih kuži	Kateri del drevja okuži	Vrsta trohobobe
89. <i>Trametes gibbosa</i> (Pers.ex Fr.) Fries	Beli gaber, črna jelša	debla, debelca in panje	bela ali korozivna
90. <i>Trametes hirsuta</i> (Wulf.ex Fr.) Pilát	Dob, beli gaber, črna jelša in leska	debla, debelca, klade in veje	bela ali korozivna
91. <i>Trametes hoehnelii</i> (Bres.) Pilát	Beli gaber, črna jelša	debelca	bela ali korozivna
92. <i>Trametes pubescens</i> (Schum.ex Fr.) Pilát	Dob, leska	debela, debelca	zelo intenzivna bela ali korozivna
93. <i>Trametes versicolor</i> (L.ex Fr.) Pilát	Beli gaber, črna jelša, dob, leska, čremsa, enovrati glog in hruška drobnica	debela, debelca in veje	intenzivno bela ali korozivna
94. <i>Trametes zonata</i> (Nees ex Fr.) Pilát	Dob	debela	bela ali korozivna
95. <i>Tremella mesenterica</i> Retz.	Dob, beli gaber in leska	debelca in veje	bela ali korozivna
96. <i>Tyromyces semisupinus</i> (Berk.et Curt.) Murrill	črna jelša	debela	bela ali korozivna
97. <i>Tyromyces subcaesius</i> A.David	Beli gaber	debelca, veje	temna, rjava ali destruktivna
98. <i>Ustulina deusta</i> (Fr.) Petrák	Dob	debela in veje	
99. <i>Vuilleminia comedens</i> (Nees ex Fr.) R.Maire	Dob	veje	bela ali korozivna
100. <i>Xylosphaera hypoxylon</i> (L.) Dumortier	Dob in beli gaber	debela, veje in panje	zadušenost lesa
101. <i>Xylosphaera polymorpha</i> (Pers.ex Mérat) Dumortier	Dob in beli gaber	debelca in veje	zadušenost lesa

UŽITNE LIGNIKOLNE GLIVE

1. *Armillariella mellea* (Vahl.ex Fr.) P.Karsten
2. *Armillariella tabescens* (Scop. ex Fr.) Singer
3. *Coprinus micaceus* (Bull. ex Fr.) Fries
4. *Daldinia concentrica* (Bolt. ex Fr.) Cest. et de Not. (kot zdravilo)
5. *Flammulina velutipes* (Curt.ex Fr.) Singer
6. *Laetiporus sulphureus* (Bull.ex Fr.) Bond. et Singer
7. *Lycoperdon pyriforme* Schaeffer ex Persoon
8. *Mycena galericulata* (Scop. ex Fr.) S.F. Gray
9. *Pluteus atricapillus* (Secr.) Singer
10. *Psathyrella candolleana* (Fr.) Mre.
11. *Psathyrella hydrophila* (Bull.ex Merat) R.Mre.

TERESTRIČNE IN LIGNIKOLNE GLIVE

1. *Coprinus micaceus* (Bull.ex Fr.) Fries (terestrična in lignikolna)
2. *Cyathus striatus* (Huds.ex Pers.) Willd.ex Pers. (lignikolna in terestrična)
3. *Delicatula integrella* (Pers.ex Fr.) Fay. (lignikolna in terestrična)
4. *Humaria hemisphaerica* (Wiggers ex Fr.) Fuckel (lignikolna in terikolna)
5. *Marasmius rotula* (Scop.ex Fr.) Fries (lignikolna in terestrična)
6. *Psathyrella candolleana* (Fr.) Mre. (lignikolna in terikolna)
7. *Psathyrella hydrophila* (Bull.ex Merat) R.Mre. (terikolna in lignikolna)
8. *Scutellinia scutellata* (L.ex St.Amans) Lambotte (terestrična in lignikolna)

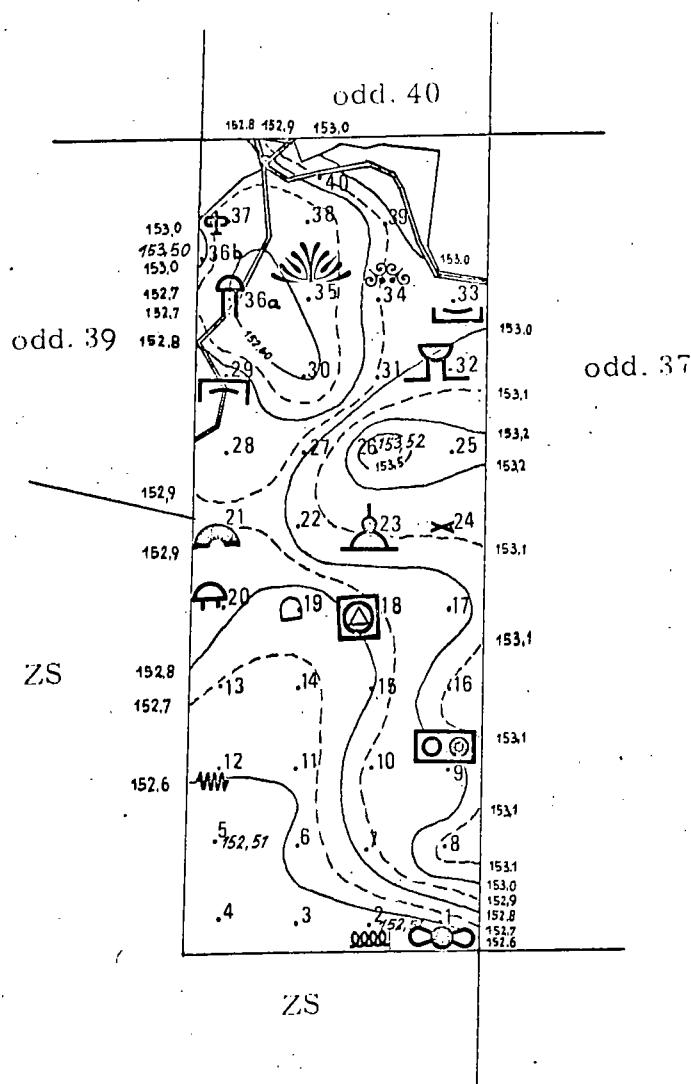
T E R E S T R I Č N E G L I V E

I m e	g l i v e	Mikorizne listni opad in steljo	Razkrajajo listni opad	Terikolne	Užitne	Strupene
1.	Amanita citrina (Schaeff.)S.F.Gray	+	-	+	-	+
2.	Amanita rubescens (Pers.ex Fr.)S.F.Gray	+	-	+	+	+ (surova)
3.	Amanita vaginata (Bull.ex Fr.)Quél.	+	-	+	+	+ (suròva)
4.	Boletus edulis Bull.ex Fr. sensu lato	+	-	+	+	-
5.	Cantharellus cibarius Fries	+	-	+	+	-
6.	Clitocybe gibba (Pers.ex Fr.)Kummer	-	+	-	+	-
7.	Collybia dryophila (Bull.ex Fr.)Kummer	-	+	+	+	-
8.	- Coprinus micaceus (Bull.ex Fr.)Fries	-	-	+	+	+ (če jo uživamo z alkohol.pijačami)
9.	Craterellus cornucopioides (L.)Fries	+	-	+	+	-
10.	- Cyathus striatus (Huds.ex Pers.)Willd.ex Pers.	-	-	+	-	-
11.	Cystoderma amiantinum (Scop.ex Fr.)Fay.	-	+	+	-	-
12.	Cystoderma granulosum (Batsch ex Fr.)Fay.	-	-	+	-	-
13.	- Delicatula integrella (Pers.ex Fr.)Fay.	-	+	+	-	-
14.	erronema fibula (Bull.ex Fr.)Singer	-	-	+	-	-
15.	Gyromitra gigas (Krombh.)Cooke	+	-	+	-	+ (surova smrtno nevarna !)
16.	Hebeloma radicosum (Bull.ex Fr.)Ricken	-	-	+	-	-
17.	- Humaria hemisphaerica (Wiggers ex Fr.)Fuckel	-	-	+	-	-
18.	Hygrophorus nemoreus (Lasch)Fries	+	-	+	+	-
19.	Laccaria laccata (Scop.ex Fr.)Berk.et Br.	+	+	+	+	-
20.	Lactarius chrysorrheus Fries	+	-	+	-	-
21.	Lactarius circellatus Fries	+	-	+	?	-
22.	Lactarius pergamenus (Swartz ex Fr.)Fries	+	-	+	+	-
23.	Lactarius piperatus (L.ex Fr.)S.F.Gray	+	-	+	+	-
24.	Lactarius vellercus(Fr.)Fries	+	-	+	-	-
25.	Leccinum griseum (Quél.)Singer	+	-	+	+	-
26.	Leccinum quercinum Pilát	+	-	+	+	-
27.	Leotia lubrica Scop.ex Pers.	-	-	+	+	-
28.	Marasmius lupuletorum (Weinm.)Fries	-	+	-	-	-
29.	- Marasmius rotula (Scop. ex Fr.)Fries	-	+	-	-	-
30.	Mycena galopoda (Pers. ex Fr.)Kummer	-	+	+	-	-
31.	Mycena pelianthina (Fries)Quél.	-	-	+	-	+ (malo strupena ali sumljiva)
32.	Mycena pura (Pers.ex Fr.)Kummer	-	+	+	-	+ (malo strupena ali sumljiva)
33.	Phallus impudicus (L.)Pers.	+	-	+	+	-
34.	- Psathyrella candolleana (Fries)Mre.	..	-	+	+	-
35.	- Psathyrella hydrophila (Bull.ex Merat)R.Mre.	-	-	+	+	-
36.	Russula cyanoxantha Schaeff.ex Fries	+	-	+	+	-
37.	Russula delica Fries	+	-	+	+	-
38.	Russula pectinata Fr.ss. Romagn.	+	-	+	-	-
39.	Russula vesca Fries	+	-	+	+	-
40.	Russula virescens (Schaeff.ex Zant.) Fries	+	-	+	+	-
41.	- Scutellinia scutellata (L.ex St.Amans) Lambotte	-	+	-	-	-

Z minus (-) označene glive so tudi lignikolne

DRUGOTNI NIŽINSKI
PRAGOZD KRAKOVÖ

M. 1 : 10 000

NARIS 32: NAJDIŠČA REDKIH GLIV

T₁ : Micromphale foetidum ☽

T₂ : Trametes hoehnelii ☿

T₃ - T₈ = 0

T₉ : Mycena cf. praecox in Chondrostereum purpureum ☺

T₁₀ - T₁₁ = 0

T₁₂ : Stereum gausapatum ♀

T₁₃ - T₁₇ = 0

T₁₈ : Galerina hypnorum, Radulomyces confluens in Trametes pubescens ☐

T₁₉ : Hapalopilus nidulans □

T₂₀ : Mycena polygramma ♂

T₂₁ : Phellinus punctatus ☽

T₂₂ = 0

T₂₃ : Daldinia concentrica, Phlebia radiata in Trametes zonata ☐

T₂₄ : Laetiporus sulphureus ✕

T₂₅ - T₂₈ = 0

T₂₉ : Crepidotus mollis ☐

T₃₀ - T₃₁ = 0

T₃₂ : Gyromitra gigas ☐

T₃₃ : Peniophora cinerea ☐

T₃₄ : Inonotus cuticularis, Marasmius lupuletorum ☽

T₃₅ : Cystoderma granulosum, Dacrymyces deliquescent, Daedalea quercina, Delicatula integrella, Phlebia rufa, Spongipellis fractipes in Tyromyces semisupinus ☐

T_{36a} : Coprinus micaceus ☐

T_{36b} = 0

T₃₇ : Laccaria laccata ♀

T₃₈ - T₄₀ = 0

5. S K L E P I

Floro-mikoflora, lihenoflora, brioflora in vaskularno floro, vegetacijo in ekologijo smo raziskovali v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo, ki meri 38,61 ha površine. Leži v vzhodnem delu razsežnega Krakovskega gozda pri Kostanjevici na Krki, ki obsega ok. 3.500 ha površine, od tega 2.646 ha gozdov, drugo so polja, travniki, pašniki in nerodovitna tla.

Pri inventarizaciji mikoflore v rezervatu pragozdnega značaja smo določili 137 vrst gliv. Od teh sta dve vrsti obligatni biotrofni glivi - mikromiceta. Prva zajedavska gliva *Microsphaera alphitoides* povzroča pepelovko na listju in mladih poganjkih doba (*Quercus robur*), druga je rja - *Tranzschelia anemones* - uničuje liste podlesne vetrnice (*Anemone nemorosa*). Ostalih 135 vrst gliv so makromiceti. *Tremella globospora* je hipersaprofit, ker se razvija kot gniloživka v stromah odmrlih lignikolnih gliv iz rodov *Diaporthe* in *Eutypella*.

Pri proučevanju mikoflore na listih, vejah, deblih, debelnih štrcljih, panjih, koreninah in na tleh smo posvetili posebno pozornost lignikolnim glivam, ki se razvijajo na živem in mrtvem drevju ter grmovju, ker razkrajajo lesno in jo spreminjajo v belo ali korozivno oz. v temno ali destruktivno trohnobo in pri tem napravijo veliko gospodarsko škodo. Zaradi tega smo določili tudi največ vrst lignikolnih gliv in sicer 101. Med njimi smo ugotovili nekaj gliv, ki se pojavljajo redko ne samo v Sloveniji in Jugoslaviji, temveč tudi v Evropi (*Spongipellis fractipes*, *Tremella globospora*, *Phleogena faginea*, *Tyromyces subcaesius*). Poleg teh smo v pragozdu našli celo novo vrsto ploskocevke ali tramete, ki jè ni še nihče opisal. Dobila je ime dišeča ploskocevka (*Trametes fragrans*). Ta oblikuje svoje trosnjake na suhih, a še stoječih debelcih belega gabra in leske pa tudi na zrušenih debelcih belega gabra pretežno v rastlinski združbi *Quercro roboris* - *Ranunculetum auricomii*.

Manj smo proučevali in inventarizirali tiste glive, ki rastejo iz tal (terestrične). Te smo razvrstili v terikolne, mikorizne in tiste, ki razkrajajo listni opad in steljo. Terestričnih gliv je 41 vrst, toda med njimi je 8 vrst takih, ki se pojavljajo tudi kot lignikolne glive. Med 33 vrstami obligatnih terestričnih gliv je 22 vrst mutualističnih "zajedavk", ki sestavljajo mikorizo z različnimi rodovi v pragozdu rastočega drevja. 10 vrst razkraja listni opad in steljo, 19 vrst je užitnih, čeprav nekatere nimajo po-

sebne kakovostne vrednosti ali pa so celo zelo majhne. 7 vrst gliv je bolj ali manj strupenih. 3 vrste so smrtno nevarne surove, 1 pa le, če jo uživamo z alkoholnimi pijačami. Izmed 101 vrste lignikolnih gliv je 10 vrst jedilnih, 1 vrsto pa izkoriščajo v zdravilstvu.

Posamezne vrste mikoflore smo obdelali tudi z ekološkega vidika na podlagi podrobno kartiranega reliefa in mikroreliefa, talnice, vlažnosti tal na površju in rastlinskih združb v katere so izčrpno vključeni tudi mahovi in lišaji. Rezultati ekološkega in vegetacijskega raziskovanja so prikazani v fitocenotski razpredelnici in na številnih narisih. To je prvi primer v slovenski strokovni literaturi, da je osvetljen položaj gliv v rastlinskih združbah in, da so enakovredno vključene poleg mahov in lišajev v raziskovanje vegetacije pri nas, kar v mnogočem prispeva k poznavanju njihove ekologije.

6. MYKOFLORA, VEGETATION UND ÖKOLOGIE DES SEKUNDÄREN NIEDERUNGSURWALDES KRAKOV im SÜDLICHEN SLOWENIEN

Z u s a m m e n f a s s u n g

Im sekundären Niederungsurwald Krakovo mit einer Fläche von 38,61 ha wurde die Flora, die Vegetation und die Ökologie erforscht. Es wurden sowohl die Mykoflora (S.Hočevar) als auch die Lichenoflora (F.Batič), die Bryoflora (A.Martinčič) und die höhere Flora ausführlich berücksichtigt und alle zusammen vegetationsmäßig zusammengefasst (M.Piskernik). Das Hauptziel der Arbeit war eine ökologisch unterbaute Erforschung der Pilzflora dieses Urwaldes. Der Urwald Krakovo ist ein Teil des 2646 ha Waldfläche umfassenden Krakovski gozd nördlich von Konstanjewica an der Krka.

Die Inventarisierung der Mykoflora ergab 137 Pilzarten. Darunter sind zwei obligate biotrophe Mikromyceten, und zwar *Microsphaera alphitoides*, die den Eichenmehltau an den Blättern und jungen Trieben der Stieleiche verursacht, und der Rostpilz *Tranzschelia anemones* an den Blättern von *Anemone nemorosa*.

Unter den 135 Makromyceten wurde ein Hypersaprophyt - *Tremella globospora* - in den Stromata abgestorbener lignikoler Pilze der Gattungen *Diaporthe* und *Eutypella* gefunden.

Beim Studium der Mykoflora auf Blättern, Ästen, Stämmen, Stammstummeln, Stümpfen, Wurzeln und am Boden wurde besondere Aufmerksamkeit lignikolen Pilzen auf lebenden und toten Bäumen und Sträuchern gewidmet, weil sie die Holzsubstanz zersetzen und die weisse (korrosive) oder die dunkle (destruktive) Fäule verursachen, wobei grosser wirtschaftlicher Schaden entsteht. Deshalb beträgt die Zahl der gefundenen lignikolen Pilzarten nicht weniger als 101 (74% der Makromycetenarten).

Der Urwald Krakovo beherbergt einige nicht nur in Slowenien und Jugoslawien, sondern in ganz Europa seltene Pilzarten: *Spongipellis fractipes*, *Tremella globospora*, *Phleogena faginea*, *Tyromyces subcaesius*). Es würde überdies auch eine noch nicht beschriebene Trametesart gefunden und als *Trametes fragrans* benannt. Diese Art bildet ihre Fruchtkörper sowohl auf vertrockneten, jedoch noch stehenden Stämmchen der Hainbuche und Hasel als auch auf niedergestürzten Stämmchen der Hainbuche vor allem in der Pflanzengesellschaft *Querco roboris - Ranunculetum auricomi*.

Den terrestrischen Pilzarten wurde weniger Aufmerksamkeit gewidmet. Es wurden 41 Arten gefunden, darunter jedoch 8 fakultativ lignikole Arten. Die 33 obligatorisch terrestrischen Arten umfassen 22 mutualistische "Parasiten", welche eine Mykorrhiza mit verschiedenen Gattungen der im Urwald wachsenden Baumarten bilden. 10 Arten gehören zu den Förmnapilzen. 3 Arten sind roh genossen tödlich giftig.

Einzelne Pilzarten wurden auch ökologisch behandelt, und zwar anhand des speziell zu diesem Zwecke kartierten Reliefs, der oberflächlichen Bodenfeuchtigkeit und der Pflanzengesellschaften, in welchen auch Moose und Flechten ausführlich beachtet werden. Die Resultate der ökologischen und vegetationskundlichen Erforschung sind in der pflanzensoziologischen Tabelle und auf zahlreichen Skizzen dargestellt. Die Studie ist das erste Beispiel einer allumfassenden botanischen Erfassung einer Waldflora in Slowenien, wobei die Pilze neben Moosen und Flechten auf gleicher Ebene untersucht sind, was im Rahmen der auf diese Weise sozusagen vollständig erfassten Vegetation viel zur Kenntnis der ökologischen Charakterzüge der Pilze beitrug.

LITERATURA

- ACCETTO, M., 1973: Zakonitosti v pomlajevanju in razvoju doba in belega gabra v pragozdnem rezervatu Krakovo (Pseudostellario-Carpinetum, Pseudostellario-Quercetum). Ljubljana, magistrsko delo.
- ACCETTO, M., 1974: Združbi gabra in evropske gomoljčice ter doba in evropske gomoljčice v Krakovskem gozdu. Gozdarski vestnik 32, Ljubljana, 10, 357-369.
- ACCETTO, M., 1975: Združbi gabra in evropske gomoljčice ter doba in evropske gomoljčice v Krakovskem gozdu. Primerjalna fitocenološka tabela. Gozdarski vestnik 33, Ljubljana, 1, 30-33.
- ACCETTO, M., 1975: Naravna obnova in razvoj doba in belega gabra v pragozdnem rezervatu "Krakovo". Gozdarski vestnik 33, Ljubljana, 2, 67-85.
- ANDERS, J., 1928: Die Strauch- und Laubflechten Mitteleuropas.
- BARKMAN, J.J., 1958: Phytosociology and ecology of cryptogamic epiphytes.
- BONDARTSEV, A.S., 1971: Polyporaceae of European USSR and Caucasia. Jeruzalem.
- BOURDOT, H., A.GALZIN, 1969: Hyménomycètes de France. Sceaux.
- BUTIN, H., H.ZYCHA, 1973: Forstpathologie für Studium und Praxis. Stuttgart.
- ČOLIĆ, D., 1968: Sinekološka analiza flore gljiva u rezervatu s omorikom na Mitrovcu (planina Tara). Zaštita prirode 34, 389-505.
- CETTO, B., 1971: I funghi dal vero. Trento.
- DAHL, E., H.KROG, 1973: Macrolichenes of Denmark, Finland, Norway and Sweden.
- DAVID, A., 1974: Une nouvelle espèce de Polyporaceae: Tyromyces subcaesius. Travaux mycol.dediés à R.Kühner, num.special du Bull.Soc.Linn.de Lyon, 119-126.
- DAVID, A., F.CANDOUSSAU, 1974: Polyporus fractipes Berk.et Curt., espèce nouvelle pour l'Europe. Schweiz.Zeitschrift.f.Pilzkunde 52, 20-24.

- DAVID, A., M.TORTIĆ, 1979: Trametes fragrans sp.nov. (Polyporaceae). Acta Botanica Croatica, 38, 133-140.
- DOMAŃSKI, S., 1965: Grzyby II. Żagwiowate I., Szczecinkowate I., Warszawa.
- DOMAŃSKI, S., H. ORŁOŚ, A.SKURGIELŁO, 1967: Grzyby III. Żagwiowate II., Szczecinkowate II., Warszawa.
- DOMAŃSKI, S., 1969: Grzyby zasiedlające drewno w Puszczy Białowiejskiej. VIII. Schizophora phellinoides (Pil.) comb.nov. Acta Soc.Bot.Poloniae 38, 255-269.
- ERIKSSON, J., L.RYVARDEN, 1973, 1975, 1976: The Corticiaceae of North Europe. Volume 2,3,4. Oslo, Norway.
- GAUMANN, E. 1959: Die Rostpilze Mitteleuropas, Band XII., Bern.
- HAAS,H., H.SCHREMPP, 1970: Pilze in Wald und Flur. Stuttgart.
- HAAS, H.,H.SCHREMPP, 1972: Pilze, die nicht jeder kennt. Stuttgart.
- HOČEVAR,S., M.TORTIĆ, 1975: Višja mikoflora v Krakovskem gozdu. Gozdarski vestnik, 33, Ljubljana, 7-8, 337-365.
- HOČEVAR,S., M.TORTIĆ, 1976: Terestrične gliche v Krakovskem gozdu. Zbornik gozdarstva in lesarstva, L.14,2, Ljubljana, 75-102.
- HORAK, E., 1963: Pilzökologische Untersuchungen in der subalpinen Stufe (Piceetum subalpinum und Rhodoreto-Vaccinietum) der Rätischen Alpen. Mitteilungen der schweizerischen Anstalt für das forstliche Versuchswesen, Band 39, Heft 1, 1-112.
- JAHN, H., 1964: Der samtige Schichtpilz, Stereum subtomentosum Pouzar, im Rheinland und in Westfalen gefunden. Westfälische Pilzbriefe 5, 23-27.
- JAHN, H., 1970: Mitteleuropäische Porlinge (Polyporaceae s.lato) und ihr Vorkommen in Westfalen. New York.
- JAHN, H., 1970/1971: Resupinate Porlinge. Poria s.lato in Westfalen und im nördlichen Deutschland. Westfälische Pilzbriefe, VIII. Band, 3.Heft, 41-68.
- JAHN, H., 1971: Stereoide Pilze in Europa. Westfälische Pilzbriefe, VIII. Band, 4-7.Heft, 69-176.
- JAHN, H., 1972/1973: Ein neuer Porling in Mitteleuropa: Heteroporus fractipes (Berk.et Curt)) O.Fid. Westfälische Pilzbriefe, IX.Band, 5.Heft, 76-77.

- JAHN, H., 1973: Einige in West-Deutschland (BRD) neue, seltene oder wenig bekannte Porlinge (Polyporaceae s. lato). Westfälische Pilzbriefe, IX. Band, Heft 6-7, 81-88, 94-96, 107-110.
- KIŠPATIĆ, J., 1974: Šumska fitopatologija, Zagreb.
- KOTLABA, F., Z. POUZAR, 1976 a: On the taxonomic position of *Polyporus fractipes*. Memoirs of the New York Bot. Garden 28, 119-122.
- KOTLABA, F., Z. POUZAR, 1976 b: Chorošovitá houba plstnatec různotvarý-Spongipelis *fractipes* - v Československu. Česká Mykologie, 30.
- KREISEL, H., 1961: Die phytopathogenen Grosspilze Deutschlands. Jena.
- KREISEL, H., 1973: Die Lycoperdaceae der DDR.
- KÜHNER, R., 1938: Le genre *Mycena*. Encyclopédie Mycologique X., Paris.
- KÜHNER, R., H. ROMAGNESI, 1953: Flore analytique des champignons supérieurs. Paris.
- KUŠAN, F., 1953: Prodromus flore lišaja Jugoslavije.
- LANGE, J. E., M. LANGE, 1962: Pilze, München.
- MICHAEL, E., B. HENNIG, 1958, 1960, 1963, 1967, 1970: Handbuch für Pilzfreunde. Band I, II, III, IV, V, Jena.
- MIGULA, W., 1931: Kryptogamen Flora von Deutschland, Deutschösterreich und Schweiz.
- MIKOLA, P., 1956: Studies on the decomposition of forest litter by Basidiomycetes. Comm. Inst. Forest. Fennic. 48, 2.
- MILLER, J. H., 1961: A Monograph of the World Species of *Hypoxyylon*. Georgia.
- MLINŠEK, D., 1970: Pregled pragozdnih rezervatov v Sloveniji. IUFRO Proceeding, Ljubljana.
- MLINŠEK, D., 1975: O novih gozdnih in pragozdnih rezervatih v Sloveniji. Spominski zbornik BF Univerze v Ljubljani ob stoletnici rojstva dr. Frana Jesenka (1875-1932), Ljubljana.
- MLINŠEK, D., 1975/1976: Gozdni rezervati v Sloveniji in njihov pomen. Proteus, Ljubljana, L. 38, 131.

- MOSER, M., 1963: Ascomyceten. Band. II.a, Stuttgart.
- MOSER, M., 1978: Die Röhrlinge und Blätterpilze. Band II.b/2, Stuttgart.
- NEUHOFF, W., 1956: Die Milchlinge. Die Pilze Mitteleuropas. Band II b. Bad Heilbrunn /0bb.
- ORŁOŚ, H., 1961: Badania ekologiczne nad mikoflora niektórych typow lasu w Białowieskim parku narodowym. Prace IBL, N.229, p.57-106, Warszawa.
- PAVŠER, M., 1963: Pedološka ekspertiza za elaborat: "Načrt za intenziviranje proizvodnje lesa". Ljubljana.
- PETERLIN, S., 1975: Rezervatno varstvo v Sloveniji. Spominski zbornik BF univerze v Ljubljani ob stoletnici rojstva prof.dr.Frana Jesenka (1875-1932), Ljubljana.
- PETERLIN, S., 1976: Inventar najpomembnejše naravne dediščine Slovenije. Ljubljana.
- PETKOVŠEK, V., I.STANIČ, 1965: Gobe. Ljubljana.
- PILÁT,A., V.LINDTNER, 1938: Ein Beitrag zur Kenntnis der Basidiomyceten von Südserbien. Glasnik skop.naučnog društva 18, 173-192.
- PILÁT, A., 1936-1942: Polyporaceae. Atlas des champignons de l'Europe. Praha.
- PILÁT, A., 1956: Phleogena faginea (Fr.) Link. -Prachovecnik bukowy v Karpatech. Česká Mykologie, 10, 91-94.
- PILÁT, A., 1957: Prěhled evropských Auriculariales a Tremellales se zvláštním zřetelem k československým druhům. Sbor.Nar.Musea v Praze. Vol.13, B., No.4, 115-210.
- PILÁT, A., A.DERMEK, 1974: Hrđovitě hýby. Slovenské akadémie vied. Bratislava.
- PISKERNIK, A., S.PETERLIN, 1962: Zaščiteni in zaščite vredni naravni objekti Slovenije. Varstvo narave 1, Ljubljana, 159-163.
- PISKERNIK, A., 1965: Iz zgodovine slovenskega varstva narave. Varstvo narave 2-3, Ljubljana, 59-74.
- PISKERNIK, M., 1974: Vegetacijska razčlenitev hrastovih, kostanjevih, lipovčevih in gabrovin gozdov v Sloveniji. Strokovna in znan.dela Inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo pri BF, Ljubljana, 1-171.

- PISKERNIK, M., 1977: Gozna vegetacija Slovenije v okviru evropskih gozdov. Zbornik gozdarstva in lesarstva, Ljubljana, L.15, 1, 1-236.
- POELT, J., 1969: Bestimmungsschlüssel europäischer Flechten.
- POELT, J., H.JAHN, 1963: Mitteleuropäische Pilze. Hamburg.
- POUZAR,Z., 1964: Stereum subtomentosum n.sp. and its taxonomic relations. Česká Mykologie, 18, 147-156.
- REID, D.A., 1974: A monograph of the Britisch-Dacrymycetales. Trans.Br.Mycol.Soc. 62, 433-494.
- SINGER, R., 1975: The Agaricales in modern taxonomy. J.Cramer, Vaduz.
- STROPNIK, Z., 1975: Lesna goba - zajedavka človeškega telesa (*Schizophyllum commune*). Proteus, Ljubljana, L.37, 1, 14.
- TALLASCH, H., H.JAHN, 1970: Phleogena faginea (Fr.) Link. im Naturschutzgebiet "Hasbruch" bei Bremen. Westfälische Pilzbriefe, VIII.Band, Heft 2., 31-35.
- TORTIĆ, M., M.JELIĆ, 1972: Stereum insignitum Quél. and Stereum subtomentosum Pouzar in Jugoslavia. Acta Bot.Croat., 31, 199-206.
- TORTIĆ, M., S.HOČEVAR, 1977: Some lignicolous macromycetes from Krakovski gozd, new or rare in Jugoslavia. Acta Bot.Croat., Zagreb, vol.36, 145-152.
- TRAPPE, J.M., 1962: Fungus associates of ectotrophic mycorrhizae. The Botanical Review, Vol.28, No.4, 538-606.
- Ur.list LRS, št.12, 26.4.1952: Odločba o zavarovanju hrastovega gozda v Krakovem pri Kostanjevici na Dolenjskem.
- VASILJEVA, L.N., 1973: Agarikovye šljapočnye griby (Agaricales) Primorskog kraja. Nauka. Lenjingrad.
- VASSER, S.P., 1974: Šapnikovi griby (Boletales, Agaricales, Russulales) prirodnih lisiv stepovoj zoni Ukrajini. Ukr.Bot.Zurnal 31, 191-196.
- WATLING, R., 1974: Macrofungi in the oak woods of Britain. V: The British Oak, 222-234.

- WOJEWODA, W., 1975: Gatunki rodzaju Tremella pasozytujace na grzybach. Wiadom.Bot. 19, 119-123.
- WRABER, M., 1952: O gozdnogospodarskem in kulturnoznanstvenem pomenu pragozdnih rezervatov. Biološki vestnik, Lj., I., 38-68.
- WRABER, M., 1966/1967: Naši pragozdni rezervati. Proteus, Ljubljana, XXIX, 9-10, 243-246.
- WRABER, M., 1970: Topografski, ekološki in socioološki podatki o slovenskih pragozdih. Simpozijum južnoevropske prašume i visokoplaninska flora i vegetacija istočno-alpsko-dinarskog prostora; 14-19.juli 1969, Sarajevo, 91 - 102.

II. DINARSKI MRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA
(MIKOFLORA, VEGETACIJA IN EKOLOGIJA)

V S E B I N A

Str.

I z v l e č e k	131
S y n o p s i s	132
1. UVOD	133
2. METODE DELA	137
2.1. Ugotavljanje ekoloških razmer	137
2.2. Inventarizacija gliv	138
3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	138
3.1. Ekološke razmere	138
3.1.1. Mezo- in mikrorelief	139
3.1.2. Grohotnost na površini koliševke	139
3.1.3. Vegetacija in sestoji	139
3.1.4. Lišajska flora Pnelesnikove koliševke	167
3.1.5. Tabelarni prikaz vegetacije	182
3.1.6. Fitocenotski razpredelnici mraziščnega pragozda Prelesnikova koliševka, A. Združbe mrazišča	183
B. Združbe mraziščnega obrobja	187
4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	195
4.1. Sistematični pregled zbranih gliv	195
4.2. Ekologija in biološke značilnosti zbranih obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv	198
4.2.1. Obligatne biotrofne zajedavske glice	198
4.2.2. Lignikolne glice	208
4.2.3. Užitne lignikolne glice	225
4.2.4. Terestrične glice	226
5. SKLEPI	227
6. POVZETEK V NEMŠČINI	229
7. LITERATURA	231

DINARSKI MRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

I z v l e č e k

HOČVAR, S. in soavtorji: Dinarski mraziščni pragozd Prelesnikova koliševka

V dinarskem mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka smo določili 117 vrst gliv. Od teh je 12 vrst obligatnih biotrofnih zajedavskih gliv (mikromicet), ki uničujejo asimilacijski aparat iglavcev (smrek in jelk) ter listavcev in zelišč (gorskega javora, lipe, lipovca, velelistne vrbe, trpežnega gošča /Mercurialis perennis/, gorskega vrbovca /Epilobium montanum/, kopitnika /Asarum europaeum/, deveterolistne konopnice /Dentaria enneaphyllos/ in mahovne popkorese /Moehringia muscosa/). Gliva Melampsorella caryophyllacearum (D.C.) Schröter povzroča na jelovih vejah in deblih vražje metle in rakave bule. 94 vrst gliv je lignikolnih in 15 vrst terestričnih - od teh se jih lahko 5 vrst razvija tudi lignikolno. Užitnih je 7 vrst lignikolnih in 6 vrst terestričnih gob. Med terestričnimi glivami so 4 vrste mikorizne, prav toliko jih razkraja listni opad, 2 vrsti sta malo strupeni, ena vrsta pa samo tedaj, če jo uživamo z alkoholnimi pijačami. Gliva Tremella globosepora Reid pa je tudi v tem pragozdu hipersaprofit, ker se razvija v strokah na račun odmrlih lignikolnih gliv iz rodov Diaporthe in Eutypella.

Ugotovljene glive smo obravnavali tudi v ekološkem pomenu; pri tem smo upoštevali natančno posneti mikrorelief in rastlinske združbe, v katere so vključeni tudi vsi mahovi in lišaji.

THE VIRGIN FOREST IN THE FROST DEPRESSION PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA, SLOVENIA

S y n o p s i s

Hočvar, S. and co-authors: The virgin forest in the frost depression Prelesnikova koliševka, Slovenia

In the virgin forest Prelesnikova koliševka, 117 species of fungi were collected. 12 among them are obligatory biotrophic parasites (micromycetes) destroying the assimilatory apparatus of conifers (Spruce and Fir) as well as of broadleaved trees and herbs (*Acer pseudoplatanus*, *Tilia platyphyllos* and *T.cordata*, *Salix appendiculata*, *Mercurialis perennis*, *Epilobium montanum*, *Asarum europaeum*, *Dentaria enneaphyllos*, and *Moehringia muscosa*). The fungus *Melampsorella caryophyllacearum* infects branches and stems of the Fir. Further, 94 lignicolous and 15 terrestrial fungi were found, 5 of the last being facultatively lignicolous. 7 lignicolous and 6 terrestrial species are eatable, and 3 poisonous. Among the terrestrial species 4 act as mycorrhiza, 4 decompose the leaf litter. *Tremella globospora* is a hypersaprophyte on dead lignicolous specimens belonging to the genus *Diaporthe* and *Eutypella*. The species of fungi stated by the investigation were treated also ecologically on the base of the precisely mapped microrelief and of the plant communities including all species of mosses and lichens.

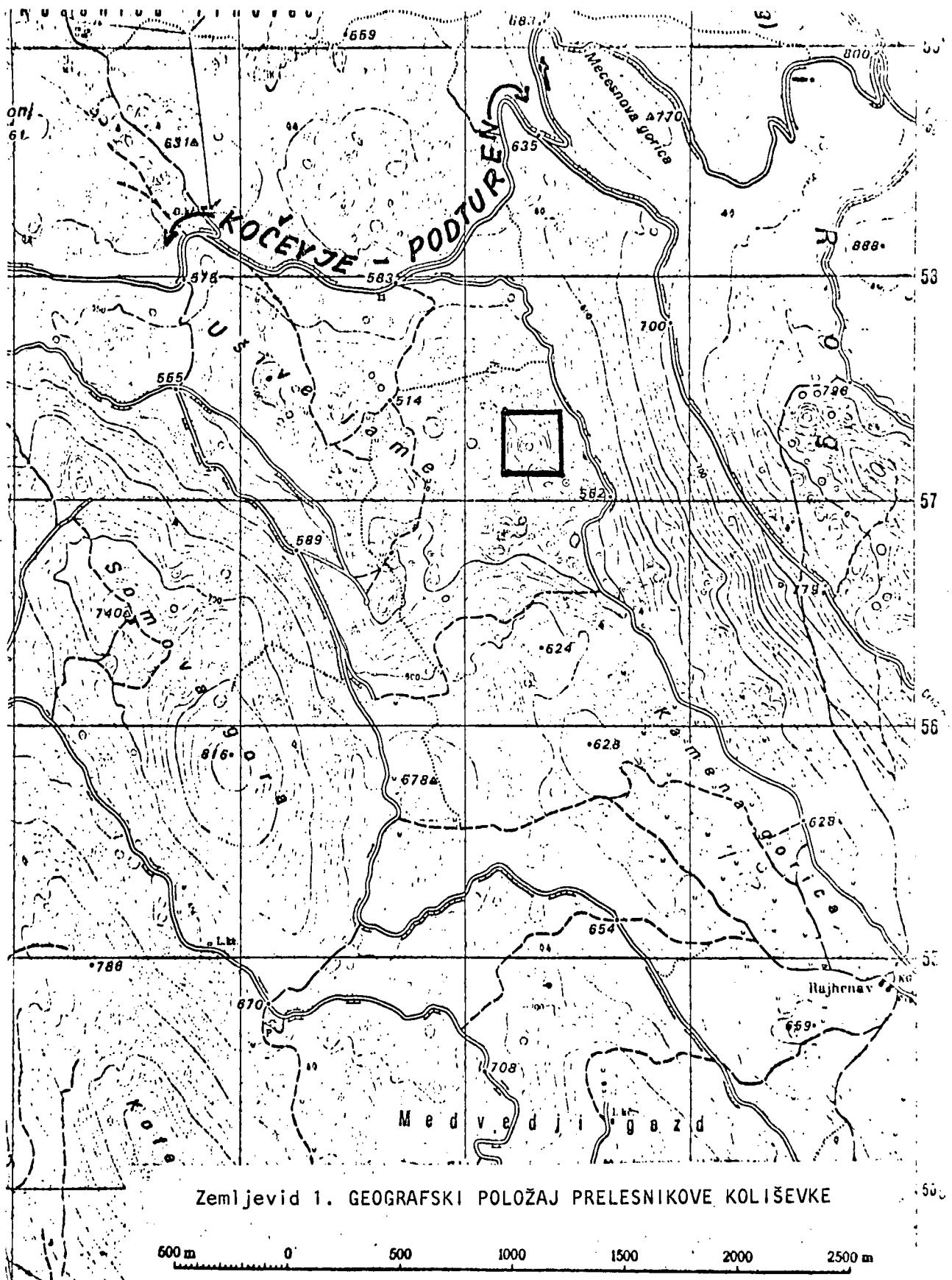
MRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

1. UVOD

Mraziščni pragozd Prelesnikova koliševka je v največji in najgloblji vrtači na območju obsežnega predela vrtač, imenovanega Ušive Jame na Kočevskem, jugozahodno od pragozda Rajhenavski Rog in severovzhodno od Somove gore. Ta ostanek vegetacije hladnih dob (pozne ledene ali zgodnje poledene dobe) se je razvijal v davnini v posebnih, ekstremnih reliefnih in mikroklimatičnih razmerah.

Do leta 1967 je bila ta težko dostopna kraška vrtača brez imena. Tega leta pa jo je imenoval dr. Maks Wraber Prelesnikova koliševka po kočevskem gozdarškem strokovnjaku, gojitelju gozdov, Antonu Prelesniku, dipl.inž., ki mu je pokazal to vrtačo ob kartiraju vegetacije na območju Kočevskega Roga, h kateremu pripada tudi Rajhenavski Rog in se razprostira vzhodno od ceste Kočevje – Podturen. Na tej cesti, 12 km od Kočevja, je križišče s cesto "Ajnzer", ki vodi proti Rajhenavu (665 m). 1,5 km od imenovanega križišča na desno vodi gozdni kolovoz do Prelesnikove koliševke (150 m). Topografska lega te koliševke z okolico je razvidna iz izseka geografske karte (izvirno merilo je 1 : 25 000 – zemljevid 1). Koliševka je udorina, ki je nastala tedaj, ko se je porušil strop nad podzemeljsko jamo.

V to kraško jamo pridemo lahko samo s severovzhodne strani skozi škrbino v obrobu, ki vodi v strm, s kamenjem in rahlo zemljo prekrit, z lipovim in bukovim drevjem ter z leskovim grmovjem pičlo porasel žleb. Žleb poteka v smeri sever-jug in prehaja v zelo kamnit kotel, ki ga prekriva grohot in tega v osrednjem delu številni mahovi, ki oblikujejo na tleh in na skalnih blokih skoraj nepretrgano preprogo. Vlažna pobočja poraščajo visoka zelišča, predvsem velika pekoča kopriva (*Urtica dioica*), kranjska bunika (*Scopolia carniolica*) in praproti, kot npr. jelenov jezik (*Phyllitis scolopendrium*), različni grmi in drevje. Grmovje, predvsem kranjska krhlika (*Rhamnus fallax*), velelistna vrba (*Salix appendiculata*) in polgrm malina (*Rubus idaeus*), ter visoka zelišča so zelo goste, tako da se s težavo prerineš skoznje do dna ko-

Zemljevid 1. GEOGRAFSKI POLOŽAJ PRELESNIKOVE KOLIŠEVKE

-1-
26

Ekvidistanca 10 m

36

97

98

— . 4
E. E. G.

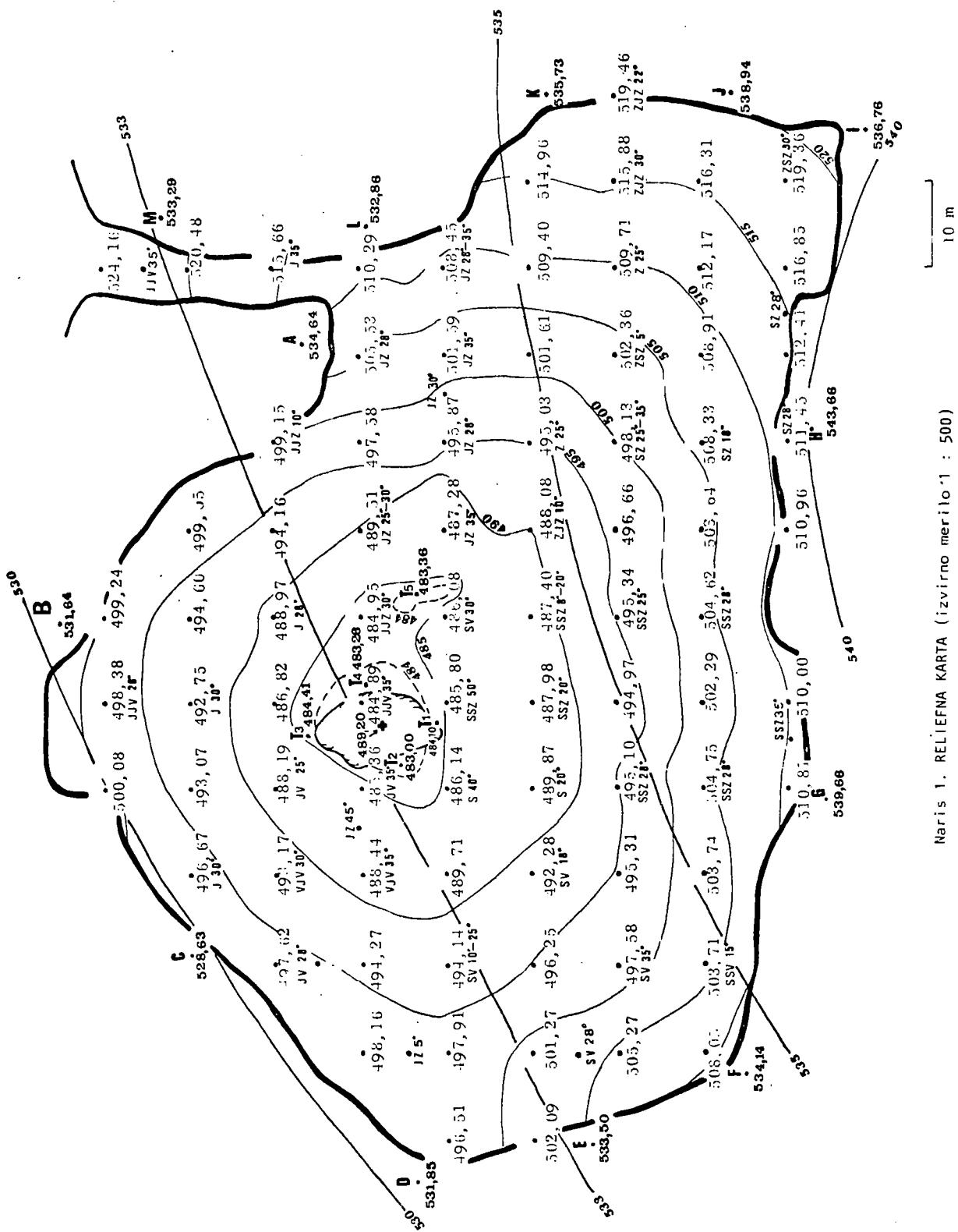
liševke, posebno na severozahodni in na jugovzhodni strani. Zgornja pobočja prekriva deloma grušč, ki ga v osrednjem delu ni. Tam so samo navaljene skale - grohot - in več metrov visoki skalni bloki, od katerih leži največji na dnu; je 14 m dolg, 9 m širok in 6,20 m visok. Na tem bloku se razvijajo smreka, jelka, lipa in bukev. Na dnu leže številna trohneča smrekova debla. Ta debla in skale prekriva debela odeja mahov. Jamsko dno ima nepravilno ovalno obliko. Zgornji rob ima mnogo večji obseg kot dno. Višinske razlike med dnom in štirimi točkami, izmerjenimi na obrobju, so razvrščene po rastočem vrstnem redu, takole: 41,16 m, 45,63 m, 56,66 m in 60,66 m. Po skalicah stojamo zelo negotovo, ker se zelo hitro prevagajo. Skalnato obrobje koliševke je prepadno in neprehodno. Močno previsne stene na zahodni strani so gole. Prelesnikovo koliševko obdaja bukovo-jelov gozd s kopitnikom (*Asarum europaeum*). Ta rob se pogosto kruši. Sveže odkrhnjene skale in zaradi njih uničeno pritalno rastlinje smo našli leta 1978 na južnem pobočju. V koliševki so še pred nekaj leti našli uporabljan medvedov brlog.

Prelesnikovo koliševko upravlja Gozdarstvo Rog, ki je TOZD Gozdnega gospodarstva Kočevje. Leži v 82. oddelku gospodarske enote Željne - Laze in pripada h katastrski občini Rajhenav. Po naših geodetskih meritvah in izračunih zavzema Prelesnikova koliševka 74,8 a ali okroglo 0,75 ha notranje površine. Nadmorska višina na dnu koliševke (najnižja točka pri T_2) je 483 m, najvišja točka 5 m severno od t_2 (v horizontalni projekciji - pri vhodu v žleb) pa leži na nadmorski višini 524,16 m (naris 1). Prelesnikova koliševka je dobro zavarovana pred vetrovi, zato ima tudi večjo zračno in talno vlago. Miren zrak je pogoj za razvoj in ohranitev mraziščnega smrekovega pragozda in prgrmišča velelistne vrbe, ker povzroča tudi nizke temperature in kratko vegetacijsko dobo.

Geološko podlago koliševke sestavljajo spodnje - do zgornje kredni temno sivi ali celo črni apnenci, tla pa rendzine. Podatki so vzeti iz geološke karte Ribnica 1 : 100.000, ki jo je izdal Geološki zavod Ljubljana.

MRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVÁ KOLIŠEVKA

- 136 -

2. METODE DELA

2.1. Ugotavljanje ekoloških razmer

Pri ugotavljanju ekoloških razmer smo se omejili na tri dejavnike:

- a) relief
- b) grohotnost na površini koliševke in
- c) vegetacijo in sestoje.

Vse tri ekološke dejavnike ali nakazovalce smo kartirali v M 1 : 500, v mreži 10×10 m, in sicer:

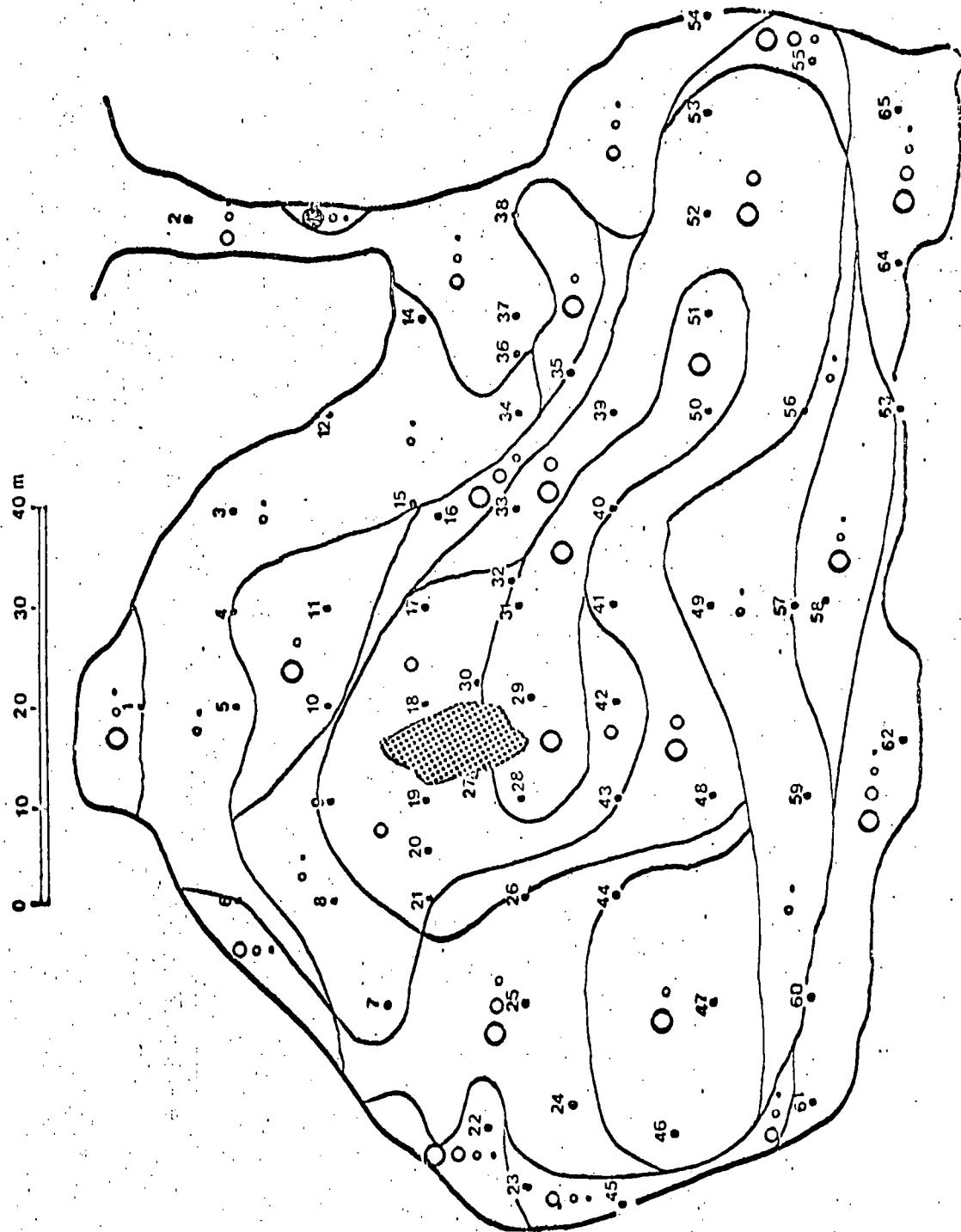
a) relief (naris 1): z avtomatskim nivelerjem smo izmerili relativne nadmorske višine središčnih točk za vsako raziskovalno ploskev v koliševki (81 točk) in zunaj nje, na njenem obrobju (13 točk); s temi podatki smo potem izračunali absolutne nadmorske višine teh točk in njihovo relativno globino. Točke na obrobju koliševke smo izmerili zato, da bi dobili predstavo o tem, koliko je koliševka v notranjosti zasenčena ali osončena na različnih straneh. Lege in nagibe terena smo ugotovili s kompasom in s prostim očesom. Izohipse smo interpolirali in jih izvlekli po stopnjah 5 m;

b) da bi ugotovili grohotnost na površini koliševke, smo na 73 točkah okularno ocenili odstotni delež skalnih blokov, skal, manjših skal in grušča. Po dobljenih podatkih smo izdelali naris grohotnosti (naris 2), in sicer po količini apnenčastega gradiva na površini in po velikosti sortimentov; to je ekološko zelo pomembno za vegetacijo, ki raste na tem gradivu. Grohotnost namreč določa razgibanost površine koliševke;

c) vegetacijo smo proučili na 65 ploskvah, velikih 10×5 m, po ustaljeni metodi, tako kot v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo. Mrežo popisov smo po potrebi prilagodili krajevnim posebnostim v vegetaciji. V izohipsah (horizontali) je mreža popisov večinoma bolj razmaknjena kot v vertikali, ker se v vodoravni smeri ekološke razmere počasneje spreminja. Gostota popisov, tj. intenzivnost kartiranja, je zaradi 20-krat večjega merila (1 : 10 000 in 1 : 500) veliko večja kot pri kartiranju vegetacije v drugih pragozdovih, in sicer 87-kratna, ker pride en popis poprečno na 1,15 ara.

RIBAZIŠČNI PRAGOUD PRELESNIKOV V KOLIŠEVKA

- 138 -

Enovrstni grdot:
ogramni blok v dnu
samo bloki
samo večje skale
samo majhne skale

Grohotni bloki in skale:
bloki in večje skale
bloki, večje in majhne skale
bloki in majhne skale

Grohotne skale in grušč:
večje in majhne skale z gruščem
majhne skale z gruščem

Grohotni bloki, skale in grušč:
bloki, večje in majhne skale z gruščem
bloki, majhne skale in grušč

Naris 2. GROHOTNOST PRELESNIKOVE KOLIŠEVKE.

2.2. Inventarizacija gliv

Tako kot v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo smo tudi v mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka pri inventarizaciji mikoflore posvetili posebno pozornost lignikolnim glivam, manj pa terestričnim. Terestrične glice smo razvrstili v mikorizne, tiste, ki razkrajajo steljo, listni opad in igličevje in terikolne. V razpredelnici prikazujemo, katere lignikolne glice so užitne, pri terikolnih pa obravnavamo poleg užitnih tudi strupene.

V koliševki smo začeli določati mikoflоро 21.5.1976. Sistematično smo opravili inventarizacijo gliv v tehle terminih: 25.-26.5.1976, 27.8.1976, 6.-7.9.1976, 4.10.1976, 4.5.1977, 20.5.1977, 16.6.1978, 10.7.1978 in 21.-22.8.1978. Glice smo inventarizirali prav tako kot drugo floro v fitocenoloških popisih na vnaprej določenih popisnih ploskvah, velikih 10×5 m, ki so razvidne na narisih (1 - 22). Če na teh ploskvah ni bilo ustreznega gradiva, na katerem bi se lahko razvile lignikolne glice, smo jih določali tudi na gradivu, ki je ležalo med ploskvami. Nabrane in določene vrste gliv prikazujemo v razpredelnicah po abecednem redu. Pri lignikolnih glivah navajamo: drevesne in grmovne vrste, ki jih posamezna fakultativna zajedavska gliva ali gniloživka kuži, del drevesa ali grma, ki ga razkraja, kako pogosto se pojavlja, kakšno drevje ali grmovje kuži (žive veje, debla, korenine ali mrtvo, ležeče lesnino v začetni, optimalni ali končni stopnji razkroja). Končno beležimo tudi tip trohobe, ki ga povzročajo fakultativne zajedavske glive, fakultativne in oblikatne gniloživke v lesnini (v beljavi ali v jedrovini ali v obeh) okuženih drevesnih in grmovnih vrst.

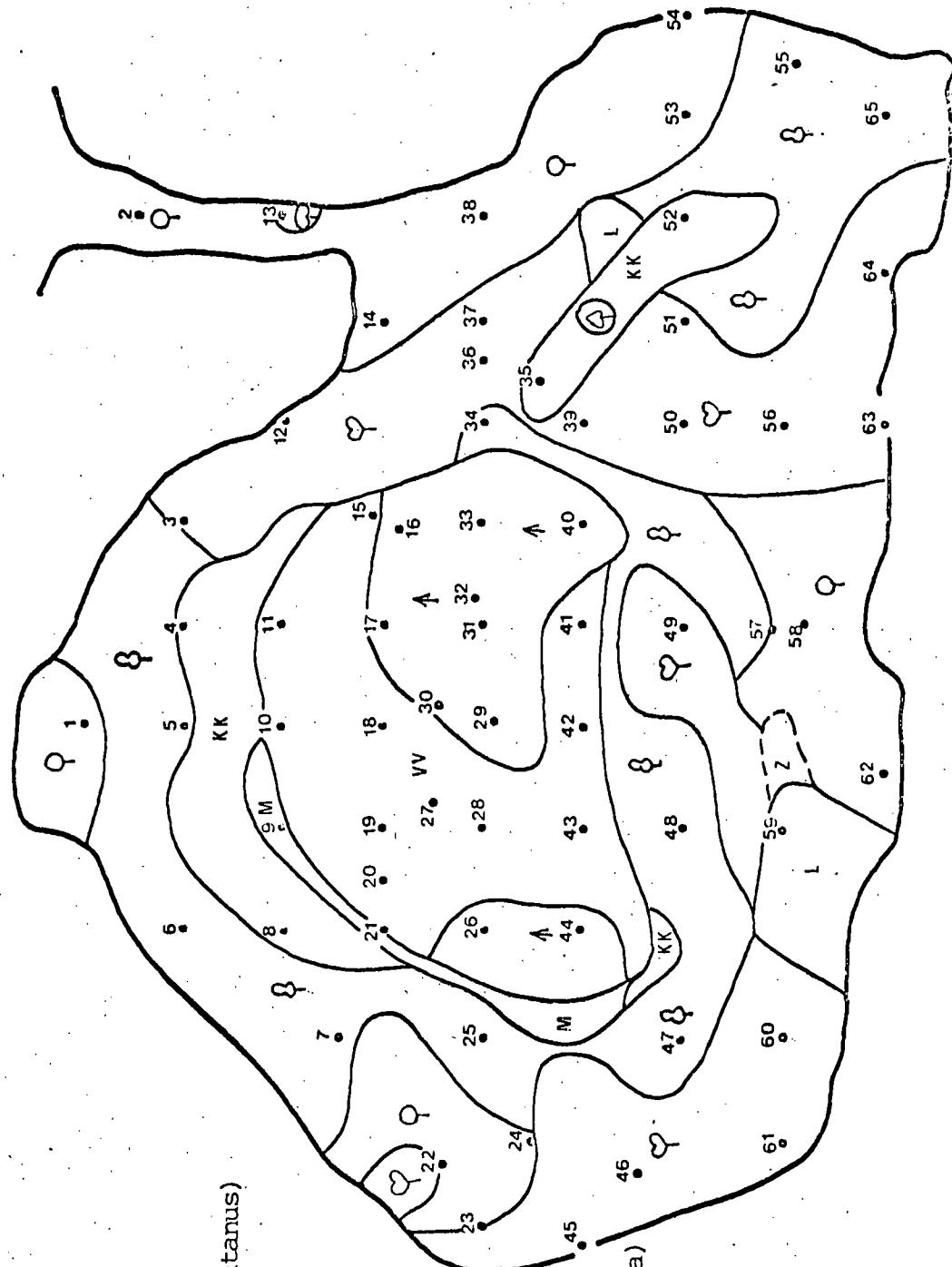
3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

3.1. Ekološke razmere

Rezultate kartiranja reliefa, grohotnosti na površini koliševke in vegetacijskih združb smo prikazali na narisih 1,2,3a in 3b (izvirno merilo je 1 : 500). Za drevesne in najpomembnejše grmovne, zeliščne, mahovne, lišajske in glivne vrste smo izdelali 36 narisov (3c - 22). Prikazali smo 8 vrst dreves, 5 vrst grmov, 10 vrst zelišč in praproti, 1 vrsto mahu, 1 vrsto lišaja, 10 vrst gliv, pokrovnost vseh vrst mahov v % in najdišča najredkejšega pojavljanja gliv. Vseh narisov je 40; na njih je prikazanih 35 ekološko pomembnih rastlinskih vrst.

KRAZIŠČKI PRAGOZO PRELESNIKOVAKO LIŠEVKA

0 10 20 30 40 m

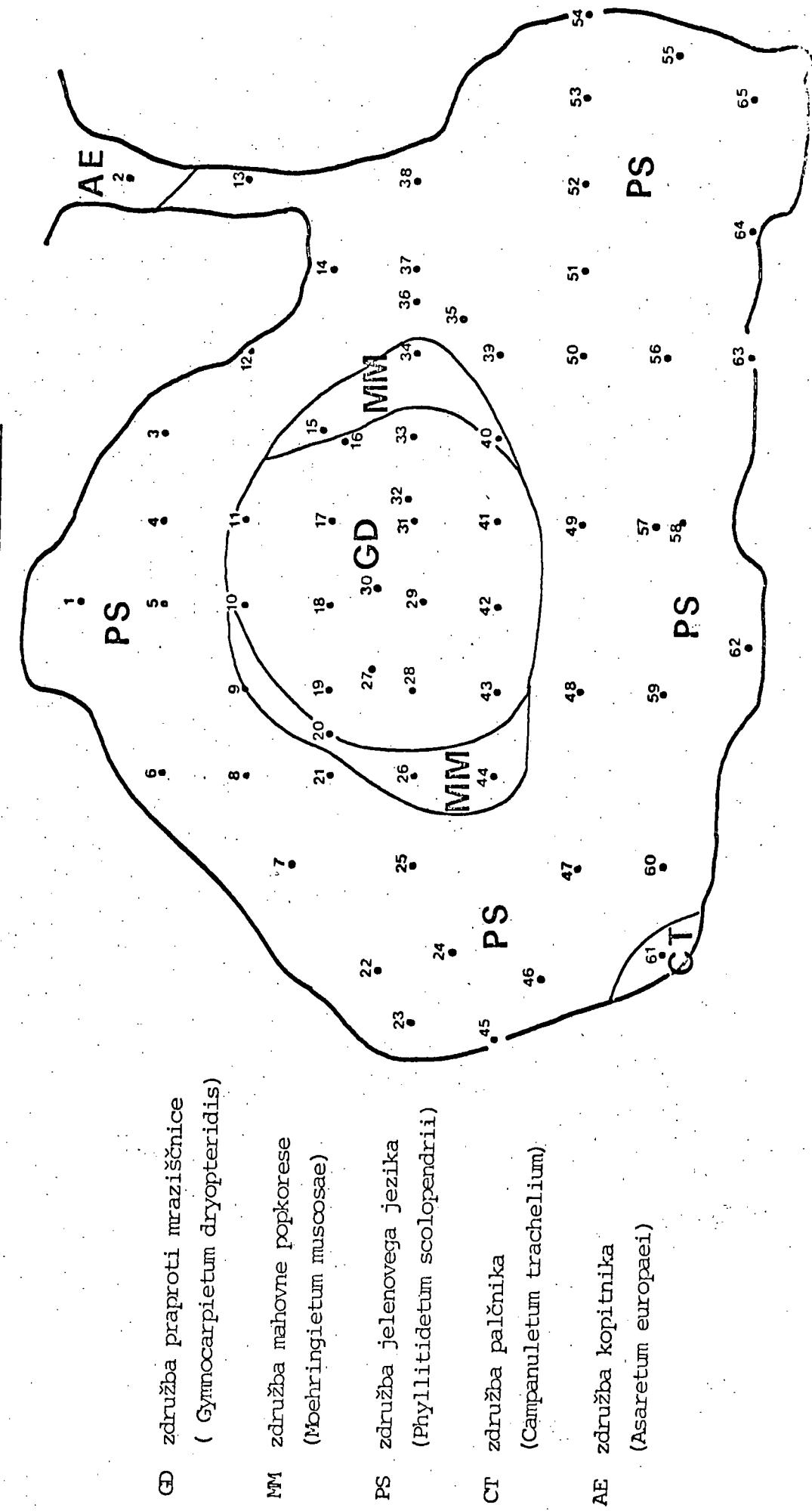

- Q bukev (*Fagus silvatica*)
- Q gorški javor (*Acer pseudoplatanus*)
- Q gorški brest (*Ulmus glabra*)
- Q lipovec (*Tilia cordata*)
- Q leska (*Corylus avellana*)
- KK kranjska krhlika (*Rhamnus fallax*)
- M malina (*Rubus idaeus*)
- M smreka (*Picea excelsa*)
- W velelistna vrba (*Salix appendiculata*)
- L zelišča brez dreves in grmov

Nariz 3a. PREVLAĐUJOČE LESNATE VRSTE

MRAZIŠČNI PRASOOLD PRELESNIKOVAK KOLIŠEVKA

0 10 20 30 40 m

3.1.1. Mezo- in mikrorelief

Prelesnikova koliševka je v globljena v pobočje, ki se rahlo spušča od jugo-jugovzhodne proti severo- severozahodni smeri. To smo ugotovili z geodetskimi merjenji na 13 točkah obrobja. Na južni strani obrobja je najvišja točka na višini 543,66 m (t H), na severozahodni strani pa najnižja točka na višini 528,63 m (t C). Najnižja točka koliševke je na višini 483,00 m (t T₂). Globina koliševke, merjena od njenega robu pri vhodu v žleb,5 m severno od t₂ (v horizontalni projekciji), je 41,16 m, merjena od t H, ki leži najvišje na obrobu, pa znaša udorina 60,66 m. Višina skalnega ostenja se spreminja od 15 - 35 m; najvišja je na zahodni, najnižja pa na vzhodni strani. Zaradi visokega ostenja na zahodni in južni strani je koliševka precej močno zasenčena. Zahodni del je torej bolj zasenčen kot vzhodni; hkrati pa je tam tudi hladnejše kot na vzhodni strani. Nagnjenost zunanjega pobočja, nadmorske višine, lege in pobočni nagibi središčnih točk raziskanih ploskev so razvidni iz narisa 1.

3.1.2. Grohotnost na površini koliševke

Posamezne kategorije skalnatega materiala so razporejene v koliševki diagonalno v smeri severozahod - jugovzhod. Osrednji pas te diagonale pokrivajo samo skalni bloki ali večje skale. Ta pas obroblja okrog in okrog pas skalnih blokov, ki je pomešan z manjšimi skalami. Navzven ni več blokov, skalam pa je pomešan grušč. Ob zunanjem robu koliševke se pojavijo med gruščem zopet skalni bloki, a je njihov delež majhen (naris 2).

3.1.3. Vegetacija in sestoji

Vegetacijo Prelesnikove koliševke je prvi raziskoval dr.M.Wraber, ki je mrazišče v dnu prikazal z enim sumarnim fitocenološkim popisom (1969) kot Piceetum subalpinum Br.-Bl. 1938 dinaricum M.Wraber 1960.

Ob pogledu na gozd v koliševki ne bi mogli nikdar pričakovati, da je tako raznoličen. V njem prevladuje kar 10 lesnatih vrst (naris 3a), zato ni mogoče oceniti, katera prevladuje na večji ali manjši površini, če tega ne izmerimo. Na rob koliševke sežejo tile sestoji: bukov, gorskojavorov, gorskobrestov in lipov ter leskovo grmišče. Navznoter sledi nepovezan pas grmovja, bodisi s

prevladujočo kranjsko krhliko, bodisi z malino. Ta pas obroblja na severni in zahodni strani osrednji del koliševke, ki ga porašča v glavnem velelistna vrba, delno pa smreka. Na južni in vzhodni strani sega do osrednjega dela sestoj gorskega bresta, ne da bi bil vmes pas kranjske krhlike in maline. V jugovzhodnem delu je prevladujoča kranjska krhlika omejena na grohoten žleb in ne dosega osrednjega dela koliševke. Znotraj te krhlike je majhen sestojček lipovca, medtem ko je tak sestojček (skupinica) lip ob skalni steni blizu vhoda v koliševko. Zanimiva je poraslost majhne površine blizu obrobja na južni strani, kjer ni lesnatih rastlin, niti maline ali drugih grmov. Ker je stena močno previsna, je na njeni zahodni strani le nekaj alg.

Združbena razčlenitev (naris 3b) je po naših merilih in ugotovitvah tako: Osrednji del koliševke okoli dna zavzema združba praproti mraziščnice (*Gymnocarpietum dryopteridis*). Znotraj njene površine zavzema večino osojnih leg mraziščni mah *Drepanocladus uncinatus* (naris 3 g). Združba pokriva razmeroma veliko strnjeno površino, ki jo obdaja na zahodnem in vzhodnem robu združba mahovne popkorese (*Moehringietum muscosae*) v obliki ozkega pasu. Za ti dve združbi je značilno, da sta brez jelenovega jezika ali pa ga je manj kot njunih dveh določevalnic. Jelenov jezik namreč opredeljuje svojo združbo (*Phyllitidetum scolopendrii*) na skoraj vsej ostali površini koliševke. Ni ga bilo najti samo na dveh popisanih ploskvah. V jugozahodnem vogalu se ne pojavlja pod previsno skalo, ki prestreza padavine; tamkajšnjo združbo smo imenovali po palčniku (*Campanuletum trachelium*). Ni ga tudi pod vhodom v koliševko, kjer so rastiščne razmere že enake kot v gozdu zunaj koliševke; združba je kopitnikova (*Asaretum europaei*). Teh dveh združb nismo prikazali s popisi v razpredelnici in jih navajamo tukaj. — *Gymnocarpietum dryopteridis* smo postavili namesto prejšnjega neustreznega *Mnietum stellaris*, ki je bil opredeljen samo s tremi popisi. — Pojavljanje posameznih določevalnic je prikazano na narisih 3c - f.

Popis 2

Asaretum europaei

Globina: 2,32 m, JJV, 35°, skal(ic) 30%, grušča x

I.B. *Fagus silvatica* 31.

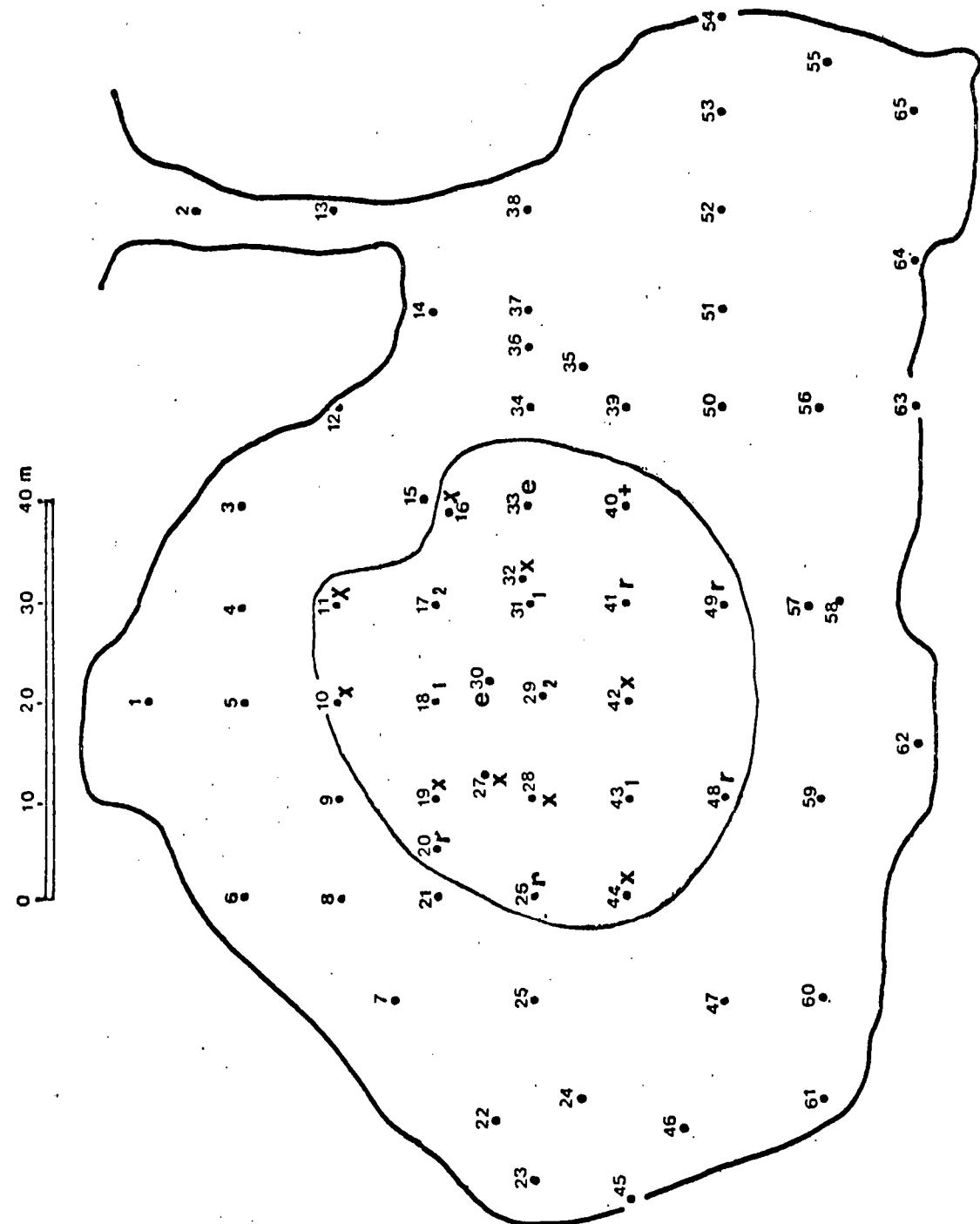
100%

C. *Ulmus glabra* 21

Corylus avellana e

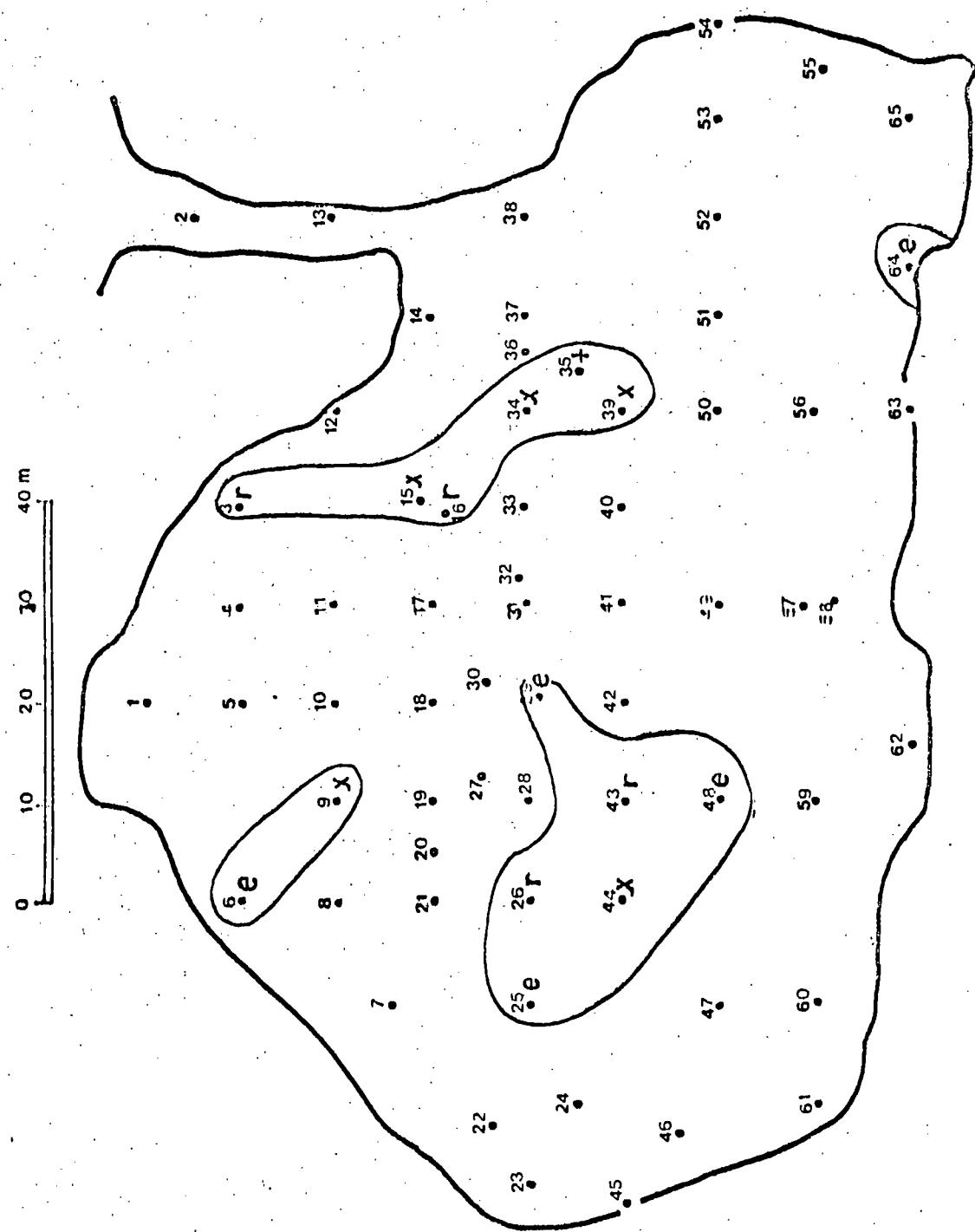
Fagus silvatica r

MRAZIŠČNI PRAVZDJI PRALEŠNIKOV A KOLIŠEVKA

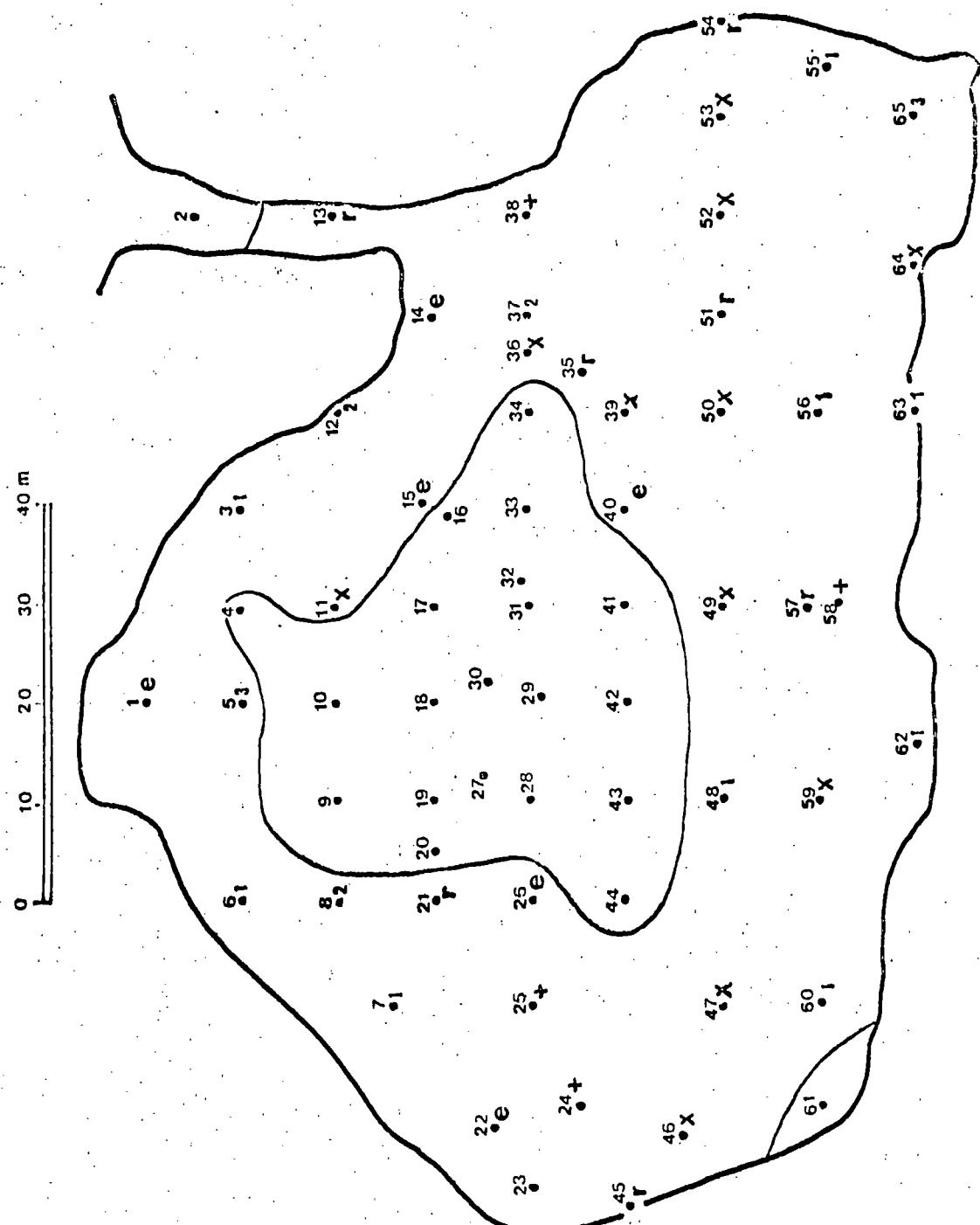
Naris 3c. POJAVAVLJANJE IN POKROVNOST PRAPROTII MRAZIŠČNICE (*Gymnocarpium dryopteris*)

MRAZIŠČNI PREGOZD PRELESNIKOV V KOLIŠEVKA

Naris 3č. POJAVLJANJE IN POKROVNOST MAHOVNE POPKORESE (*Moehringia muscosa*)

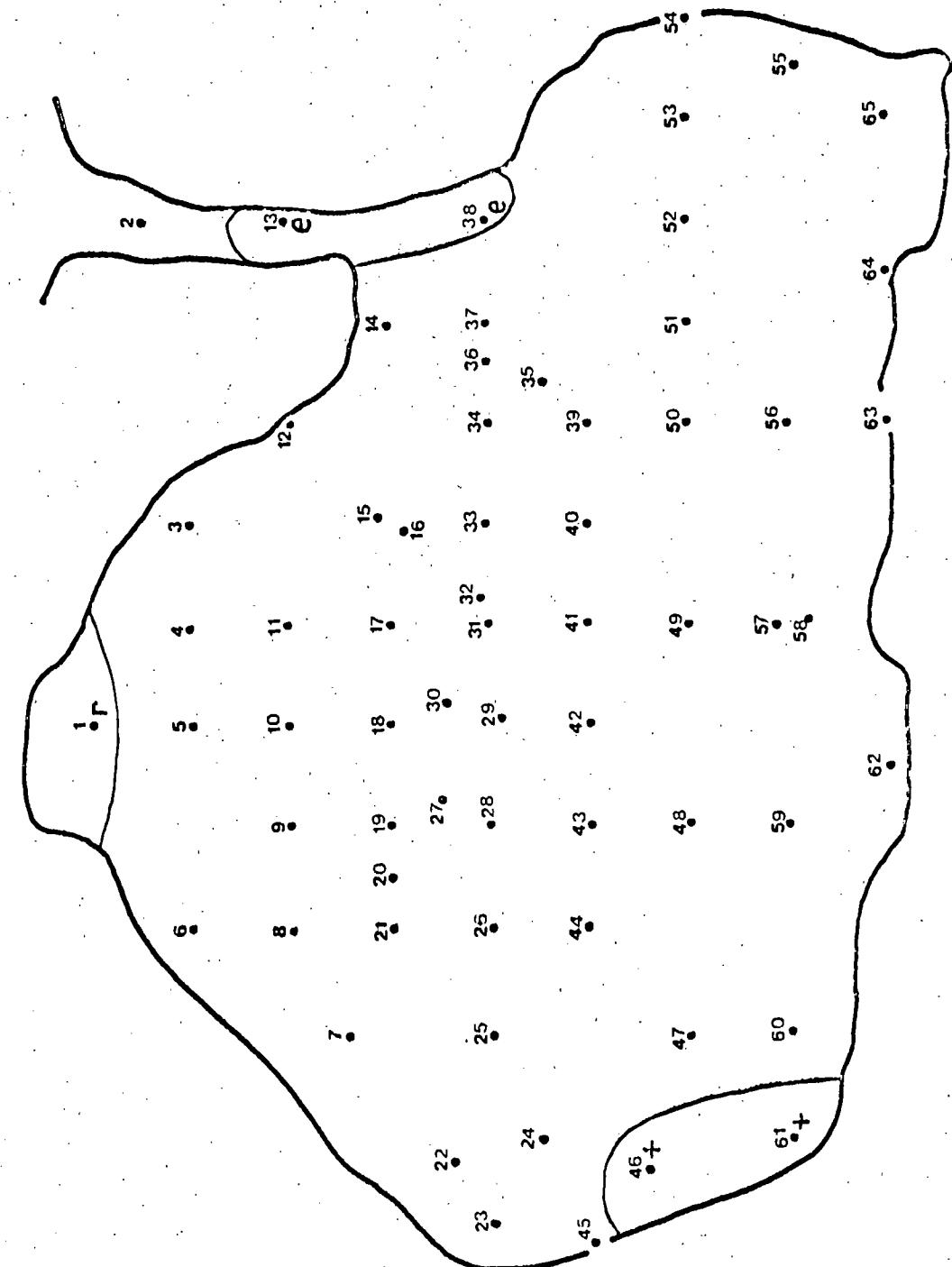
MRAZIŠČNI PRASOZI PĀZESMIKOVĀ KOLIŠEVKA

Naris 3d. POJAVLJANJE IN POKROVNOST JELENOVEGA JEZIKA (*Phyllitis scolopendrium*)

ANALIZIŠENI PRAVOROD PASEZNIKOV V AŽDOLIŠEVKI

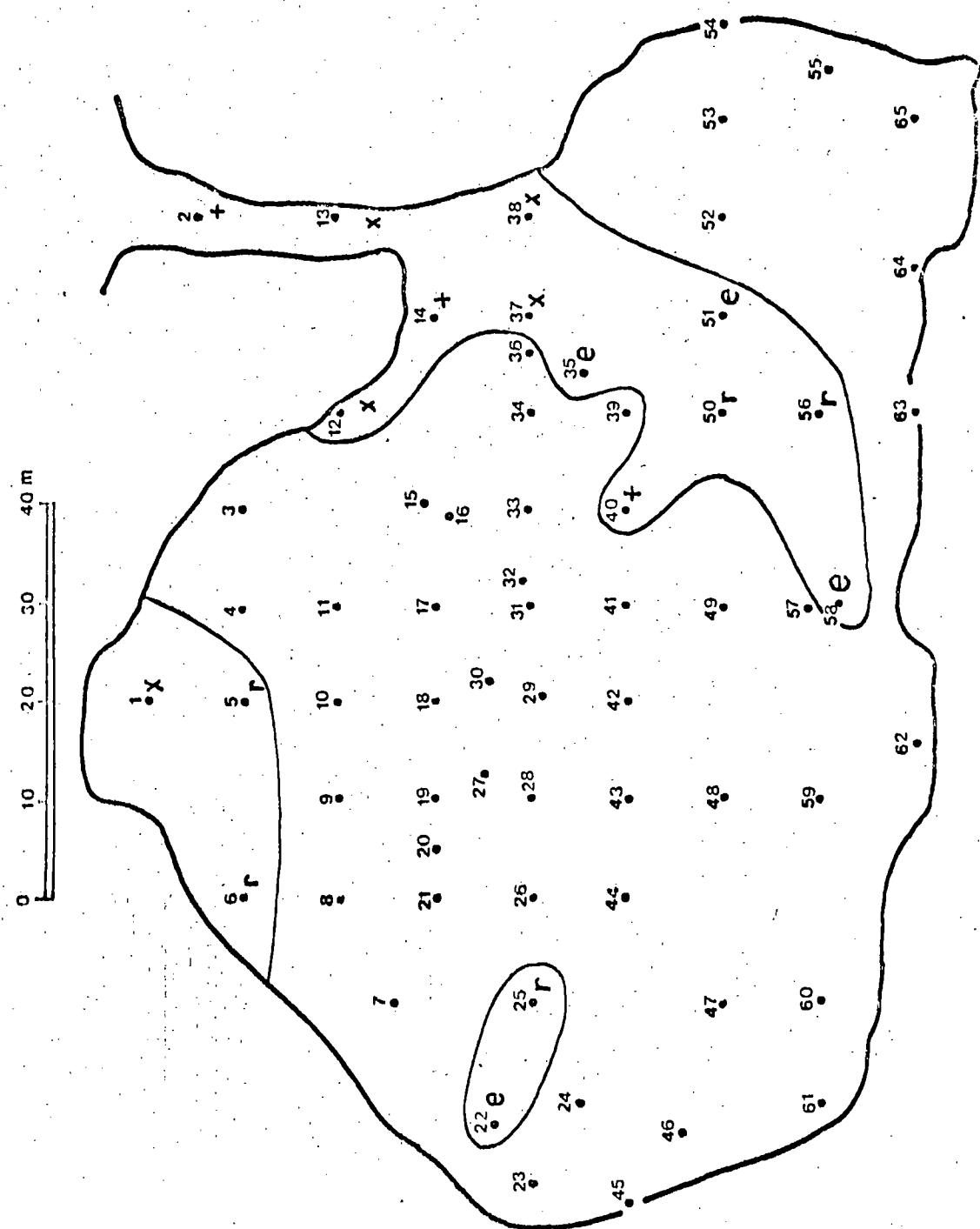
0 10 20 30 40 m

147 -

Naris 3e. POJAVLJANJE IN POKROVNOST PALČNIKA (*Campanula trachelium*)

MAPAZIŠČNI PRAZOVI PRELESNIKOV KOLIŠEVKA

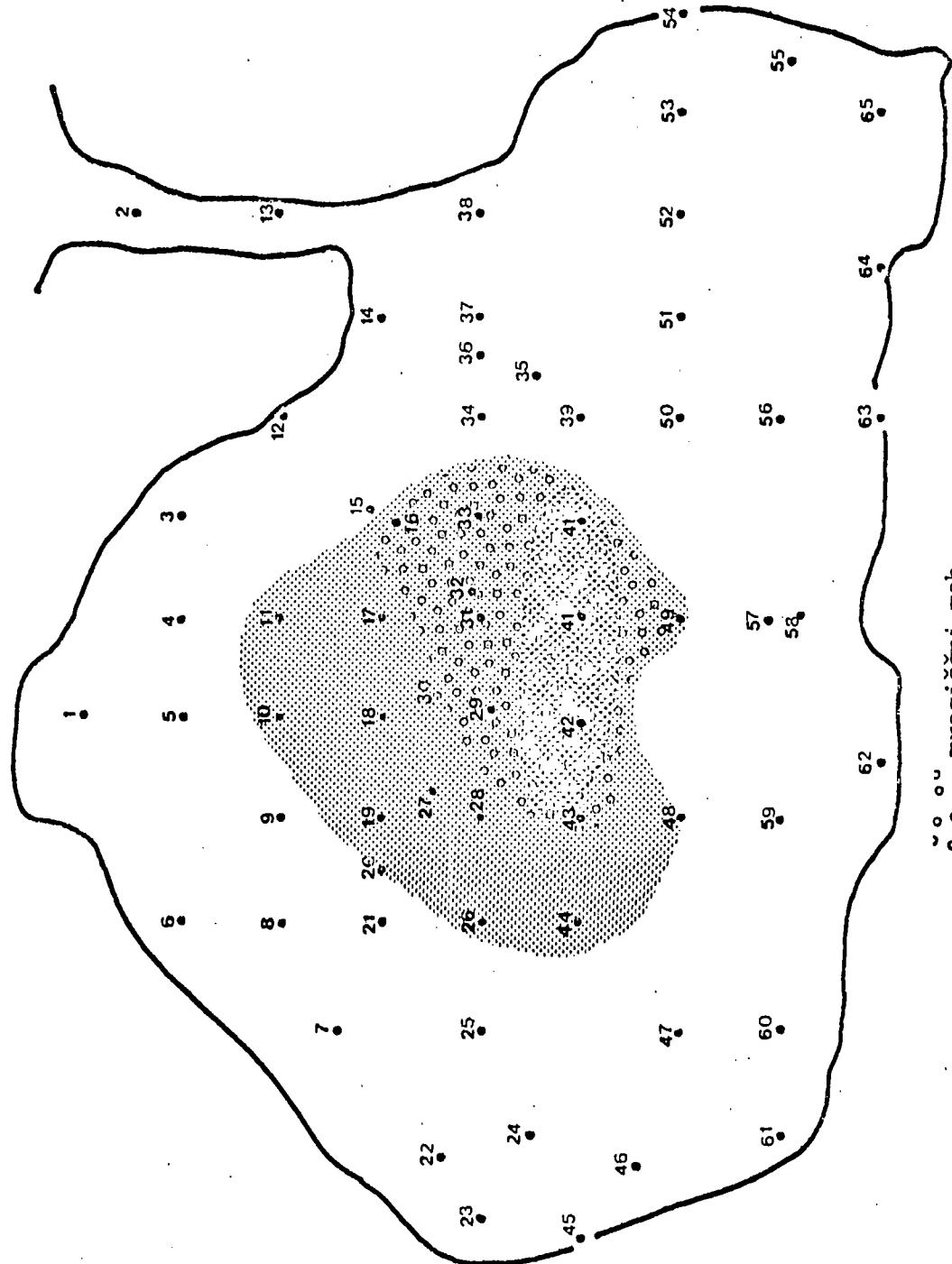

- 148 -

Naris 3f. POJAVLJANJE IN POKROVNOST KOPITNIKA (*Asarum europaeum*)

MRAZIŠČNI PRAVILNI PREGLEDNIK ZA LIVŠEVSKA

0 10 20 30 40 m

praprotni mraziščnica
 (Gymnocarpium dryopteris)
 mraziščni mah
 (Drepanocladus uncinatus)
 lisaj Solorina saccata
 (Solorina saccata)

Naris 3g. POJAVLJANJE PRAPROTI MRAZIŠČNICE, MRAZIŠČNE MAHU IN LIŠAJA
 (Solorina saccata)

II.	<i>Fagus sylvatica</i> e	<i>Daphne mezereum</i> +	5%
	<i>Sambucus nigra</i> e	<i>Sorbus aucuparia</i> r	
	<i>Corylus avellana</i> r	<i>Euonymus verrucosa</i> e	
	<i>Ulmus glabra</i> e	<i>Lonicera alpigena</i> r	
		<i>Tilia platyphyllos</i> e	
III.	<i>Asarum europaeum</i> +	<i>Euphorbia dulcis</i> e	60%
	<i>Aruncus vulgaris</i> r	<i>Fragaria vesca</i> e	
	<i>Athyrium filix-femina</i> e	<i>Galium odoratum</i> r	
	<i>Ajuga reptans</i> e	<i>Gentiana asclepiadea</i> e	
	<i>Aegopodium podagraria</i> e	<i>Lamiastrum galeobdolon</i> r	
	<i>Actaea spicata</i> r	<i>Mercurialis perennis</i> r	
	<i>Anemone nemorosa</i> 12	<i>Oxalis acetosella</i> x	
	<i>Abies alba</i> r	<i>Omphalodes verna</i> 12	
	<i>Acer pseudoplatanus</i> r	<i>Paris quadrifolia</i> r	
	<i>Brachypodium silvaticum</i> e	<i>Polystichum aculeatum</i> e	
	<i>Carex digitata</i> e	<i>Pulmonaria officinalis</i> e	
	<i>Cyclamen purpurascens</i> r	<i>Sanicula europaea</i> x	
	<i>Carex sylvatica</i> e	<i>Symphytum tuberosum</i> r	
	<i>Campanula trachelium</i> e	<i>Solidago virgaurea</i> r	
	<i>Dentaria bulbifera</i> x	<i>Senecio fuchsii</i> e	
	<i>Dryopteris filix-mas</i> r	<i>Veratrum album</i> e	
IV.a	<i>Ctenidium molluscum</i> +	<i>Metzgeria conjugata</i> +	
	<i>Dicranum scoparium</i> +	<i>Neckera crispa</i> +	
	<i>Eurhynchium angustirete</i> +	<i>Plagiochila asplenoides</i> +	
	<i>Frullania dilatata</i> +	<i>Pterygynandrum filiforme</i> +	
	<i>Fissidens cristatus</i> +	<i>Rhytidadelphus triquetrus</i> +	
	<i>Jungermannia lanceolata</i> +	<i>Rhytidadelphus loreus</i> +	
	<i>Lepidozia reptans</i> +	<i>Schistidium apocarpum</i> +	
	<i>Mnium punctatum</i> +	<i>Thamnium alopecurum</i> +	
	<i>Mnium undulatum</i> +	<i>Tortella tortuosa</i> +	
b	<i>Catillaria pulvrea</i>	<i>Cetraria pinastri</i>	
	<i>Cetrelia olivetorum</i>	<i>Cladonia parasitica</i>	
	<i>Evernia prunastri</i>	<i>Graphis scripta</i>	
	<i>Hypogymnia physodes</i>	<i>Menegazzia terebrata</i>	

IV.b	Parmelia incurva	Pertusaria szatalai
	Platismatia glauca	Pseudevernia furfuracea
	Pyrenula nitida	Ramalina farinacea
	Thelotrema lepadium	
c	Cantharellus cibarius	Cantharellus cibarius var.pallidus
	Leptotrimitus semipileatus	

Popis 61 Campanuletum trachelium

Je popolnoma pod skalnim previsom, 1,5 m od skalne stene.

Globina: 16,11 m, SV, 18-25°, bloki 10%, skal 20%, skalic in zelo debelega grušča 10%, drobnega grušča x

II. Acer pseudoplatanus e Daphne mezereum r 0%

Corylus avellana e

III. Aruncus vulgaris 12 Mercurialis perennis x 90%

Campanula trachelium 22 Mycelis muralis r

Cardaminopsis arenosa e Senecio fuchsii r

Festuca altissima 42-3 Solidago virgaurea e

Gymnocarpium dryopteris x Urtica dioica r

robertianum 22

IV.a Brachythecium populeum + Mnium undulatum +

Conocephalum conicum + Neckera crispa +

Ctenidium molluscum + Plagiochila asplenoides +

Eurhynchium angustirete + Thamnium alopecurum +

Encalypta streptocarpa + Tortella tortuosa +

Fissidens cristatus

Mnium rostratum +

b Cladonia sp. Graphis scripta

Opegrapha atra Parmelia glabratula

Parmelia sulcata Pertusaria alpina

Pyrenula nitidella

c Hyphoderma sambuci

Skušali bomo na kratko orisati ekološki položaj, v katerem uspevajo posamezne drevesne, grmovne in zeliščne vrste ne glede na njihovo količino.

Velelistna vrba (*Salix appendiculata*, naris 4) kaže zelo izrazito zonacijo. V žlebovih med skalami na dnu koliševke, ki so najbolj hladni, je ni, navzven je najprej grmasta (visoka manj kot 3 m), potem višja in v zunanjem pasu spet nižja kot 3 m. V osojnih legah seže do enake višine - do 7 m nad dnom - kot v prisojnih; to pomeni, da ji določa mejo gladina hladnega zraka.

Na dnu koliševke in v vzhodnem delu najnižjega kotla ne prevladuje vrba, temveč smreka, posebno zanimivo pa je, da na stiku točk 15/16, od katerih leži 16 niže, prevladuje vrba na višji točki, smreka pa na nižji točki. Vzroka ni mogoče ugotoviti. V obeh primerih gre za enako lego, nagib in enako grohotnost.

Prevladujočo smreko (narisi 5a,b,c) najdemo na dnu; raste na najbolj grobem skalnatem materialu, tj. na blokih (t 29,31 v osojni legi), in tik nad dnom v jugozahodni (najtoplejši) legi na t 16,17,33 in 40. Nasprotno pa si poišče vrba vedno hladnejšo lego, v prisojah torej na južnih in jugovzhodnih pobočjih, ki so tudi vsaj nekoliko manj grobo skalovita in zato bolje hranijo hladen zrak kot zelo veliki skalni bloki, kjer se drevje lahko izogne hladnemu zraku. Areal smreke ima obliko pasu, ki se vleče čez mraziščno dno približno po osi najbolj grobega skalnatega materiala, skoraj po vsej dolžini koliševke.

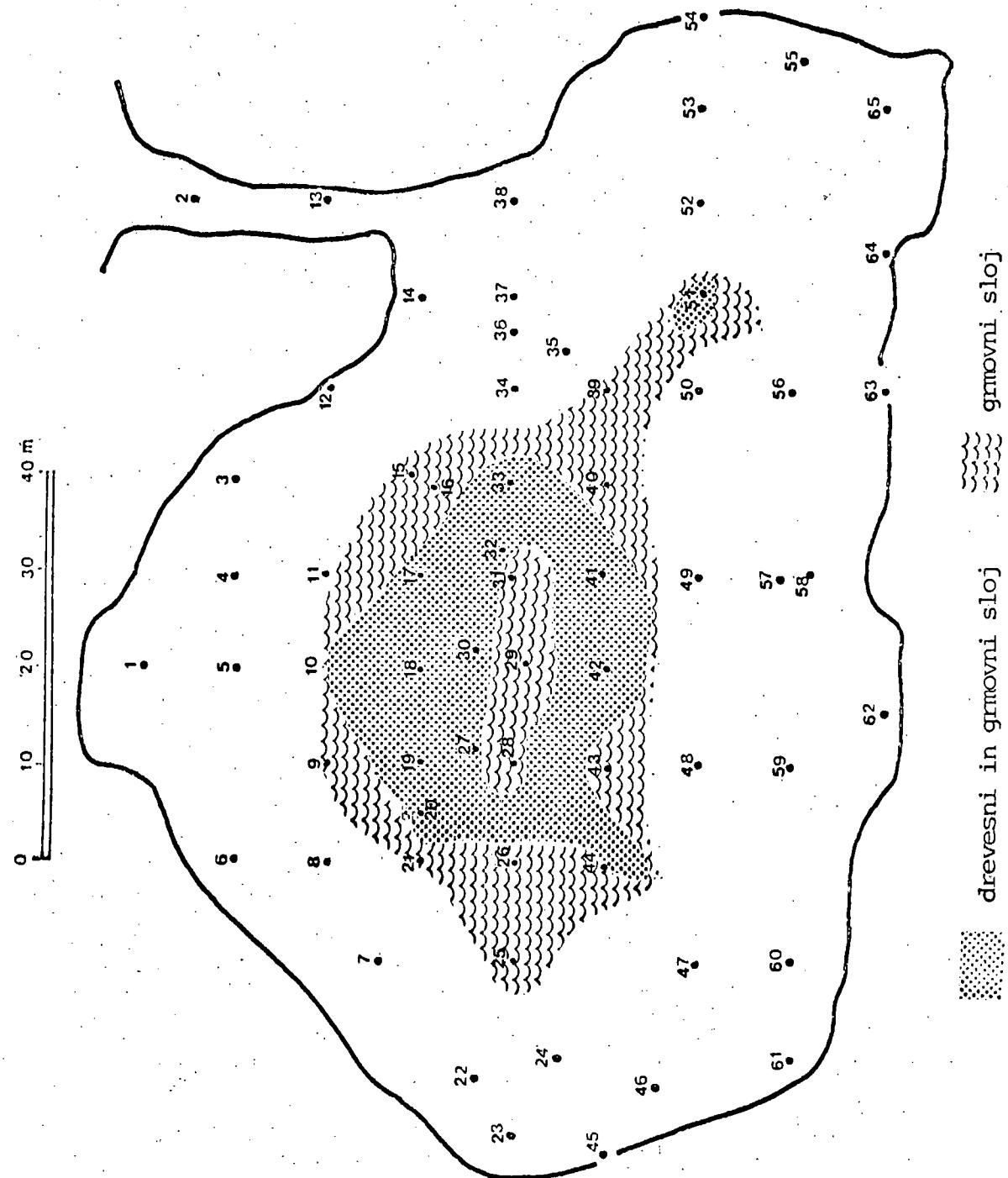
Jelko (narisi 6a,b,c) najdemo kot drevo na blažjih nagibih, če tam ni grušča ali pa ga je le malo. Jelove mladice najdemo npr. v severnem in južnem obrobu samo tam, kjer so tudi skalni bloki.

Gorskega bresta (narisi 7a,b,c) ne dobimo v mraziščnem delu koliševke in tudi ne v toplih prisojnih legah takoj nad mraziščnim dnom, na katerih prevladuje ta kranjska krhlika (*Rhamnus fallax*) in malina (*Rubus idaeus*); to so najslabša rastišča.

Gorski javor (narisi 8a,b,c) se kot mladica pojavlja na vsej površini koliševke, kot drevo pa ne prodre v njen mraziščni predel.

Bukov (naris 9a) zavzema vse severozahodno območje, na južni legi pa raste le na robu pod skalno steno. Mrazišču se sicer izogne, vendar je zastopana celo v samem dnu in je celo drevesasta. Ker je severozahodna lega vlažna in razmeroma topla ("oceanska"), prija bukvi.

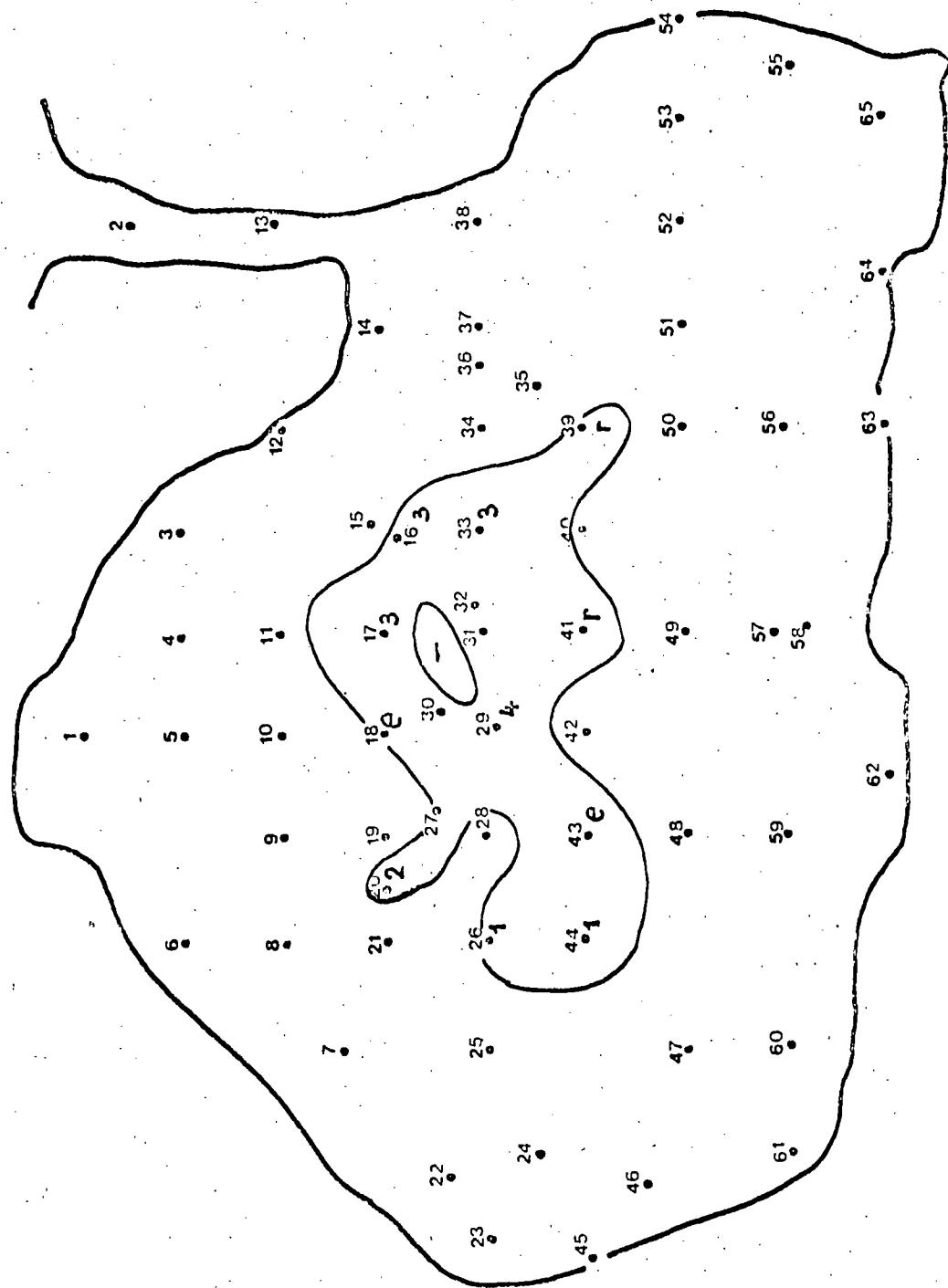
MINATIČNI PLANOVITI PREGLEDNIK V KOLIŠEVKA

Naris 4. POJAVLJANJE VELELISTNE VRBE (*Salix appendiculata*)
 —————— drevesni in grmovni sloj
 grmovni sloj

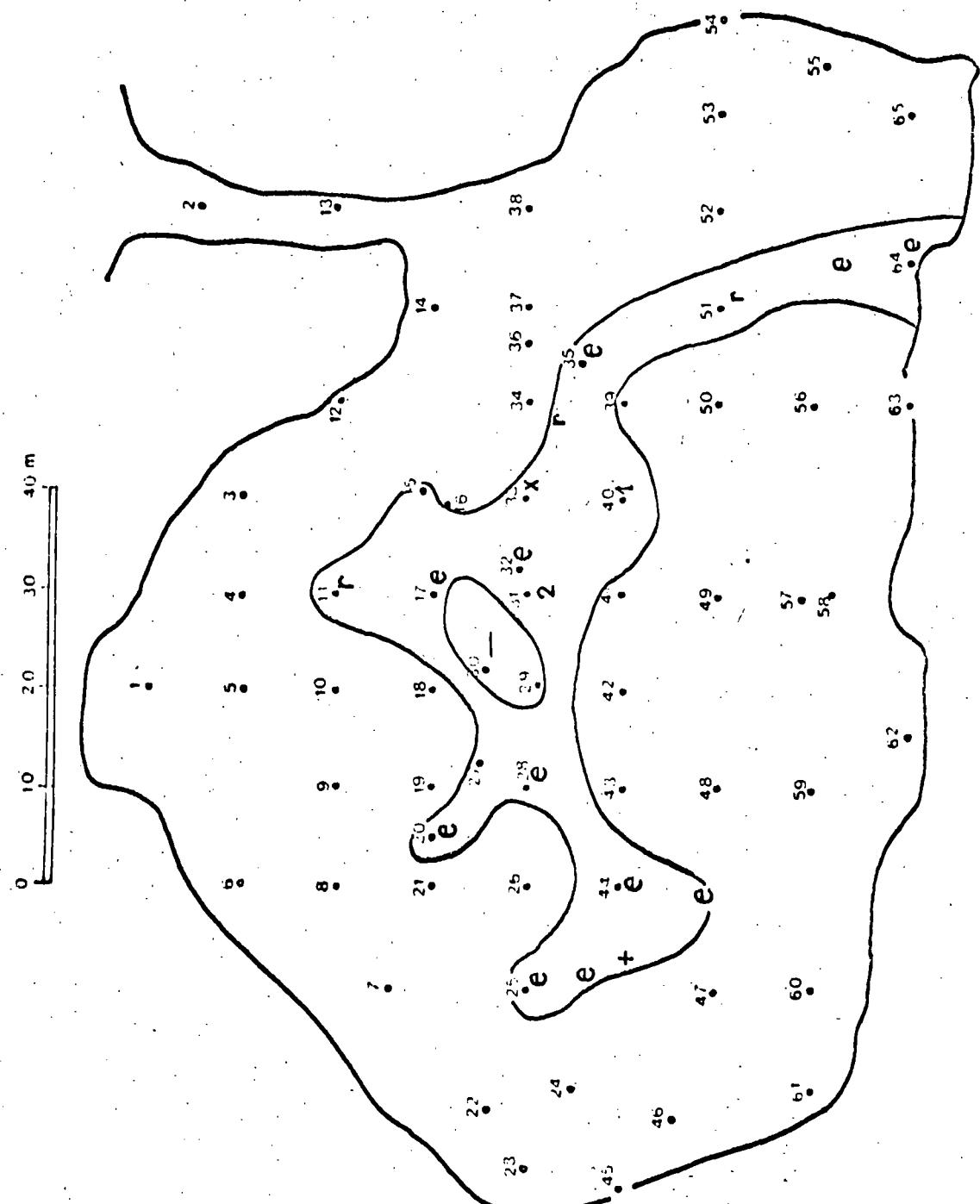
MAPA ZAŠTITE PRAVILNOVATNOSTI V RYBY

0 10 20 30 40 m

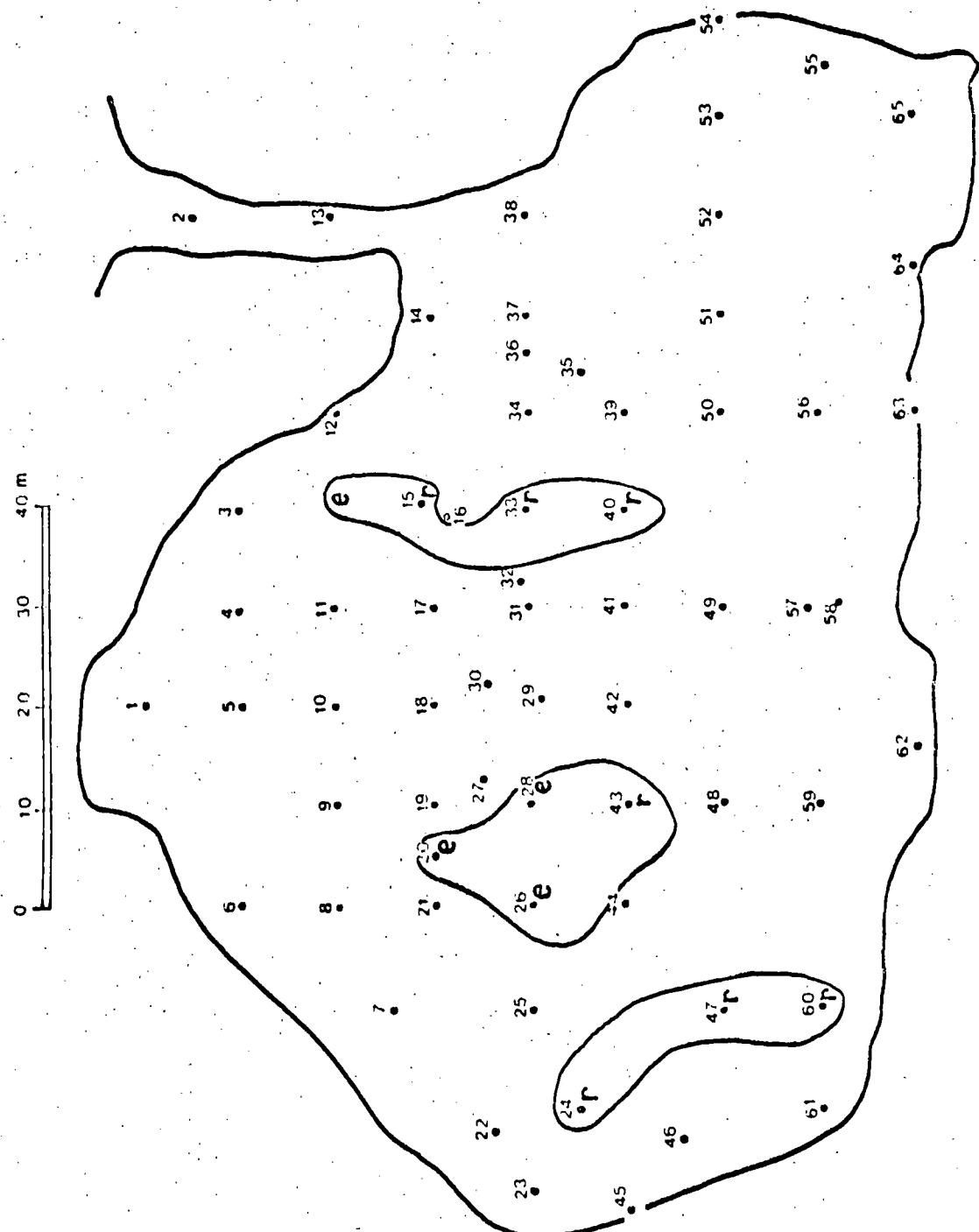
Naris 5a. POKROVNOST SMREKE V DREVESNEM SLOJU

MAPA ŠIRINI PRAVUGLE PŘELESU MÍKOVSKÝ X

Nar. 5b. POKROVNOST ŠÍREKE V GRMOVNEM SLOJU

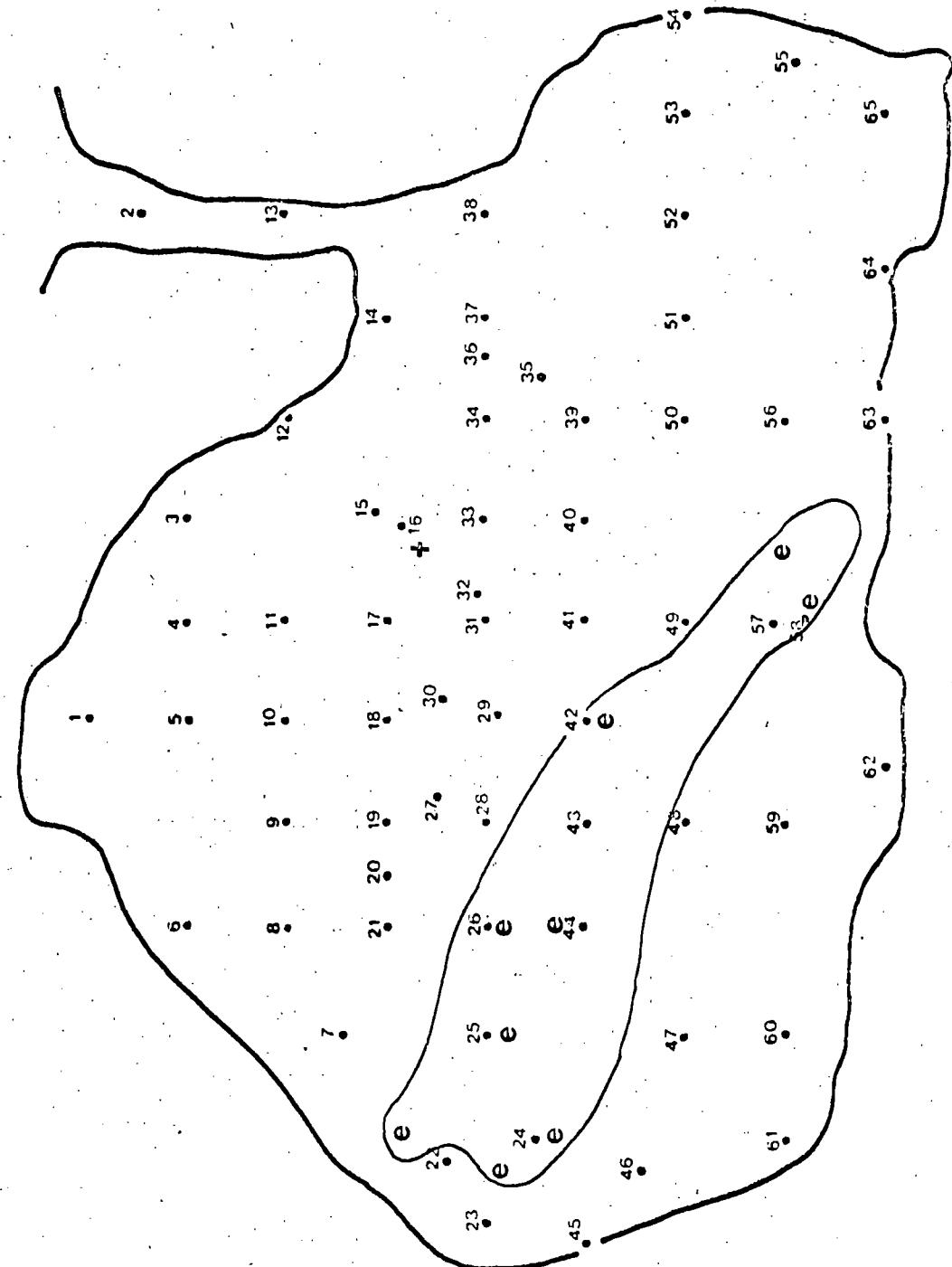
MAPA ZÁKRESU PŘELEŠNÍKOVY KOLÍŠEVKY

Naris Sc. POKROVNOST ŠKREKE V SLOJU MLADIC

MAPA 1:500 000 POKROVNOSTI VAKUOLIZOVANÝMA

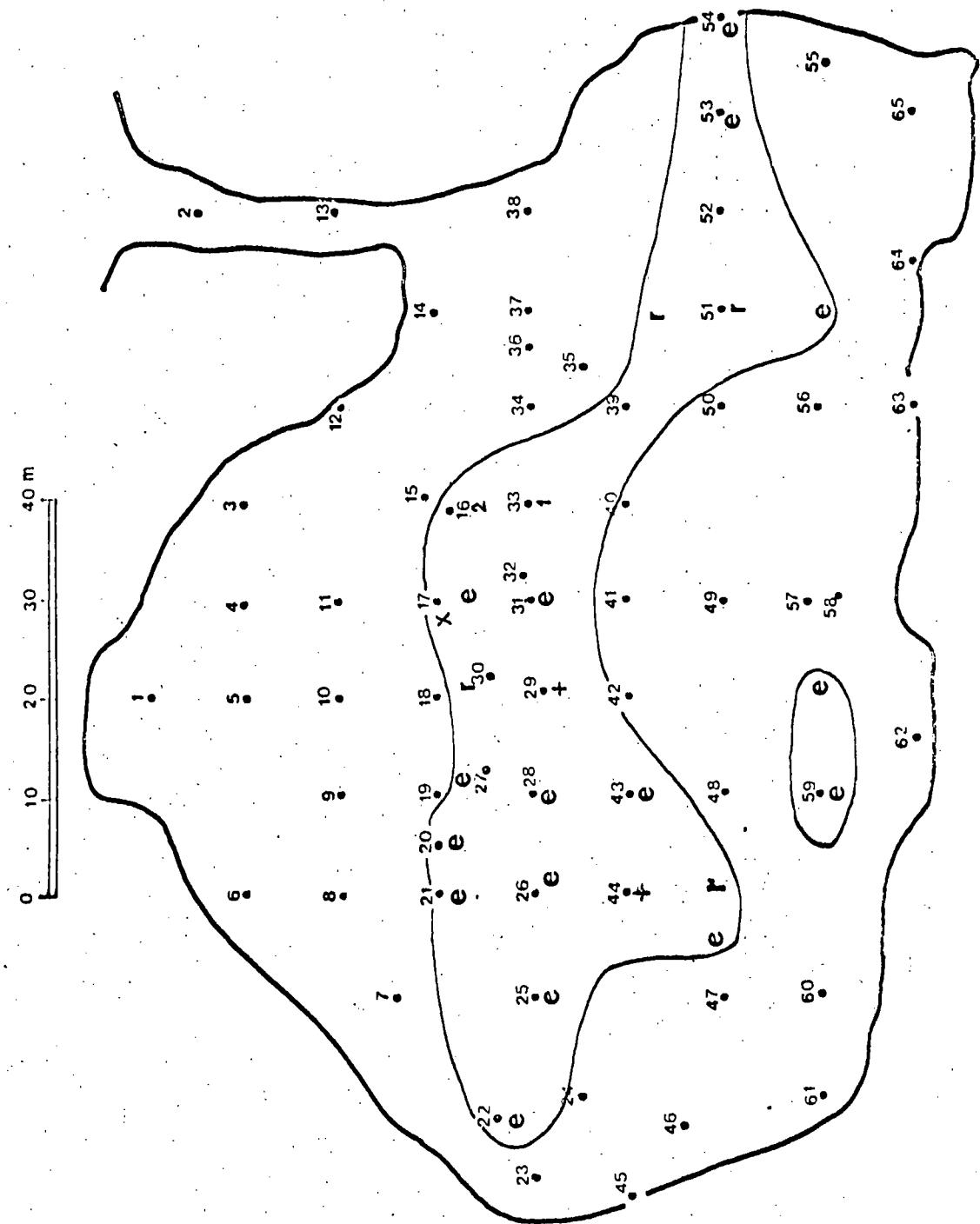
0 10 20 30 40 m

- 157 -

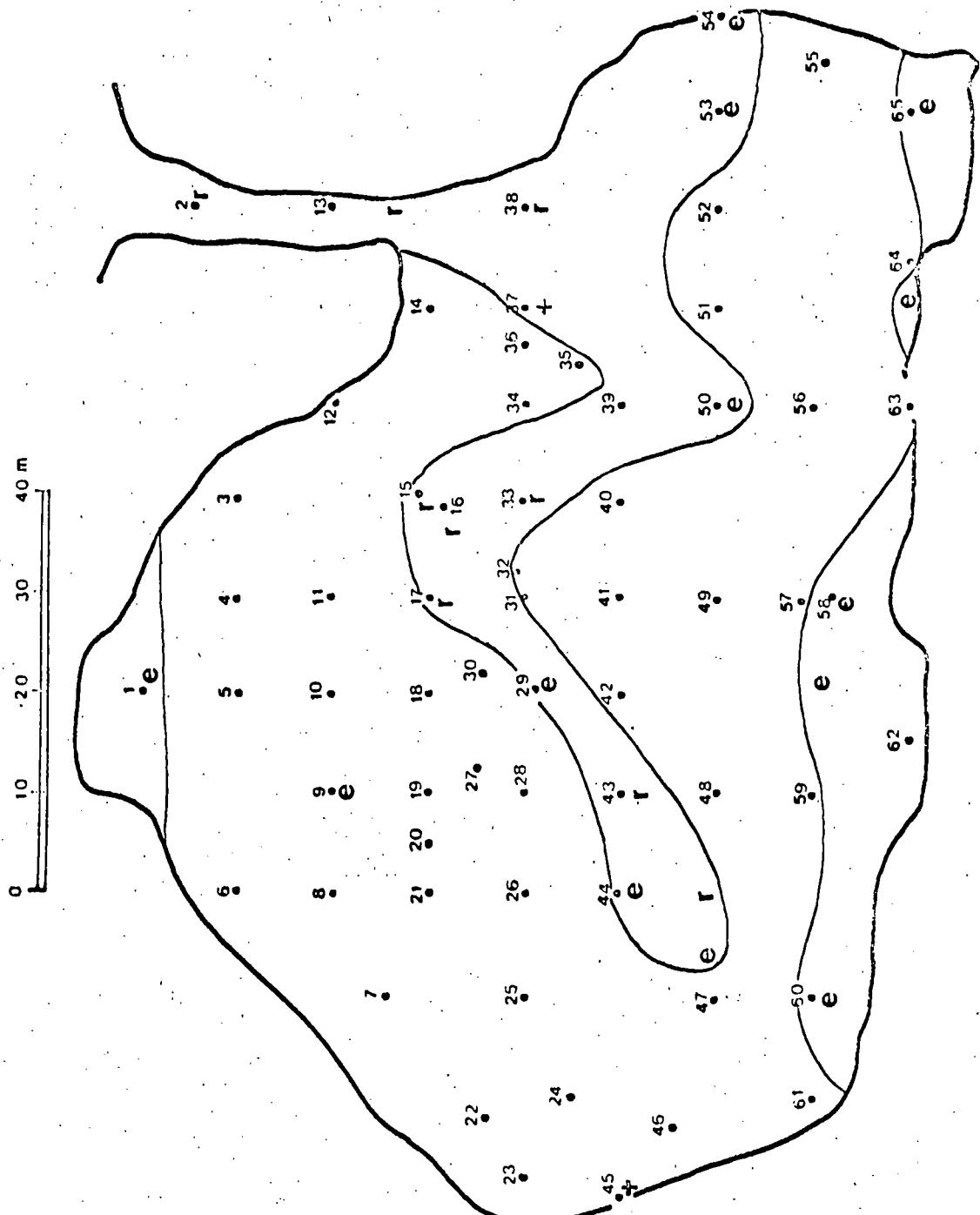
Nariso 6a. POKROVNOST JELKE V DREVESENEM SLOJU

ANALOGNI PRAVZDINI PREDSTAVYANI SLOVYNA

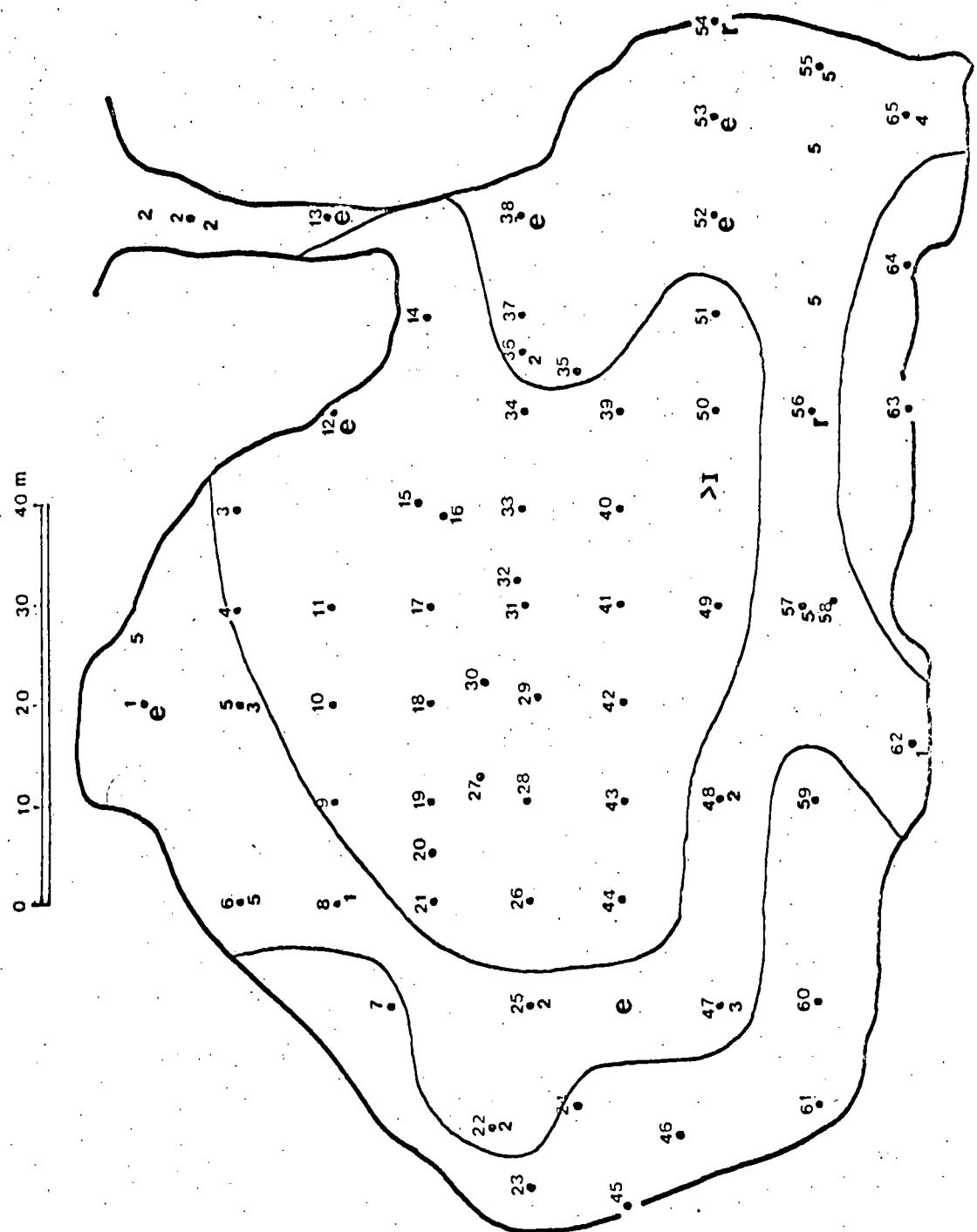
Naris 6b. POKROVNOST JELKE V GRMOVNEM SLOJU

REZULTATI PRAZOZD PREDSTAVLJANA YOLISEYMA

Nariz 6c. POKROVNOST JELKE V SLOJU MLADIC

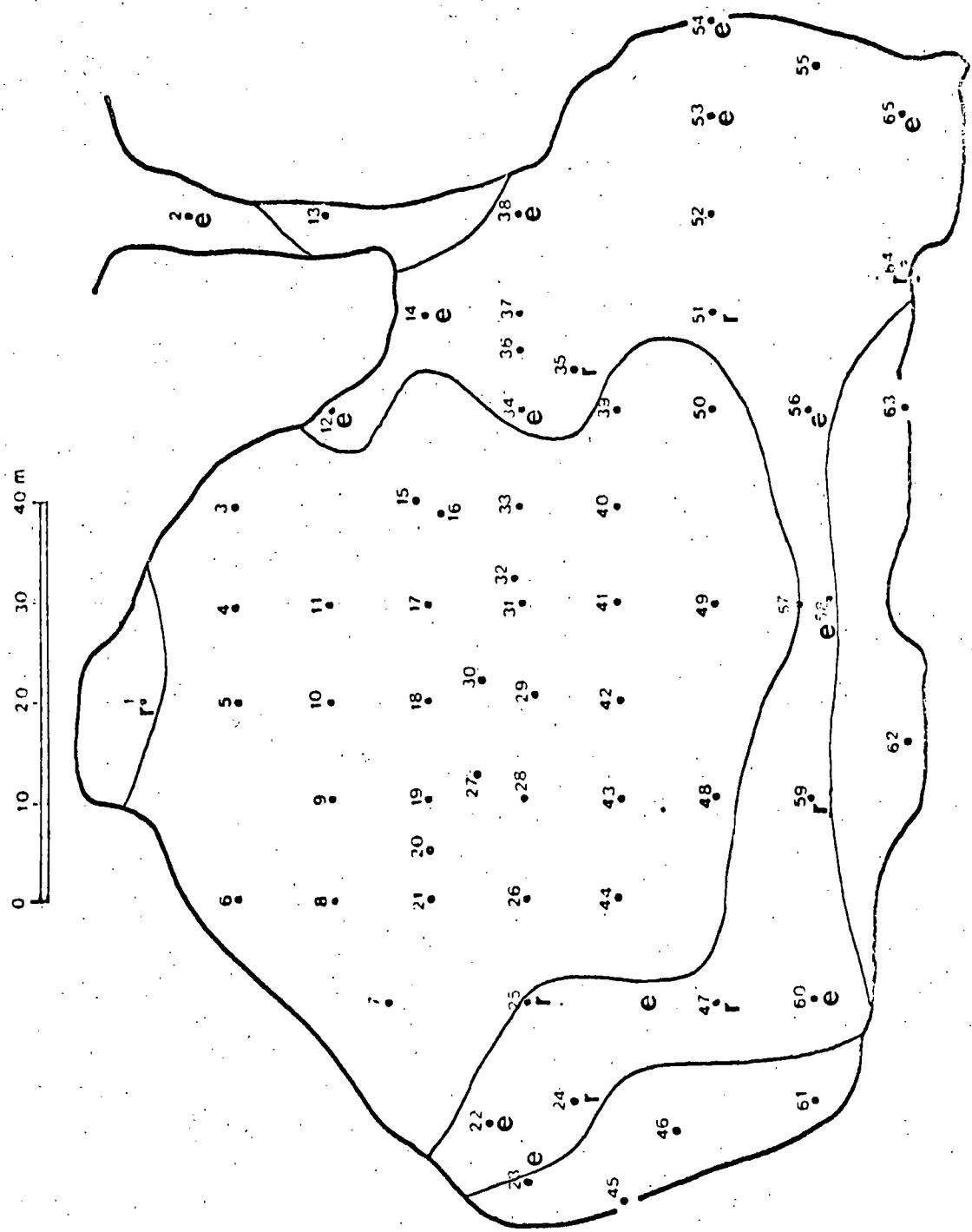
MAPA ZAŠČITNE PRAVILNIKU VAKOLIŠEVJKA

- 160 -

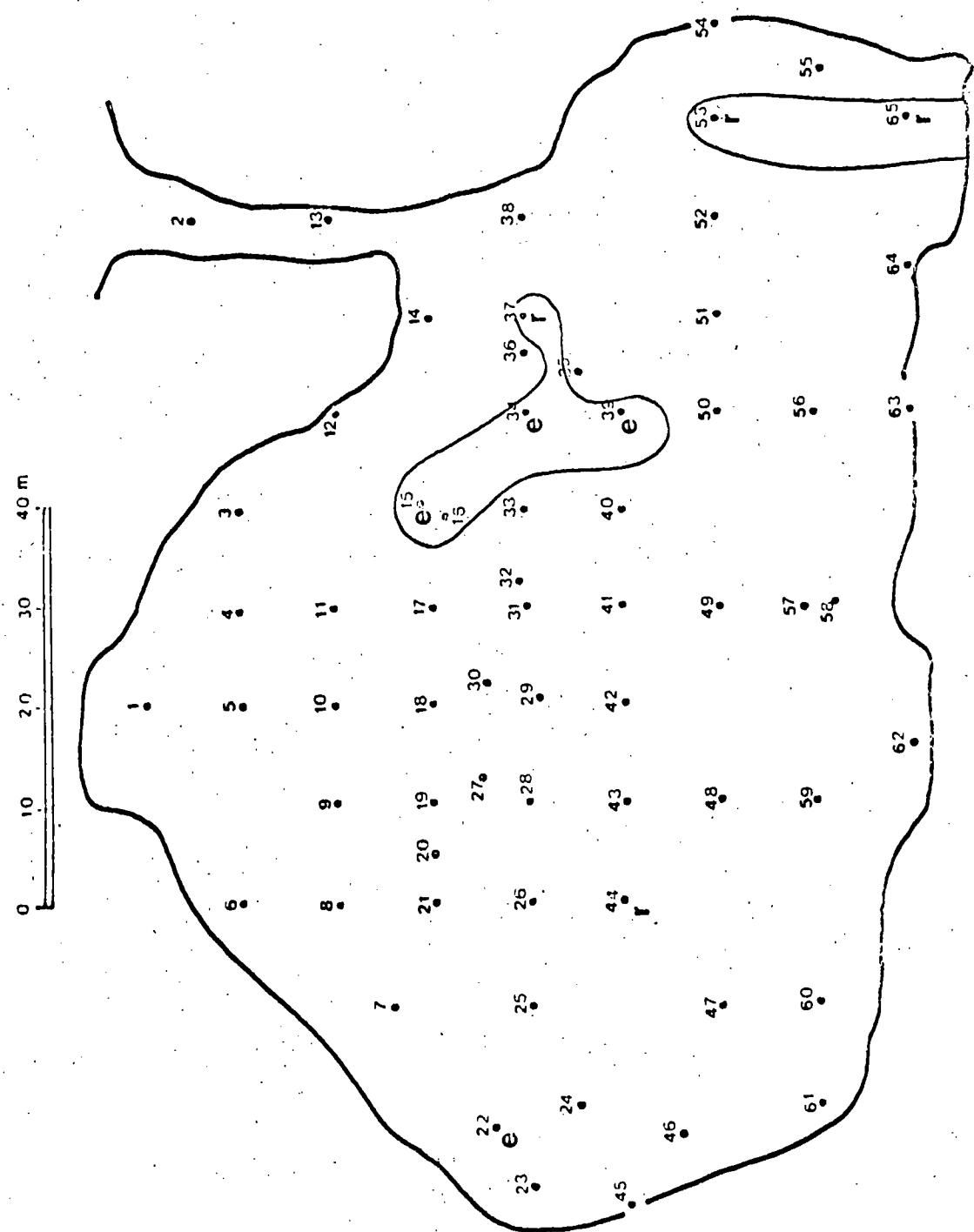
Naris 7a. POKROVNOST GORSKEGA BRESTA V DREVESNEM SLOJU

MAPA ZŠÍŘENÝM PŘELEČKOVÝM KOLÍŠEVKEM

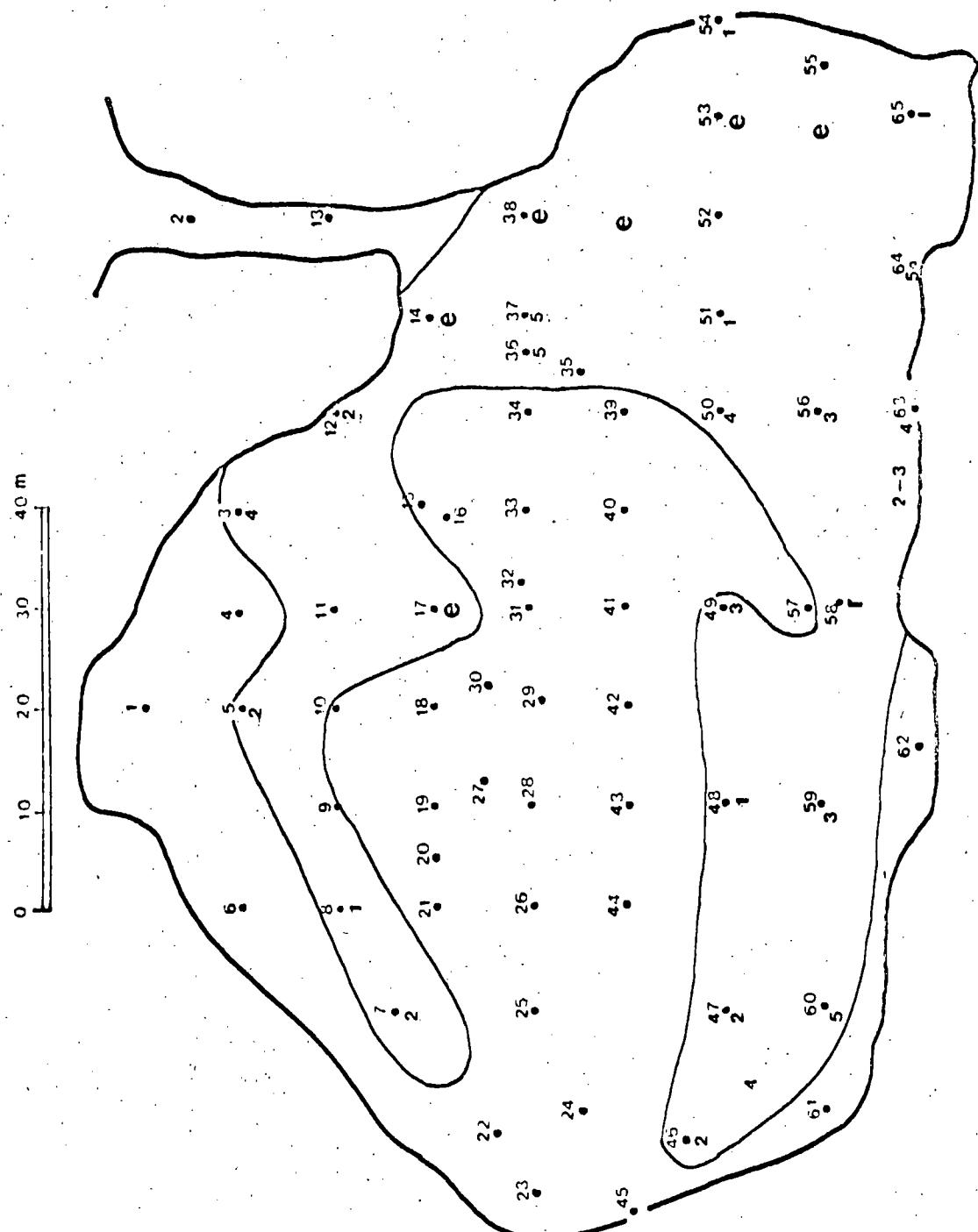
Naris 7b. POKROVNOSTI GORSKEGA BRESTA V GRMOVNEM SLOJU

MAPA ZAŠČITNIH PRAVIL DLA PREDELSKIH KODIŠEVKA

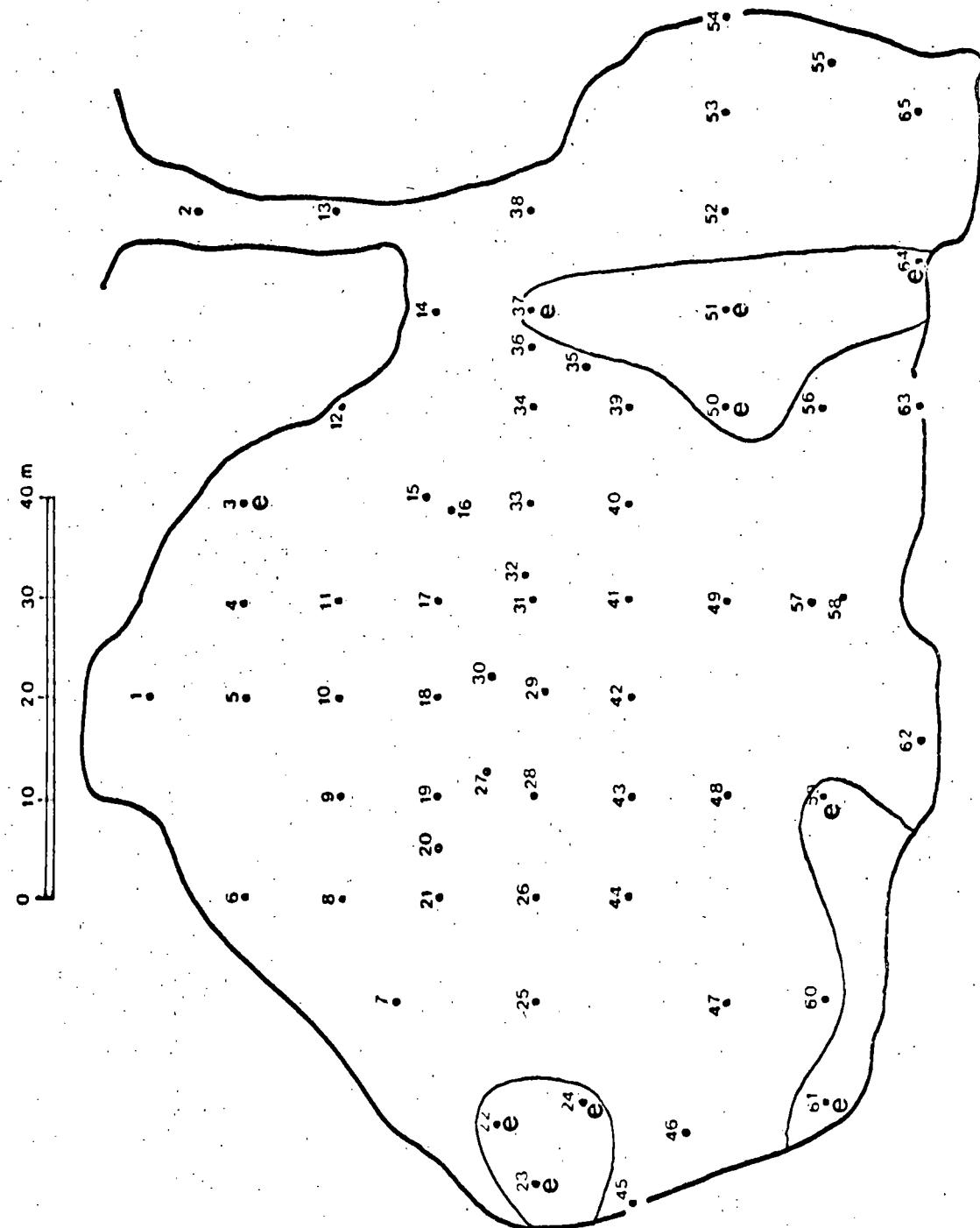
Naris 7c. POKROVNOST GORSKEGA BRESTA V SLOJU MLADIC

M. RAZISIĆ ET AL. / PRELESNIKOVAKOLISEUMA

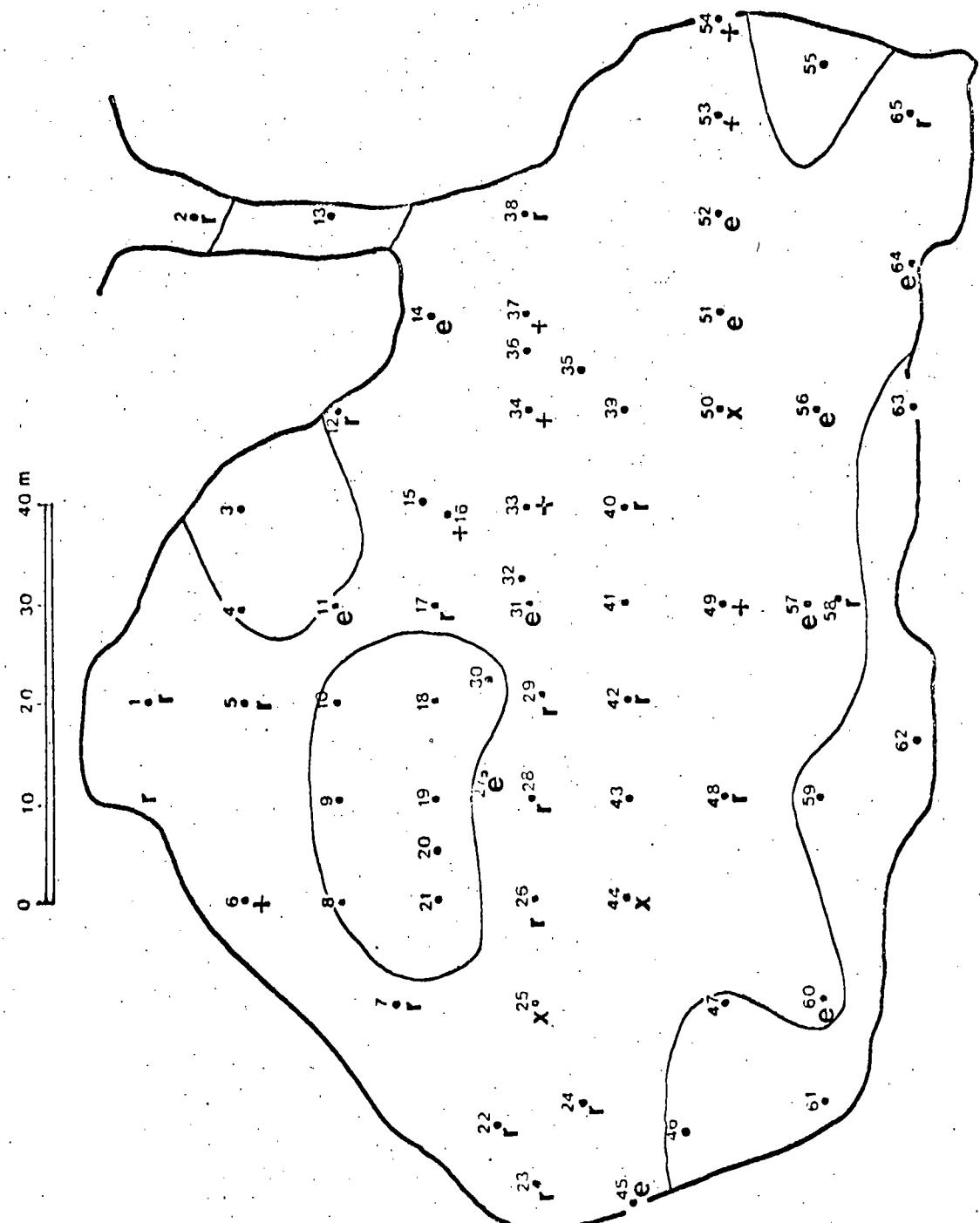
Naris 8a. POKROVNOST GORSKEGA JAVORA V DREVESNEM SLOU

MÍRÁZÍČNÍ PRAGODO PŘELESNIKOVÁ KOLIŠEVKA

Naris 8b. POKROVNOST GORSKEGA JAVORA V GRMOVNEM SLOJU

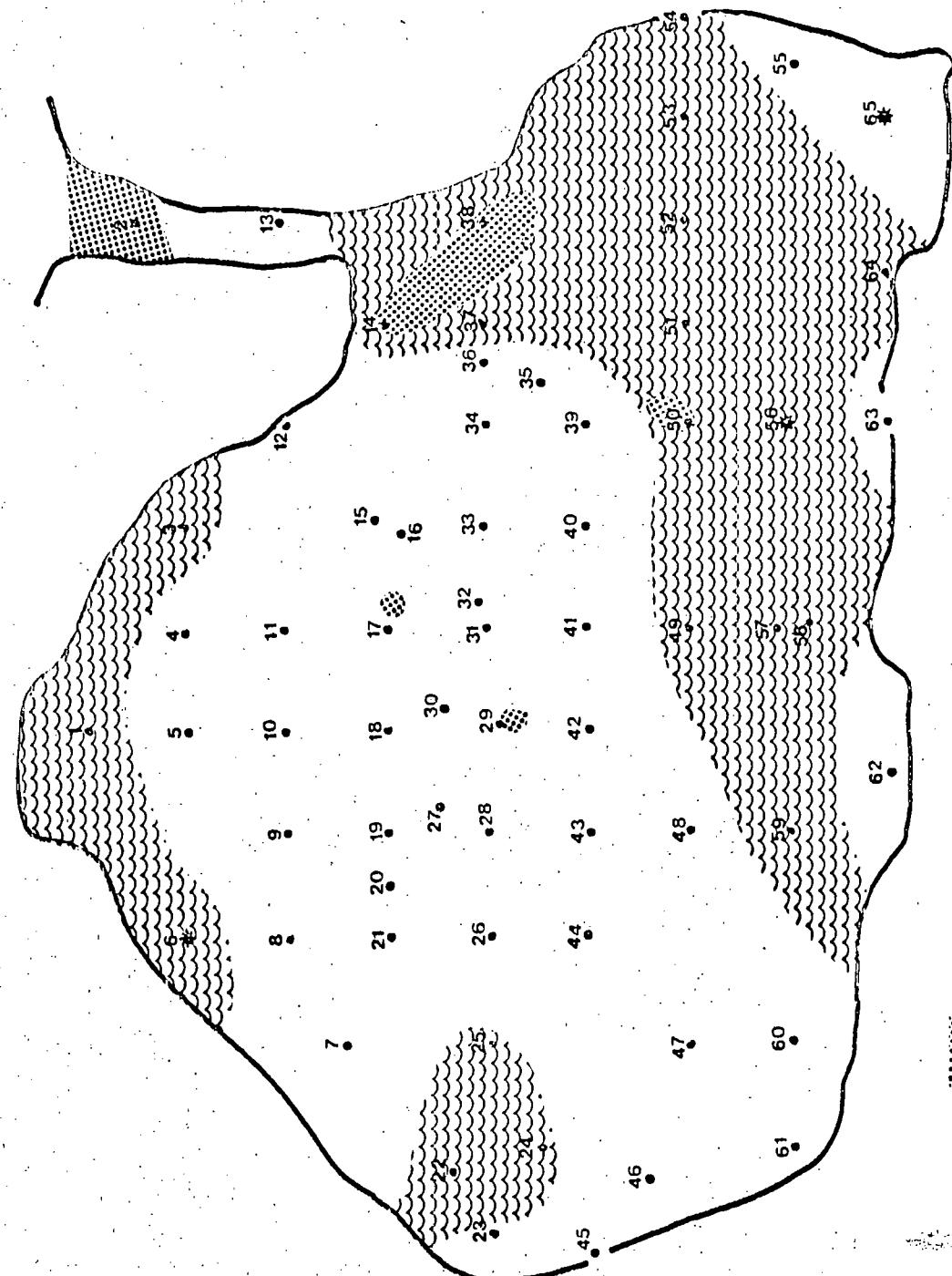
NARAZIŠČNI PRAZOZD PŘELESNUKOVÁ KOLIŠEVKA

Nariz 8c. POKROVNOST GORSKEGA JAVORA V SLOJU MLADIC

MAPA ŠEĆNI PRAZOZD P'NELESNIKA VOJAKUŠEVKA

0 10 20 30 40 m

drevesni in grmovni sloj wavy lines = dreesni sloj * = sloj mladic

Nar. 9a. POJAVA LJANJE BUKVE (*Fagus silvatica*)

Preseneča pojav ostrolistnega javora (t 35), pa tudi pojav bršljana (t 54), saj obema zelo prija toplota (naris 9b).

Leska je razporejena v koliševki podobno kakor gorski brest (narisi 10a,b,c).

Drevesne vrste smo na narisih prikazali ločeno po razvojnih slojih (sinuzitично), da smo s tem poudarili njihovo prostorsko pa tudi ekološko samostojnost.

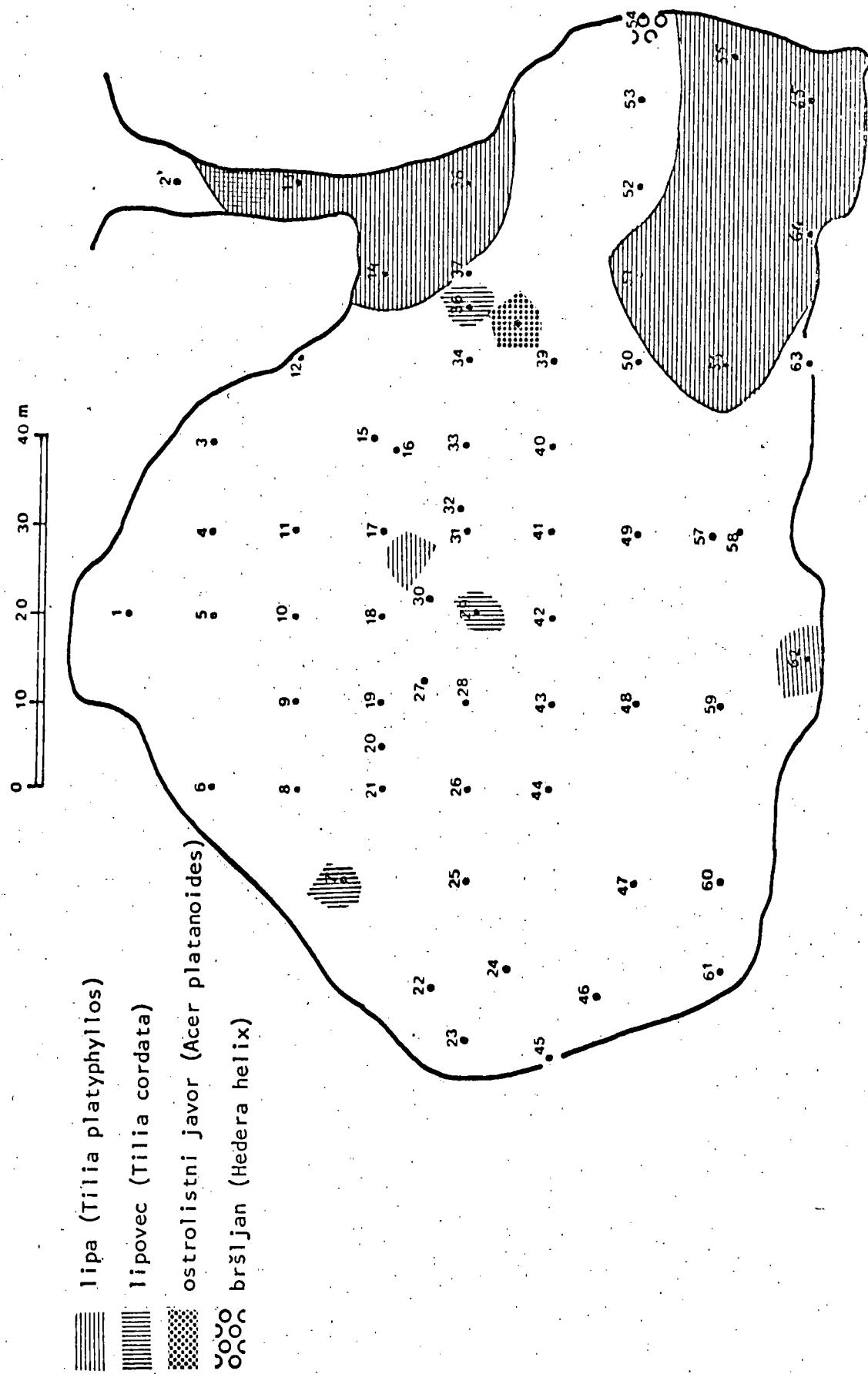
Med zelišči sta izrazito hladoljubni dvocvetna vijolica (*Viola biflora*) in alpski nadlišček (*Circaeae alpina*, naris 11 in 12), tako da se obe zgrinjata na dno koliševke. Isto velja za praprot mraziščico (*Gymnocarpium dryopteris*, naris 3c), ki predstavlja lastno združbo. Nasprotno pa najdemo veliko pekočo koprivo (*Urtica dioica*, naris 13) skoraj povsod po koliševki, razen na dnu mrazišča. Pegasta mrtva kopriva (*Lamium maculatum*, naris 14) ne raste v mrazišču, pa tudi ne v vsem prisojnem obrobju od jugozahodnega do jugovzhodnega vogala koliševke. Omenimo naj še kranjsko buniko (*Scopolia carniolica*, naris 15), ki zavzema ves osojni del ter zahodno in vzhodno pobočje, v južni legi pa le ozek pas tik pod skalno steno; ne najdemo je v mrazišču in na toplo-sušnem prisojnem pobočju.

Naris 16 prikazuje mahovitost koliševke v odstotkih površine. Razločno je vidna odvisnost mahovitosti od grobosti grohota in od tega, koliko grušča je v tleh.

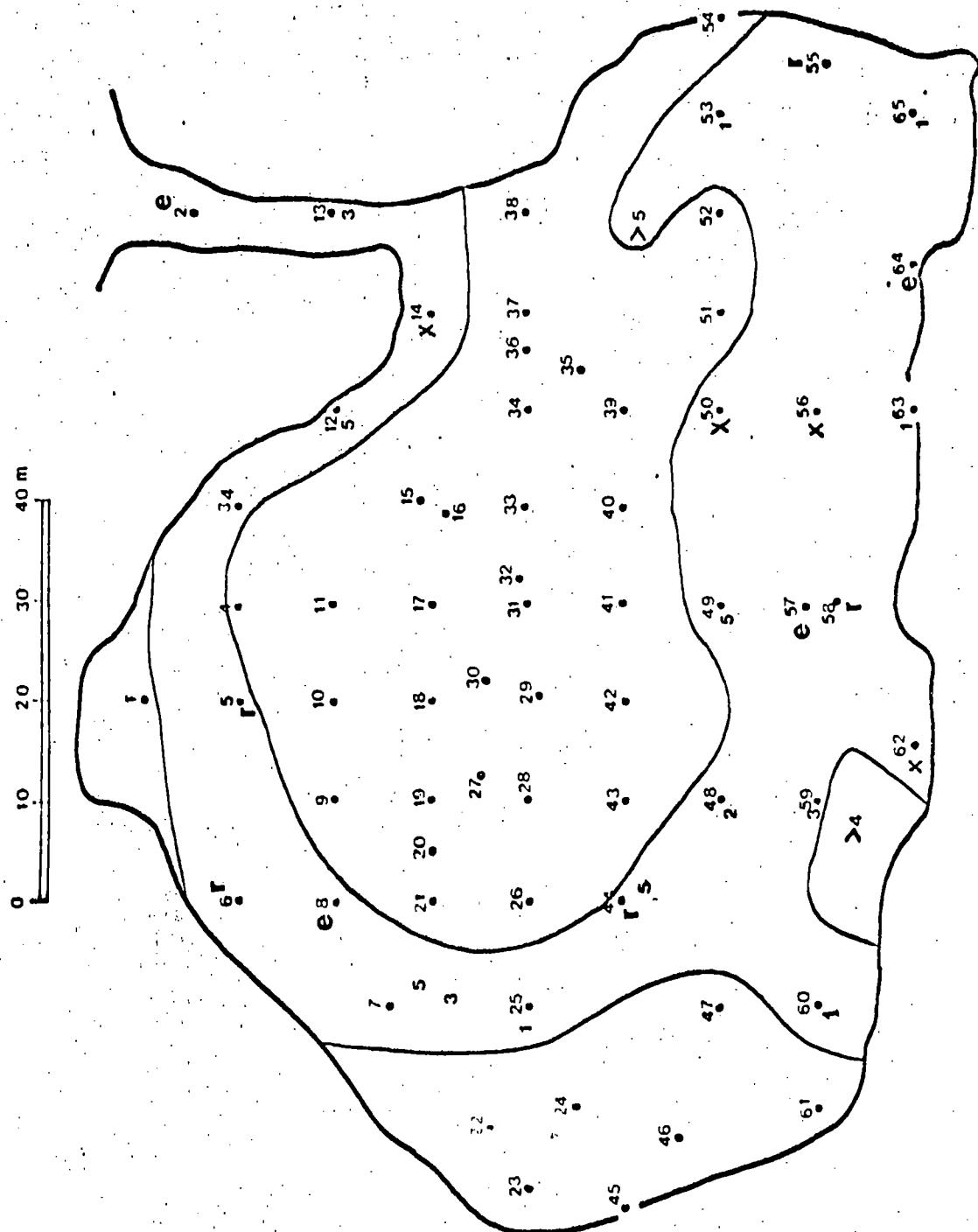
3.1.4. Lišajska flora Prelesnikove koliševke

Prelesnikova koliševka ima glede na posebno lego in drevesno sestavo izredno pestro lišajsko floro, ki se močno razlikuje od okolice. Drevesne vrste, ki uspevajo v koliševki, in njena oblika, so vzrok, da lahko delimo lišajsko floro, ki jo najdemo v njej, v tri skupine. Prva skupina so terestrične vrste lišajev, ki rastejo na skalah, na skalni steni ob robu, na tleh in čez mahove na skalah in na zrušenih debilih. Izmed teh izstopajo vrste, ki so vezane na gole apnenčaste skale. Take vrste, kot so: *Lepraria crassissima*, *Caloplaca xantholyta* in *Verrucaria myriocarpa*, so razširjene na ustreznih gradivih po vsej koliševki. V drugo skupino terestričnih lišajev spadajo vrste iz rodov *Peltigera*, *Cladonia*, *Collema* in *Leptogium*, ki rastejo prek mahov in nemalokrat naseljujejo tudi dnišča drevesnih debel. V Prelesnikovi koliševki

KRAZIŠČNÍ PRAGOZO PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

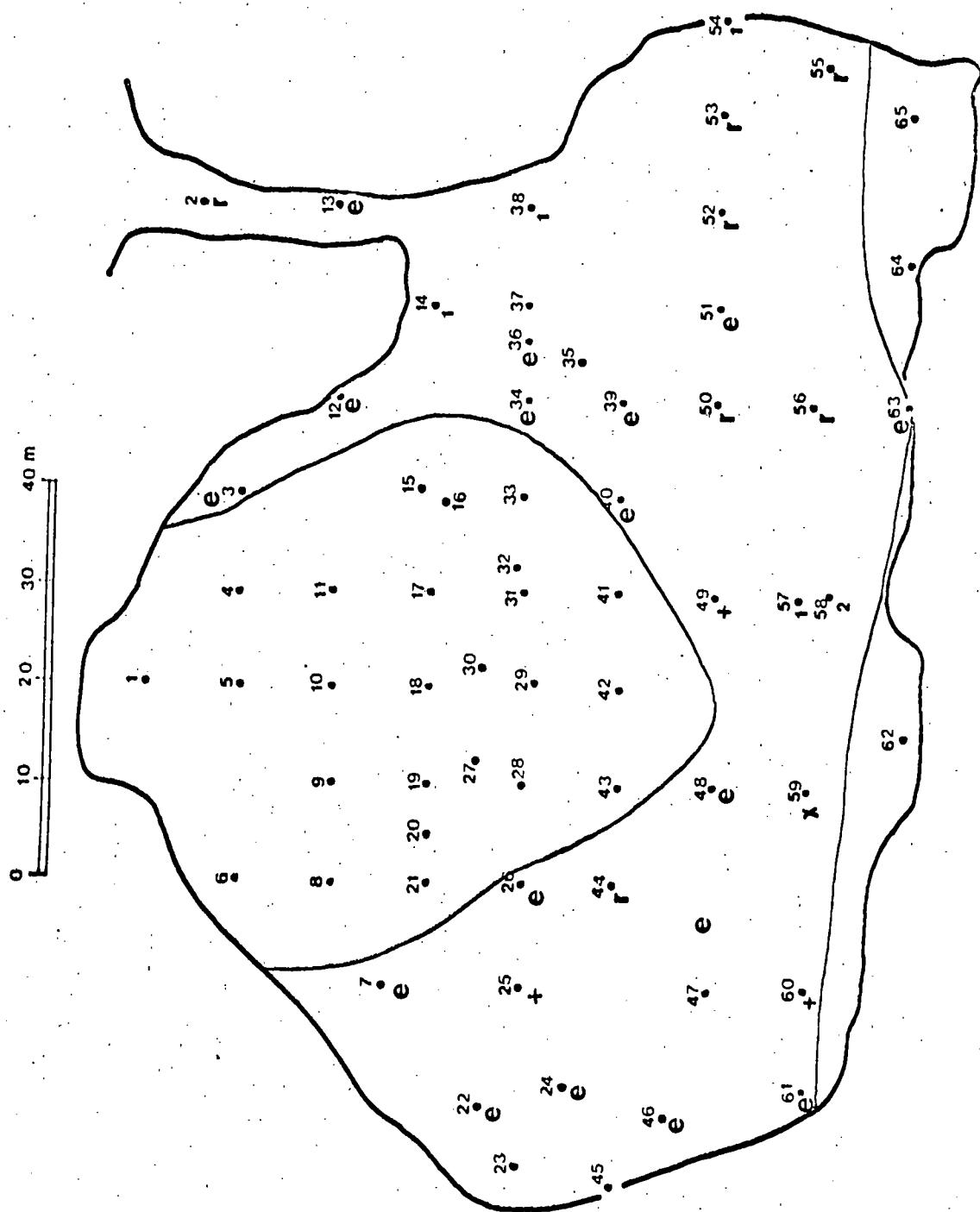

MRAZIŠČNI PRAGODD PRELESNIKOV V KOLIŠEVKA

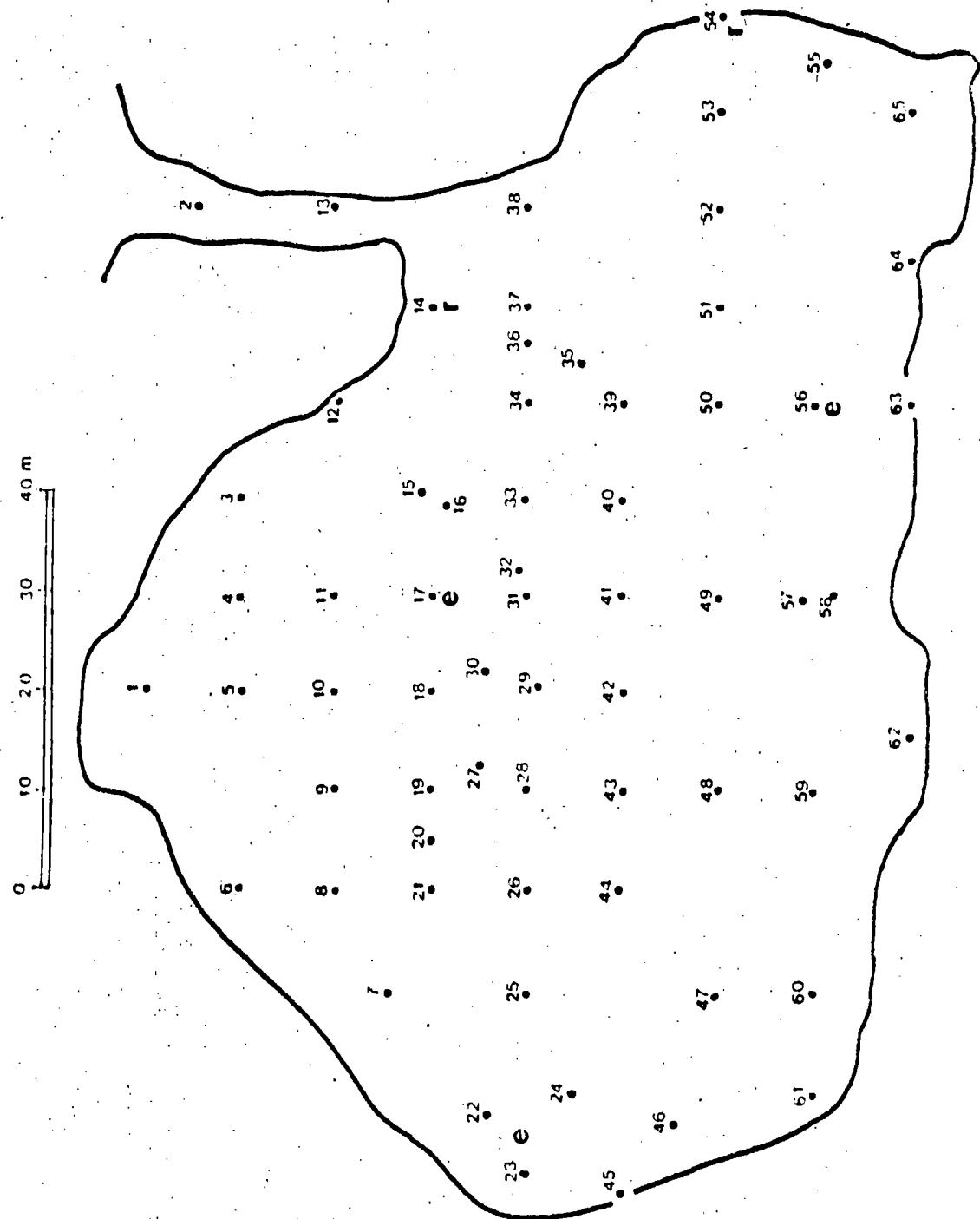
Naris 10a. POKROVOST LESKE V DREVESNEM SLOJU

HRAZÍČKU PŘEDOZD PŘELESNIKOU KOLÍSEYKA

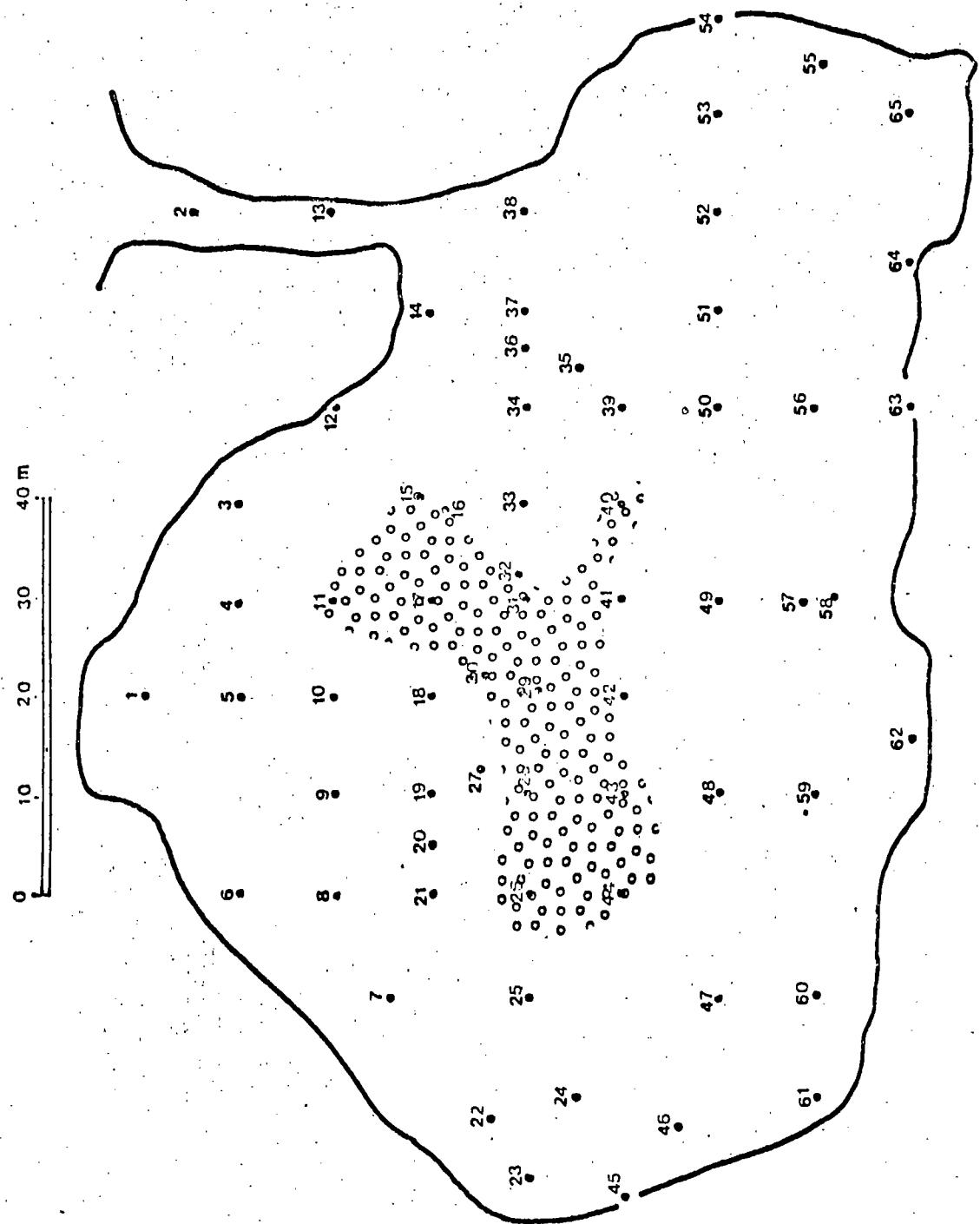
Náris 10b. POKROVNOST LESKE V GRMOVNEM SLOJU

MRAZIŠČNÍ PRAGOZO POKROVNOSTI VZOLÍSEYKA

Naris 10c. POKROVNOST LESKE V SLOJU MLADIC

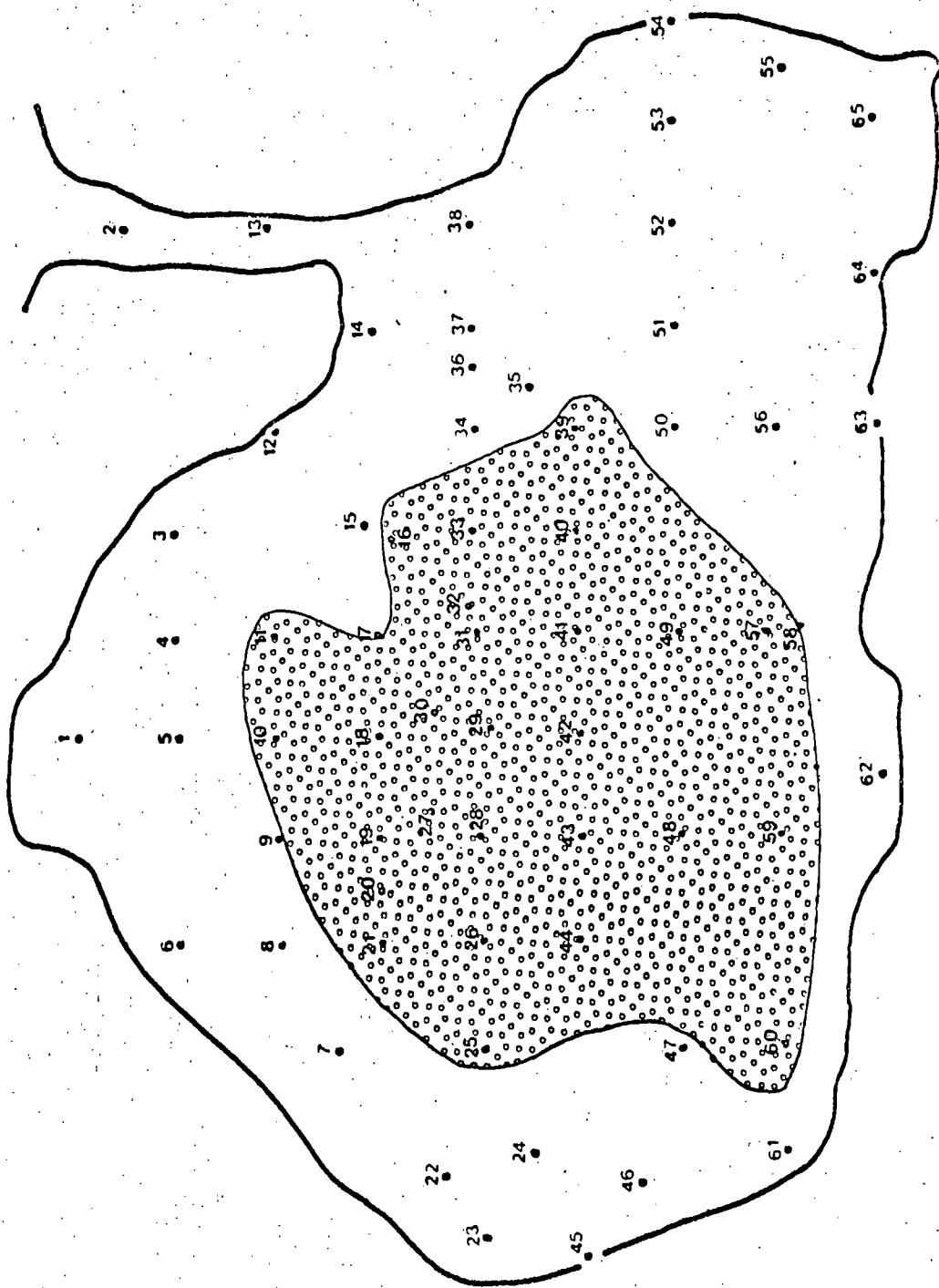
MAPA ŠEĆERNE PRAZNIČNE VIJOLICE (Viola biflora)

Naris 11. POJAVLJANJE DVOCVETNE VIJOLICE (Viola biflora)

MRAZIŠČNI PRAZOZD PREDLESNIKOV V KOLIŠEVKA

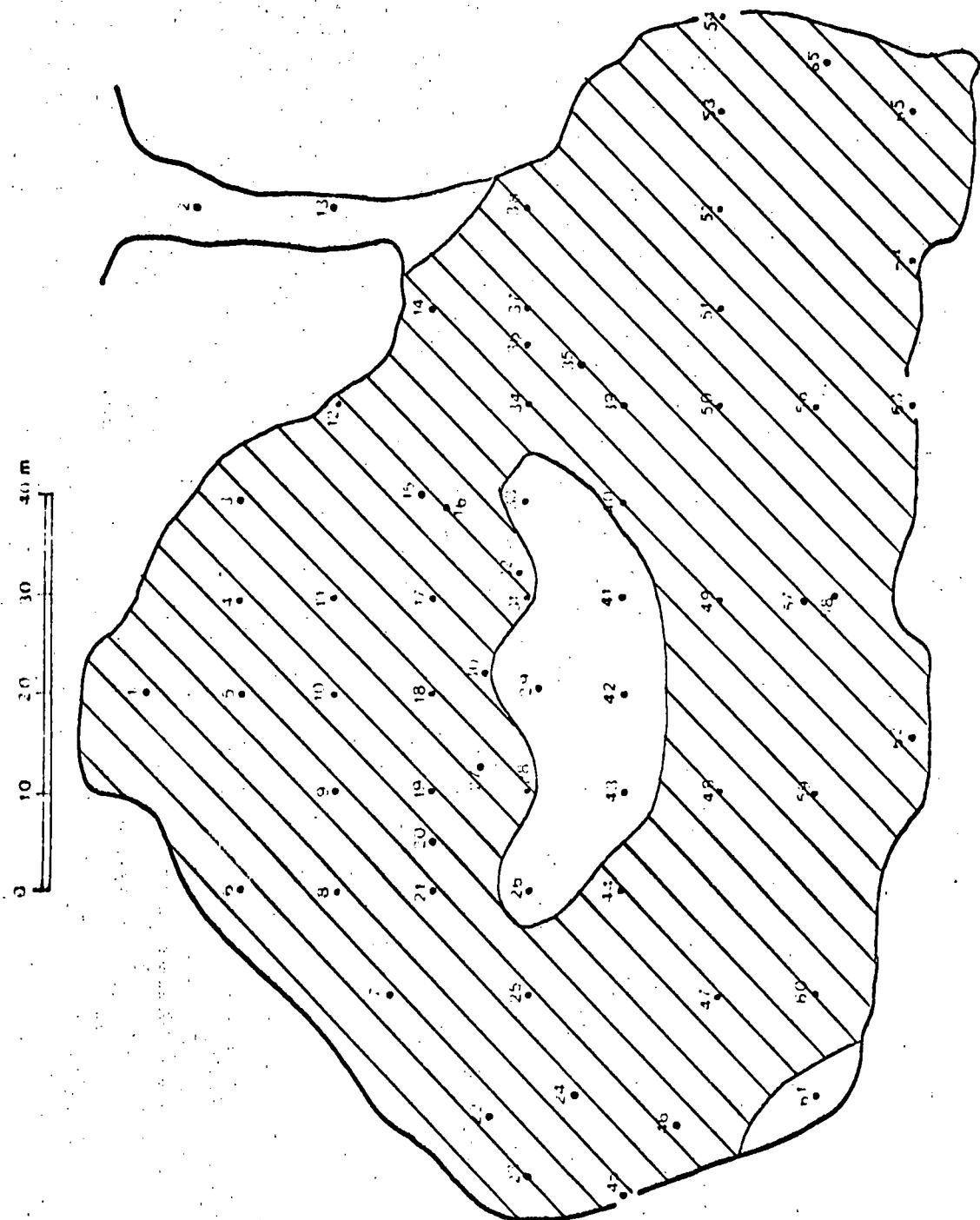
0 10 20 30 40 m

- 173 -

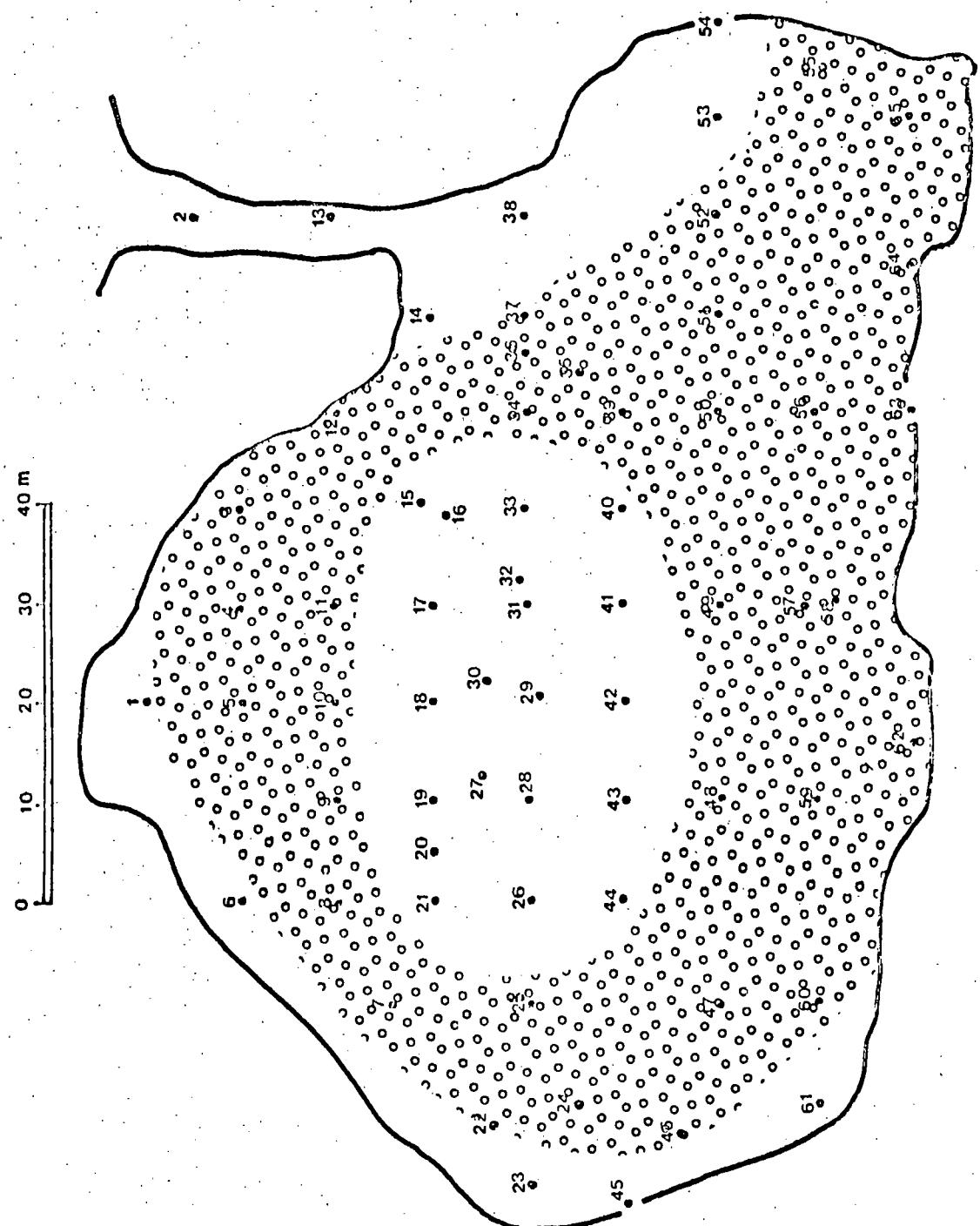
Naris 12. POJAVLJANJE ALPSKEGA NADLIŠČKA (*Circaea alpina*)

MIRAZIŠČNI PRAGODD PRELESNIKOVAK KOLIŠEVKA

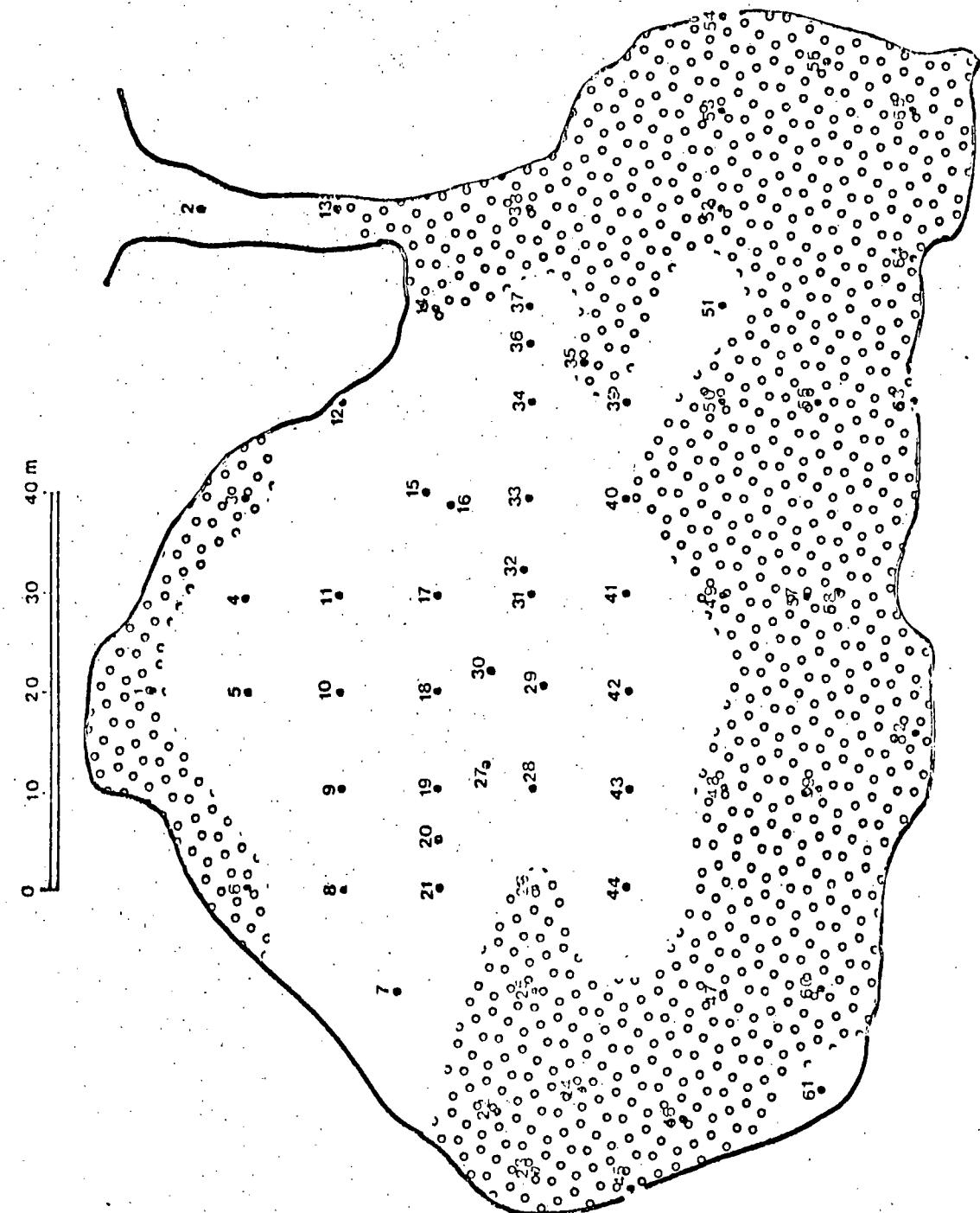
Naris 13. POJAVLJANJE VELIKE PEKOČE KOPRIVE (Urtica dioica)

IZRAZIŠĆU PRAGOZO PRELESNIKOVAKOLIŠEVKA

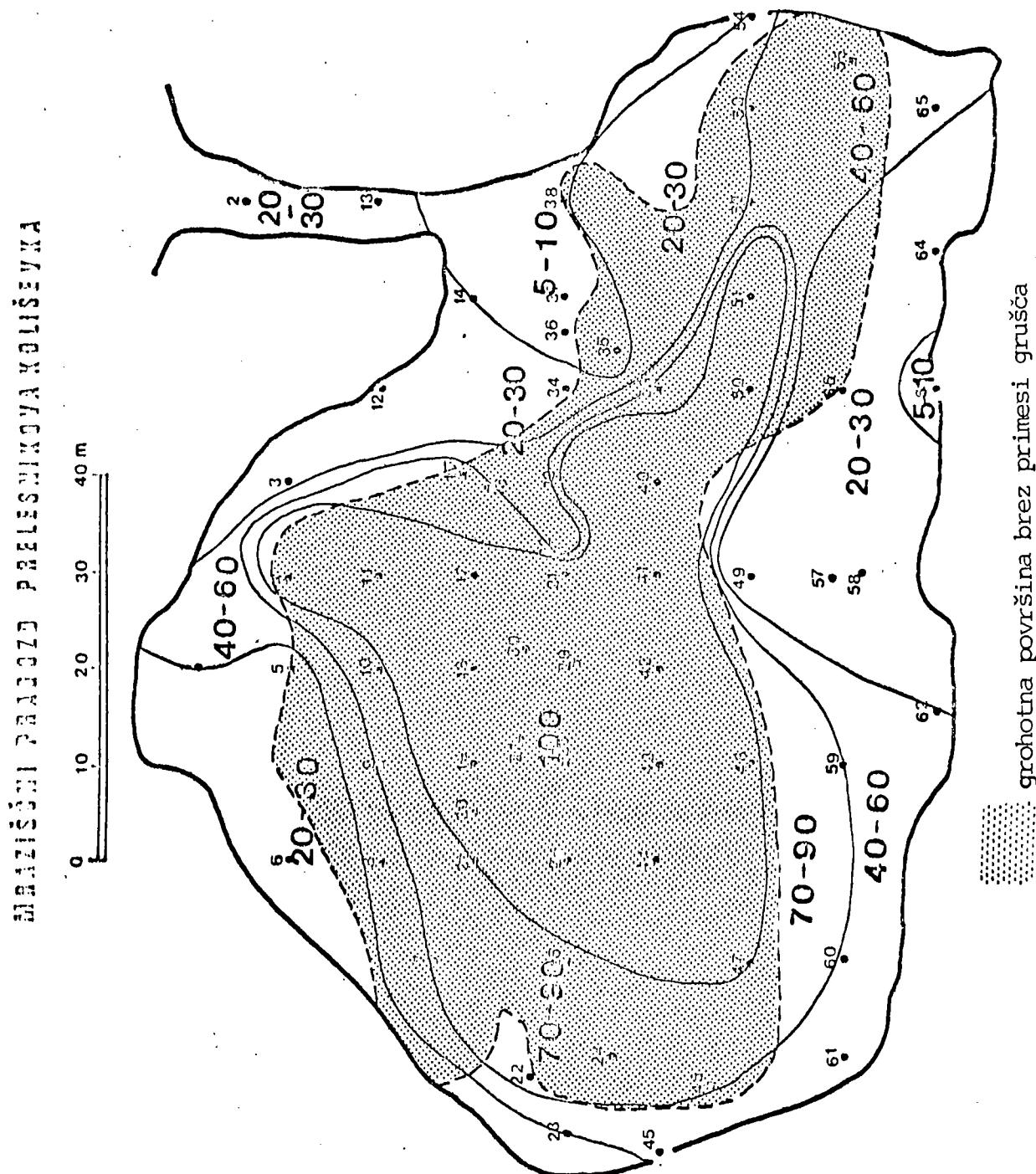

Naris 14. POJAVLJANJE PEGASTE MRTVE KOPRIVE (*Lamium maculatum*)

IZRAZIĆUJU PRAZNOZD PRELESNIKOV KOLIŠEVKA

Naris 15. POJAVLJANJE KRAJSKE BUNIKE (*Scopolia carniolica*)

Nariz 16 : POKROVNOST MAHOV V %

je na dnu izredno pogosta vrsta *Peltigera leucophlebia*, ki je pri nas vezana povsod na mrazišča, saj se pojavlja šele v višjih gorskih - planinskih legah.

Epifitsko floro, ki jo najdemo na deblih dreves in na grmih, lahko razdelimo najprej na tisto, ki jo najdemo na smreki, in na lišajsko floro listavcev. Nekaj vrst je v obeh tipih sicer skupnih, vendar je celotna vrstna sestava zelo različna. Na smreki uspeva običajna acidofilna flora, ki jo prištevamo k redu PARMELIETALIA PHYSODO-TUBULOSAE. Značilne vrste so: *Usnea barbata*, *U.sub-floridana*, *Pseudevernia furfuracea*, *Platismatia glauca*, *Hypogymnia physodes*, *Cetraria pinastri* itd. K tej flori lahko prištejemo še tisto, ki jo najdemo na starejših vrbah in jerebikah, ki rastejo pod smrekami.

Flora listavcev na pobočju koliševke je mnogo bolj pestra. Drevesne in grmovne vrste, ki uspevajo v koliševki (*Acer pseudoplatanus*, *Ulmus glabra*, *Fagus silvatica*, *Corylus avellana*, *Rhamnus fallax* itd.), imajo srednje bogato, rahlo kislo do nevtralno lubje, ki je lahko podlaga številnim epifitskim lišajskim združbam. Lišajsko floro in vegetacijo v koliševki določata v glavnem svetloba in starost dreves. Na starejših deblih bukve, gorskega javora in gorskega bresta prevladujejo mahovi. Mahovi so po navadi tudi končna stopnja v sukcessiji epifitskih združb. Lišajska flora je v takih primerih revnejša, izrinjena je v višje predele krošnje. Ohranijo se le vrste, ki lahko rastejo prek mahov, in vrste, ki rastejo na tleh. Med take lišaje spadajo številne vrste iz rodov *Peltigera*, *Cladonia*, *Collema* in *Leptogium*, ki so v Prelesnikovi koliševki na starejših deblih zelo pogosti. Vrsta, ki raste prav tako prek mahov in daje pečat celotni flori, je lišaj *Lobaria pulmonaria*. Celotno vegetacijo tega tipa lahko prištevamo k združbi LOBARION PULMONARIAE iz reda NECKERETALIA PUMILAE. Združba je značilna za stare, vlažne gozdove. V vrstni sestavi in po količini prevladujejo mahovi. Združba je izredno občutljiva za onesnaženje zraka, zato raste po vsej Evropi vedno bolj poredko.

Na mlajših deblih, ki še niso porasla z mahovi, najdemo v Prelesnikovi koliševki največkrat fragmente dveh združb. Na mlajših deblih bukve, gorskega javora, leske in kranjske krhlike uspeva združba PYRENULETUM NITIDAE. V njej so pogoste skorjaste vrste lišajev iz rodov: *Pyrenula*, *Pertusaria*, *Graphis*, *Opegrapha*, *Lecanora* itd. Združba je ombrofilna, vezana na gladko lubje, v predelih z obilico padavin. Druge združbe bi najlaže prišteli k redu PARMELIETALIA PHYSODO-

TUBULOSAE. Najpogostejše vrste so: *Usnea barbata*, *Hypogymnia physodes*, *Parmelia sulcata*, *P.glabratula*, *P.saxatilis*, *Cetrelia olivetorum*, *Menegazzia terebrata*, *Evernia prunastri* itd. Zaradi slabih svetlobnih razmer je zelo okrnjena epifitska flora gorskega bresta, ki ima sicer zelo bogato floro.

Glede na lišajsko floro lahko razdelimo Prelesnikovo koliševko na dva glavna dela. Dno koliševke in del pobočij, ki so gola in skalnata, ima veliko terestričnih vrst. Smreke, ki rastejo na dnu, imajo bogato, zanje značilno acidofilno floro. Svetlobne razmere so tu ugodnejše, zato je na vrbah in jerebikah pod njimi veliko lišajev. Obrobni deli koliševke in zgornji deli pobočij, ki so porasli s širokolistnimi listavci, imajo že zaradi kemične sestave lubja čisto drugačno floro, poleg tega so svetlobne razmere na spodnjih delih debelše manj ugodne za uspevanje lišajev. Tudi terestričnih vrst je manj. Poseben biotop je tudi skalna stena, ki ima zaradi svojih fizikalno kemičnih lastnosti značilno floro.

Številčnost posameznih lišajskih vrst na različnih substratih

a/ na skalah in na skalni steni

vrsta	število	vrsta	število
<i>Peltigera canina</i>	25	<i>Cladonia furcata</i>	2
<i>P. leucophlebia</i>	23	<i>Leptogium palmatum</i>	1
<i>Verrucaria myriocarpa</i>	21	<i>L. rivulare</i>	1
<i>Lepraria crassisima</i>	17	<i>Peltigera collina</i>	1
<i>Cladonia furcata</i> ssp. <i>subrangiformis</i>	17	<i>P. spuria</i>	1
<i>Cl. pyxidata</i>	11	<i>Cladonia arbuscula</i>	1
<i>Caloplaca xantholyta</i>	11	<i>Cl. polydactyla</i>	1
<i>Peltigera polydactyla</i>	10	<i>Cl. chlorophaea</i>	1
<i>Leptogium lichenoides</i>	9	<i>Cl. pocillum</i>	1
<i>L. cyanescens</i>	8	<i>Cl. rei</i>	1
<i>Collema polycarpon</i>	6	<i>Collema runaeforme</i>	1
<i>Solorina saccata</i>	5		
<i>Peltigera degenerii</i>	4		
<i>P. rufescens</i>	4		
<i>P. horizontalis</i>	2		
		skupaj	26 vrst

b/ na gorskem brestu (*Ulmus glabra*)

vrsta	število	vrsta	število
<i>Parmelia sulcata</i>	8	<i>Pertusaria coronata</i>	3
<i>Parmelia glabratula</i>	7	<i>Leptogium cyanescens</i>	2
<i>Opegrapha atra</i>	6	<i>Peltigera canina</i>	2
<i>Pyrenula laevigata</i>	6	<i>Pertusaria alpina</i>	2
<i>Graphis scripta</i>	6	<i>Leptogium lichenoides</i>	1
<i>Cetrelia olivetorum</i>	4	<i>Parmelia saxatilis</i>	1
<i>Menegazzia terebrata</i>	3	<i>Peltigera collina</i>	1
<i>Nephroma bellum</i>	3	<i>Pyrenula nitidella</i>	1

b/ na gorskem brestu (*Ulmus glabra*)

vrsta	število	vrsta	število
Opegrapha vermicillifera	1	<u>Evernia prunastri</u>	1
Cetraria pinastri	1	skupaj	21 vrst
Cladonia polydactyla	1		
Cladonia sp.	1		

c/ na leski (*Corylus avellana*)

vrsta	število	vrsta	število
Graphis scripta	19	Leptogium lichenoides	1
Pyrenula nitidella	17	Parmelia glabratula	1
Parmelia sulcata	7	Peltigera degenii	1
Nephroma bellum	5	P. collina	1
Lobaria pulmonaria	3	P. praetextata	1
Leptogium cyanescens	3	Pertusaria alpina	1
Cladonia macilenta	2	Pannaria pityreia	1
Thelotrema lepadium	2	Cladonia symphycarpa	1
Ocellularia suecica	2	Collema nigrescens	1
		Lecidea euphorea	1
		skupaj	19 vrst

d/ na gorskem javoru (*Acer pseudoplatanus*)

vrsta	število	vrsta	število
Lobaria pulmonaria	13	Pyrenula laevigata	2
Parmelia sulcata	9	Lepraria sp.	2
P. glabratula	9	Physciopsis adglutinata	2
Opegrapha atra	7	Peltigera canina	2
Peltigera collina	5	P. praetextata	2
Pyrenula nitidella	5	Hypogymnia physodes	1
Thelotrema lepadium	5	Menegazzia terebrata	1
Cladonia sp.	4	Nephroma bellum	1
Opegrapha rufescens	4	Parmelia saxatilis	1
Cladonia macilenta	3	Physcia tenella	1
Graphis scripta	3	Peltigera degenii	1
Cetrelia olivetorum	2	P. horizontalis	1
Pertusaria alpina	1	Evernia prunastri	1
P. pertusa	1	Haematomma elatinum	1
Pyrenula nitidella	1	Lecanora subfuscata	1
Cladonia parasitica	1	skupaj	33 vrst
Cl. chlorophaea	1		
Collema latzelii	1		

e/ na bukvi (*Fagus silvatica*)

vrsta	število	vrsta	število
Graphis scripta	12	Leptogium cyanescens	1
Parmelia sulcata	10	Usnea subfloridana	1
Pyrenula nitida	8	Parmelia perlata	1
Parmelia saxatilis	9	P. scortea v. pastillifera	1
P. glabratula	8	P. subrudecta	1
Lobaria pulmonaria	7	P. subargentifera	1
Hypogymnia physodes	7	Peltigera horizontalis	1
Evernia prunastri	6	P. praetextata	1

e/ na bukvi (*Fagus silvatica*)

vrsta	število	vrsta	število
<i>Thelotrema lepadium</i>	5	<i>Pertusaria jurana</i>	1
<i>Peltigera canina</i>	4	<i>P. amara</i>	1
<i>Menegazzia terebrata</i>	3	<i>Pertusaria sp.</i>	1
<i>Opegrapha atra</i>	2	<i>skupaj</i>	<u>30 vrst</u>
<i>O. rufescens</i>	2		
<i>Pseudevernia furfuracea</i>	2		
<i>Peltigera collina</i>	2		
<i>Ramalina farinacea</i>	2		
<i>Cetrelia olivetorum</i>	1		
<i>Lecanora subfuscata</i>	1		
<i>L. subrugulosa</i>	1		

f/ na jerebiki (*Sorbus aucuparia*)

vrsta	število	vrsta	število
<i>Graphis scripta</i>	3	<i>Hypogymnia physodes</i>	3
<i>Menegazzia terebrata</i>	3	<i>Cladonia macilenta</i>	2
<i>Parmelia sulcata</i>	3	<i>Parmelia saxatilis</i>	2
<i>Thelotrema lepadium</i>	2	<i>Buellia griseovirens</i>	1
<i>Usnea barbata</i>	1	<i>Cladonia chlorophaea</i>	1
<i>Nephroma bellum</i>	1	<i>skupaj</i>	<u>14 vrst</u>
<i>Ochrolechia alboflavescens</i>	1		
<i>Pannaria pityrea</i>	1		

g/ na velelistni vrbi (*Salix appendiculata*)

vrsta	število	vrsta	število
<i>Menegazzia terebrata</i>	11	<i>Nephroma parile</i>	1
<i>Parmelia sulcata</i>	9	<i>Opegrapha atra</i>	1
<i>Hypogymnia physodes</i>	8	<i>Ochrolechia alboflavescens</i>	1
<i>Parmelia saxatilis</i>	7	<i>Peltigera canina</i>	1
<i>Pertusaria alpina</i>	7	<i>P. polydactyla</i>	1
<i>Parmelia glabratula</i>	4	<i>Pertusaria amara</i>	1
<i>Nephroma bellum</i>	3	<i>P. chloropolia</i>	1
<i>Usnea barbata</i>	3	<i>Cladonia polydactyla</i>	1
<i>Alectoria nadvornikiana</i>	3	<i>Cetrelia olivetorum</i>	1
<i>Evernia prunastri</i>	3	<i>Graphis scripta</i>	1
<i>Cladonia sp.</i>	2	<i>skupaj</i>	<u>26 vrst</u>
<i>Cl. rei</i>	2		
<i>Cl. chlorophaea</i>	2		
<i>Thelotrema lepadium</i>	2		
<i>Usnea subfloridana</i>	2		
<i>Lepraria sp.</i>	1		

h/ na smreki (*Picea abies*)

vrsta	število	vrsta	število
<i>Pseudevernia furfuracea</i>	13	<i>Cetrelia olivetorum</i>	7
<i>Usnea barbata</i>	12	<i>Pertusaria amara</i>	6
<i>Hypogymnia physodes</i>	11	<i>Menegazzia terebrata</i>	5
<i>Cetraria pinastri</i>	11	<i>Cladonia squamosa</i>	5
<i>Parmelia saxatilis</i>	10	<i>Evernia prunastri</i>	4
<i>Cladonia digitata</i>	10	<i>Cladonia macilenta</i>	4
<i>Platismatia glauca</i>	10	<i>Usnea subfloridana</i>	3
<i>Alectoria nadvornikiana</i>	8	<i>Ochrolechia alboflavescens</i>	3
<i>Parmelia sulcata</i>	3	<i>Peltigera horizontalis</i>	1
<i>Parmelia incurva</i>	3	<i>P. canina</i>	1
<i>Cladonia sp.</i>	3	<i>Parmeliopsis hyperopta</i>	1
<i>Parmelia glabratula</i>	2	<i>Cladonia furcata</i>	1
<i>Pertusaria jurana</i>	1	<i>Haematomma elatinum</i>	1
		skupaj	26 vrst

3.1.5. Tabelarni prikaz vegetacije

Vegetacijsko sestavo gozda in grmišča v koliševki smo predstavili v dveh fitocenotskih razpredelnicah; v prvi mraziščne združbe, v drugi pa združbe toplejših rastišč, tj. mraziščnega obrobja. Popisi so razvrščeni od preprosto razvite vegetacije brez lesnatih vrst do bukovega gozda in si sledi po floristični podobnosti. Razpredelnici vsebujejo celotno floro od cvetnic do gliv.

3.1.6. FITOCENOTSKA RAZPREDELNICA MRAZIŠNEGA PRAGOZDA PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

A. Združbe mrazišča

Avtorji razpredelnice: F.Batič, S.Hočevar, A.Martinčič, M.Piskernik 1979

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Evernia prunastri						+								+	+	+						
Lephraria crassissima						+																
Sorbus aucuparia I						e								+	+	+						
II						r								e	1	e	e					
III														r								
Verrucaria myriocarpa						+	+							+	+	+						
Lonicera xylosteum II							+															
Pertusaria spec.								+														
Usnea subfloridana								+														
Ganoderma applanatum								+														
Pertusaria amara									+													
Pirola rotundifolia									+													
Cladonia spec.										+												
Ammillariella mellea										+												
Rosa pendulina II										r												
Rhytisma salicinum											+											
Polyporus ciliatus											+											
Polyporus varius											+											
Mycena pura											+											
Peltigera praetextata											+											
Thelotrema lepadium												+										
Graphis scripta												+										
Pyrenula nitidella												+										
Cladonia pyxidata													+									
Pluteus atricapillus													+									
Solidago virgaurea														+								
Carex digitata														+								
Cladonia furcata															+							
Fragaria moschata																+						
Pertusaria chloropolia																	+					
Barbilophozia barbata																		+				
Fouliopsis pinicola																			+			
Hypnum cupressiforme																				+		
Rhytisma acerinum																					+	
Nowelia curvifolia																						+
Cladonia chlorophaeaa																						
Carex montana																						
Hypoxyton fuscum																						
Brachythecium spec.																						
Hieracium cf. silvaticum																						
Clavulicium macounii																						
Pseudohydnum gelatinosum																						
Stereum sanguinolentum																						
Tilia cordata I																						
Alectoria spec.																						
Crepidotus subsphaerosporus																						
Gymnccarpium robertianum																						
Marasmius rotula																						
Melica nutans																						
Amylostereum areolatum																						
Cladonia arbuscula																						
Galeopsis speciosa																						
Gloeophyllum saepiarium																						
Herpotrichia nigra																						
Hieracium silvaticum																						
Hirschioporus abietinus																						
Lophodermium abietis																						
Lophodermium macrosporum																						
Lophodermium nervisequium																						
Nelampsora rostrupii																						
Nephroma parile																						
Pannaria pityrea																						
Peltigera horizontalis																						
Fuccinia dentariae																						
Strobilurus esculentus																						
Tyromyces caesius																						
Telaranea setacea																						
Plagiothecium denticulatum																						
Pedinophyllum interruptum																						
Clematis alpina II																						
Ascodiscina sarcoides																						
Haematomma elatinum																						
Corylus avellana I																						
II																						
III																						
Asplenium trichomanes																		x				

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
<i>Leptotrimitus semipileatus</i>																+						
<i>Russula vesca</i>																+						
<i>Thuidium recognitum</i>																+						
<i>Dryopteris filix-mas</i>																e	e	r				
<i>Epilobium montanum</i>																r						
<i>Geranium lucidum</i>																r						
<i>Ulmus glabra</i> II																e	r					
III																r						
<i>Festuca altissima</i>																r						
<i>Daphne mezereum</i> II																r						
<i>Mercurialis perennis</i>																e	r	l				
<i>Omphalodes verna</i>																+						
<i>Fomes fomentarius</i>																+						
<i>Brachythecium rutabulum</i>																+						
<i>Leptogium lichenoides</i>																+						
<i>Parmeliopsis hyperopta</i>																+						
<i>Peltigera polydactyla</i>																+						
<i>Pertusaria jurana</i>																+						
<i>Rhamnus frangula</i> II																+						
<i>Mycelis muralis</i>																e						
<i>Peltigera degenii</i>																+						
<i>Scopolia carniolica</i>																x						
<i>Ischnodema benzoinum</i>																+						
<i>Lobaria pulmonaria</i>																+						
<i>Netzgeria pubescens</i>																+						
<i>Opegrapha atra</i>																+						
<i>Scutellinia scutellata</i>																+						
<i>Solanum dulcamara</i>																x						
<i>Eamium maculatum</i>																x						
<i>Amylostereum chailletii</i>																+						
<i>Asplenium ruta-muraria</i>																e						
<i>Auricularia mesenterica</i>																+						
<i>Bjerkandera adusta</i>																+						
<i>Cladonia pocillum</i>																+						
<i>Collema polycarpon</i>																+						
<i>Hyphoderma radula</i>																+						
<i>Hyphoderma setigerum</i>																+						
<i>Hypoxyylon serpens</i>																+						
<i>Inonotus nodulosus</i>																+						
<i>Kuehneromyces mutabilis</i>																+						
<i>Leptogium palmatum</i>																+						
<i>Marasmius lupuletorum</i>																+						
<i>Polyporus badius</i>																+						
<i>Thamnium alopecurum</i>																+						
<i>Xylaria hypoxylon</i>																+						

3.1.6. FITOCENOTSKA RAZPREDELNICA MRZIŠČNEGA PRAZOZDA PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

B. Združbe mrziščega obrabja
Avtorji razpredelnic: F.Batič, S.Hočevar, A.Martinčič, M.Piskernik 1979

Globina v dm	357	352	285	253	226	361	144	48	300	266	146	251	158	194	288	209	245	83	261	248	85	
oblikovitost:d=dno,p=pobočje r=zagornji rob	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	r	p	p	p	
Lega	vJV	P	J	JV	JZ	ZJZ	P	P	P	SZ	P	S	SZ	P	S	SZ	SZ	SZ	SZ	SZ	SZ	
Nagib °	35	28	30	35	10	25	30	40	30	18	35	35	25	18	28	25	28	15	30	5	28	35
Skalovitost: bloki %	50	25	-	1	-	60	100	1	r	5	r	-	-	-	-	10	10	20	e	5	e	
skal(ice) %	45	50	-	100	-	-	e	60	-	e	-	r	e	50	25	1	-	-	40	-	r	
grušč %	-	5	30	99	30	60	30	r	90	90	95	80	50	90	10	60	90	60	40	40	10	
Številka ploskve	21	-	-	-	70	70	20	-	-	10	-	x	30	-	-	50	10	-	-	10	20	30
Zaporedna številka prevladujoče grmovne in dre- valnice vrste, delno določe-	1	39	5	51	12	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	
Rubus idaeus II	2	x	+	e	e	x	x	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	
Salix appendiculata I	5	r	r	r	e	x	x	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	
Picea excelsa I	III	r	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	
Sambucus nigra I	III	e	+e	e	e	r	e	r	x	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	e	r	
Rhamnus fallax II	III	e	r	3	r	e	2	+	r	5	1	3	1	e	1	2	4	5	3	4	3	
Acer pseudoplatanus I	II	e	1	2	2	1	5	2	5	1	1	1	1	2	4	5	3	4	3	5	2	
Fagus sylvatica I	III	r	r	e	r	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	r	
Tilia platyphyllos I	II	III	1	r	e	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	e	r	
Določevalnice zvez:																						
Viola biflora																						
Dryopteris filix-mas																						
Mercurialis perennis																						
Določevalnice zdržb:																						
Gymnocarpium dryopteris																						
Nothringia muscosa																						
Phyllitis scolopendrium																						

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
<i>Puccinelliastrum epilobii</i>																																									
<i>Campanula trachelium</i>																																									
<i>Hypochnícum polonense</i>																																									
<i>Datronia mollis</i>																																									
<i>Symplyrum tuberosum</i>																																									
<i>Euphorbia carniolica</i>																																									
<i>Paris quadrifolia</i>																																									
<i>Cardamine hirsuta</i>																																									
<i>Opegrapha vermicellifera</i>																																									
<i>Oudemansiella platyphylla</i>																																									
<i>Metzgeria furcata</i>																																									
<i>Thuidium recognitum</i>																																									
<i>Tremella globospora</i>																																									
<i>Clematis vitalba</i> III																																									
<i>Diatrype disciformis</i>																																									
<i>Leptocodium rivulare</i>																																									
<i>Merulius tremellosus</i>																																									
<i>Anemone nemorosa</i>																																									
<i>Peniophora incarnata</i>																																									
<i>Radula complanata</i>																																									
<i>Carex sylvatica</i>																																									
<i>Euphorbia amygdaloides</i>																																									
<i>Lathyrus vernus</i>																																									
<i>Lecidea euphorea</i>																																									
<i>Steccherinum fimbriatum</i>																																									
<i>Tamus communis</i>																																									
<i>Eutypa spinosa</i>																																									
<i>Jungermannia lanceolata</i>																																									
<i>Preissia quadrata</i>																																									
<i>Sanicula europaea</i>																																									
<i>Betonica officinalis</i>																																									
<i>Cantharellus cibarius</i>																																									
<i>Exonymus latifolia</i> II																																									
<i>Euphorbia dulcis</i>																																									
<i>Parmelia perlata</i>																																									
<i>Pertusaria jurana</i>																																									

4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

4.1. Sistematični pregled zbranih gliv v mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka

	ASCOMYCETES
	(Sistematika po R.W.G.Dennisu, 1978)
	P e z i z a l e s
Humariaceae	<i>Humaria hemisphaerica</i> (Wiggers ex Fr.) Fuckel <i>Scutellinia scutellata</i> (L.ex St.Amans) Lambotte
	H e l o t i a l e s
Helotiaceae	<i>Ascocoryne sarcoides</i> (Jacq.ex S.F.Gray) Groves et Wilson <i>Chlorosplenium aeruginascens</i> (Nyl.) P.Karsten
Hyaloscypheaceae	<i>Lachnellula subtilissima</i> (Cooke) Dennis
	P h a c i d i a l e s
Hypodermataceae	<i>Lophodermium abietis</i> Rostr. <i>Lophodermium macrosporum</i> (R.Hartig) Rehm <i>Lophodermium nervisequium</i> D.C. <i>Rhytisma acerinum</i> (Persoon ex St.Amans) Fries <i>Rhytisma salicinum</i> Fries
	S p h a e r i a l e s
Sphaeriaceae	<i>Hypoxyylon fragiforme</i> (Pers.ex Fr.) Kickx <i>Hypoxyylon fuscum</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Hypoxyylon serpens</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Ustulina deusta</i> (Fr.) Petrák <i>Xylaria hypoxylon</i> (L.ex Hooker) Greville <i>Xylaria polymorpha</i> (Pers.ex Mérat) Greville
Diatrypaceae	<i>Eutypa spinosa</i> (Persoon ex Fr.) Tulasne <i>Diätotype disciformis</i> (Hoffmann ex Fries) Fries
	P l e o s p o r a l e s
Pleosporaceae	<i>Herpotrichia nigra</i> Hartig
	DEUTEROMYCETES = Fungi imperfecti
	M o n i l i a l e s = Hyphomycetes
Dematiaceae - Phragmosporae	
Helminthosporieae	<i>Cercospora microsora</i> Saccardo

BASIDIOMYCETES

(Sistematiка po H.Jahnu, 1979)

U redinales

Pucciniaceae

Puccinia asarina Kunze

Puccinia dentariae (Alb. et Schw.) Fuckel

Melampsoraceae

Melampsora rostrupii Wagn.

Pucciniastraceae

Melampsorella caryophyllacearum (Link) Schroeter

Pucciniastrum epilobii (Pers.) Otth

Tremellales

Tremellaceae

Exidia glandulosa (Bull. ex St. Amans) Fries

Exidia pithya Fries

Pseudohydnum gelatinosum (Scop. ex Fr.) P. Karsten

Tremella globospora Reid

Tremella mesenterica Retz. ex Fr.

Auriculariales

Auriculariaceae

Auricularia mesenterica Dicks. ex S. F. Gray

Aphylophorales s. lato

Hericiaceae

Dentipellis fragilis (Pers. ex Fr.) Donk

Corticaceae s. lato

Aleurodiscus amorphus (Pers. ex Fr.) Schroeter

Clavulicium macounii (Burt.) Erikss. et Boid. ex Parm.

Cylindrobasidium evolvens (Fr.) Juelich

Gloeocystidiellum porosum (Berk. et Curt.) Donk

Hypoderma radula (Fr.) Donk

Hypoderma sambuci (Pers.) Juelich

Hypoderma setigerum (Fr.) Donk

Hypodontia aspera (Fr.) John Eriksson

Hypodontia barba-jovis (Fr.) John Eriksson

Hypodontia crustosa (Fr.) John Eriksson

Hypochnicium polonense (Bres.) Strid

Merulius tremellosus (Schrad. ex Fries) Fries

Peniophora cinerea (Fr.) Cooke

Peniophora incarnata (Fr.) P. Karsten

Peniophora piceae (Pers.) John Eriksson

Phanerochaete sordida (P. Karsten) Erikss. et Ryvarden

Phlebia queletii (Bourd. et Galz.) M. P. Christ.

Phlebia rufa (Pers. ex Fr.) M. P. Christ.

Plicatura faginea (Schrad. ex Fr.) Peck

Schizopora paradoxa (Schrad. ex Fr.) Donk

Vuilleminia comedens (Nees ex Fr.) R. Maire

Stereaceae	<i>Amylostereum areolatum</i> (Chaill.ex Fr.) Boid. <i>Amylostereum chailletii</i> (Pers.ex Fr.) Boid. <i>Stereum hirsutum</i> (Willd.ex Fr.) S.F.Gray <i>Stereum sanguinolentum</i> (Alb.et Schw.ex Fr.) S.F.Gray
Cantharellaceae	<i>Cantharellus cibarius</i> Fries <i>Cantharellus cibarius</i> var. <i>pallidus</i> R.Sch.
Steccherinaceae	<i>Steccherinum fimbriatum</i> (Pers.ex Fr.) John Eriksson
Poriaceae s.lato (Polyporaceae s.lato)	<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd.ex Fr.) P.Karsten <i>Ceriporia rhodella</i> (Fr.) Donk <i>Ceriporiopsis gilvenscens</i> (Bres.) Domañ. <i>Datronia mollis</i> (Sommerf.) Donk <i>Fomes fomentarius</i> (L.ex Fr.) Kickx <i>Fomitopsis pinicola</i> (Swartz ex Fr.) P.Karsten <i>Gloeophyllum saepiarium</i> (Wulf. ex Fr.) P.Karsten <i>Hirschioporus abietinus</i> (Dicks.ex Fr.) Donk <i>Ischnoderma benzoinum</i> (Wahlenb.) P.Karsten <i>Ischnoderma resinosum</i> (Schrad.ex Fr.) P.Karsten <i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar <i>Osmoporus odoratus</i> (Wulf.ex Fr.) Singer <i>Oxyporus populinus</i> (Schum.ex Fr.) Donk <i>Poria romellii</i> Donk <i>Pycnoporus cinnabarinus</i> (Jacq.ex Fr.) P.Karsten <i>Trametes hirsuta</i> (Wulf.ex Fr.) Pilát <i>Trametes versicolor</i> (L.ex Fr.) Pilát <i>Tyromyces caesius</i> (Schrad.ex Fr.) Murrill
Hymenochaetaceae	<i>Inonotus nodulosus</i> (Fr.) P.Karsten <i>Phellinus hartigii</i> (Allesch.et Schnabel) Bond.
Ganodermataceae	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.ex Wallr.) Pat.
Schizophyllaceae	<i>Schizophyllum commune</i> Fries ex Fries
Polyporaceae s.stricto	<i>Polyporus badius</i> (Pers.ex S.F.Gray) Schw. <i>Polyporus brumalis</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Polyporus ciliatus</i> Fries <i>Polyporus melanopus</i> (Swartz ex Fr.) Fries <i>Polyporus squamosus</i> (Huds.ex Fr.) Fries <i>Polyporus varius</i> (Pers.ex Fr.) Fries
	A g a r i c a l e s
Tricholomataceae	<i>Armillariella mellea</i> (Vahl.ex Fr.) P.Karsten <i>Collybia confluens</i> (Pers.ex Fr.) Kummer <i>Collybia hariolorum</i> (DC.ex Fr.) Quél.ss.Fav.,K.et R. <i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries <i>Marasmius lupuletorum</i> (Weinm.) Fries <i>Marasmius rotula</i> (Scop.ex Fr.) Fries <i>Mycena alcalina</i> (Fr.) Kummer <i>Mycena crocata</i> (Schrad.ex Fr.) Kummer <i>Mycena epipterygia</i> (Scop.ex Fr.) S.F.Gray <i>Mycena polygramma</i> (Bulliard ex Fries) S.F.Gray <i>Mycena pura</i> (Pers.ex Fr.) Kummer <i>Mycena renati</i> Quél.

Tricholomataceae	Omphalina epichysium (Pers.ex Fr.) Quél. Oudemansiella mucida (Schrad.ex Fr.) v.Hoehnel Oudemansiella platyphylla (Pers.ex Fr.) Moser Panellus stypticus (Bull.ex Fr.) P.Karsten Strobilurus esculentus (Wulf.ex Fr.) Singer Tricholomopsis decora (Fr.) Singer
Pluteaceae	Pluteus atricapillus (Secr.) Singer Pluteus leoninus (Schaeff.ex Fr.) Kummer
Strophariaceae	Kuehneromyces mutabilis (Schaeff.ex Fr.) Singer et Smith Kuehneromyces vernalis (Peck) Sing.et Smith Stropharia aeruginosa (Curt.ex Fr.) Quél.
Coprinaceae	Coprinus micaceus (Bull.ex Fr.) Fries Coprinus plicatilis (Curt.ex Fr.) Fries
Crepidotaceae	Crepidotus subsphaerosporus (Lange) Kuehn.et Romagn. Crepidotus variabilis (Pers.ex Fr.) Kummer
	R u s s u l a l e s
Russulaceae	Russula vesca Fries
	GASTEROMYCETES
	L y c o p e r d a l e s
Lycoperdaceae	Lycoperdon pyriforme Schæffer ex Persoon

4.2. Ekologija in biološka karakteristika zbranih obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv

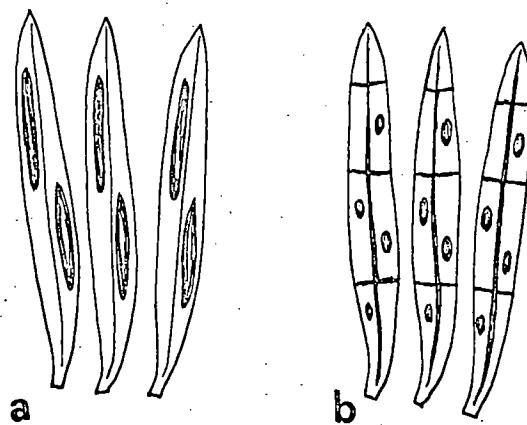
4.2.1. Obligatne biotrofne zajedavske glive

V Prelesnikovi koliševki smo ugotovili 12 obligatnih zajedavskih gliv: Herpotrichia nigra, Lophodermium abietis, Lophodermium macrosporum, Lophodermium nervisequium, Cercospora microsora, Rhytisma acerinum, Rhytisma salicinum, Melampsora rostrupii, Melampsorella caryophyllacearum, Puccinia asarina, Puccinia dentariae in Pucciniastrum pilobii. Prve štiri in zadnja (dvanajsta) povzročajo sušenje asimilacijskega aparata iglavcev (smreke in jelke), druge pa uničujejo asimilacijski aparat listavcev in zelišč: gorskega javora (Acer pseudoplatanus), lipe (Tilia platyphyllos), lipovca (Tilia cordata), velelistne vrbe (Salix appendiculata), trpežnega golšca (Mercurialis perennis), kopitnika (Asarum europaeum), deveterolistne konopnice (Dentaria enneaphyllos), gorskega vrbovca (Epilobium montanum) in mahovne popkorese (Moehringia muscosa). Zajedavska gliva Melampsorella caryophyllacearum poškoduje (uničuje) liste

mahovne popkorese ter povzroča vražje metle in rakave tvorbe (bule) na jeličnih vejah in deblih.

Zajedavska gliva *Herpotrichia nigra* Hartig povzroča pajčevinasto črnjavo iglavcev. V koliševki jo najdemo na smrekah v mrazišču v rastlinski združbi proti mraziščnici (*Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis*) z obilno apnenko (*Gymnocarpium robertianum*), ki nakazuje, da je v tej združbi rastišče bolj sušno. Na bolezen naletimo tudi na smrekah na mraziščnem obrobju v rastlinski združbi jelenovega jezika (*Acero-Phyllitidetum scolopendrii*). V obeh primerih stali legi najtoplejši, prisojni, zahodna in jugozahodna. Bolezen prepoznamo po tem, da so okužene smrekove iglice prepletene in prekrite s črno pajčevinasto prevlako. Podgobje glive je sivo-rjavo in nato črno-rjavo ter postopoma na gosto obvije vse iglice na mladici ali na okuženi veji in jih uniči. Podgobje prodre v iglice skozi reže, poleg tega pa požene še havstoriye v zunanje celične povrhnjice. Ta zajedavska gliva se pojavi na določeni nadmorski višini, v gorskem območju. Največkrat jo najdemo po gorskih krajih, na vejah, ki segajo do tal, ter na mladih drevescih in mladicah, ki jih spomladi sneg dolgo prekriva. V koliševki, ki leži niže, pa je vezana gliva na mrazišče, kjer se zadržuje sneg do konca maja. Zaradi bolezni se mladice in spodnje veje odraslih smrek posuše, ker jih dolgo prekriva sneg. Glivi namreč prijajo velika vlaga in nizke temperature pod snegom, zato se v takem okolju naglo razvija.

Glivi *Lophodermium abietis* Rostr. in *Lophodermium macrosporum* (R.Hartig) Rehm povzročata osip smrekovih iglic. Gliva *Lophodermium abietis* se razlikuje od *Lophodermium macrosporum* samo po tem, da oblikuje apotecije v obliki črnih pik in ne v obliki vzdolžnih črnih nabreklinic. Poleg tega opazimo na iglicah, ki jih je okužila gliva *Lophodermium abietis*, še črne poprečne proge med apotecijskimi (risba 1). Zajedavska gliva *Lophodermium macrosporum* kuži smreké med 10. in 40. letom. V posameznih letih povzroča, da se iglice zelo močno osipajo, tako da nastane precejšnja škoda. Okužene iglice začno spomladi rjaveti na lanskoletnih poganjkih, poleti pa se na njih oblikujejo apoteciji sprva kot rjave, nato pa kot črne vzdolžne nabreklinice, ki dozore šele prihodnjo pomlad in se odpro ob vlažnem vremenu. Tedaj izidejo iz askusov zrele askospore in na novo okužijo smrekove iglice. Okužene iglice odpadejo že prvo jesen po okužbi ali pa ostanejo dalj časa na smreki. Iglice odmirajo v smrekovih krošnjah od spodaj navzgor in od znotraj navzven.

Risba 1. Makroskopski razlici na smrekovih iglicah, ki sta jih okužili zajedavski glivi *Lophodermium macrosporum* (a) in *Lophodermium abietis* (b).

Risal: J. Grzin

Obe glivi se razvijata na enakih mestih in v enakih združbah, in sicer v združbi mraziščne praproti (*Gymnocarpietum dryopteridis*) in jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*). Osip smrekovih iglic je razširjen na smrekovih iglicah tako v mrazišču kot na mraziščnem obrobju koliševke na prisojni (zahodni) strani kakor zajedavska gliva *Herpotrichia nigra*.

Gliva *Lophodermium nervisequium* D.C. povzroča osip jelovih iglic. Razširjena je povsod, kjer raste jelka, tako na avtohtonih rastiščih kot tudi v nasadih. Ne povzroča tako velike škode kot zajedavska gliva *Lophodermium macrosporum*. Zaradi glive *Lophodermium nervisequium* okužene iglice porumene in ostanejo na vejah dalj časa, nato pa neopazno odpadejo. Zajedavska gliva okuži z askosporami ponavadi dve do tri leta stare iglice v maju, juniju in juliju. Čez dva ali tri mesece se oblikujejo na hrbtni strani okuženih iglic piknidiji kot valoviti črni vzdolžni nabreklinici. Apoteciji se oblikujejo pozneje na trebušni strani iglic, in sicer na glavni, srednji liniji kot vzdolžne črne nabreklinice. Apoteciji dozore spomladvi prihodnje leto na še neodpadlih ali pa tudi že na odpadlih iglicah. Bolezen je nevarna samo v slabo priraščajočih sestojih in za pomladek. V koliševki je gliva razširjena na jelovih iglicah samo v mraziščnem območju, in sicer v rastlinski združbi praproti mrazišnice (*Gymnocarpietum dryopteridis*) na prisojni (jugozahodni) legi, kjer tu in tam prevladuje apnenka (*Gymnocalcium robertianum*) in kjer je tudi najbolj sušno.

Gliva *Melampsora rostrupii* Wagner je heterecična rja. Glavni gostitelj za njen razvoj so topolovi listi iz skupine Leuce, vmesni gostitelj pa so listi in stebelca trpežnega golšca (*Mercurialis perennis*). V listih trpežnega golšca se razvijajo spermogoniji in ecidiji, v listih glavnih gostiteljev pa uredotello-sorusi in bazidiji. V koliševki so razširjeni samo vmesni gostitelji, ki jih je gliva močno okužila. Po Bubaku (1903) okuži gliva, v glavnem in praviloma liste trpežnega golšca, na teh pa se oblikujejo caeoma ležišča s spomladanskimi trosi. Ta ležišča nastanejo bolj poredko na listnih pecljih, včasih tudi posamezno na stebelcih. Zajedavska gliva se razvija v listih trpežnega golšca v rastlinskih združbah *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis* in v *Acero-Phyllitidetum scolopendrii* na prisojnih legah. Gliva izzove na listih okroglaste do podolgovate pege. Na trebušni strani listov se na teh pegah razvijejo caeoma ležišča - blazinice v krogu. Med temi so raztreseni medeno rumeni, pozneje rjavkasti spermogoniji. Gliva povzroči, da se okuženi listi posušijo, peclji in stebelca pa različno ukrivijo.

Gliva *Melampsorella caryophyllacearum* (D.C.) Schroeter je heterocična rja. Njeni glavni gostitelji so zelišča iz družine klinčnic, vmesni gostitelji pa so razne vrste jelk. Gostitelji za razvoj spermogonijev in ecidijev (haplofaza) so s poskusi dokazani poleg *Abies alba* še *Abies balsamea* Mill., *Abies cephalonica* Loud., *Abies concolor* Lindl. et Gord., *Abies nobilis* Lindl., *Abies nordmanniana* Spack, *Abies pinsapo* Boiss., *Abies religiosa* Lindl. in *Abies sibirica* Ledeb. Za razvoj uredo- in teliosorijev pa so gostitelji (dikariofaza) *Moehringia trinervia* (L.) Clairv., *Moehringia muscosa* L., *Stellaria graminea* L., *Stellaria holostea* L., *Stellaria media* (L.) Vill., *Stellaria nemorum* L., *Stellaria uliginosa* Murrill, *Cerastium caespitosum* Gilib., *Cerastium alpinum* L. in *Cerastium arvense* L.

V Prelesnikovi koliševki je glavni gostitelj zajedavske glive mahovna popkoresa (*Moehringia muscosa*), vmesni gostitelj pa *Abies alba*. Teliospore dozore v listih glavnega gostitelja spomladi in klijejo takoj, ko dozore v bazidije. Ponavadi se to dogaja v maju, če je slabo in hladno vreme, pa se ta čas zavleče prav do konca julija. Veter prenese zrele bazidiospore na jelove majske poganjke. Tu trosi vzklijejo in klične cevi prodro v epidermalne celice najmlajših poganjkov. Podgobje se razvija in razrašča v kambiju lubja. Do jeseni nastane na okuženem mestu na veji zaradi močnejšega delovanja meznika nabrekлина, v kateri podgobje perenira. Z leti se oblikuje ta nabrekлина v debelo rakavo bulo. Gliva sočasno vpliva, da se pojavijo na nabreklini popki, ki se naglo razvijajo v vražjo metlo. Vejice vražje metle so negativno geotropične, iglice pa razporejene okrog in okrog kot pri smreki in ne v dveh redih kot pri jelki. Iglice na vražjih metlah so krajše kot na normalno razvitih vejah, so rumenkaste in imajo manj rež kot zdrave, normalne iglice. V juniju prodro na hrbitno površino okuženih iglic na metli spermogoniji, sočasno ali v juliju pa ecidiji na trebušno stran iglic. Zrele ecidiospore okužijo liste zelišč iz družine klinčnic (*Caryophyllaceae*), v katerih se razvije dikariontsko podgobje z ležički poletnih trosov (uredosoriji) in naslednjo pomlad ležičča zimskih trosov (teliosoriji) in bazidiji. Ko so iglice na teh metlah stare éno leto, odpadejo. Zato so pozimi vražje metle gole. Te lahko dosežejo starost 60 let in so zelo velike. Vzporedno z njimi se debelijo veje ali

deblo, kjer se je naselila metla (Gäumann, 1959). Ko metla odmre ali se odlovi, se nabrekлина dalje veča in na tem mestu nastane velika rakava tvorba. Nabrekлина z razpokanim lubjem je samo na eni strani ali pa popolnoma obkroži deblo ali vejo. Tak rak na vejah ni posebno škodljiv, na deblu pa zelo, ker zmanjšuje prirastek in tehnično vrednost lesa. Tudi vegetacijski ritem je v vražjih metlah drugačen kot v zdravih delih jelke. Popki na vražji metli brste 3 tedne prej kot na zdravih vejah. Rakava mesta in z njimi nastale razpoke v lubju so vrata za vdor sekundarnih gliv, ki uničujejo in razkrajajo dragoceno lesnino ter povzroče velike škode. Taka gliva je predvsem fakultativna zajedavka *Phellinus hartigii*, ki je tudi razširjena v Prelesnikovi koliševki. Najprej razkroji jedrovino in nato še beljavo. Trohneča debla se lomijo v vetru ali pod vlažnim, težkim snegom. Rakavi les je manj trden, je težji in se teže kolje.

Ker gliva prezimi v stadiju uredosorijev, lahko spomladi zrele uredospore okužijo na novo razvite liste različnih imenovanih vrst klinčnic; vmesni gostitelj - jelka ni več potrebna. Rja se razvija in širi dalje le v stadiju uredosorijev.

Gliva *Melampsorella caryophyllacearum* se pojavlja v koliševki na jelovih vejah v rastlinski združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) na mraziščnem obrobju, in sicer na severozahodni (osojni) legi pod previsnim ostenjem. Drevesni sloj tu ni razvit, rastejo samo mladice gorskega javora in grmastih črnih bezeg.

Zajedavska gliva *Cercospora microsora* Saccardo kuži liste lipe (*Tilia platyphyllos*) in lipovca (*Tilia cordata*). Na njih povzroča rjave pege in zmanjšuje asimilacijsko površino. Na lipovih listih se razvija gliva v rastlinski združbi *Acero-Phyllitidetum scolopendrii* na osojni legi (ZSZ) v mraziščnem obrobju. Liste lipovca pa kuži gliva v mrazišču, v rastlinski združbi *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis* prav tako na osojni legi (SZ).

Zajedavska gliva *Rhytisma acerinum* (Pers. ex St. Amans) Fries povzroča katranasto pegavost na listih mladic, grmov in odraslega drevja gorskega javora (*Acer pseudoplatanus*). Katranaste pege se pojavijo na zelenih listih v juliju ali v avgustu. Te pege so sklerociji. Okuženi listi predčasno odpadejo.

Spomladi se na odpadlih, okuženih listih oblikujejo apoteciji, kjer se razvijejo askospore; te dozore v maju in juniju in skozi listne reže kužijo mlaade liste. Tri tedne po okužbi se pojavijo na listih rumene kroglaste pege, pozneje pa se na teh pegah razvijejo sklerociji; bolezen se ponavlja. V koliševki se pojavlja gliva v glavnem v *Acero-Phyllitidetum scolopendrii* v mrazišnih in prisojnih legah na mraziščnem obrobju (naris 17). Redko jo najdemo v rastlinskih združbah *Ulmo-Phyllitidetum scolopendrii*, *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis* in *Salico-Gymnocarpietum dryopteridis*. V mrazišče se spušča samo na prisojnih legah.

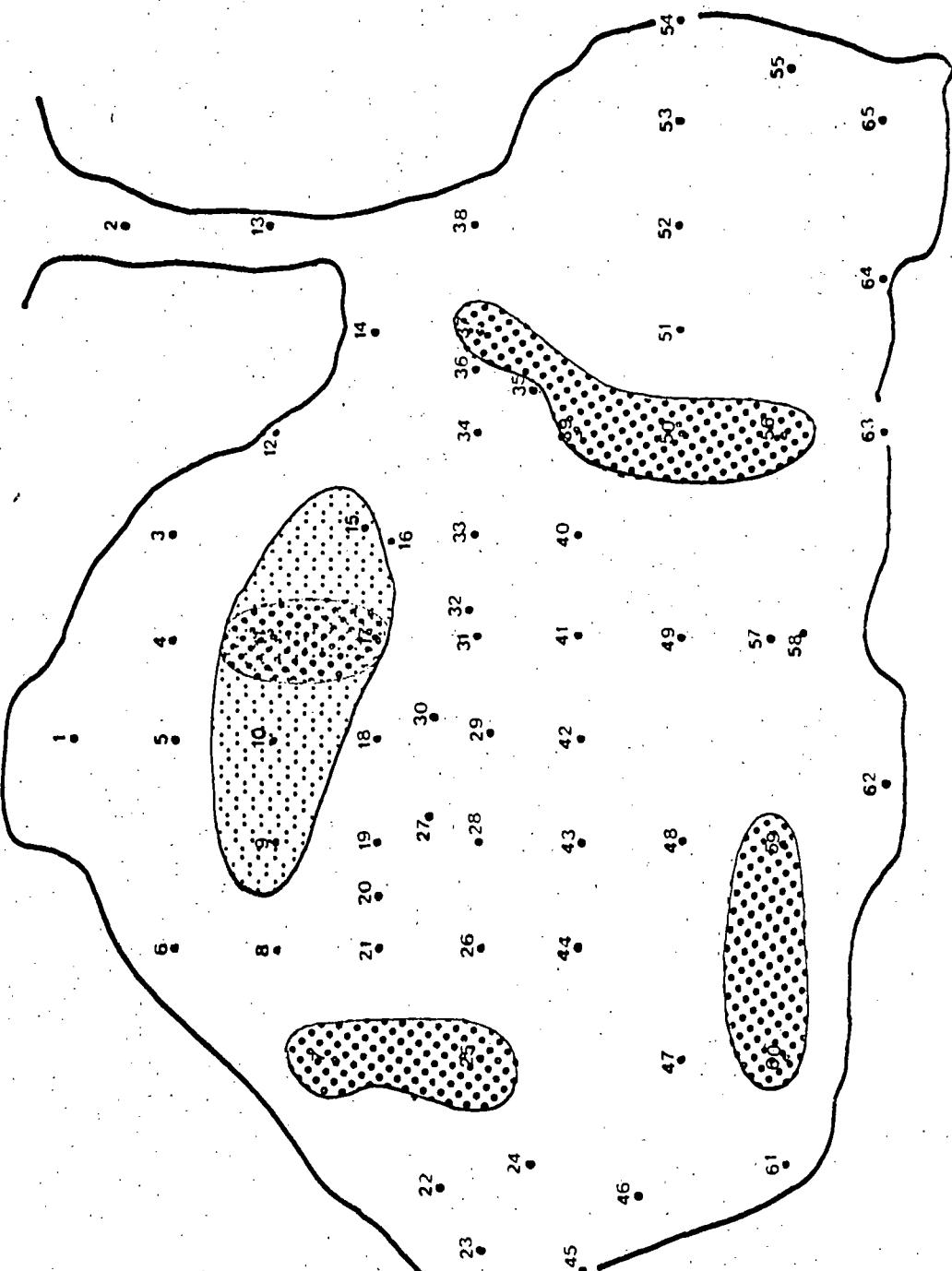
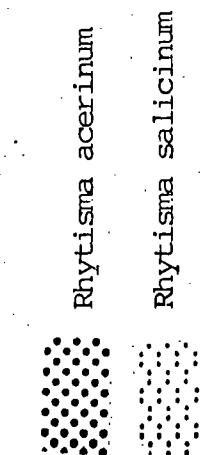
Zajedavska gliva *Rhytisma salicinum* Fries povzroča katranasto pegavost na listih velelistne vrbe (*Salix appendiculata*). Razvoj glive je enak glivinemu razvoju v listih gorskega javora. Gliva je razširjena v listih velelistne vrbe samo v mrazišču v rastlinskih združbah *Salico-* in *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis* ter v *Salico-* in *Rubo idaei-Moehringietum muscosae*, povsod samo v prisojnih legah (naris 17).

Zajedavska gliva *Puccinia asarina* Kunze povzroča rjo na listih kopitnika (*Asarum europaeum*). Njen razvoj je mikrocikličen. V kopitnikovih listih se razvijajo samo ležišča zimskih trosov (televtosorusi). Ta ležišča so majhna, s premerom 1/4 mm, okrogla in jih dolgo pokriva povrhnjica na obeh straneh listov. Včasih se združijo v pravilne okrogle skupinice s premerom 5 mm. Teliospore so vretenaste, često asimetrične in merijo 28-44 x 14-24 μ (Gäumann, 1959). Obravnavana gliva je razširjena v koliševki v kopitnikovih listih na prisojni legi v rastlinski združbi *Acero-Phyllitidetum scolopendrii*.

Zajedavska gliva *Puccinia dentariae* (Alb. et Schw.) Fuckel povzroča rjo na listih deveterolistne konopnice (*Dentaria enneaphyllos*). Na listih, posebno ob listnih žilah, pecljih, stebelcih in tudi na plodovih, oblikuje velike, podolgovate, najprej zelenkaste, pozneje umazano sive izrastline, ki se - potem ko dozorijo - po dolžini raztrgajo. Skozi odprtino izidejo zreli trosi. Okuženi listi deveterolistne konopnice se nazadnje popolnoma razbarvajo, so iznakaženi ter se posuše. Na trebušni strani listov in na drugih okuženih delih rastline razvije gliva le ležišča zimskih trosov (teliosorije). Druge razvojne stopnje glive niso znane. Teliosoriji so dolgo časa prekriti s sivo mehurčasto povrhnjico, pozneje pa jih obdajajo samo ostanki le-te. Ležišča zimskih trosov so majhna in se združujejo v do 2 cm velike ali pa še večje skupinice.

MRAZIŠČNI PRAGOZO PREGESNIKOVAKOLIŠEVKA

0 10 20 30 40 m

Naris 17. POJAVA LJANJE KATRANASTE PEGAVOSTI (*Rhytisma*) NA LISTIH GORSKEGA JAVORA (*Rhytisma acerinum*) IN VELELISTNE VRBE (*Rhytisma salicinum*)

Pogostokrat prekrijejo te skupinice cel list in povzroče odebilitve. Te odebilitve so rjave in prašnate. Teliospore so dvocelične, podolgovate do podolgovato pakrožne. Merijo $30-46 \times 12-20 \mu$. Na temenu so zaokrožene ali malo zožene, pri vmesni steni malo zažete, na osnovi pa zaokrožene ali malo zožene. Razvoj rje je torej mikrocikličen. Pojavlja se na splošno redko, in sicer v rastlinskih združbah *Acero-Phyllitidetum scolopendrii*, *Rhamno fallacis-Phyllitidetum scolopendrii* in *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis*, pretežno v prisojnih legah.

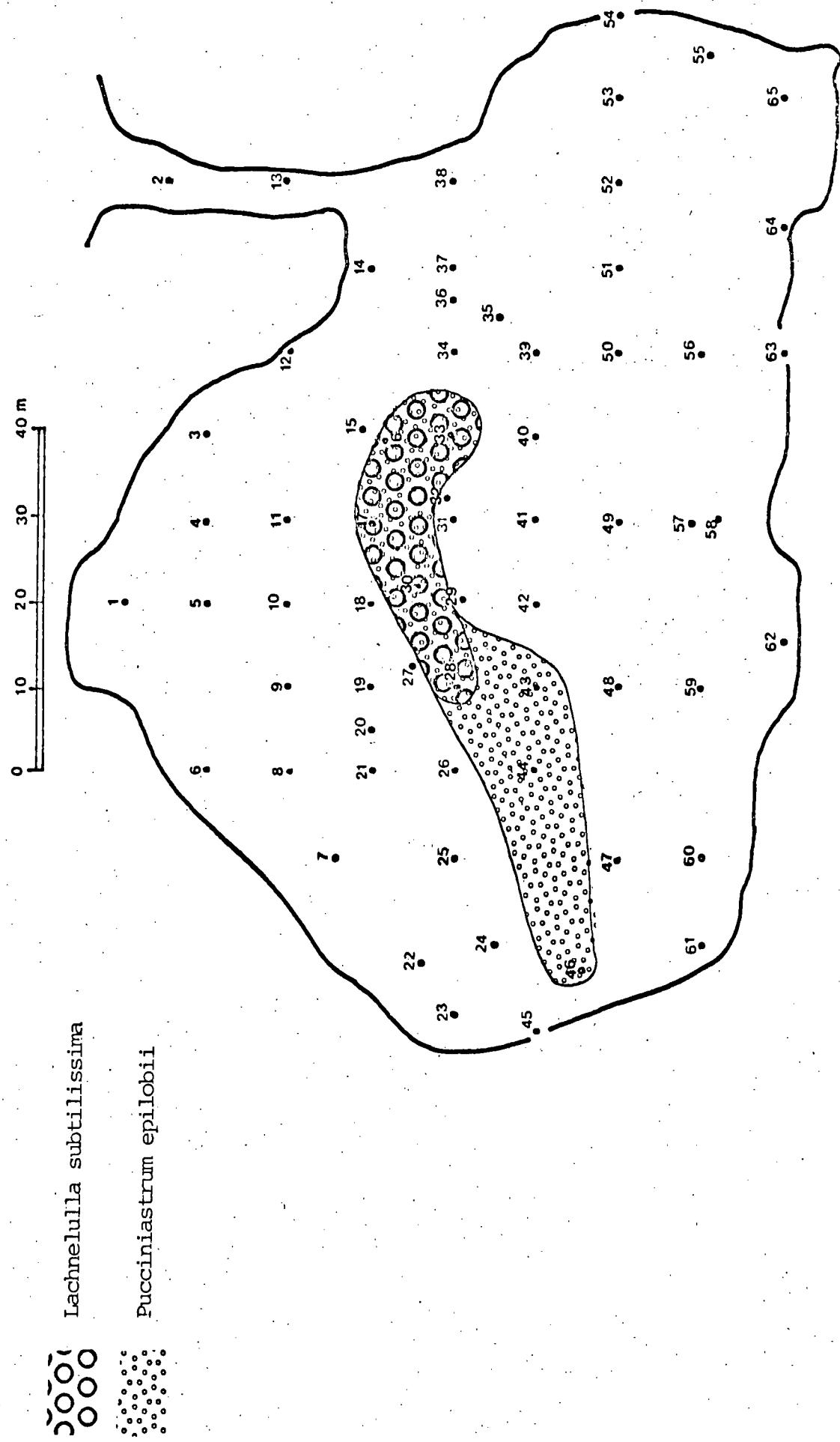
Zajedavska gliva *Pucciniastrum epilobii* (Pers.) Otth je heterocična rja. Glavni gostitelj je gorski vrbovec (*Epilobium montanum*), vmesni pa jelka (*Abies alba*). Haplofaza glive se razvija na trebušni strani jelovih iglic, kjer se oblikujejo spermogoniji in ecidiji. Spermogoniji so prekriti s kutikulo, so plitvo stožčasti in veliki $45-210 \times 15-35 \mu$. Spermacije so brezbarvne in merijo $3,5 \times 1,6 \mu$.

Ecidiji nastajajo prav tako kot spermogoniji na trebušni strani bledo rumenih jelovih iglic, večinoma v dveh vrstah, ki ustrezano belima črtama z valjastim psevdoperidijem, ki ima premer $1/4$ mm in je 1 mm visok. Psevdoperidij se odpre na vrhu ali pa ob strani in vzdolžno razpoka. Ecidiospore so nanizane v verigah z vmesnimi celicami. Večinoma so pakrožne, tudi okroglaste in nepravilne in merijo $13-21 \times 10-14 \mu$.

Ležišča poletnih trosov (uredosoriji) se oblikujejo na trebušni strani listov gorskega vrbovca, na hrbtni strani listov pa se pojavijo majhne, okoli $1/4$ mm velike, rumene ali rdeče lise. Nastajajo posamezno ali pa se razvrstijo v skupinice. Obdaja jih poloblasti psevdoperidij, ki ga prekriva povrhnjica in se zgoraj odpira v sredini z okroglasto luknjico. Uredospore so večinoma pakrožne, včasih proti enemu koncu zožene in so $14-24 \times 11-17 \mu$ velike.

Ležišča zimskih trosov (teliosoriji) se razvijajo na trebušni strani listov glavnega gostitelja in so prekrita s povrhnjico. So majhna, $1/4$ mm velika. Večinoma prekrivajo v skupinah večje površine listov. Ko dozore, so črno-rjava. Teleutospore se razvijajo v sredini ležišča druga poleg druge in so zaradi pritiska druga ob drugo prizmatičnih oblik (Gäumann, 1959). Teliospore merijo $17-28 \times 7-14 \mu$. Gliva kuži jelove iglice v koliševki skoraj samo v mrazišču, le izjemno tik na robu zunaj mrazišča (naris 18). Našli smo jo v združbah *Salico-* in *Piceo-Gymnocarpietum dryopteridis* in *Piceo-Moehringietum muscosae*.

MRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVAKOLIŠEVKA

Naris 18. POJAVLJANJE *Puccinastrum epilobii* IN *Lachnellula subtilissima*

Zunaj mrazišča pa se pojavlja v rastlinski združbi *Acero-Phyllitidetum scolopendrii* samo v hladni severovzhodni legi (izrazito osojna lega).

Kot hipersaprofit se v Prelesnikovi koliševki pojavlja gliva *Tremella globospora* Reid. Ta mlečno bela drhtavka se razvija v odmrlih stromah lignikolnih gliv iz rodov *Diaporthe* in *Eutypella*. Ta gliva je redka (Tortić-Hočevar, 1977). V Evropi jo poznajo v Angliji, Češkoslovaški, Danski, Franciji, Nemčiji in Poljski. Ugotovili so jo tudi že v Severni Ameriki (Pilát, 1957; Wojewoda, 1975). V Sloveniji in prav tako v Jugoslaviji smo glivo prvič ugotovili leta 1975 v marcu in aprili v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo, v stromah gniloživke na odmrlih drobnih dobovih vejah, ki leže po tleh. V Prelesnikovi koliševki se razvija ta hipersaprofit v mrtvih stromah na odpadli bukovi veji. Gliva je majhna in ima v premeru le 2-6 mm. Pojavlja se v obliki prozornih ali mlečno belih zdrizavih in nagubanih grbic. Te opazimo samo spomladini po obilnem dežju, ko je v ozračju in v tleh veliko vlage. V koliševki smo jo našli 20.5.1977 po 14-dnevnom nepretrganem dežju. *Tremella globospora* se v koliševki razvija v rastlinski združbi *Fago-Phyllitidetum scolopendrii* v jugozahodni legi na obrobju mrazišča.

4.2.2. Lignikolne glive

V Prelesnikovi koliševki smo inventarizirali 94 lignikolnih gliv. V razpredelitvi (1) smo razvrstili te glive po abecedi in opisujemo teles njihove biološke lastnosti:

1. katere drevesne in grmovne vrste gliva kuži
2. kateri del drevesa ali grma okuži
3. pogostnost pojavljanja posamezne glive
4. kakšno drevje ali grmovje okuži gliva
 - a) žive korenine, debla in veje
 - b) mrtvo lesnino: začetna stopnja za razvoj gliv (komaj zrušeno deblo ali sveže mrtvo deblo, ki še stoji in veje ter korenine) najustreznejša stopnja za razvoj gliv (razkrajajoči les)
 - končna stopnja za razvoj gliv (že precej razkrojena lesnina)
5. kakšno trohnobo povzroča gliva

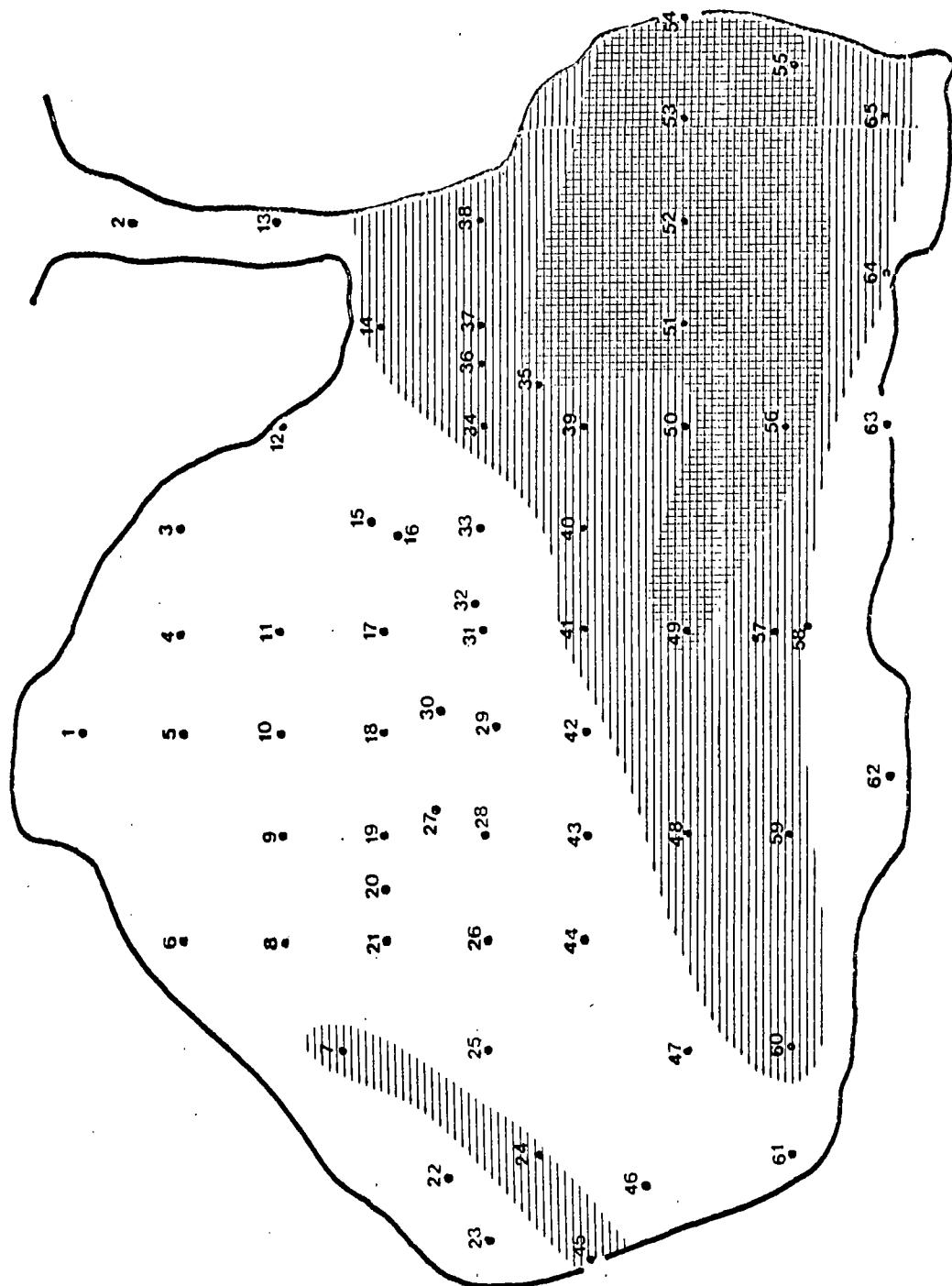
Ekološke in biološke lastnosti navajamo le za najbolj pomembne in močno razširjene glive v koliševki, in sicer za: *Armillariella mellea*, *Exidia glandulosa*, *Fomes fomentarius*, *Fomitopsis pinicola*, *Polyporus ciliatus* in *Xylaria hypoxylon*.

Prava štorovka (*Armillariella mellea*) je fakultativna zajedavska gliva, ki zajeda primarno živa tkiva (floem in kambij) in povzroča sušenje korenin, kořeninskih vratov in dnišč debel. Šele sekundarno se pojavlja kot gniloživka, ki razkraja lesnino; najprej se loti jedrovine, pozneje pa beljave. Povzroča belo, vlaknato ali korozivno trohnobo lesnine. Glede gostiteljev ni izbirčna. Poznamo že okoli 600 gostiteljev. Prava štorovka kuži in razkraja v koliševki lesnino bukve, gorskega javora, gorskega bresta, smreke, jelke in leske. Njen areal kaže podobnost s tamkajšnjima arealoma bukve in kranjske bunike, ker so vsi trije areali osredotočeni v jugovzhodnem delu, ki leži v glavnem severozahodno. S tem je določena tudi mikroklima, ki je "oceanska" - precejšnja vlažnost in milejše temperature - so namreč na gorskem krasu značilne za to lego. Razvija se v treh rastlinskih združbah: najredkeje v združbi mahovne popkorese (*Moehringietum muscosae*), redko v združbi praproti mraziščnice (*Gymnocarpietum dryopteridis*) in najpogosteje v združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*). Prodre le v jugovzhodno obrobje rastlinskih združb praproti mraziščnice (*Gymnocarpietum dryopteridis*) in mahovne popkorese (*Moehringietum muscosae*). Glavno zavzema v jugovzhodni polovici koliševke v združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) in ozek pas v zahodnem delu koliševke prav tako v združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) - naris 19. Trosnjake oblikuje v koliševki že v avgustu, ponavadi pa se razvijajo od konca septembra do novembra, izjemoma pa tudi že v juniju.

Črna možgančica (*Exidia glandulosa*) je fakultativna gniloživka. Prav tako kot prava štorovka ima pestro število gostiteljev, toda vezana je poleg listavcev še samo na smreko (Kreisel, 1961). V Prelesnikovi koliševki nastopa črna možgančica le kot gniloživka in kuži odpadle veje, zrušena debelca in debla bukve, gorskega bresta in leske. Povzroča hitro napredujočo belo ali korozivno trohnobo lesnine. Njen areal, razen ene ploskve (12), se razprostira znotraj areala prave štorovke v jugovzhodnem delu koliševke. Nikjer ne sega v pravo mrazišče, ga pa izjemoma doseže le na eni ploskvi (49) - naris 19. To pomeni, da ima črna možgančica zelo podobne ekološke potrebe kot prava

HRAZDĚNÍ PŘED OUD PŘELESNIKOVÁ ZOŠLÍŠEVKA

0 10 20 30 40 m

prava štorovka (*Armillariella mellea*) Černá možgančnica (*Exidia glandulosa*)

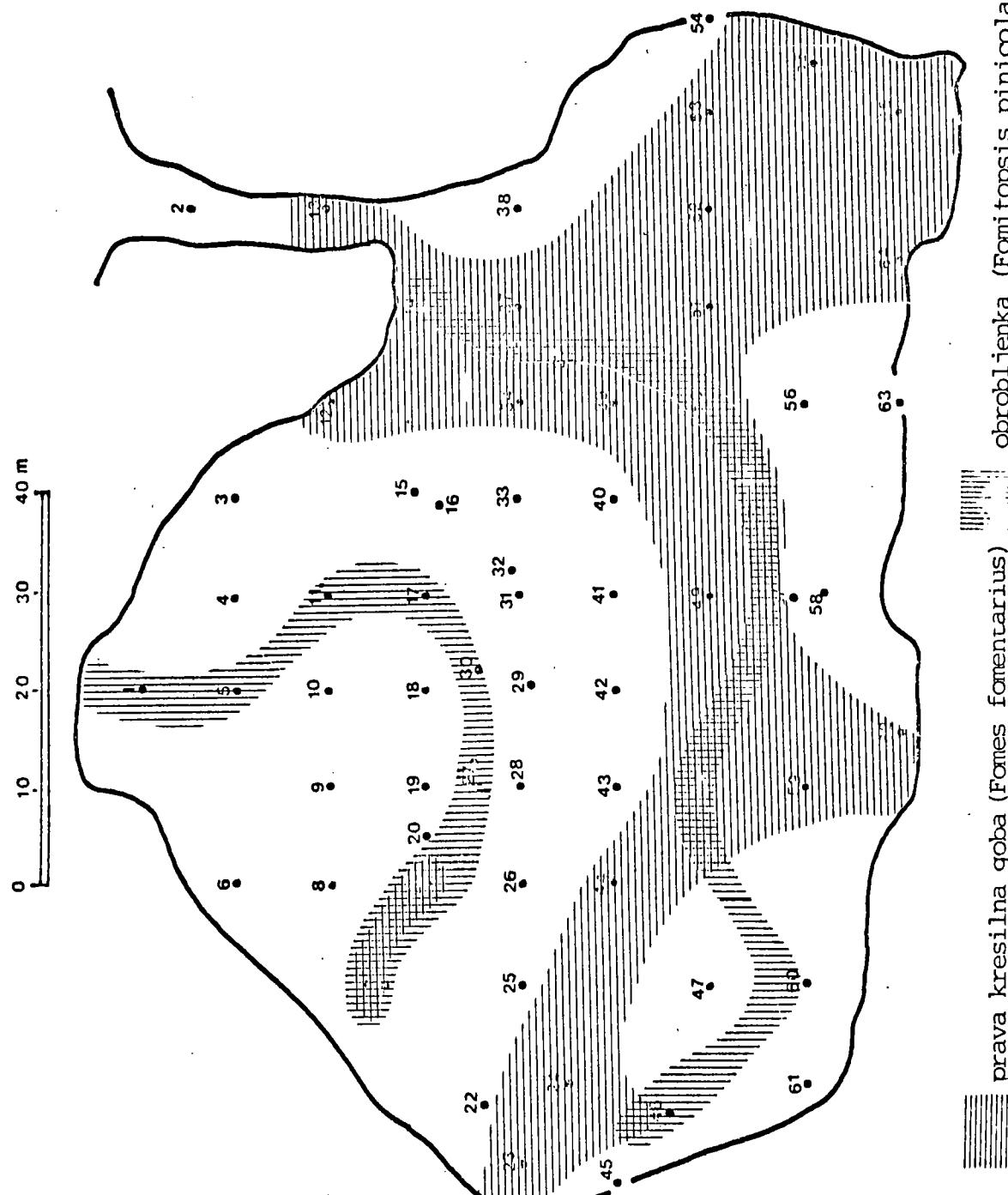
Nariz 19. POJAVLJANJE PRAVE ŠTOROVKE (*Armillariella mellea*) IN ČRNE MOŽGANČNICE
(*Exidia glandulosa*)

štovka, vendar je termofilnejša. To opažanje se ujema z opažanjem življenja prave štorovke in črne možgančnice v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo, kjer smo našli črno možgančico v prisojnih legah, pravo štorovko pa v osojnih. Tak medsebojni odnos se uveljavlja kljub temu, da je Exidia glandulosa v svojem sezonskem razvoju razločno manj občutljiva za nizke temperature kot prava štorovka, saj se njeni trosnjaki oblikujejo od januarja do decembra, pri pravi štorovki pa večinoma le od konca septembra do novembra in le izjemoma že v juniju v Krakovem in v avgustu v Prelesnikovi koliševki. Pojavlja se 100-odstotno v rastlinski združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) znotraj areala prave štorovke.

Prava kresilna goba ali kresilka (*Fomes fomentarius*) je fakultativna zajedavška gliva, toda ni tako škodljiva kot prava štorovka. Kuži predvsem bukev, v koliševki pa poleg bukve tudi gorski javor, gorski brest in lesko. Najraje se loteva starih, oslabljenih, poškodovanih, ranjenih, a še živih dreves in spreminja njihovo lesnino v belo ali korozivno trohnobo. Okužena jedrovina in beljava postaneta najprej belo progasti, nato krhki, lahki in drobljivi in končno belo-rumeni. Zdrav les loči od okuženega črno-rjava proga. Tudi kresilka ima svoj glavni areal približno tam, kjer je v koliševki glavni areal bukve in kranjske bunike. Očitna razlika pa je v tem, da kresilka večinoma ne seže na sam rob koliševke. Potrebuje torej vlažno in milo mikroklimo, a manj izrazito kot prava štorovka (*Armillariella mellea*). V mrazišče ne prodre, vendar se pojavlja za razliko od prave štorovke tudi v hladnejših severovzhodnih legah, kjer ima strnjen areal (naris 20). V glavnem se pojavlja v rastlinski združbi *Acero-Phyllitidetum scolopendrii*, redkeje v rastlinskih združbah *Ulmo-Fago-Tilio platyphyllos* in *Rhamno fallacis* - *Phyllitidetum scolopendrii*, izjemno pa v *Piceo-* in *Salico appendiculatae* - *Phyllitidetum scolopendrii* prav tako na obrobju mrazišča. Samo na dveh ploskvah nastopa v rastlinski združbi mahovne popkorese (*Moehringietum muscosae*). Lege so v enaki meri prisojne kot osojne.

Obrobljenka (*Fomitopsis pinicola*) kuži predvsem iglavce, v koliševki pa poleg smreke in jelke tudi bukev. Je fakultativna gniloživka. Največkrat nastopa kot gniloživka v panjih in v vgrajenem lesu, redkeje pa se pojavlja kot zajedavška gliva v deblih, kot slednja nastopa v koliševki. Povzroča temno, rjavo ali destruktivno trohnobo lesnine. Jedrovino kot tudi beljavo popolnoma razkroji.

MINAZIŠČNI PRAVILNI PRALESNIKOV KALIŠEVKA

Naris 20. POJAVLJANJE PRAVE KRESILNE GOBE (Fomes fomentarius) IN OBROBLJENKE (Fomitopsis pinicola)

Tako kot prava štorovka je velika lesna škodljivka. Njen areal je v koliševki izrazito zoniran, ima obliko dolgih, zelo ozkih pasov, kar kaže na zelo ozko ekološko amplitudo te glive (naris 20). Videz je, da spremišča mrazišče v neki razdalji, kjer jih njena ozka ekološka amplituda omogoča uspevanje. To pa je mogoče trditi le za areal v južnem delu koliševke. Za areal, ki leži v severnem delu, pa taka razлага ni mogoča, ker so ekološke razmere v njem prav gotovo zelo neenotne. Areal je enoten morda glede nekega neznanega klimatskega dejavnika, če si zamislimo glavno smer klimatskega vpliva od zahoda proti vzhodu, zaradi česar so areali nekaterih drevesnih vrst, zelišč in gliv v koliševki razpotegnjeni v tej smeri. Ekološko homogenost obeh na narisu 20 prikazanih delov areala si lahko zamišljamo le tako, da prihaja odločilni klimatski vpliv od zahoda ali od vzhoda in je približno enak tako na severni kot na južni strani ob mrazišču. To dejstvo kaže na splošni ekološki značaj udorine, da namreč zunanji vpliv ne dosega le dna kotla in je jezero mirnega in v glavnem vedno hladnega zraka le do 7 m nad dnem, do izohipse 490 m, in sicer na vseh legah. Obrobljenka se razvija v dveh rastlinskih združbah, in sicer na dveh ploskvah v rastlinski združbi praproti mraziščnice (*Gymnocarpietum dryopteridis*) v mrazišču, na vseh drugih ploskvah (11) pa v rastlinski združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) na obrobju mrazišča.

Ščetinasti luknjičar (*Polyporus ciliatus* Fries; sinonim *Polyporus lepideus* Fries) je obligatna gniloživka, ki kuži v koliševki lesino različnih vrst listavcev, in sicer predvsem odpadle veje in zrušena debelca velelistne vrbe, leske, bukve, lipe in gorskega bresta. Razvija se v treh rastlinskih združbah: *Fago-Acero-*, *Ulmo glabrae-*, *Tilio platyphyllis-*, *Rhamno fallacis-Phyllitidetum scolopendrii*, *Piceo-* in *Salico appendiculatae-Gymnocarpietum dryopteridis* in *Ulmo glabrae-Moehringietum muscosae*. Ščetinasti luknjičar se pojavlja: v združbi jelenovega jezika 10x, v združbi praproti mraziščnice 7x in v združbi mahovne popkorese 1x.

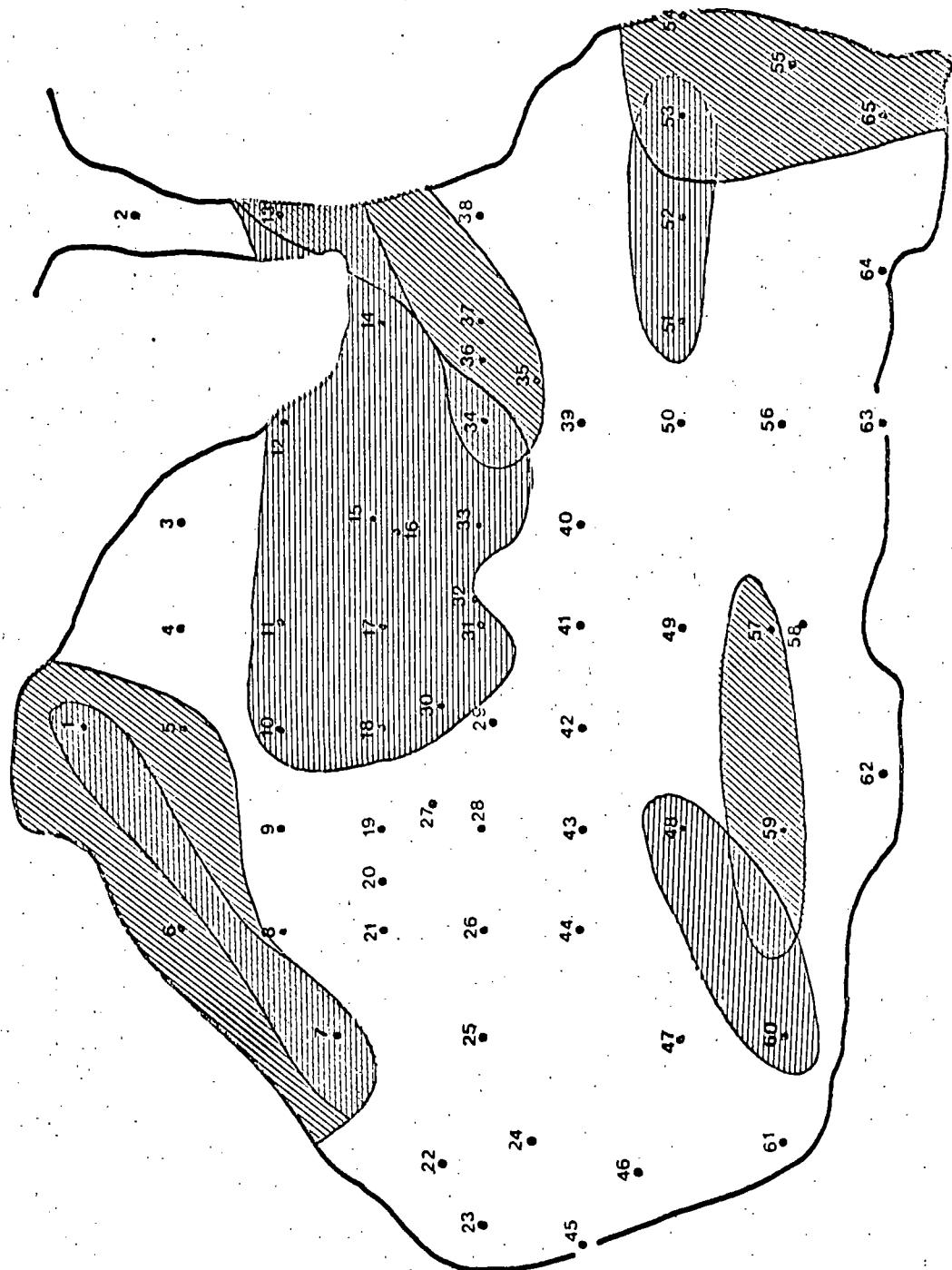
Vitka lesenjača (*Xylaria hypoxylon*) je enako kot ščetinasti luknjičar obligatna gniloživka in razkraja v koliševki predvsem odpadle veje bukve, gorskega bresta in gorskega javora pa tudi bukove klade in zrušena trohneča bukova debla. Pojavlja se v dveh rastlinskih združbah: *Acero-Phyllitidetum scolopendrii* (6x), *Ulmo glabrae-Phyllitidetum scolopendrii* (4x), *Fago-Phyllitidetum scolo-*

pendrii (2x), Tilio-Phyllitidetum scolopendrii (2x) in Ulmo glabrae-Moehringietum muscosae (1x).

Obe glivi, tako ščetinasti luknjičar kot vitka lesenjača, sta najbolj pogosti na topnih, prisojnih in severozahodnih legah. Ekološkega ozadja ni mogoče prepoznati, zanimivo pa je, da sta obe glivi med sabo v tesnem prostorskem razmerju in da se njuna areala členita na enako število delnih arealov (naris 21).

KRAZIŠČNI PRAGOZD PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

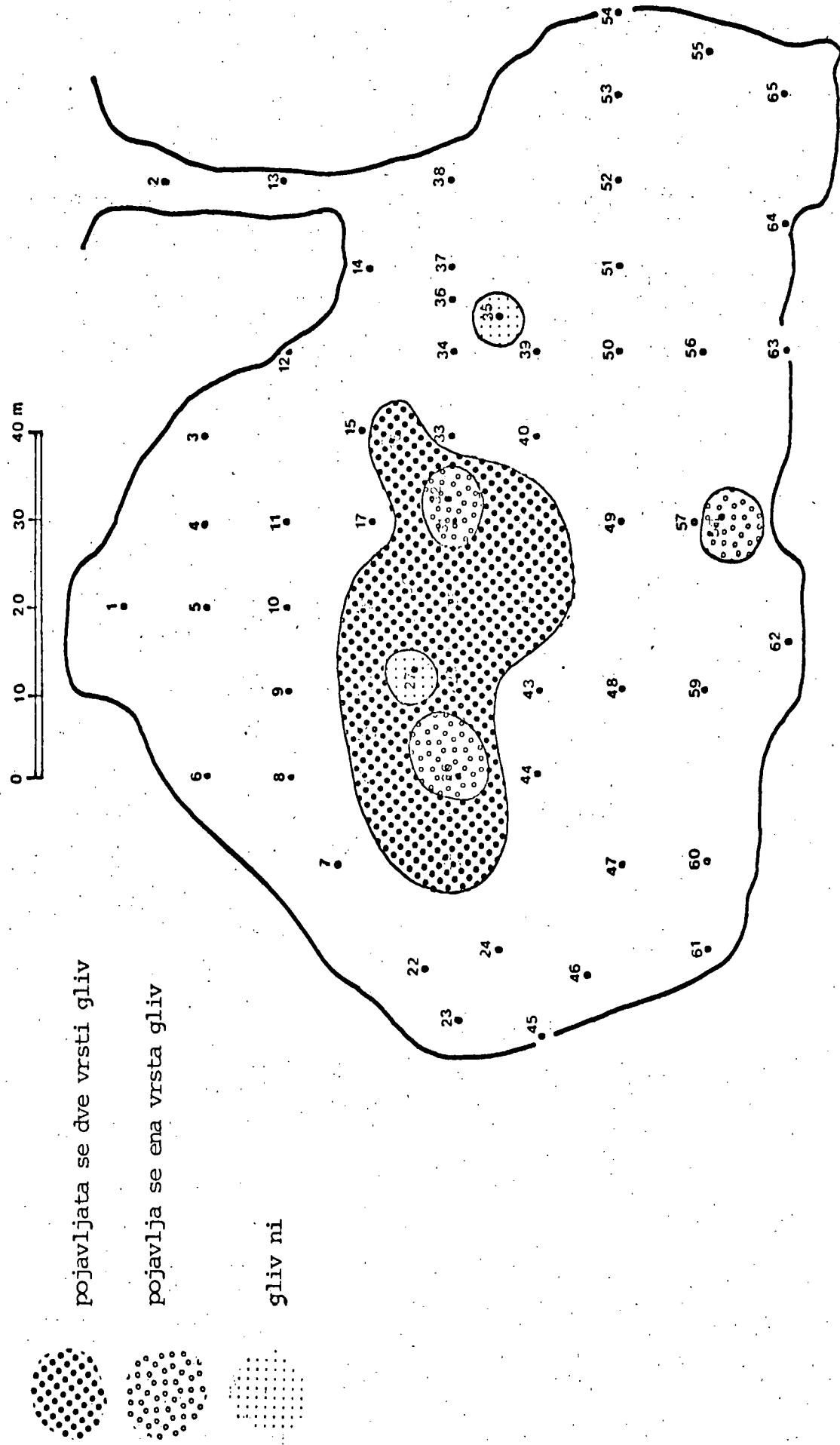
0 10 20 30 40 m

Naris 21. POJAVLJANJE ŠČETINASTEGA LUKNJIČARJA (*Polyporus ciliatus*) IN VITKE LESENJAČE (*Xylaria hypoxylon*)

MRAZIŠČKI PRAGOZO PRELESSNIKOVА KOLIŠEVKA

- 216 -

Naris 22. NAJDIŠČA NAJREDKEJŠEGA POJAVLJANJA GLIV (26.5.1976 - 23.8.1978)

Razpredelница I. LIGNIKOLNE GLIVE V MRAZIŠČENIH PRAGOZDU PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

		Kakšno drevje ali grmovje okuži											
		živa debla, mrtv ležiči les											
		veje in inicij-											
		alna malna faza											
		1	2	3	4	5	6.	7	8	9	10	11	12
drevesne in grmovne vrste, ki jih kuži		Kateri del drevesa ali grma okuži	Pogostnost pojavljjanja redka manj pogost-pogost-na	pogo- zelo po-gost-na	po-veje in korenine	ini-cji- alna	opti-malna	končna ma-lina	faza	Vrsta trohnoče			
ime glive													
<i>Aleurodiscus amorphus</i> (Pers. ex Fr.) Schröter	jelka	admire veje, ki še niso odpadie z živih, rastotč-jejk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	difuzna črno-modra pro-gavost	
<i>Amylostereum areolatum</i> (Chail. ex Fr.) Boid.	smreka	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	rdeča pro-gavost	
<i>Armillariella mellea</i> (Vahl. ex Fr.) P. Karsten	smreka	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	bela, vlačnata ali koroziv-na	
<i>Ascocoryne sarcoides</i> (Jacq. ex S. F. Gray) Groves et Wilson	bukev	gorski brest, gorski javor, smreka, jelka in leska	korenine, debla, debelca, debeline štrc-tje, klade in veje	-	-	-	-	-	-	-	-		
<i>Auricularia mesenterica</i> Dicks. ex Fr.	bukev	bukev in velenist-na vrba	debla in klade	-	-	-	-	-	-	-	-	intenzivno bela ali korozivna	
<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P. Karsten	bukev	gorski javor in leska	debla, debelca in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali korozivna	
<i>Ceriporia rhodella</i> (Fr.) Bonk (Bres.) Domanić.	gorški brest	bukev	debla	-	-	-	-	-	-	-	-		
<i>Chlorosplenium aeruginascens</i> (Nyf.) P. Karsten	gorški javor in leska	gorški javor in leska	debla, debelca in veje	-	-	-	-	-	-	-	-		
<i>Clavulicium macounii</i> (Burt) Erikss. et Boid. ex Parm.	smreka	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-		

* = inicialna faza: sveže posušeno in še stoječe deblo ter veje ali komaj zrušeno deblo
+ = optimalna faza: razkrajujoči les
- = končna faza: že močno razkrojen les

		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Coprinus micaceus</i> (Bull. ex Fr.) Fries	bukov in gorski brest	veje	-	+	-	-	-	-	+	+	+	
<i>Grepidotus subsphaerosporus</i> (Lange) Kühn. et Romagn.	smreka in gorsk ski brest	debla in vejice	+	-	-	-	-	-	-	+		
<i>Grepidotus variabilis</i> (Pers. ex Fr.) Kummer	bukov, gorski brest, gorski javor in leska	debela in veje	-	+	-	-	-	-	+			
<i>Cylindrobasidium evolvens</i> (Fr.) Jülich	bukov	vejice	+	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali korozivna
<i>Datronia mollis</i> (Sommerf.) Donk	bukov	korenine in debla	+	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali korozivna
<i>Dentipellis fragilis</i> (Pers. ex Fr.) Donk	bukov,	debla in debele veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	
<i>Diatripe disciformis</i> (Hoffm.) Fries	bukov	veje in vejice	-	+	-	-	-	-	-	-	-	razvija se samo v tubu
<i>Eutypa spinosa</i> (Pers. ex Fr.) Tul.	bukov	debla in debeine štrclje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
<i>Exidia glandulosa</i> Fries	bukov, gorski brest in leska	debla, debela in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	hitro napre- dujoča bela ali korozivna
<i>Exidia pithya</i> Fries	smreka	veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
<i>Fomes fomentarius</i> (L. ex Fr.) Kickx	bukov, gorski brest, gorski javor in leska	debla, debeica, de- belne štrc- lje, klad- in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	aktivna bela ali korozivna
<i>Fomitopsis pinicola</i> (Swartz ex Fr.) P. Karsten	smreka, jelka in bukov	debla in debeine štrclje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	temna, rjava. ali destruk- tivna trohoba jedrovine in nato belave
<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers. ex Wallr.) Pat.	bukov, gorski brest, gorski javor in jelkal	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali korozivna

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Hypoxyylon serpens</i> (Pers. ex Fr.) Kickx		leska	debela	-	+	-	-	+	-	-	-	-
<i>Inonotus nodulosus</i> (Fr.) P. Karsten		bukev	debelle veje	+	-	-	-	+	+	-	-	intenzivna bela ali korozivna
<i>Ischnoderma benzoinum</i> (Wahlenb.) P. Karsten		jelka in smreka	debla	+	-	-	-	+	+	+	+	-
<i>Ischnoderma resinosum</i> (Fr.) P. Karsten		bukev	Klade	+	-	-	-	+	+	+	+	-
<i>Kuehneromyces mutabilis</i> (Schäff. ex Fr.) Sing. et Smith		bukev in smreka	debla, debeline štrcje, korenine in veje	-	+	-	-	+	+	+	+	temna, rjava ali destruktivna
<i>Kuehneromyces vernalis</i> (Peck) Sing. et Smith		bukev	debla	+	-	-	-	+	+	+	+	temna, rjava ali destruktivna
<i>Lachnellula subtilissima</i> (Cooke) Dennis +		jelka	čdmrle ve- je, ki še niso odpa- dle z ži- vih jelk	-	+	-	-	-	-	-	-	-
<i>Leptotrichius semipileatus</i> (Peck) Pouzar		gorski javor in lipa	debla in veje	-	+	-	-	-	+	+	+	slabo intenziv- na bela ali korozivna
<i>Lycoperdon pyriforme</i> Schäffer ex Persoon		bukev in gorski brest	korenine in diniša debel	-	+	-	-	-	-	-	-	-
<i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq. ex Fr.) Fries		bukev	vejice	-	+	-	-	-	+	+	+	bela ali ko- rozivna
<i>Marasmius rotula</i> (Scop. ex Fr.) Fries		jelka in vele- listna vrba	vejice	-	+	-	-	-	+	+	+	-
<i>Merulius tremellosus</i> Schrad. ex Fr.		gorski brest in bukev	veje	-	+	-	-	-	+	+	+	bela ali ko- rozivna
<i>Mycena alcalina</i> (Fr.) Kummer		smreka in jelka	debla	-	+	-	-	-	+	+	+	-

+ Pojavljajce je prikazano na narisu 18.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Pycnoporus cinnabarinus</i> (Jacq. ex Fr.) P.Karsten	bukev in leska	debelca in veje	-	+	-	-	-	-	+	-	bela ali korozivna	
<i>Schizophyllum commune</i> Fries	kranjská krhlika	debelca	+	-	-	+	+	-	-	-	bela, pegasta ali korozivna	
<i>Schizopora paradoxa</i> (Schrad. ex Fr.) Bonk	bukev	veje	-	+	-	-	-	+	-	-	intenzivno bela ali korozivna	
<i>Scutellinia scutellata</i> (L.ex St. Amans) Lambotte	velelistna vrba	debelca	+	-	-	-	-	-	-	+		
<i>Steccotherinum fimbriatum</i> (Pers. ex Fr.) John Eriksson	smreka	debelca	+	-	-	-	-	+	-	+		
<i>Stereum hirsutum</i> (Willd.ex Fr.) S.F.Gray	bukev in leska	debla, debelca in korenine	-	+	-	-	+	+	-	-	belo-rumena ali korozivna	
<i>Stereum sanguinolentum</i> (Alb. et Schw. ex Fr.) S.F.Gray	smreka	debla	+	-	-	-	-	-	-	-	rdeča progavost; bela ali korozivna	
<i>Trametes hirsuta</i> (Wulf.ex Fr.) Pilát	bukev in leska	debelca in veje	-	+	-	-	-	+	-	-	aktivno bela ali korozivna	
<i>Trametes versicolor</i> (L.ex Fr.) Pilát	bukev in gorski brest	debla in veje	-	+	-	-	-	+	-	-	intenzivno bela ali korozivna	
<i>Tremella mesenterica</i> Retz. ex Fr.	gorski brest	debelca	+	-	-	-	-	-	-	-	aktivno bela ali korozivna	
<i>Tricholauopsis decora</i> (Fr.) Singer	jelka	debla	+	-	-	-	-	-	-	+		
<i>Tyromyces caesius</i> (Schrad. ex Fr.) Murrill	smreka, bukev in leska	debla in veje	-	+	-	-	-	-	-	-		
<i>Ostulina deusta</i> (Fries) Petrák	bukev in gorski javor	korenine, debeline štrcije in debla	-	-	-	-	-	+	+	-		
<i>Wuilleminia comedens</i> (Nees ex Fr.) R.Maire	bukev in leska	debelca in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	aktivno bela ali korozivna	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Xylaria hypoxylon</i> (L.) ex (looker) Greville	Bukov, gorski brest in gorski javor	debla, klade in veje	-	+	-	-	+	-	-	-	-
<i>Xylaria polymorpha</i> (Pers.) ex (Mérat) Greville	Bukov in gorski javor	debla in veje	-	+	-	-	+	-	-	-	-

zadušenost
lesa in piravost
bukovine

piravost bu-
kovine in
zadušenost
lesa

4.2.3. Užitné lignikolné glive

- *Armillariella mellea* (Vahl. ex Fr.) P. Karsten
- *Kuehneromyces mutabilis* (Schäff. ex Fr.) Sing. et Smith
- *Lycoperdon pyriforme* Schäffer ex Persoon
- *Marasmius alliaceus* (Jacq. ex Fr.) Fries
- *Oudemansiella mucida* (Schrad. ex Fr.) v. Hoehnel
- *Pluteus atricapillus* (Schr.) Singer
- *Tricholomopsis decora* (Fr.) Singer

4.2.4. TERESTRIČNE GLIVE V MRAZIŠNEM PRAGOZDU PRELESNIKOVA KOLIŠEVKA

Ime glive	Mikorizna	Razkraja listni opad, igličevje in steljo	Terikolna	Užitna	Strupena
<i>Cantharellus cibarius</i> Fries	+	-	+	+	-
<i>Cantharellus cibarius</i> var. <i>pallidus</i> R.Sch.	+	-	+	+	-
<i>Collybia confluens</i> (Pers.ex Fr.) Kummer	(-)	(-)	(-)	(-)	(+)(malo strupena)
<i>Collybia harziolorum</i> (D.F.C. ex Fr.) Quél.ss.Fav.,K.et R.	(-)	(-)	(-)	(-)	(+)(z alk.pičačami)
<i>Coprinus micaceus</i> (Bull.ex Fr.) Fries	+	-	+	+	-
<i>Coprinus plicatilis</i> (Curt.ex Fr.) Fries	(-)	(-)	(-)	(-)	-
<i>Humaria hemisphaerica</i> (Wiggers ex Fr.) Fuckel	+	-	+	-	-
<i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq. ex Fr.) Fries	+	-	+	+	-
<i>Marasmius lupuletorum</i> (Weinm.) Fries	-	-	+	+	-
<i>Nyctea crocata</i> (Schrad ex Fr.) Kummer	-	-	+	-	-
<i>Nyctena epiphytigria</i> (Scop.ex Fr.) S.F.Gray	-	-	+	-	-
<i>Nyctena pura</i> (Pers.ex Fr.) Kummer	-	-	+	-	(+)(malo strupena)
<i>Omissula vesca</i> L.	+	-	+	+	-
<i>Strobilurus esculentus</i> (Wulf.ex Fr.) Singer	-	-	+	+	-
<i>Stropharia aeruginosa</i> (Curt.ex Fr.) Quélf.	-	-	+	+	-

2 - zaznamovane glive so tudi lignikolne

5. SKLEPI

Enako kot v drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo smo raziskovali miko-, lihen-, bri- in vaskularno floro, vegetacijo in ekologijo tudi v primarnem mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka; bolj intenzivna je bila le prostorska obdelava, ker smo tu delali popise v mreži 10x10 m namesto 100x100 m. To je udorina, ki je nastala s porušenjem stropa nad podzemeljsko jamo in zavzema po naših geodetskih meritvah in izračunih 74,8 a notranje površine. Je v največji in najgloblji vrtači na območju obsežnega pre dela vrtač Ušive jamе na Kočevskem, jugozahodno od pragozda Rajhenavski Rog in severovzhodno od Somove gore. Sega od nadmorske višine 483 m na dnu koliševke do 524,16 m pri vhodu v žleb.

Pri raziskavah in inventarizaciji gliv v času med 21.5.1976 in 22.8.1978 smo na tako majhni površini našteli kar 117 vrst gliv. Od teh je 12 vrst mikromicet, ki uničujejo asimilacijski aparat smreke, leske, gorskega javora, lipe, lipovca, velelistne vrbe, trpežnega golšca, gorskega vrbovca, kopitnika, deveterolistne konopnice in mahovne popkorese. 94 vrst gliv je lignikolnih in 15 vrst terestričnih, od katerih se jih 5 lahko razvija tudi lignikolno. Med določenimi glivami je tudi 1 hipersaprofit, in sicer Tremella globospora. Zbrane vrste gliv se najraje in najpogosteje razvijajo v rastlinski združbi jelenovega jezika (*Phyllitidetum scolopendrii*) na mraziščnem obrobu, manj v rastlinski združbi mahovne popkorese (*Moehringietum mucosae*), a najmanj v rastlinski združbi praproti mraziščnice (*Gymnocarpium dryopteridis*) na dnu. Najmanjše število vrst gliv smo našli na dnu in v neposredni sosečini, predvsem v hladnejši prisojni, tj. jugovzhodni legi (naris 22). V jugozahodni legi je v mrazišču že več vrst gliv. Toda tudi na robu koliševke sredi osojnega položaja je zelo malo raznih vrst gliv, ker je tam malo odmrle lesnine. Med glivami je 34 vrst takih, ki se pojavijo samo 1x v koliševki na raziskanih ploskvah, 6 vrst pa takih, da se pojavijo 8-10x, in sicer: *Exidia glandulosa* (8x), *Hypoxylon fragiforme* (9x), *Lachnellula subtilissima* (8x), *Plicatura faginea* (8x), *Pucciniastrum epilobii* (9x) in *Rhytisma acerinum* (10x). Najpogostnejše so: prava kresilna goba ali kresilka

(*Fomes fomentarius* - 27x), prava štorovka (*Armillariella mellea* - 25x), ščetinasti luknjičar (*Polyporus ciliatus* - 18x), vitka lesenjača (*Xylaria hypoxylon* - 15x) in obrobljenka (*Fomitopsis pinicola* - 13x). Nekatere vrste so si izbrale v koliševki tudi nove gostitelje. Tako je gorski brest (*Ulmus glabra*) novi gostitelj za črno možgančnico (*Exidia glandulosa*), za sluzasto korenovko (*Oudemansiella mucida*) in za gniloživko *Merulius tremellosus*; leska (*Corylus avellana*) za fakultativno zajedavsko glivo - pravo kresilno gobo ali kresilko (*Fomes fomentarius*) in za gniloživko *Gloeocystidiellum porosum*; jelka (*Abies alba*) za gniloživko *Hypodontia barba-jovis*. Ta gniloživka ponavadi razkraja listavce, v koliševki pa si je izbrala za gostitelja poleg gorskega javora še izjemoma tudi iglavca - jelko. Enako se razvija v koliševki gniloživka *Hyphoderma setigerum* v deblih in vrhačih smreke, v Skandinaviji pa je bolj pogostna v listavcih: *Alnus*, *Betula* in *Salix* (Eriksson et Ryvarden, 1975). Gorski javor je novi gostitelj za širokolistno korenovko (*Oudemansiella platiphylla*). V koliševki rastejo od 12 mikromicet 3 za Slovenijo nove vrste, in sicer: *Puccinia asarina*, *Pucciniastrum epilobii* in *Puccinia dentariae*. To njihovo najdišče je zdaj prvič objavljeno. Izmed lignikolnih gliv so vrste *Clavulicum macounii*, *Hypodontia barba-jovis* in *Hypochnicium polonense* prvič objavljene ne samo za Slovenijo, temveč tudi za Jugoslavijo. Za Slovenijo je prvič objavljenih tudi 10 vrst lignikolnih gliv: *Amylostereum areolatum*, *Amylostereum chailletii*, *Exidia pithya*, *Hyphoderma setigerum*, *Hypodontia aspera*, *Ceriporia rhodella*, *Ceriporiopsis gilvescens*, *Phlebia queletii*, *Poria romellii* in *Phanerochaete sordida*.

V tej koliševki smo ugotovili 90 vrst mahov in 93 vrst lišajev.

Prelesnikova koliševka je prvorsten biološko-ekološki in gozdoslovni objekt, ki zasluži vsestransko poglobljena nadaljnja raziskovanja.

6. Der Frostloch-Urwald Prelesnikova koliševka (Mykoflora, Vegetation und Ökologie)

Zusammenfassung

Die Myko-, Licheno-, Bryo- und vaskuläre Flora sowie die Vegetation und Ökologie des primären Frostloch-Urwaldes in der Prelesnikova koliševka wurden auf gleiche Weise untersucht wie im sekundären Niederungsurwald Krakovo, mit dem einzigen Unterschied bei der Intensität der räumlichen Erfassung, indem hier Aufnahmen im Netze 10x10 m anstatt 100x100 m erfolgten. Die Prelesnikova koliševka ist eine Einsturzdoline, entstanden also nach dem Deckeneinsturz über der einstigen unterirdischen Höhle. Ihre Innenfläche misst 75 a. Sie liegt innerhalb einer 4 km² umfassenden dolinenreichen Einsenkung zwischen dem Rajhenavski Rog und der Somova gora in der Region von Kočevje. Die Meereshöhe misst 483 m am Grunde und 524 m am Rande dieser Einsturzdoline.

Die Inventarisierung der Pilzarten in der Zeit zwischen dem 21.5.1976 und 22.8.1978 ergab trotz der sehr kleinen Fläche 117 Arten. 12 davon sind Mikromyceten, die das Assimilationsapparat der Fichte, Tanne, Linde, des Bergahorns, von *Salix appendiculata*, *Mercurialis perennis*, *Epilobium montanum*, *Asarum europaeum*, *Dentaria enneaphyllos* und *Moehringia muscosa* vernichten. Es wurden 94 lignikole und 15 terrestrische Pilzarten gefunden, 5 letztere Arten können sich auch lignikal entwickeln. Auch hier wurde der Hypersaprophyt *Tremella globospora* gefunden. Pilze entwickeln sich am häufigsten innerhalb der Pflanzengesellschaft *Phyllitidetum scolopendrii*, weniger im *Moehringietum muscosae* und selten im *Gymnocarpietum dryopteridis*, das den Grund der Einsturzdoline bewächst. 34 Pilzarten wurden hier nur an je einer Stelle gefunden, 6 an 8 bis 10 Stellen: *Exidia glandulosa*, *Hypoxylon fragiforme*, *Lachnellula subtilissima*, *Plicatura faginea*, *Pucciniastrum epilobii* und *Rhytisma acerinum*. Die häufigsten Arten sind *Fomes fomentarius* (27 Fundstellen), *Armillariella mellea* (25 Fundstellen) und *Polyporus cili-*

atus (18 Fundstellen).

Für einige Pilzarten wurden in der Prelesnikova koliševka neue Wirtspflanzen festgestellt, so die Bergulme für *Exidia glandulosa*, *Oudemansiella mucida* und *Merulius tremellosus*, die Hasel für *Fomes fomentarius* und *Gloeocystidiellum porosum*, die Tanne für *Hyphodontia barba-jovis*. *Hyphoderma setigerum* entwickelt sich hier in Fichtenstämmen. Der Bergahorn ist ein neuer Wirt von *Oudemansiella platyphylla*. Unter den Mikromyceten sind 3 Arten neu für das Gebiet Sloweniens: *Puccinia asarina*, *Pucciniastrum epilobii* und *Puccinia dentariae*. Unter den lignikolen Pilzen sind *Clavulicium macounii*, *Hyphodontia barba-jovis* und *Hypochnicium polonense* neu für ganz Jugoslawien, neu für Slowenien sind aber die folgenden 10 Arten aus dieser Gruppe: *Amylostereum areolatum*, *Amylostereum chailletii*, *Exidia pithya*, *Hyphoderma setigerum*, *Hyphodontia aspera*, *Ceriporia rhodella*, *Ceriporiopsis gilvescens*, *Phlebia queletii*, *Poria romellii* und *Phanerochaete sordida*.

Im Urwald innerhalb der Prelesnikova koliševka wurden 90 Moosarten und 93 Flechtenarten festgestellt.

Die Prelesnikova koliševka ist ein erstklassiges bio-ökologisches und forstkundliches Objekt, das eine allseitige vertiefte weitere Erforschung verdient.

7. LITERATURA

- Bondartsev, A.S., 1971: The Polyporaceae of the European USSR and Caucasia. Jerusalem.
- Bourdot, H. et A. Galzin, 1969: Hyménomycètes de France. Sceaux.
- Dennis, R.W.G., 1978: British Ascomycetes. Vaduz.
- Domański, S., 1965: Grzyby II. Warszawa.
- Domański, S. et al., 1967: Grzyby III. Warszawa.
- Eriksson, J., K.Hjortstam, L.Ryvarden, 1973,1975,1976,1978: The Corticiaceae of North Europe. Volume 2,3,4,5. Oslo,Norway.
- Gäumann, E., 1959: Die Rostpilze Mitteleuropas. Band XII., Bern.
- Jahn, H., 1962: Pilzbewuchs an Fichtenstümpfen (*Picea*) in westfälischen Gebirgen. Westfälische Pilzbriefe, III.Band, 7.Heft, 110-122.
- Jahn, H., 1965: Die Stachelbärte (*Hericium*, *Creolophus*) und ihr Vorkommen in Westfalen. Westfälische Pilzbriefe, Band V., 90-100.
- Jahn, H., 1967: Die resupinaten *Phellinus*-Arten in Mitteleuropa. Westfälische Pilzbriefe, Band VI.,Heft 3-6, 37-108.
- Jahn, H., 1968: Pilze an Weisstanne (*Abies alba*). Westfälische Pilzbriefe, VII.Band, Heft 2, 17-40.
- Jahn, H., 1969: Zur Pilzflora der subalpinen Fichtenwälder (*Piceetum subalpinum*) im Oberen Harz. Westfälische Pilzbriefe, VII.Band, Heft 6, 93-102.
- Jahn, H., 1970/1971: Resupinate Porlinge, *Poria s.lato*, in Westfalen und im nördlichen Deutschland. Westfälische Pilzbriefe, VIII.Band, 3.Heft, 41-68.
- Jahn, H., 1972/1973: Polyporus melanopus und Polyporus badius - ein Vergleich. Westfälische Pilzbriefe, IX.Band, Heft 3-5, 50-60.
- Jahn, H., 1973: Einige in West-Deutschland (BRD) neue, seltene oder weniger bekannte Porlinge (Polyporaceae s. lato). *Ischnoderma resinosum* (Fr.) P.Karsten und *I.benzoinum* (Wahlenb.) P.Karsten. Westfälische Pilzbriefe, IX.Band, Heft 6-7, 99-104.

- Jahn, H., 1976: Phellinus hartigii (All. et Schn.) Pat. und Ph. robustus (P. Karsten) Bourd. et Galz. Westfälische Pilzbriefe, XI. Band, Heft 1-2, 1-15.
- Jahn, J., 1977: Inonotus nodulosus (Fr.) Karst. und I. radiatus (Sow. ex Fr.) Karst., ein Vergleich. Westfälische Pilzbriefe, XI. Band, Heft 3-4, 43-55.
- Jahn, H., 1979: Pilze die an Holz wachsen. Herford. 241 S.
- Kreisel, H., 1961: Die phytopathogenen Grosspilze Deutschlands. Jena.
- Marchand, A., 1976: Champignons du nord et du midi. Tome 4. Perpignan.
- Miller, J.H. 1961: A Monograph of the World Species of Hypoxylon. Georgia.
- Neubert, H., 1969: Dentipellis fragilis (Pers. ex Fr.) Donk, ein resupinater Stachelbart. Westfälische Pilzbriefe, VII. Band, Heft 6, 105-107.
- Orłos, H., 1965: Probá oceny funkcji ekologicznej grzybów występujących w puszczy Kampinoskiej. Ministerstwo leśnictwa i przemysłu drzewnego, instytut badawczy leśnictwa. Prace. N.283, 102-145.
- Pilát, A., 1936-1942: Polyporaceae. Praha.
- Pouzar, Z., 1971: Notes on taxonomy and nomenclature of Ischnoderra resinorum (Fr.) P. Karsten and I. benzoinum (Wahlenb.) P. Karsten. Česká Mykologie 25, 15-21.
- Wraber, M., 1969: Subalpski smrekov gozd na Kočevskem in njegova horološko-ekološka problematika. Varstvo narave VI., Ljubljana, 91-104.

III. PANONSKA PRAGOZDOVA DONAČKA GORA IN BELINOVEC
(MIKOFLORA, VEGETACIJA IN EKOLOGIJA)

V S E B I N A	Str.
I z v l e č e k	235
S y n o p s i s	236
1. UVOD	237
1.1. Pragozd Donačka gora	237
1.2. Pragozd Belinovec	240
2. METODE DELA	242
2.1. Inventarizacija gliv	244
3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	245
3.1. Ekološke razmere	245
3.1.1. Vegetacija in sestoji	245
3.1.2. Tabelarna utemeljitev vrstnega reda popisov v fitocenotski razpredelnici	269
3.1.3. Fitocenotska razpredelnica panonskih pragozdov Donačka gora in Belinovec	271
3.1.4. Lišajska flora v panonskih pragozdovih Donačka gora in Belinovec	276
4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ	279
4.1. Sistematični pregled zbranih gliv v panonskih pragozdovih	279
A. Donačka gora in	279
B. Belinovec	282
4.2. Ekologija in biološke značilnosti zbranih obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv	285
4.2.1. Obligatna biotrofna zajedavska gliva in hipersaprofit	285
4.2.2. Lignikolne glive	286
4.2.3. Užitne lignikolne glive	318
A. v pragozdu Donačka gora	318
B. v pragozdu Belinovec	318
4.2.4. Terestrične glive v panonskih pragozdovih	319
A. Donačka gora	319
B. Belinovec	320
5. SKLEPI	321
6. POVZETEK v nemščini	323
7. LITERATURA	325

PANONSKA PRAGOZDOVA DONAČKA GORA IN BELINOVEC

I z v l e č e k

HOČEVAR, S. in sodelavci: Panonska pragozdova Donačka gora in Belinovec

V panonskih pragozdovih Donačka gora in Belinovec smo zbrali 172 vrst gliv; v vsakem pragozdu polovico (86). V pragozdu Donačka gora smo inventarizirali 77 vrst lignikolnih in 10 vrst terestričnih gliv - od teh se tri vrste lahko razvijajo tudi lignikolno; skupaj torej 84 vrst. Poleg teh je še gliva *Cercospora microsora* Saccardo, ki je mikromicet in je obligatno biotrofna zajedavska gliva. Ta okuži lipove liste (*Tilia platyphyllos*) in povzroča njihovo sušenje. Gliva *Tremella globospora* Reid je tudi v tem pragozdu enako kot v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo hipersaprofit.

Med terestričnimi glivami je 5 vrst mikoriznih, 5 vrst razkraja listni opad, ena vrsta je užitna, 2 vrsti sta malo strupeni, ena vrsta pa je, če jo uživamo z alkoholnimi pijačami. Med lignikolnimi glivami je 11 vrst užitnih.

V pragozdu Belinovec smo določili 62 vrst lignikolnih in 27 vrst terestričnih gliv - od teh se lahko tri vrste razvijajo tudi lignikolno; skupaj 86 vrst. Med terestričnimi glivami je 18 vrst mikoriznih, 5 vrst razkraja listni opad, 3 vrste so malo strupene, ena vrsta je strupena samo surova, ena pa, če jo uživamo z alkoholnimi pijačami. Užitnih je 11 vrst lignikolnih in 14 vrst terestričnih gliv. Tri vrste terestričnih gliv postanejo jedilne samo, če jih pripravimo pod posebnimi pogoji.

Osvetlili smo tudi ekološki položaj gliv (mikro- in makromicet) v rastlinskih združbah z mahovi in lišaji vred.

THE PANNONIAN VIRGIN FORESTS DONAČKA GORA AND BELINOVEC

Synopsis

HOČEVAR, S. and co-authors: The Pannonian virgin forests Donačka gora and Belinovec

In the virgin forests of the Slovenian Pannonian area - Donačka gora and Belinovec - 172 species of fungi were collected. In the virgin forest Donačka gora, 77 lignicolous and 10 terrestrial species were identified, 3 of the latter ones being facultatively lignicolous. Among the terrestrial species 5 develop a mycorrhiza, 5 destroy the leaf litter, 1 is eatable, 2 are slightly poisonous, 1 only if eaten with alcoholic liquors. 11 lignicolous species are eatable.

Cercospora microsora Saccardo stated in the virgin forest Donačka gora is an obligatory biotrophic parasitic fungus infecting leaves of *Tilia platyphyllos* and causing their drying up. *Tremella globospora* Reid occurs in this virgin forest but is present also in the pre-dinaric virgin forest Krakovo situated in the plain of the Krka valley.

In the virgin forest Belinovec 62 lignicolous species and 27 terrestrial species were found. Within the latter group 3 species are facultatively lignicolous, 18 develop a mycorrhiza, 5 destroy the leaf litter, 3 are slightly poisonous, 1 is poisonous only raw and 1 if eaten with alcoholic liquors. 11 lignicolous and 14 terrestrial species are eatable.

The ecological position of the fungi within the forest plant communities is also dealt with. The plant communities are represented including all moss and lichen species.

PANONSKA PRAGOZDOVA DONAČKA GORA IN BELINOVEC

1. UVOD

Oba pragozdova, Donačko goro in Belinovec, obravnavamo skupaj zaradi njune ekološke podobnosti, saj sta zelo blizu drug poleg drugega. Loči ju le dolina, po kateri pelje cesta Rogatec-Žetale (zemljevid 1). Študij vegetacije je pokazal, da ne sodita v subpanonsko vegetacijsko območje, kamor so ju uvrščali fitocenologji do zdaj, ampak v panonsko vegetacijsko območje.

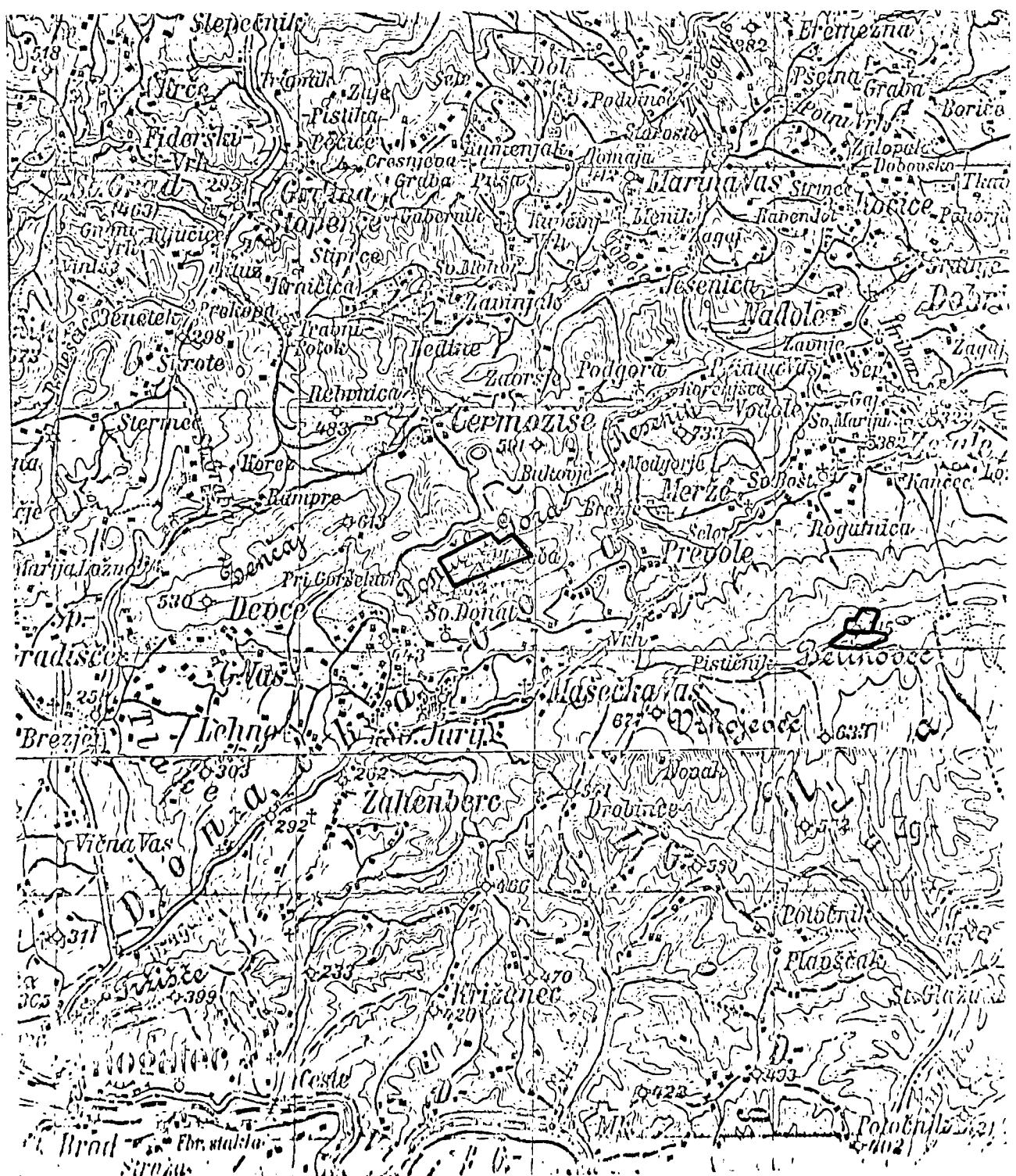
1.1. Pragozd Donačka gora

Pragozd Donačka gora se razprostira na južnem obrobu Haloz, enako kot pragozd Belinovec. Leži na osojnem pobočju osrednjega dela Donačke gore (884 m). Pragozd je na gozdni parceli št.293, K0 Kupčinji vrh, znotraj oddelka 25a, s površino 27,7798 ha, ki je v celoti zavarovana od 1.1965 dalje (Uradni list SRS, št.3/65). Pragozd ne zajema vse površine oddelka, ker so precej bukev posekali (na več kot 1/3 zavarovane površine oddelka), predvsem na spodnjem (severnem) in severovzhodnem robu. Na južni strani sega pragozd tako kot omenjeni oddelek do grebena Donačke gore z najvišjim vrhom 884 m, na vzhodu pa meji na zasebne parcele. Na severu meji na preredčeni sestoj istega oddelka 25a, na zahodu pa na zasebni travnik in gozd. Severozahodni del pragozda sega do zgornjega konca travnika nad planinskim domom. Pragozd obsega okoli 15 ha površine.

Pragozd upravlja Gozdno gospodarstvo Maribor, TOZD gozdarstvo Ptuj.

Nadmorske višine pragozda so od okoli 590 - 880 m (naris 1a); spodnja (severna) meja ni natančno izmerjena, zgornja (južna) meja pa skoraj dosega vrh Donačke gore (884 m), ki ga porašča majhna travnata površina.

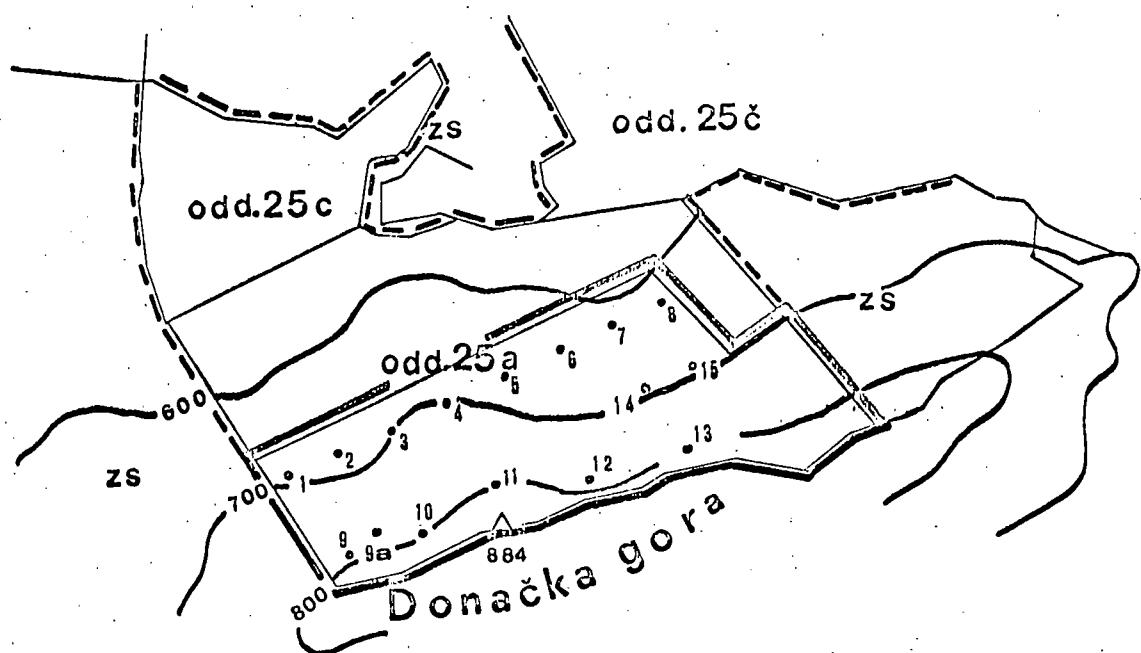
Pragozdní kompleks se razširja po zelo strmem, osojnem pobočju, z nagibi 18-50°. Matično kamenino sestavlja na vrhu Donačke gore litavski apnenec iz

Zemljevid 1. GEOGRAFSKI POLOŽAJ PANONSKIH PRAGOZDOV DONAČKA GORA IN BELINOVEC
M 1 : 50 000

PRAGOZD DONAČKA GORA

M = 1 : 10 000

Naris 1a. RELIEFNA KARTA PANONSKEGA PRAGOZDA DONAČKA GORA

srednjega miocena. Od vznožja pa do podvrha Donačke gore so laporji in krhki lapornati peščenjaki prav tako iz srednjega miocena. Tla so sveža, srednje globoka. Skozi zahodni del pragozda vodi markirana planinska pot od južnega vznožja na vrh Donačke gore. Pot je speljana v serpentinah, ki jih sekajo številne bližnjice. S tem je močno prizadeto ekološko in biološko ravnotežje.

Na šestih izmed 16 raziskanih ploskev so v sestoju panji, predvsem bukovi, posebno v spodnji vrsti raziskanih ploskev. Pragozdn sestoj je na videz dobro ohranjen.

1.2. Pragozd Belinovec

Pragozd Belinovec leži v zahodnem delu maceljskega pogorja. Na zahodni strani sega do najvišjega vrha pogorja, Belinovca (714 m). Vzhodna meja je na grebenu okoli 400 m oddaljena v zahodni smeri od izvira Sotle (naris 1b). Na severu meji na poseko, ki je nastala 1.1974 po sečnji več hektarov bukovega pragozdnega sestaja; to dokazujejo številni velikanski bukovi panji. Na jugu sega čez maceljski hrbet v celjsko gozdno gospodarsko območje. Tam zajema nekaj hektarov površine, ki ni omejena, ker še ni izločena kot rezervat. Na severni strani meri pragozd 3,25 ha in je označen z mejami.

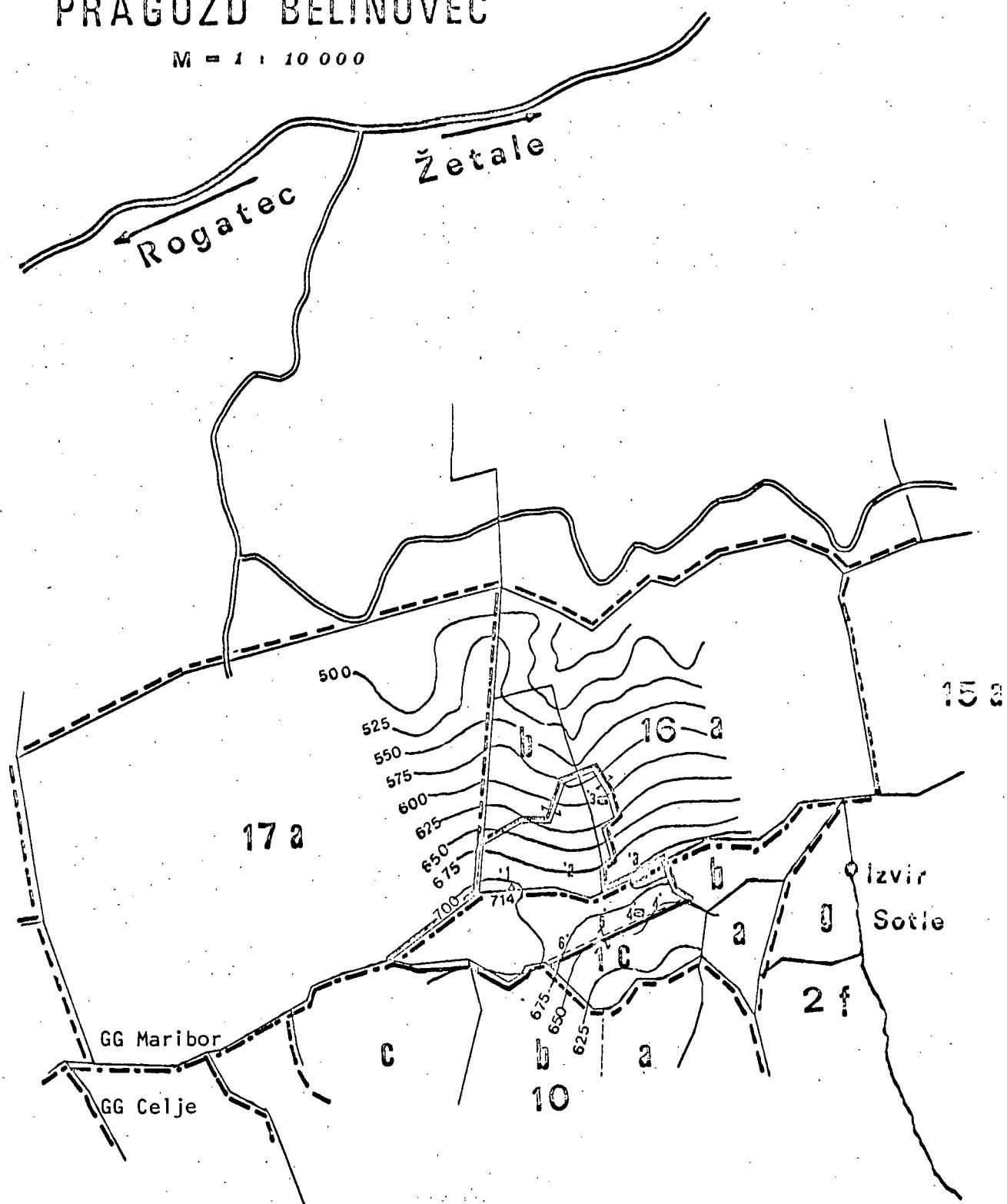
Severno pobočje pragozda upravlja Gozdno gospodarstvo Maribor, TOZD gozdarstvo Ptuj, južno pobočje pa Gozdno gospodarstvo Celje, TOZD gozdarstvo Boč - Rogaška Slatina.

Pragozd leži na severu v oddelku 16 b, K0 Čermožiše, parcelna št. 543, z lokalnim imenom Log, na jugu pa leži v K0 Trlično, oddelek 1c, z lokalnim imenom, prav tako kot na severni strani, Log.

Nadmorske višine pragozda segajo od približno 570-714 m (naris 1b); spodnja (severna) meja ni posebej natančno izmerjena, zgornja (južna) pa sovpada s spodnjim robom močno razredčenega sestaja po vrhu hrbta maceljskega pogorja.

PRAGOZD BELINOVEC

M = 1 : 10 000

Naris 1b. RELIEFNA KARTA PANONSKEGA PRAGOZDA BELINOVEC

Na severni strani je po vsej dolžini grebena pragozda izkopan strelski jarek, ob njem pa pelje gozdna steza. Tudi pragozd je tam močno okrnjen zaradi sečnje debelih bukev.

Matično kamenino sestavljajo trši apneni in tufski peščenjaki iz srednjega miocena. Tla so rjava, kisla ali rjava, koluvialna, slabo podzolirana. Podatki so vzeti za oba pragozdova, Donačko goro in Belinovec, iz geološke karte Rogatec, M 1 : 75 000.

Pragozd Belinovec se razprostira na precej strmem severnem pobočju z nagibi $25\text{--}45^\circ$ in na bolj položnem južnem pobočju maceljskega pogorja z nagibi $15\text{--}30^\circ$.

Pragozdni sestoj je v raznih delih rezervata različno ohranjen. Severno pobočje, pod strelskim jarkom, ima popolnoma ohranjen pragozdni sestoj, hrbet je precej izsekana, na južnem pobočju pa so pragozdna bukova drevesa nekoliko razredčena.

V obeh pragozdovih, na Donački gori in na Belinovcu, prevladuje v sestoju bukev (*Fagus silvatica L.*). Pogosto, toda skoraj povsod ji je pičlo primešan gorski javor (*Acer pseudoplatanus L.*), redkeje gorski brest (*Ulmus glabra Huds.*), ostrollistni javor (*Acer platanoides L.*), lipa (*Tilia platyphyllos Scop.*) in graden (*Quercus petraea /Matt./ Liebl.*). Še redkeje sta v pragozdu Donačka gora zastopana črni gaber (*Ostrya carpinifolia Scop.*) in mokovec (*Sorbus aria /L./ Cr.*).

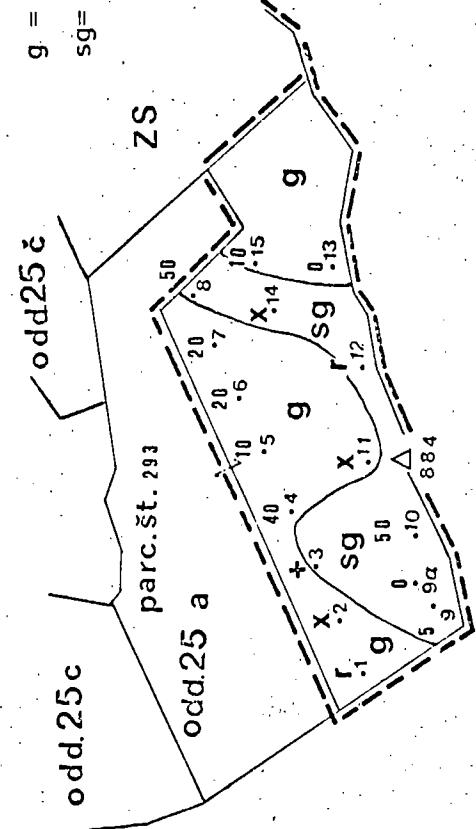
2. METODE DELA

Za oba pragozdova, Donačko goro in Belinovec, smo povzeli relief po gospodarskih kartah v merilu 1 : 10 000 (narisa 1a in 1b). Lege, nagibe in skalovitost smo ocenili na oko in jih zapisovali pri fitocenoloških popisih (naris 2). Za popisovanje, kartiranje in inventarizacijo vegetacije (drevje, grmovje, zelišča, mahovi, lišaji in glive) smo uporabili enake metode dela kot v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo. Pri postavljanju razisko-

PANONSKA PRAGOZDOVA

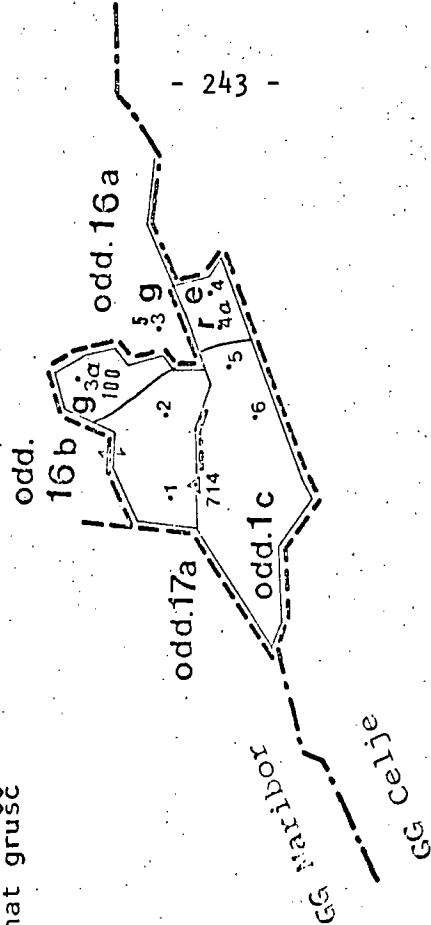
M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

g = drobnejši grušč
sg = skalnat grušč

BELINOVEC

- 243 -

Naris 2. SKALOVITOST V %

valnih ploskev smo naleteli na precejšnje težave predvsem na Donački gori, ki ima ekstremno strm' in skalovit teren. Oba pragozdova smo morali omejiti sami, ker gozdarska operativa ni označila mej pragozdnih sestojev.

Mrežo točk v pragozdu Donačka gora smo postavili v glavnem v dveh približno vzporednih linijah, in sicer tako, da smo dobili čim izrazitejšo ekološko razliko med grebenom in pobočjem. Zato smo zgornjo linijo točk potegnili tik pod grebenom, od koder so tudi edino dostopne zaradi velike strmine in skalovitosti zgornjega dela pragozda. Razdalja med zgornjo in spodnjo črto točk je 120-180 m in je torej povsod večja kot 100 m. Zaradi neugodnega reliefa nismo mogli potegniti vmesne črte, razen v skrajnem vzhodnem delu. Spodnja meja pragozda, vštric katere teče spodnja linija točk, je določena z azimutom in s svojo razdaljo od tromeje parcel št. 313,311 in 293. Znaša 113 m. V vzhodnem delu je razdalja med točkami srednje in spodnje linije tudi v smeri navzdol in navzgor pravilna, tj. 100 m. Razmiki med posameznimi točkami so 80 m na spodnji liniji, na zgornji pa so različni, in sicer 40-130 m. Dosežena natančnost je ostala v mejah naših možnosti.

Raziskane ploskve (8) v pragozdu Belinovec niso strnjene v celotno omrežje, ker manjka povezava med ploskvami na severnem (osojnem) in med ploskvami na južnem (prisojnem) pobočju, ki je nismo izmerili.

2.1. Inventarizacija gliv

Tako kot v drugih pragozdovih smo tudi v obravnavanih panonskih pragozdovih pri inventarizaciji mikoflore namenili posebno pozornost lignikolnim glivam, manj terestričnim. Terestrične glive smo razvrstili v razpredelnici v mikorizne, tiste, ki razkrajajo steljo, listni opad in terikolne. V razpredelnici prikazujemo, katere lignikolne glive so užitne, pri terikolnih pa obravnavamo poleg jedilnih tudi strupene.

V pragozdovih, Donačka gora in Belinovec, smo začeli zbirati mikofloro 5.V.1975. Sistematično smo inventarizirali glive v tehle rokih na Donački gori: 6.-8.V.1975, 23.X.1975, 16.V.1978 in 17.-18.VIII.1978; na Belinovcu pa: 9.V.1975, 24.X.1975, 15.V.1978 in 16.VIII.1978. Glive smo zbirali prav tako kot drugo floro na vnaprej določenih popisnih ploskvah, velikih 10x7 m, ki so razvidne na narisih 1a in 1b. Če na teh ploskvah ni bilo ustreznega gradiva, na katerem bi se lahko razvile lignikolne glive, smo jih določali tudi na gradivu, ki je ležalo med ploskvami. Nabrane in določene vrste gliv prikazujemo v sistematičnem pregledu in v razpredelnicah po abecednem redu.

Pri lignikolnih glivah navajamo: drevesne vrste, ki jih posamezna gliva okuži; del drevesa, ki ga razkraja; kako pogosto se pojavlja gliva; kakšno dreve je kuži (žive korenine, debla, veje, liste ali mrtvo, ležečo lesnino v začetni, optimalni ali končni stopnji razkroja). Končno beležimo tudi tip trohnoče, ki ga povzročajo fakultativne zajedavske glive, fakultativne in obligatne gniloživke v lesnini (v beljavi ali v jedrovini ali v obeh) okuženih drevesnih vrst.

3. REZULTATI EKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

3.1. Ekološke razmere

O ekoloških razmerah v obeh panonskih pragozdovih, Donačka gora in Belinovec, smo govorili že v uvodu, a le v grobih obrisih. Več o ekologiji nam pove razčlenitev vegetacije.

3.1.1. Vegetacija in sestoji

Analiza vegetacije pragozdov na Donački gori in Belinovcu je ob poprejšnjem poznavanju vegetacijskih razmer v nižjih legah Rogaškega kota pokazala, da nimamo opraviti s subpanonskim, temveč nekim drugim območjem. Da bi to domnevno razjasnili, smo preštudirali razpoložljivo literaturo o panonskem prostoru (Jovanović 1959, Soč 1962, Čolić 1967, Stefanović-Manuševa 1971 in Rauš 1978). To smo sicer naredili že za razpravo Vegetacija bukovih gozdov Evrope, 1.1976, v kateri smo se že odločili, da Rogaški kot dodelimo panonskemu vegetacijskemu območju. Sedanji podrobnejši študij literature iz madžarskega in jugoslovanskega panonskega prostora je takratno odločitev le še po-

trdil.

Pokazalo se je, da izpoljuje panonski prostor, najsi bo madžarski, srbski, hrvaški ali slovenski, za katerega so značilne mešane terciarne kamnine, tali skupek združb:

v nizkih legah niz *Caricetum pilosae* - *Pulmonarietum officinalis* - *Galeopsis detum speciosae*

v višjih legah niz *Vaccinietum myrtilli* - *Festucetum drymeiae* - *Lunarietum redivivae*.

Za gozdne sestoje tega prostora je za vsa rastišča, od svežih do vlažnih, značilno, da ni iglavcev, povsod pa najdemo ostrolistni in gorski javor. Kjer se vlažnost zmanjšuje, se med drugimi rastlinami pojavlja acidofilna belkasta bekica (*Luzula albida*), na vlažnejših rastiščih pa najdemo vedno prehlajenko (*Galium odoratum*) in topoljubno brstičnato mlajo (*Dentaria bulbifera*). Ti gozdovi pripadajo torej redu *Acereto platanoidis* - *Aceretalia pseudoplatani* in zvezama *Luzuleto pilosae* - *Luzulion albidae* in *Dentario bulbiferae* - *Galion odorati*.

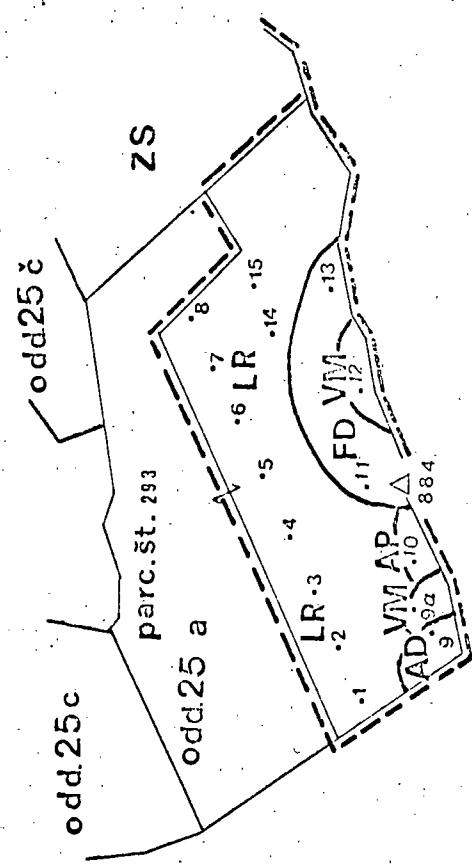
Razporejenost osnovnih rastlinskih združb prikazujemo na narisu 3. Vidimo, da pokriva vlagoljubna združba bukve in trpežne srebrenke (*Fago-Lunarietum redivivae*) na Donački gori ves spodnji del pragozda, na Belinovcu pa vse osojno pobočje do vrha. Druge združbe, od katerih je najobsežnejša združba bukve in gorske bilnice (*Fago-Festucetum drymeiae*), pa se vlečejo vzdolž grebena. Tu so na Donački gori v osojni legi še: termokserofilna združba bukve in vratitčevolistnega rmania (*Fago-Achilleetum distantis*), acidofilna združba bukve in borovnice (*Fago-Vaccinietum myrtilli*) in najbolj vlagoljubna združba v pragozdu, združba lipe in česnovke (*Tilio platyphyllis* - *Alliarietum petiolatae*). Na Belinovcu sta *Fago-Festucetum drymeiae* in *Fago-Vaccinietum myrtilli* omejena na prisojno pobočje.

Na narisih 4 - 9 prikazujemo analitično sestavo sestojev po posameznih drevesnih vrstah in slojih v sinuzialnem smislu. Vedno je opazna prostorska samostojnost posameznih drevesnih vrst v primeri z drugimi, pa tudi prostorska samostojnost posameznih razvojnih slojev teh drevesnih vrst. Vidimo tudi,

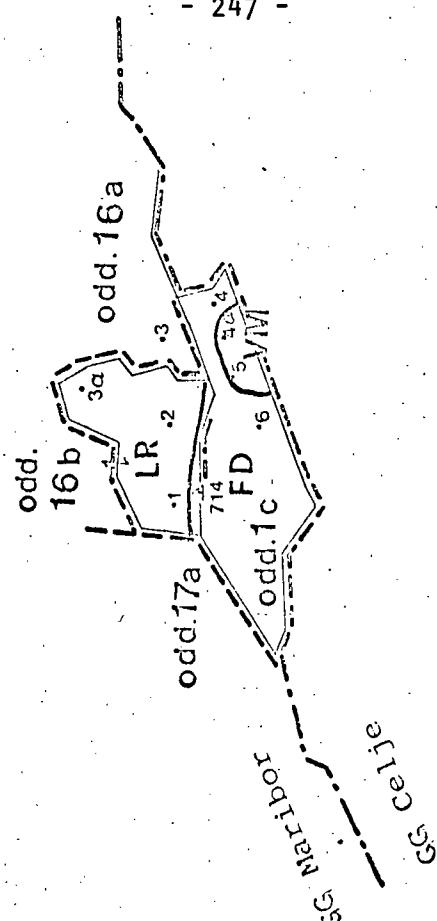
PANONSKA PRAGOZDOVIA

M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELINOVEC

- 247 -

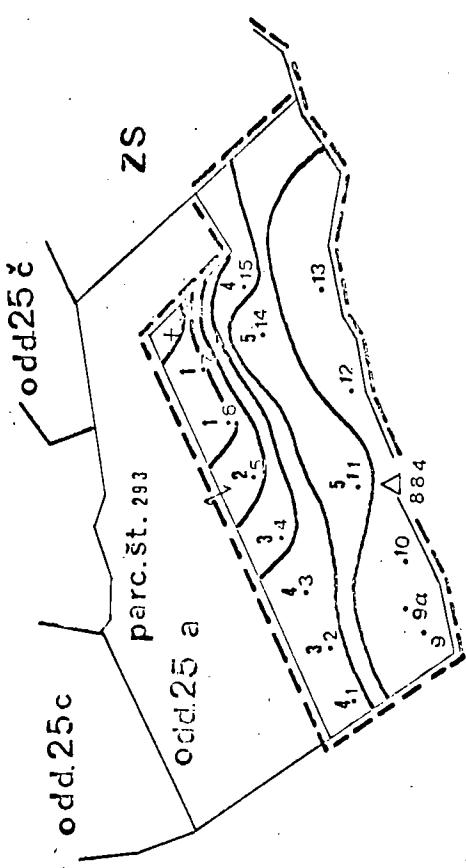
- AD = zdržba vratičevolistnega rmanca (*Achilleum distans*)
- FD = zdržba gorske bilnice (*Festucetum drymeiae*)
- AP = zdržba česnokve (*Alliarietum petiolatae*)
- LR = zdržba trpežne srebrenke (*Lunarietum redivivae*)
- VM = zdržba borovnice (*Vaccinietum myrtilli*)

Nariz 3. OSNOVNE RASTLINSKE ZDRUŽBE

PANONIŠKĀ PRAGOZDOVA

$$H = 1 : 10\,000$$

DONAČKA GORA

BELLOVÉC

४८

odd. 16a

od.17a

10

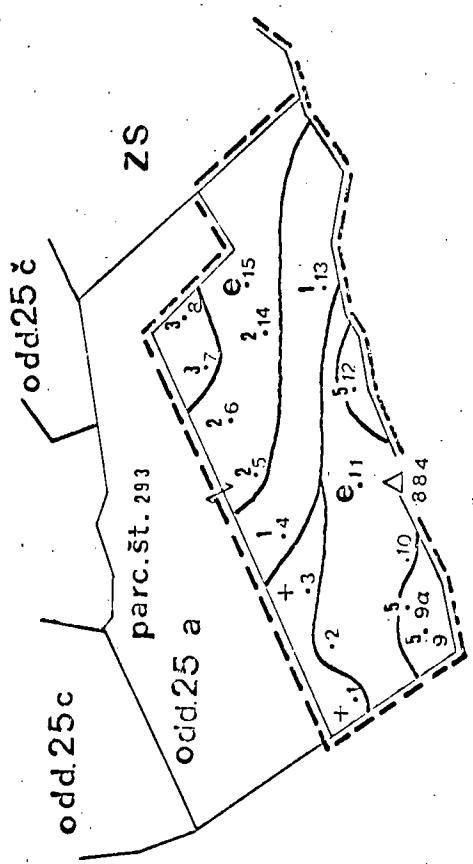
၁၅၆

- 248 -

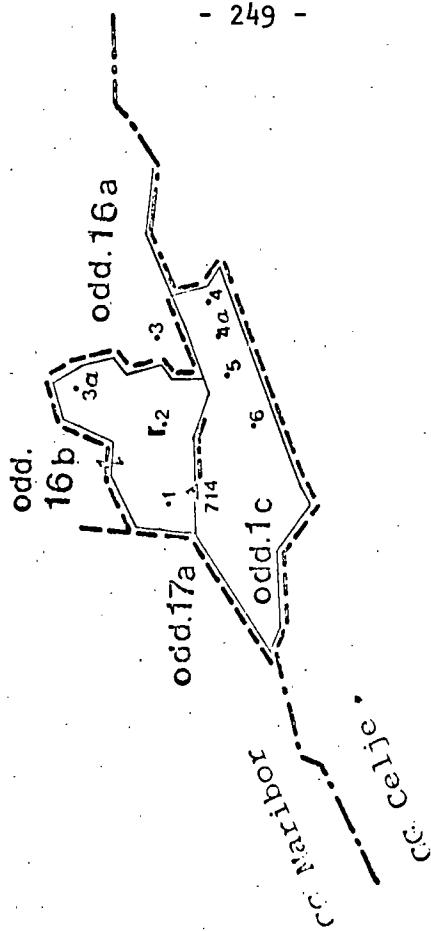
Naris 4a. POKROVNOST BUKVE (*Fagus sylvatica*) V DREVESNEM SLOJU I A

PANONSKA PRAGOZDOVA
DONĀČKA GORA

R = 1 : 10 000

BELINOVEC

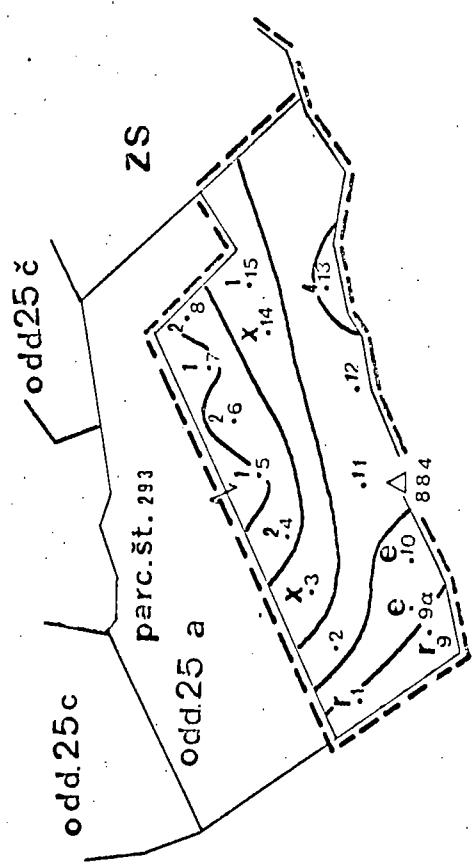
- 249 -

Naris 4b. POKROVNOST BUKVE (*Fagus silvatica*) V DREVESNEM SLOJU I B

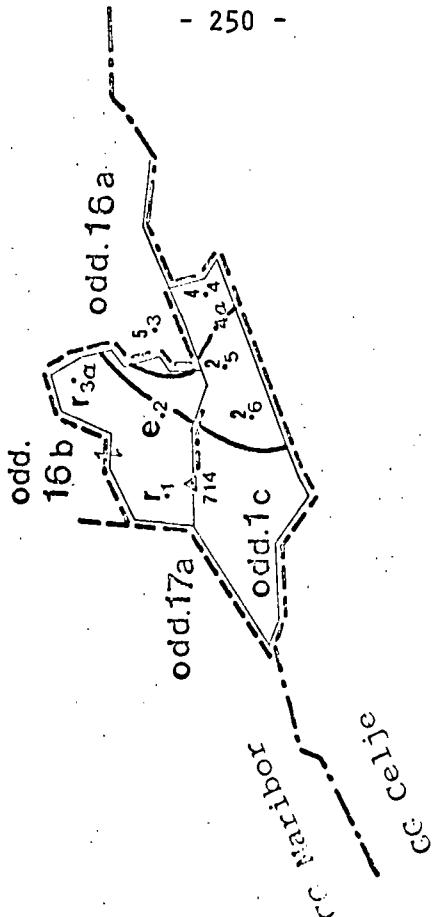
PANONSKA PRAGOZDOVA

H = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELINOVEC

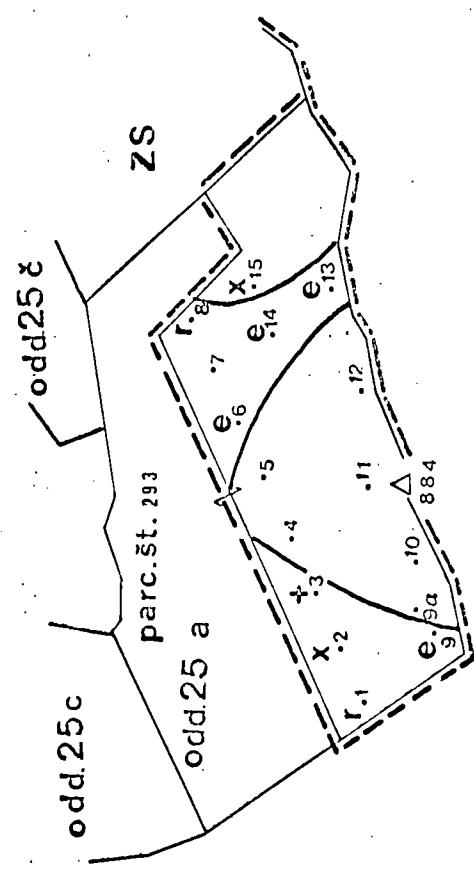
- 250 -

Naris 4c. POKROVNOST BUKVE (*Fagus sylvatica*) V DREVESNEM SLOJU I C

PANONSKA PRAGOZDOVA

R = 1 : 10 000

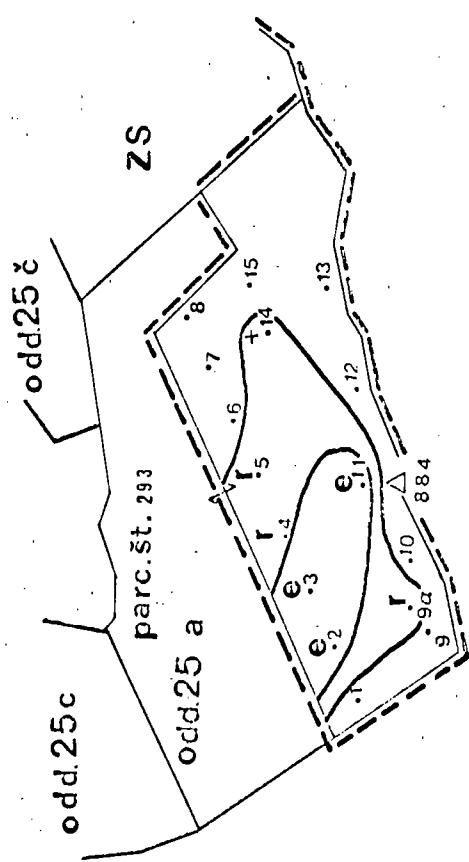
DONĀČKA GORA

PANONSKA PRAGOZDOVÁ

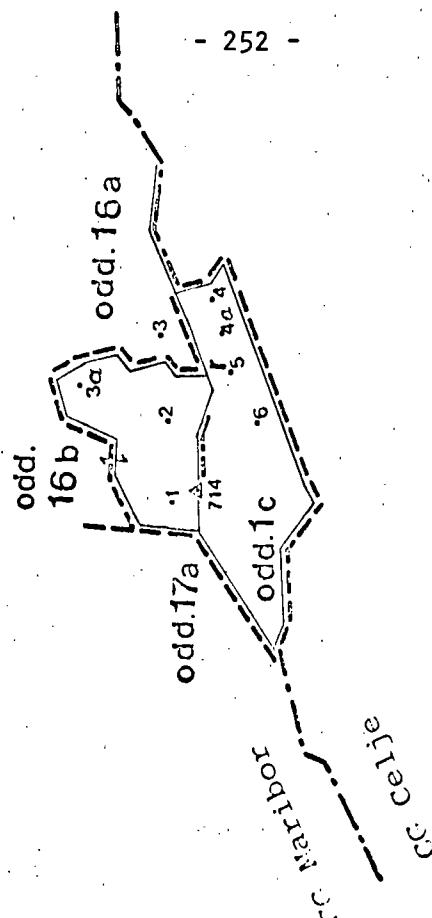
$$M = 1 : 10\,000$$

DONACKA GORA

BELLOWS

- 252 -

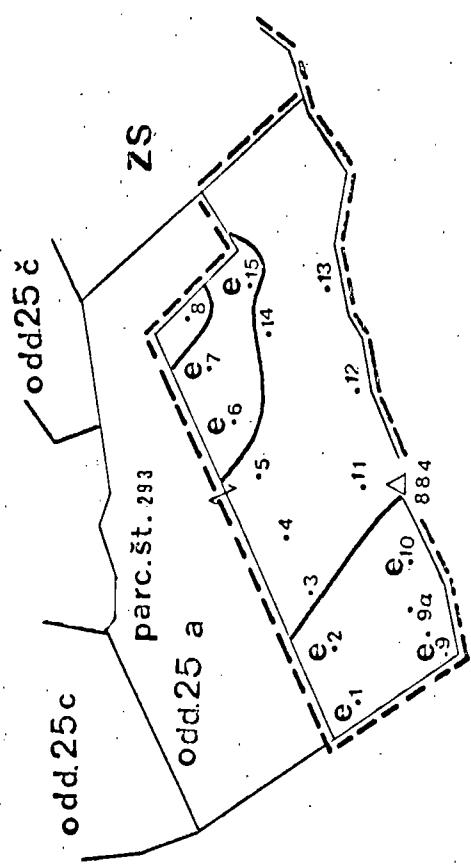

Naris 4d. POKROVNOST BUKVE (*Fagus silvatica*) V SLOJU MLADIC

PAMONSKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELIEVE

- 253 -

Naris 5a. POKROVNOST GORSKEGA JAVORA (Acer pseudoplatanus.) V DREVESNEM SLOJU
 (Donacka gora I., Belinovec I A, I C)

PAHOVSKA PRAGOZDOVA

$$M = 1 : 10\,000$$

DONAČKA GORA

✓ 250 ppd 250

ZS

odd.25 a

• 15
• 14
• 5
• 4

\mathbf{X}_{11} \mathbf{X}_{12} \mathbf{X}_{13}

1. $\frac{1}{2} : 10$ 884
9a X

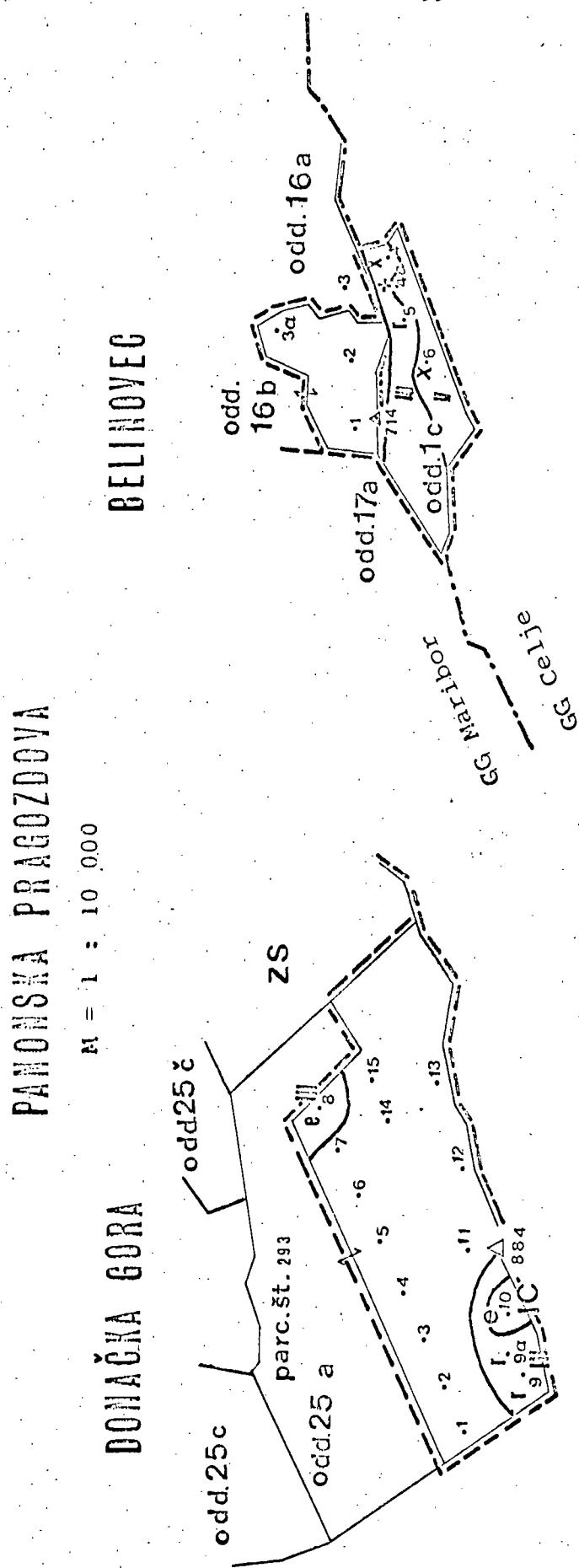
卷之三

Nariss 5b. POKROVNOST GOR

BELLOVEC

- 254 -

Naris 5b. POKROVNOST GORSKEGA JAVORA (*Acer pseudoplatanus*) V SLOJU GRMOV (11)
IN MLADIC (11)

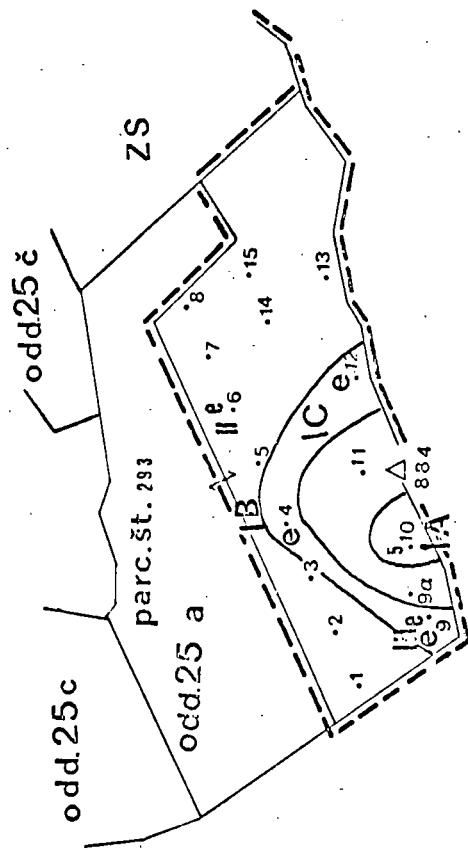

Naris 6. POKROVNOST OSTROLISTNEGA JAVORA (*Acer platanoides*) V DREVESNEM (I C),
V GRMOVNEM (II) IN V SLOJU MLADIC (III)

PANONSKA PRAHA ZDROVIA

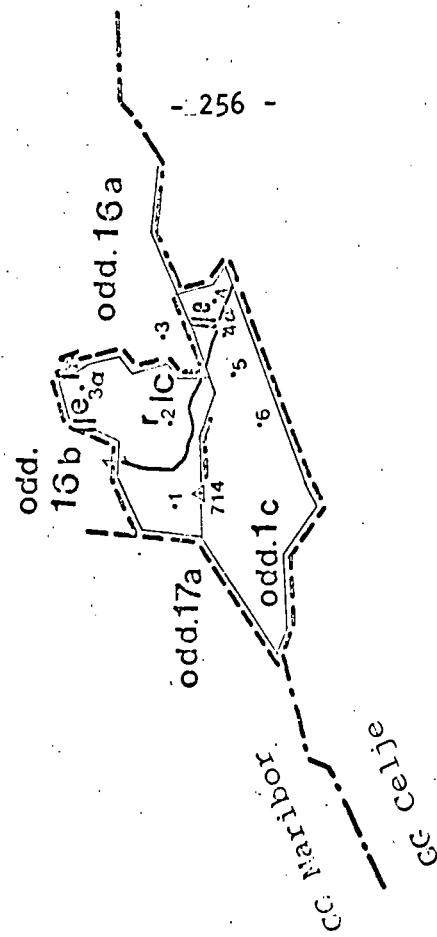
$$M = 1 : 10\,000$$

DOMČKA GORA

BELINOV

- 256 -

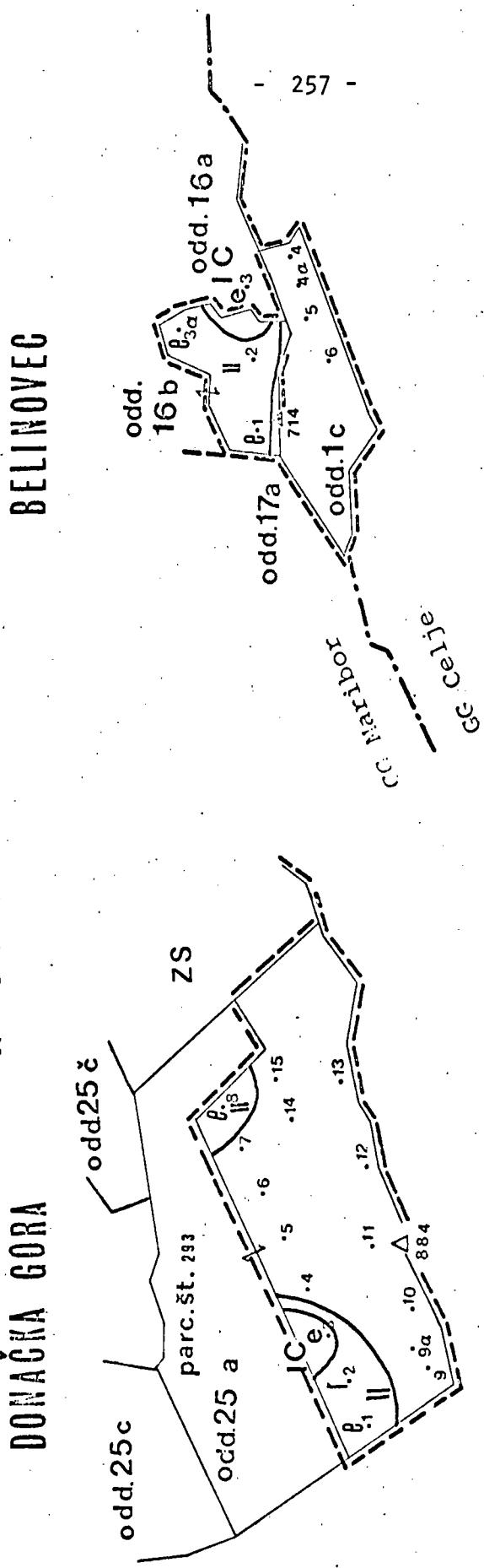
Naris 7. POKROVNOST LIPE (*Tilia Platyphyllos*) V DREVESNEM (I A,B,C), V GRMOVNEM SLOJU (II) IN V SLOJU MLADIC (III)

da so drevesni sloji razporejeni dosledno zonalno, pri čemer se uveljavlja količinska postopnost. Imamo torej opraviti s pojavi iste vrste, kot smo jih prikazali in opisali v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo.

Razprostranjenost ekološko najpomembnejših ali najzanimivejših zelišč smo predločili na narisih 10-18.

PANONSKA PRAGOZDOVA
DONAČKA GORA

M = 1 : 10 000

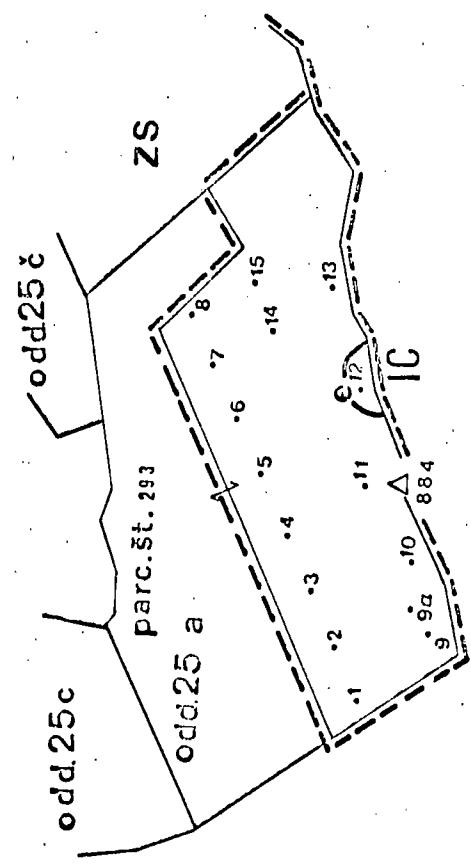

Naris 8. POKROVNOST GORSKEGA BRESTA (*Ulmus glabra*) V DREVESNEM (I C) IN V GRMOVNEM SLOJU (II)

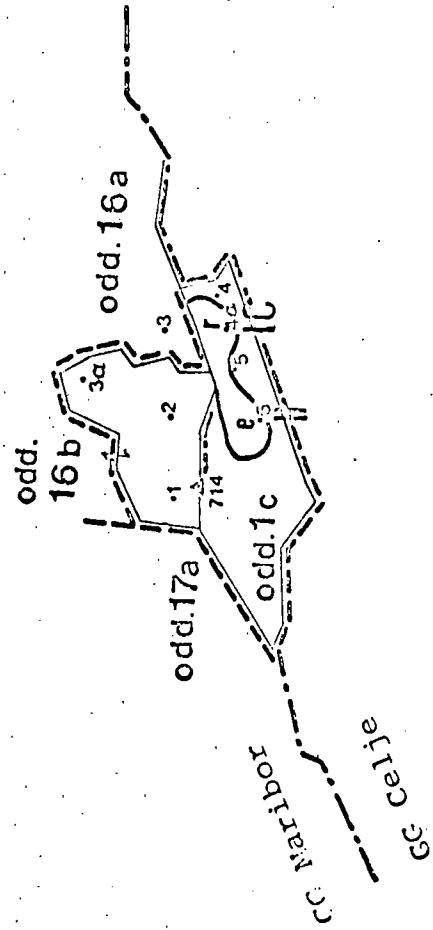
PANONSKA PRAGOZDOVA

H = 1 : 10 000

DONĀČKA GORA

BELIHOVEC

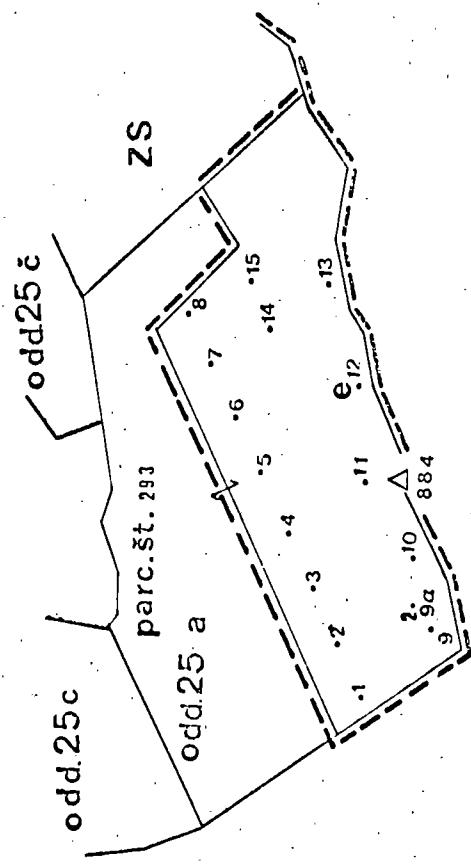
- 258 -

Naris 9. POKROVNOST GRADNA (*Quercus petraea*) V DREVESNEM (I C) IN V GRMOVNEM SLOJU (II)

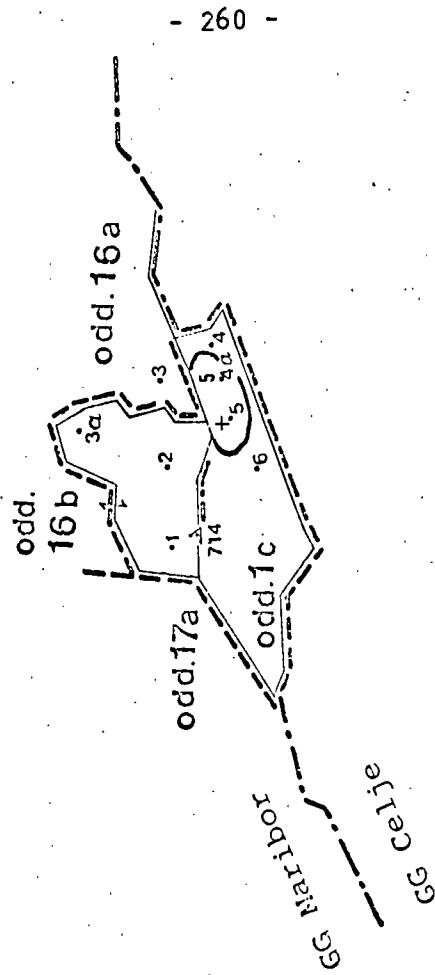
PANONSKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DOMAČKA GORA

BELINOVEC

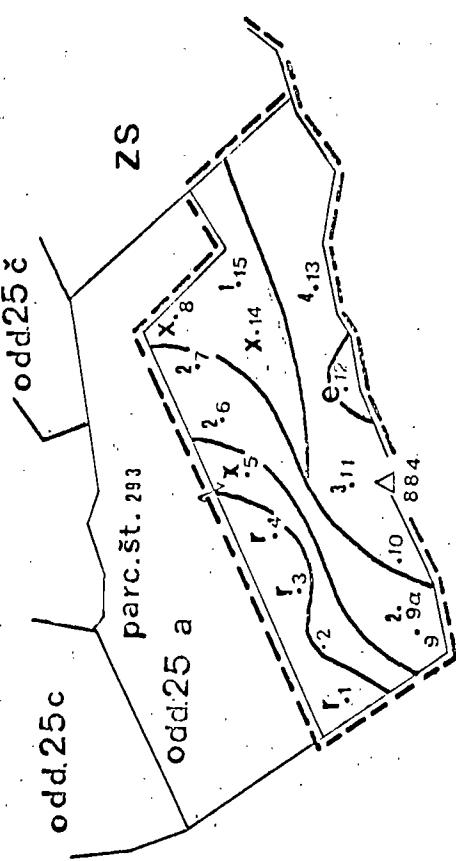
- 260 -

Naris 10. POJAVLJANJE IN POKROVNOST BOROVNICE (*Vaccinium myrtillus*)

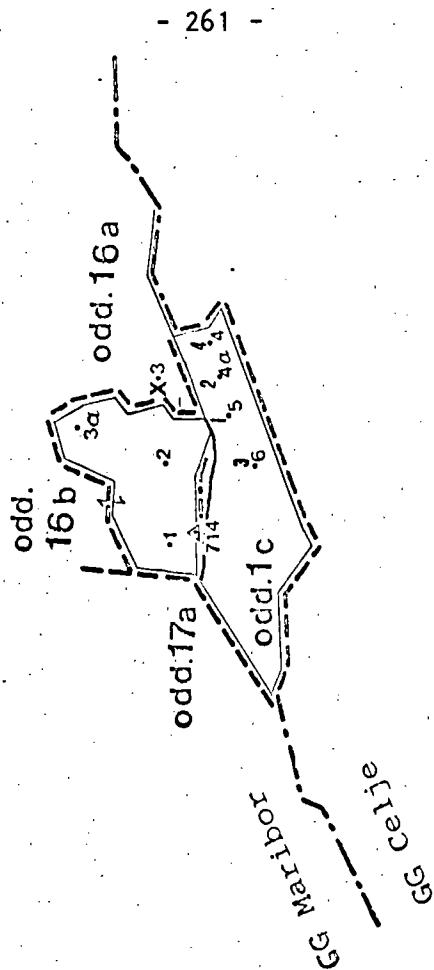
PANIČKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONĀČKA GORA

BELINOVEC

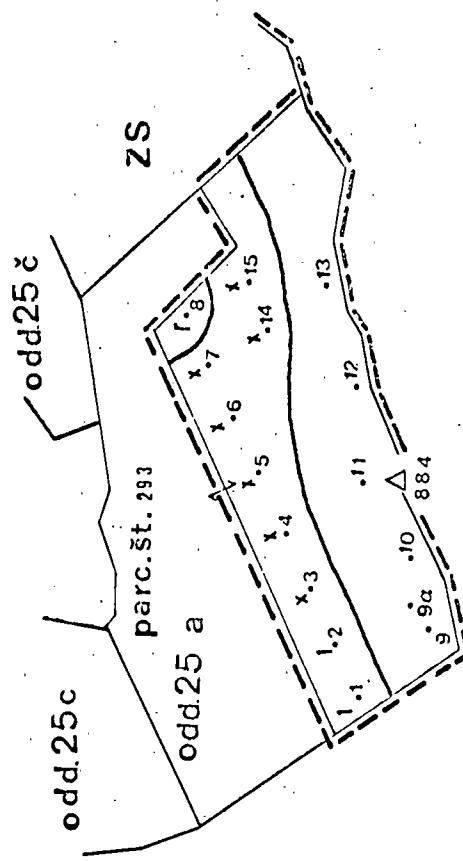
- 261 -

Naris 11. POJAVA LJANJE IN POKROVNOST GORSKE BILNICE (*Festuca drymeia*)

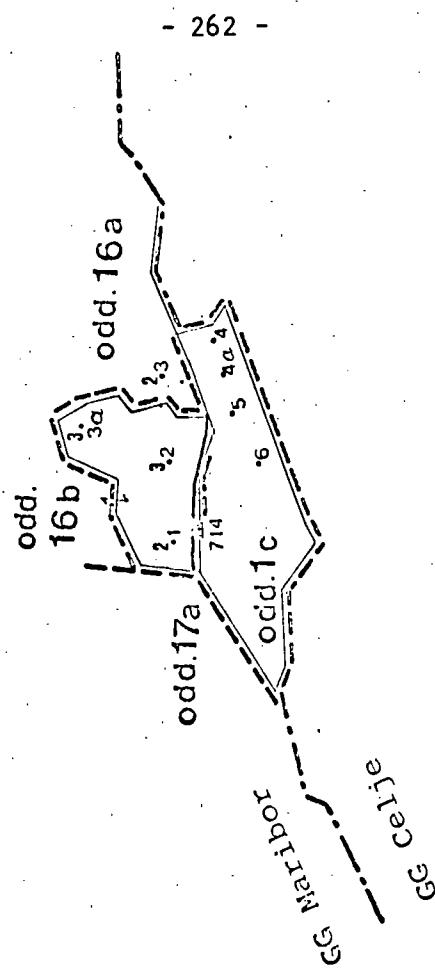
PANONSKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELINOVEC

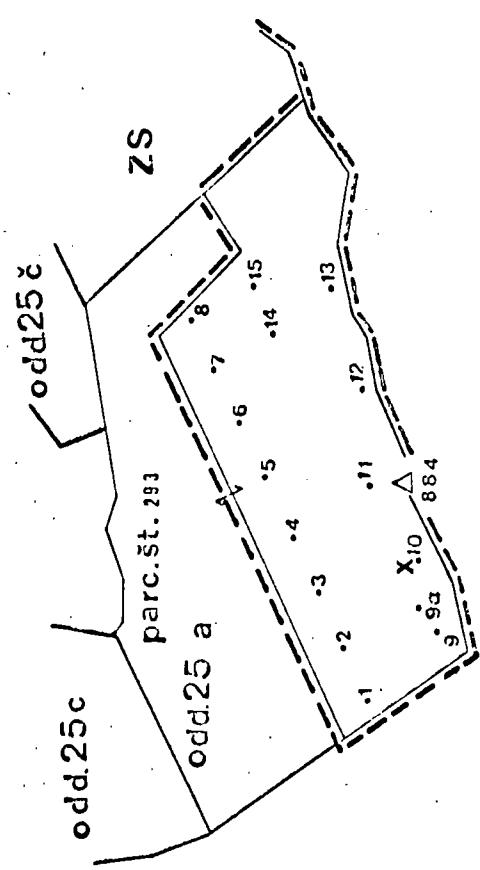

Naris 12. POJAVLJANJE IN POKROVNOST TRPEŽNE SREBRENKE (*Lunaria rediviva*)

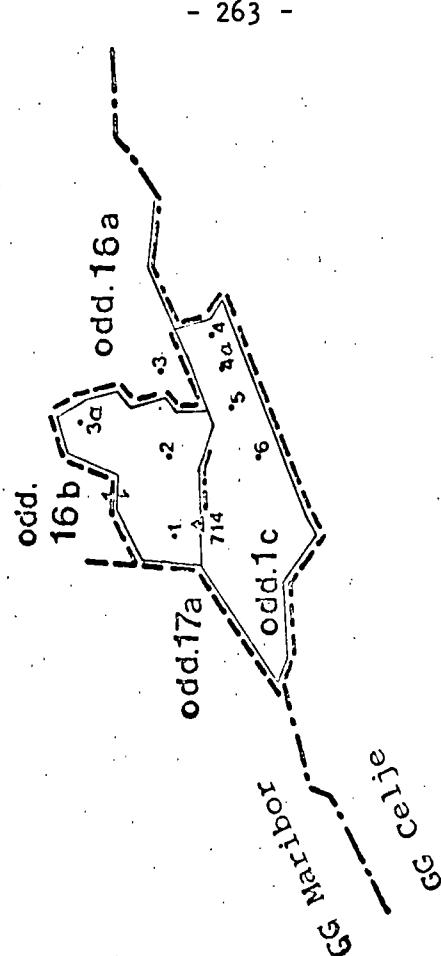
PANONSKA PRAGOZDOVA

H = 1 : 10 000

DONĀČKA GORA

BELINOVEC

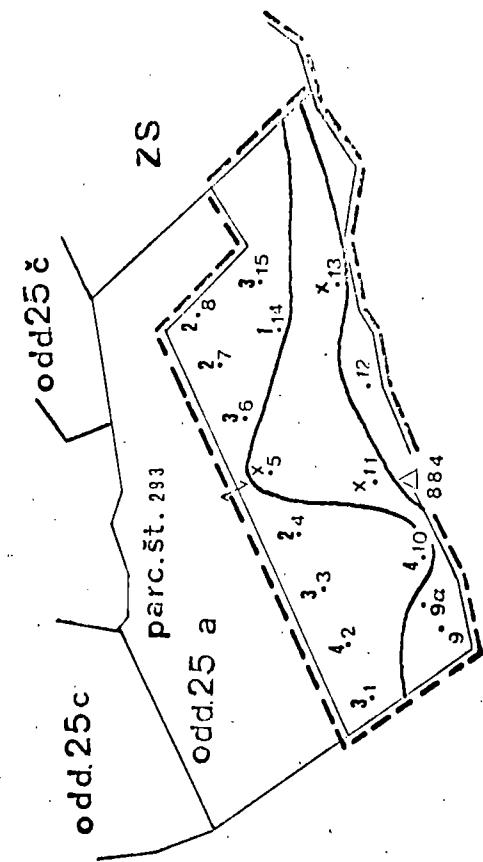

Naris 13. POJAVLJANJE IN POKROVNOST ČESNOVKE (*Alliaria petiolata*)

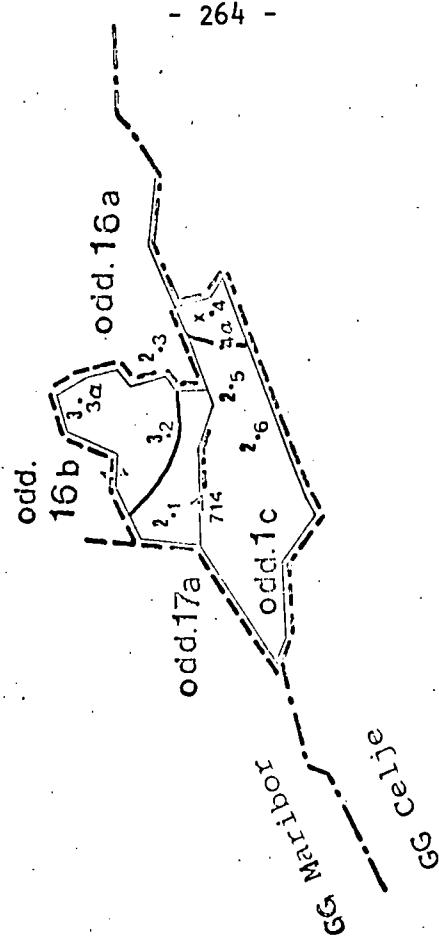
PANONSKA PRAGOZDOVJA

M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELINOVEC

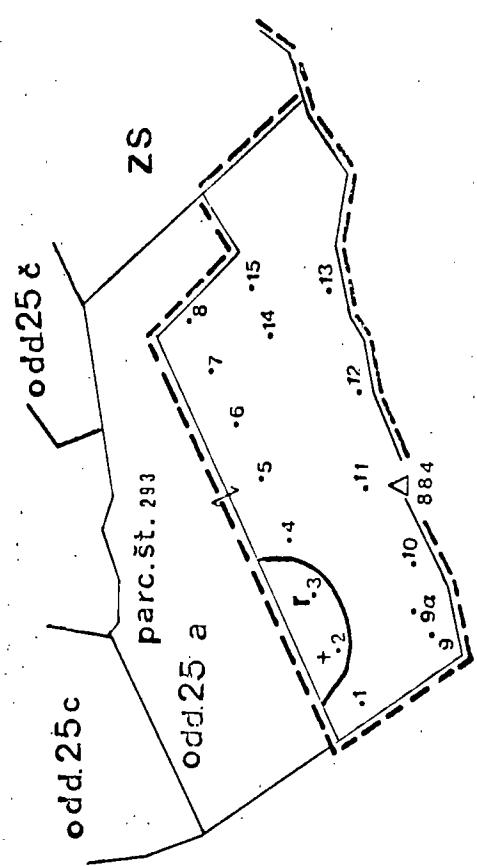
- 264 -

Naris 14. POJAVLJANJE IN POKROVNOST PREHLAJENKE (*Gallium odoratum*)

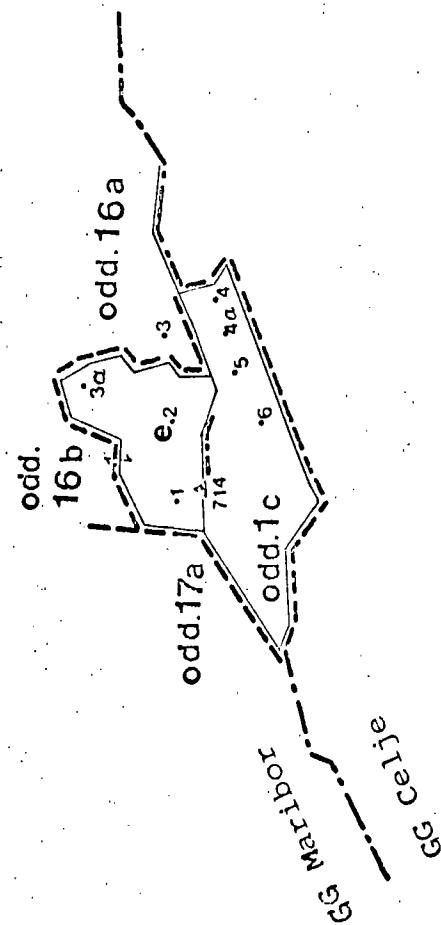
PANONSKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONĀČKA GORA

BELINOVEC

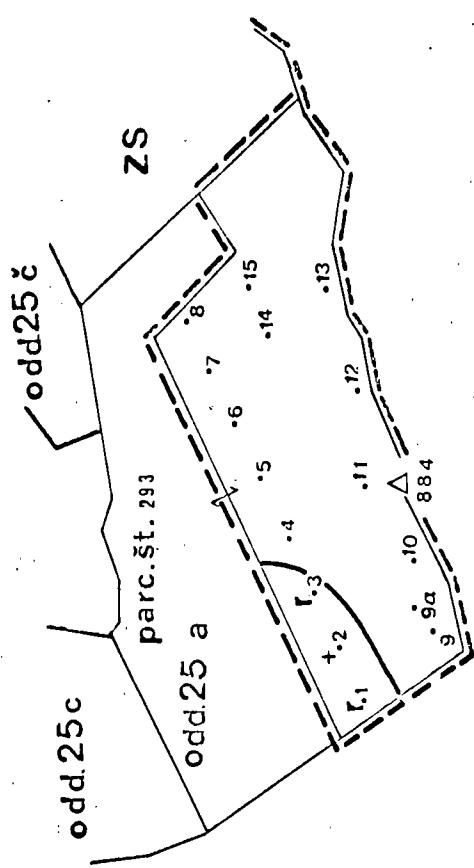
- 265 -

Naris 15. POJAVA LJANJE IN POKROVNOST VOTLEGA PETELINČKA (*Corydalis cava*)

PANONSKA PRAGOZDOVA

$$M = 1 \pm 10\,000$$

DONÁČKA GORA

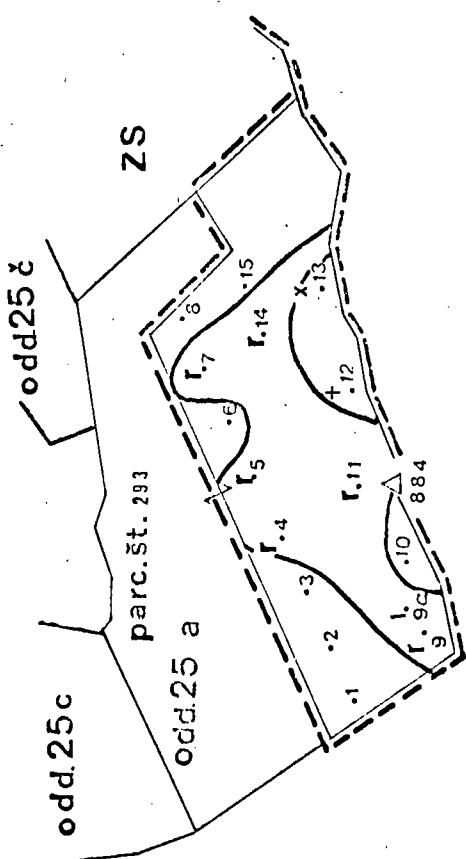
BECOME

Naris 16. POJAVLJANJE IN POKROVNOST ČVRSTEGA PETELINČKA (*Corydalis solidis*)

PANONSKA PRAGOZDOVA

$$M = 1 : 10\,000$$

DONAČKA GORA

BELINOV

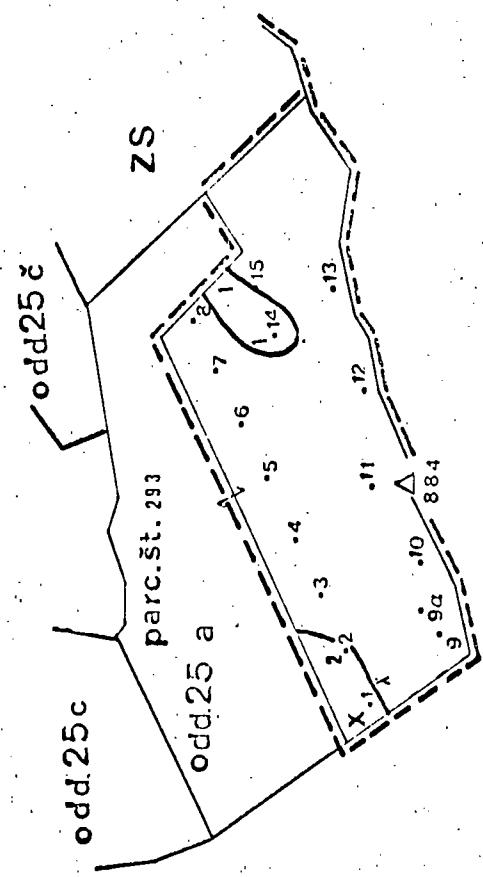
- 267 -

Naris 17. POJAVLJANJE IN POKROVNOST BELKASTE BEKICE (*Luzula albida*)

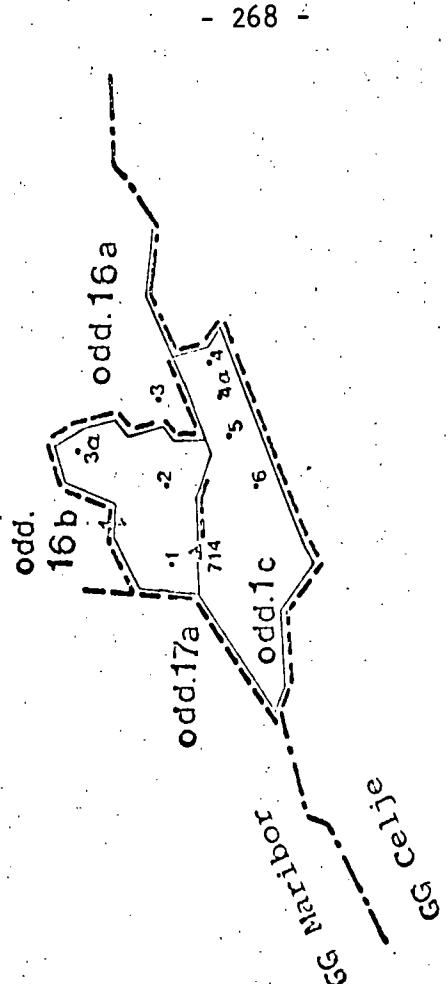
PANDIŠKA PRAGOZDOVA

$M = 1 : 10\,000$

DONĀČKA GORA

BELINOVEC

Naris 18. POJAVLJANJE IN POKROVNOST MNOGOLISTNE KLAJE (*Dentaria polyphyllos*) / x /
IN KRONICE (*Leucojum vernum*) / x /

3.1.2. TABELLARNA UTENELJITVE VRSTNEGA REDA POPISOV V FOTOCENOTSKI RAZPREDELNICI

Razpored popisov v fitocenotski razpredelnici se naslanja na prisotnost in kontinuiranost določevalnic osnovnih rastlinskih zdržbi in še nekaterih drugih zeliščnih vrst, hkrati pa na sestavo sestojev. Pri tem je upoštevano po- stopno spremnjanje količin v smislu krvulje.

Z E L I S Č A

Alliarietum petiolatae

Donačka gora 10

G. odoratum 4

Phyllitis r

Lunarietum redivivae

Belinovec

G. odoratum 2

Phyllitis 2

Stell. gl. 1

Donačka gora 3a

Phyllitis x

Fest. drymeia r

Belinovec 2

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

+

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 15

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 3

Phyllitis x

r

Belinovec 4

Phyllitis x

r

Donačka gora 14

Phyllitis x

r

Belinovec 5

Phyllitis x

x

Donačka gora 8

Phyllitis x

r

Belinovec 6

Phyllitis x

x

Donačka gora 7

Phyllitis x

r

Belinovec 3

Phyllitis x

x

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 2

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Belinovec 1

Phyllitis x

r

Donačka gora 1

Phyllitis x

r

Dobro je vidno, da je vsak popis drugačen in da se potem takem uveljavlja kontinuum, ki bi bil še jasnejši, če bi bili popisi napisavljeni v manjših nedsebojnih razdaljah.

3.1.3. FITOCENOTSKA RAZPREDELNICA PANONSKIH PRAGOZDOV DONAČKA GORA IN BELINOVEC

Avtorji razpredelnice: F.Batič, S.Hočevar, A.Martinčič, M.Piskernik.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Pleurochaete squarrosa																+	+							
Melica uniflora																x	+	r	v					
Pteridium aquilinum																+	e	i	e					
Quercus petraea I C																			r	e				
II																		e						
III																								r
Cephalanthera damasonium																		e						
Cetrelia olivetorum																	e							
Festuca heterophylla																	e							
Laserpitium krapfii ?																	e							
Lactarius perganenus																	+							
Lecanora albella																	+							
Leucodon sciuroides																	+							
Parmelia olivetorum																	+							
Parmelia revoluta																	+							
Cruciata glabra																	e	x	x					
Galcopsis pubescens																	e							
Chiloscyphus pallescens																	+							
Creolophus cirrhatus																	+							
Funalia extenuata																	+							
Meripilus giganteus																	+							
Pertusaria maculata																	+							
Viola riviniana																	c							
Genista ovata																	r	r						
Calamagrostis arundinacea																	x	x	3	4	e			e
Melittis melissophyllum																	e							
Fraxinus ornus III																								
Polygonatum aloides																	+							
Festuca glauca																		e	e	5				
Gentiana asclepiadea																	e	e	+e					
Lilium martagon																	e	e						
Ostrya carpinifolia I																	e	e						
Parmelia acetabulum																	+							
Parmelia scornea																	+							
Sorbus aria I																	e							
Valeriana tripteris																	r	r						
Arabis turrita																	r	r						
Festuca pseudovina																	r	r						
Parmelia contorta																	+	+						
Tanacetum subcorymbosum																	r	x						
Xanthoria parietina																	+	+						
Euphorbia dulcis																	r	e	e					
Hepatica nobilis																	r	e	x					
Senecio ovirensis																	e							
Avenella flexuosa																	+							
Physcia adscendens																	e							
Homogyne silvestris																	+							
Neckera complanata																	+							
Neckera crispa																	+							
Parmelia elegantula																	+							
Phlebia livida																	+							
Rosa pendulina II																	+							
Lathyrus vernus																	+							
Anemodon rugelii																	+							
Buphtalmum salicifolium																	+							
Calamagrostis varia																	+							
Carex digitata ?																	+							
Cercospora microsora																	+							
Cladonia verticillata v. cervicornis																	+							
Cynanchum vincetoxicum																	+							
Fragaria vesca																	+							
Origanum vulgare																	+							
Peucedanum austriacum																	+							
Peucedanum oreoselinum																	+							
Prunus avium III																	+							
Sesleria kalnikensis																	+							
Stellaria holostea																	+							

3.1.4. Lišajska flora v panonskih pragozdovih Donačka gora in Belinovec

Lišajski flori pragozdov, Donačke gore in Belinovca, sta si zelo podobni. Vzrok za to je neposredna geografska bližina in enako podnebje po eni strani, po drugi strani pa v obeh pragozdovih prevladuje bukev, ki so ji posamično primešani ostrolistni in gorski javor in gorski brest. V obeh omenjenih pragozdovih smo popisovali lišajsko floro na bukvi, gorskem in ostrolistnem javoru in na tleh. Na drevesih smo popisovali lišaje v glavnem na deblih.

Bukev (*Fagus silvatica*), ki je glavno drevo v pragozdovih Donačke gore in Belinovca, ima zelo svojevrstno lišajsko floro, če jo primerjamo z drugimi drevesnimi vrstami. Vzroki za to so v glavnem tile: zelo gladko lubje in njegova kemična sestava, poseben vlažnostni režim na deblih, ki ga povzroča centripetalni tip krošnje (glede na razporeditev padavin) in slabe svetlobne razmere poleti, ko je gozd olistan. Na deblih bukve prevladujejo skorjaste vrste lišajev, posebno tam, kjer je podnebje bolj sušno. Na bukvi redno najdemo tele značilne vrste lišajev: *Pyrenula nitida*, *Graphis scripta*, razne vrste iz rodov *Pertusaria*, *Opegrapha* in *Lecanora*. Ti lišaji so substratohigrofiti. Rastejo na deblih dreves z gladkim lubjem, ki imajo centripetalni tip krošnje. Padavine, ki padejo na takšno drevo, se razporedijo tako, da jih sorazmerno veliko steče po deblu v tla. Steljke lišajev so tako večkrat "poplavljene", zato omenjene lišajske vrste tudi dobro uspevajo.

Fitosociološko pripadnost lišajskih združb v pragozdovih Donačke gore in Belinovca je težko opredeliti. Pionirske stopnje lišajskih združb, ki uspevajo na deblih bukve, in v katerih prevladujejo skorjaste vrste lišajev, lahko vedno opredelimo kot asociacijo *PYRENULETUM NITIDAE* Hil. 1925. Nekatere za to združbo značilne vrste, kot so: *Pyrenula nitida*, *Pertusaria pertusa*, *Graphis scripta*, razne vrste iz rodu *Lecanora*, smo našli skoraj na vseh raziskanih ploskvah na Donački gori in na Belinovcu.

Združba *PYRENULETUM nitidae* je značilna vegetacija na deblih bukve, belega gabra in nekaterih drugih listavcev (leska, javor in jesen). Razširjena je v večjem delu Evrope. Združba je izrazito občutljiva na onesnažen zrak (tok-

sifobična). Vrste, ki rastejo v tej združbi, so izraziti skiofiti in substratohigrofiti. Pričinjnost epifitskih združb iz višjih stopenj sukcesije je na Domački gori in na Belinovcu teže opredeliti. Na vseh raziskanih ploskvah, kjer se na bukovih deblih pojavi več vrst iz rodu Parmelia, je zastopana verjetno zelo slabo razvita in številčno zelo revna zvrst združbe PARMELIETUM CAPERATAE Felfoldy 1941.

LOBARIION PULMONARIAE, ki se razvija na deblih starejših bukev v nekaterih drugih slovenskih pragozdovih, se na Domački gori in na Belinovcu ne pojavlja. Vrsto Lobaria pulmonaria smo našli le na dveh raziskanih ploskvah. Na splošno lahko rečemo, da je epifitska lišajska flora Domačke gore in Belinovca revna. Vzrok temu so že prej omenjene ekološke razmere, ki jih določa bukev kot prevladujoča drevesna vrsta, delno pa tudi to, da sta Domačka gora in Belinovec precej osamela. Zato je tod lišajska flora revnejša kot na primer v bukovih gozdovih na Dolenjskem, kjer je na večjem sklenjenem arealu bukovo-jelovih gozdov tudi lišajska flora bogatejša.

ŠTEVILČNOST POSAMEZNIH LIŠAJSKIH VRST

1. Domačka gora

Lišajsko floro smo popisovali na 15 ploskvah. Številčnost posameznih vrst lišajev na bukvi, gorskem in ostrolistnem javoru in na skalah je bila taka:

a) Na bukvi (*Fagus silvatica*)

<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost (število ploskev, kjer smo ga našli)</u>
Pertusaria pertusa v. pertusa	10
Parmelia scorae v.pastilifera	9
P. saxatilis v.saxatilis	5
P. glabratula	5
P. fuliginosa	5
Pyrenula nitida	5

<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost</u>	<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost</u>
Graphis scripta	4	Cladonia caespiticia	1
Parmelia sulcata	3	C1. nemoxypha	1
Pertusaria hymenea	3	Parmelia acetabulum	1
Lobaria pulmonaria	2	P.caperata	1
Parmelia contorta	2	P.elegantula	1
Lecanora subrugulosa	2	P.exasper-atula	1
L.coilocarpa	1	Pertusaria haemisphaerica	1
L.epybryon v.bryopsora	1	P.inaequalis	1
L.scrupulosa	1	P.maculata	1
L.subfusca		Ramalina roeslerii	1

b) Na gorskem in ostrolistnem javoru (*Acer pseudoplatanus* in *Acer platanoides*)

<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost</u>
Parmelia scrotea v.pastilifera	2
P.glabratula	1
P.sulcata	1
Lecanora coilocarpa	1
L.subfusca	1
Pertusaria haemisphaerica	1

c) Na skalah

<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost</u>
Cladonia nemoxypha	2
Peltigera degenii	2
Xanthoria parietina	2
Cladonia verticillata	
v.cervicornis	1
Lecanora epybryon v.bryopsora	1
Parmelia fuliginosa	1
P.saxatilis v.saxatilis	1
P.scorteae	1
P.sulcata	1
Physcia adscendens	1

2. Belinovec

Lišajsko floro smo popisovali le na bukvi, na šestih raziskovalnih ploskvah.

<u>vrsta lišaja</u>	<u>številčnost</u>
Pertusaria pertusa v.pertusa	3
Graphis scripta	3
Parmeliopsis hyperopta v.hyperopta	3
Parmelia glabratula	2
P.scorteae v.pastilifera	2
Pertusaria haemisphaerica	2
Pyrenula nitida	2
Cetrelia olivetorum	1

2. Belinovec

vrsta lišaja	številčnost
Cladonia nemoxyna	1
Cl.parasitica	1
Lecanora albella	1
L.epybryon v.bryopsora	1
Parmelia fuliginosa	1
P.olivetorum	1
P.revoluta	1
P.sulcata	1
Pertusaria pulverosulfurata	1
Ramalina roeslerii	1

4. REZULTATI MIKOLOŠKIH RAZISKOVANJ

4.1. Sistematični pregled zbranih gliv v panonskih pragozdovih

A. Donačka gora

ASCOMYCETES

(Sistematika po R.W.G. Dennisu, 1978)

P e z i z a l e s

Humariaceae Scutellinia scutellata (L.ex St.Amans) Lambotte

H e l o t i a l e s

Helotiaceae Chlorosplenium aeruginascens (Nyl.) P.Karsten

S p h a e r i a l e s

Nectriaceae Nectria cinnabarina (Tode ex Fr.) Fries
Nectria galligena Bres.

Ophiostomataceae Ceratocystis ulmi (Buism.) Mor.

Sphaeriaceae Hypoxylon fragiforme (Pers.ex Fr.) Kickx
Hypoxylon nummularium Buill. ex Fries
Ustulina deusta (Fr.) Petrak
Xylaria hypoxylon (L.ex Hooker) Greville
Xylaria polymorpha (Pers.ex Mérat) Greville

Diatrypaceae Diatrype disciformis (Hoffm. ex Fr.) Fries
Eutypa spinosa (Pers.ex Fr.) Tul.

DEUTEROMYCETES

Moniliales = Hyphomycetes

Dematiaceae-Phragmosporae

Helminthosporiae

Bispora antennata (Pers.) Mason; sinonim *Bispora monilioides* Corda
Cercospora microsora Saccardo

BASIDIOMYCETES

(Sistematika po H.Jahnu, 1979)

Dacrymycetales

Dacrymycetaceae

Calocera cornea (Batsch ex Fr.) Fries
Dacrymyces stillatus Nees ex Fries

Tremellales

Tremellaceae

Exidia glandulosa (Bull.ex St.Amans) Fries
Tremella globospora Reid
Tremella mesenterica Retz.ex Fries

Auriculariales

Auriculariaceae

Auricularia mesenterica Dicks.ex S.F.Gray
Hirneola auricula-judae (Bull.ex Schw.) Berk.

Aphylophorales s.lato

Hericiaceae

Dentipellis fragilis (Pers.ex Fr.) Donk
Hericium ramosum (Bull. ex Mérat) Let.

Corticaceae s.lato

Cylindrobasidium evolvens (Fr.) Juelich
Hyphoderma mutatum (Peck) Donk
Hyphoderma radula (Fr.) Donk
Merulius tremellosus (Schrad.ex Fr.) Fries
Peniophora cinerea (Fr.) Cooke
Peniophora incarnata (Fr.) P. Karsten
Peniophora quercina (Pers.ex Fr.) Cooke
Phlebia livida (Pers.ex Fr.) Bres.
Plicatura faginea (Schrad.ex Fr.) Peck
Schizopora paradoxa (Schrad.ex Fr.) Donk
Vuilleminia comedens (Nees ex Fr.) R.Maire

Stereaceae

Stereum hirsutum (Willd.ex Fr.) S.F.Gray
Stereum insigntum Quél.

Clavariaceae

Lentaria delicata (Fr.) Corner

Steccherinaceae	<i>Steccherinum ochraceum</i> (Pers.ex Fr.) S.F.Gray
Poriaceae s.lato (Polyporaceae s.lato)	<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P.Karsten <i>Chaetoporus nitidus</i> (Pers.ex Fr.) Donk <i>Daedaleopsis confragosa</i> (Bolt.ex Fr.) Schroeter <i>Datronia mollis</i> (Sommerf.) Donk <i>Fomes fomentarius</i> (L.ex Fr.) Kickx <i>Fomitopsis pinicola</i> (Swartz ex Fr.) P.Karsten <i>Ischnoderma resinosum</i> (Fr.) P.Karsten <i>Lenzites betulina</i> (L.ex Fr.) Fries <i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar <i>Trametes gibbosa</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Trametes hirsuta</i> (Wulf. ex Fr.) Pilát <i>Trametes hoehnelii</i> (Bres.) Pilát <i>Trametes versicolor</i> (L.ex Fr.) Pilát <i>Tyromyces caesius</i> (Schrad.ex Fr.) Murrill <i>Tyromyces subcaesius</i> A.David
Hymenochaetaceae	<i>Inonotus nodulosus</i> (Fr.) P.Karsten <i>Inonotus obliquus</i> (Pers.) Pilát <i>Inonotus radiatus</i> (Sow.ex Fr.) P.Karsten <i>Phellinus ferruginosus</i> (Schrad.ex Fr.) Bourd.et Galzin
Ganodermataceae	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers. ex Wallr.) Pat.
Schizophyllaceae	<i>Schizophyllum commune</i> Fries ex Fries
Polyporaceae s.stricto	<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.ex Fr.) Kummer <i>Polyporus badius</i> (Pers.ex S.F.Gray) Schw. <i>Polyporus brumalis</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Polyporus ciliatus</i> Fries <i>Polyporus squamosus</i> (Huds.ex Fr.) Fries <i>Polyporus varius</i> (Pers.ex Fr.) Fries
A g a r i c a l e s	
Tricholomataceae	<i>Armillariella mellea</i> (Vahl.ex Fr.) P.Karsten <i>Collybia hariolorum</i> (D.C.ex Fr.) Quél.ss.Fav.,K.& R. <i>Collybia peronata</i> (Bolt.ex Fr.) Singer <i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries <i>Marasmius lupuletorum</i> (Weinm.) Fries <i>Mycena crocata</i> (Schrad.ex Fr.) Kummer <i>Mycena galericulata</i> (Scop.ex Fr.) S.F.Gray <i>Mycena haematopoda</i> (Pers.ex Fr.) Kummer <i>Mycena pelianthina</i> (Fries) Quél. <i>Oudemansiella mucida</i> (Schrad.ex Fr.) v.Hoehnel <i>Oudemansiella platyphylla</i> (Pers.ex Fr.) Mos. <i>Oudemansiella radicata</i> (Relhan ex Fr.) Singer <i>Panellus stypticus</i> (Bull.ex Fr.) P.Karsten
Pluteaceae	<i>Pluteus atricapillus</i> (Secr.) Singer

Cortinariaceae Inocybe spec.
Strophariaceae Hypholoma sublateritium (Fr.) Quél.
Pholiota aurivella (Batsch.ex Fr.) Kummer
Coprinaceae Coprinus micaceus (Bull.ex Fr.) Fries

Russulaceae Russulales
Lactarius volemus Fr.
Russula fellea Fr.

Lycoperdaceae GASTEROMYCETES
Lycoperdales
Lycoperdon pyriforme Schaeffer ex Persoon

B. Belinovec

ASCOMYCETES
(Sistematika po R.W.G.Dennisu, 1978)

Pezizales
Peziza repanda Pers.
Humariaceae Scutellinia scutellata (L.ex St.Amans) Lambotte
Sarcoscyphaceae Sarcoscypha coccinea (Scop.ex Fr.) Lambotte
Helotiiales
Helotiaceae Ascocoryne sarcoides (Jacq.ex S:F)Gray Groves et Wilson
Sphaeriales
Nectriaceae Nectria cinnabarina (Tode ex Fr.) Fries
Ophiostomataceae Ceratocystis ulmi (Buism.) Mor.
Sphaeriaceae Hypoxylon fragiforme (Pers.ex Fr.) Kickx
Hypoxylon nummularium Buill.ex Fr.
Ustulina deusta (Fr.) Petrak
Xylaria hypoxylon (L.ex Hooker) Greville
Xylaria polymorpha (Pers.ex Mérat) Greville

Diatrypaceae	Diatrype disciformis (Hoffm. ex Fr.) Fries Eutypa spinosa (Pers. ex Fr.) Tul.
DEUTEROMYCETES = Fungi imperfecti	
Moniliiales = Hyphomycetes	
Dematiaceae - Phragmosporae Helminthosporiae	Bispora antennata (Pers.) Mason; sinonim Bispora monilioides Corda
BASIDIOMYCETES (Sistematika po H.Jahnu, 1979)	
Tremellaceae	Tremellales Exidia glandulosa (Bull. ex St. Amans) Fries Tremella mesenterica Retz. ex Fr.
Auriculariaceae	Auriculariales Auricularia mesenterica Dicks. ex S.F. Gray Hirneola auricula-judae (Bull. ex Schw.) Berk.
Hericiaceae	Aphylophorales s.lato Creolophus cirrhatus (Pers. ex Fr.) P. Karsten
Corticiaceae s.lato	Chondrostereum purpureum (Pers. ex Fr.) Pouzar Merulius tremellosus (Schrad. ex Fr.) Fries Peniophora cinerea (Fr.) Cooke Peniophora incarnata (Fr.) P. Karsten Peniophora quercina (Pers. ex Fr.) Cooke Phlebia rufa (Pers. ex Fr.) M.P. Christ. Schizophora paradoxa (Schrad. ex Fr.) Donk Schizophora phellinoides (Pilát) Domański
Stereaceae	Stereum gausapatum (Fr.) Fries Stereum hirsutum (Willd. ex Fr.) S.F. Gray Stereum insignitum Quél.
Cantharellaceae	Cantharellus cibarius Fries
Steccherinaceae	Steccherinum ochraceum (Pers. ex Fr.) S.F. Gray
Poriaceae s.lato (Polyporaceae s.lato)	Bjerkandera adusta (Willd. ex Fr.) P. Karsten Daedaleopsis confragosa var. tricolor (Bull. ex Fr.) Pilát Datronia mollis (Sommerf.) Donk Fomes fomentarius (L. ex Fr.) Kickx Fomitopsis pinicola (Swartz ex Fr.) P. Karsten Funalia extenuata (Dur. et Mont.) Domański

Poriaceae s.lato	<i>Gloeoporus pannocinctus</i> (Romell.) J.Eriksson <i>Hirschioporus pergamenus</i> (Fr.) Bond. et Singer <i>Lenzites betulina</i> (L.ex Fr.) Fries <i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar <i>Meripilus giganteus</i> (Pers.ex Fr.) P.Karsten <i>Trametes gibbosa</i> (Pers.ex Fr.) Fries <i>Trametes hirsuta</i> (Wulf.ex Fr.) Pilát <i>Trametes versicolor</i> (L.ex Fr.) Pilát
Hymenochaetaceae	<i>Inonotus nodulosus</i> (Fr.) P.Karsten <i>Phellinus ferruginosus</i> (Schrad.ex Fr.) Bourd. et Galz.
Ganodermataceae	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.ex Wallr.) Pat.
Schizophyllaceae	<i>Schizophyllum commune</i> Fries ex Fries
Polyporaceae s.stricto	<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.ex Fr.) Kummer <i>Polyporus ciliatus</i> Fries
A g a r i c a l e s	
Tricholomataceae	<i>Armillariella mellea</i> (Wahl.ex Fr.) P.Karsten <i>Collybia hariolorum</i> (D.C. ex Fr.) Quél. ss. Fav., K. & R. <i>Laccaria amethystina</i> (Bolt.ex Hooker) Murr. <i>Laccaria laccata</i> (Scop.ex Fr.) Berk. et Br. <i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries <i>Mycena crocata</i> (Schrad.ex Fr.) Kummer <i>Mycena haematopoda</i> (Pers.ex Fr.) Kummer <i>Mycena pura</i> (Pers.ex Fr.) Kummer <i>Oudemansiella radicata</i> (Rehman ex Fr.) Singer <i>Panellus stypticus</i> (Bull.ex Fr.) P.Karsten
Pluteaceae	<i>Pluteus atricapillus</i> (Secr.) Singer
Amanitaceae	<i>Amanita citrina</i> (Schaeff.) S.F.Gray <i>Amanita rubescens</i> (Pers.ex Fr.) S.F.Gray
Cortinariaceae	<i>Rozites caperata</i> (Pers.ex Fr.) P.Karsten
Strophariaceae	<i>Hypholoma sublateritium</i> (Fr.) Quél. <i>Pholiota aurivella</i> (Batsch ex Fr.) Kummer
Coprinaceae	<i>Coprinus micaceus</i> (Bull.ex Fr.) Fries <i>Psathyrella candolleana</i> (Fr.) Mre. <i>Psathyrella conopilea</i> (Fr.) Pears. et Dennis <i>Psathyrella gracilis</i> (Fr.) Quél. <i>Psathyrella hydrophila</i> (Bull.ex Mérat) R.Mre.
B o l e t a l e s	
Boletaceae	<i>Xerocomus badius</i> (Fr.) Kuehn.ex Gilb. <i>Xerocomus chrysenteron</i> (Bull.ex St.Amans) Quél. <i>Xerocomus rubellus</i> (Krbh.) Quél. <i>Xerocomus subtomentosus</i> (L.ex Fr.) Quél.

R u s s u l a l e s

Russulaceae

- Lactarius pergamenus (Swartz ex Fr.) Fries
Lactarius piperatus (L.ex Fr.) S.F.Gray
Lactarius torminosus (Schaeff.ex Fr.) S.F.Gray
Lactarius vellereus (Fr.) Fries
Russula cyanoxantha Schaeff.ex Fr.
Russula fellea Fries
Russula virescens (Schaeff.ex Zant.) Fries

GASTEROMYCETES

L y c o p e r d a l e s

Lycoperdaceae

- Lycoperdon pyriforme Schaeffer ex Persoon

N i d u l a r i a l e s

Nidulariaceae

- Cyathus striatus (Huds.ex Pers.) Willd.ex Pers.

4.2. Ekologija in biološke značilnosti zbranih obligatnih zajedavskih, lignikolnih in terestričnih gliv

4.2.1. Obligatna biotrofna zajedavska gliva in hipersaprofit

V panonskih pragozdovih smo določili samo eno obligatno biotrofno zajedavsko glivo, in sicer *Cercospora microsora* Saccardo. Ta je razširjena le v pragozdu Donačka gora. Gliva kuži liste mladic, grmov in odrasle lipe (*Tilia platyphyllos*). Na listih povzroča rjave pege in tako zmanjšuje njihovo assimiacijsko površino. Zajedavska gliva se razvija v lipovih listih v rastlinski združbi *Fago-Achilleetum distantis* na zahodnem (osojnem) zelo strmem počaju, ki je nagnjeno 45° (raziskana ploskev 9), blizu zgornje (južne) meje pragozda.

Prav tako kot obligatna biotrofna zajedavska gliva *Cercospora microsora* je tudi samo v pragozdu na Donački gori razširjena ena sama vrsta hipersaprofita, ki se imenuje *Tremella globospora* Reid. Ta vrsta glive ima obliko majhnih, mlečno belih zdrizavih, nagubanih grbic, pojavlja pa se na odmrlih stromah gliv iz podrazreda Pyrenomycetes, predvsem v rodovih *Eutypella* in *Diaporthe*, na drobnih bukovih vejicah, ki leže po tleh. Gliva meri v premeru le 2-6 mm. Razvija se samo spomladti ob zelo vlažnem vremenu v rastlinski

zdržbi Fago-Lunarietum redivivae na severnem (osojnem) strmem pobočju, nagnjenem 45° , v bližini zgornjega roba pragozda (raziskana ploskev 14). Hipersaprofita smo našli le še v mraziščnem pragozdu Prelesnikova koliševka in v preddinarskem drugotnem nižinskem pragozdu Krakovo (Tortić-Hočevar, 1977). Tako je za glivo *Tremella globospora* pragozd Donačka gora tretje najdišče ne samo v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji. Ta hipersaprofit je redek tudi v drugih evropskih deželah. V Evropi so ga našli v Angliji, Češkoslovaški, Danski, Franciji, Nemčiji in Poljski. Od drugih celin so ga ugotovili le v Severni Ameriki.

4.2.2. Lignikolne glive

V pragozdovih Donačka gora in Belinovec smo zbrali 139 lignikolnih gliv, in sicer na Donački gori 77, na Belinovcu pa 62. V razpredelnicah 1. in 2 smo razvrstili te glive po abecedi in prikazali njihove biološke in ekološke lastnosti. Samo 4 lignikolne glive pripadajo k mikromicetom, vse druge (135) pa k makromicetom. Tu bomo podrobnejše obravnavali le mikromicete, ki ne povzročajo trohnob v lesnini okuženega drevja.

BISPORA ANTENNATA (Pers.) Mason je razširjena v obeh panonskih pragozdovih. V pragozdu Donačka gora se pojavlja v rastlinski zdržbi Fago-Lunarietum redivivae, na severozahodni (osojni) legi z nagibom 45° . V pragozdu Belinovec pa se gniloživka razvija v združbah Fago- in Acero-Lunarietum redivivae v prisojni (severovzhodni) legi z nagibom 35° . V obeh pragozdovih kuži gniloživka samo bukovo lesnino. Naseli se namreč le na sveža ali precej sveža čela panjev in zrušenih, prelomljenih debel in vej, pogostokrat samo nekaj mescev ali največ pol leta ležeče lesnine. Nastopa večinoma kot prva prebivalka lesa sveže zrušenega drevja in povzroča površinsko obarvanje lesa v obliki črnih, radialnih črt v smeri strženovih trakov. Ta črna gliva pripada nepopolnim glivam (Deuteromycetes), ki ne izoblikujejo niti askusov niti basidijev, temveč se razmnožujejo samo s konidiji. Gniloživka nikoli ne raste v lubju, vedno le po lesnini. Vanjo prodre le nekaj milimetrov, zato ni posebno pomembna kot škodljivka zrušenega drevja.

Gliva NECTRIA CINNABARINA (Tode ex Fr.) Fries je fakultativna gniloživka. Živi predvsem kot gniloživka samo v lubju različnih listavcev. V drevju, ki ga je oslabela pozeba ali kak drug dejavnik, se lahko razvija gliva kot zaledavka in povzroči veliko škodo. V obeh panonskih pragozdovih se pojavlja le kot gniloživka v lubju odmrlih bukovih vejic. Pripada glivam zaprtotrosnicam, družini Nectriaceae. Gniloživka je razširjena v obeh pragozdovih v rastlinski združbi Fago-Lunarietum redivivae, v pragozdu Donačka gora pa razen v omenjeni rastlinski združbi še v združbi Fago-Vaccinietum myrtillii. V pragozdu Belinovec se pojavlja gliva v bukovih odpadlih vejicah na severnih, severovzhodnih in severozahodnih legah z nagibi 25° , 30° in 35° (raziskane ploskve 2,3,3a). V pragozdu Donačka gora pa je Nectria cinnabarina razširjena samo v bukovih vejicah, ki leže po tleh na severozahodnih in severnih legah z nagibom 35° .

Gliva NECTRIA GALLIGENA Bres. povzroča v bukovih debelcih in vejah rakave tvorbe. Razširjena je samo v pragozdu Donačka gora v rastlinski združbi Fago-Lunarietum redivivae na prisojnem, severozahodnem pobočju z nagibom 18° (raziskana ploskev 8). Tu kuži gliva predvsem bukove veje. V lubje prodira skozi rane ali listne brazgotine in povzroča v njem najprej lokalno omejene nekroze, ki pa jih skuša vitalnost drevesa prerasti. Ker se okužbe in zaraščanje nekroz vsako leto ponavljajo, se pojavi na takih mestih po nekaj letih odprt rak. Te rakave tvorbe so v pragozdu na Donački gori že več let stare. Če gliva zgubi virulenco po nekaj letih, se preneha razvijati. Tedaj bukev preraste rakavo rano in govorimo o zaprtem raku. Tudi tak rak je razširjen na bukovih vejah v pragozdu Donačka gora.

Gliva CERATOCYSTIS ULMI, ki povzroča holandsko bolezen v gorskem brestu (*Ulmus glabra*), je razširjena v obeh panonskih pragozdovih. Razvija se v rastlinski združbi Fago-Lunarietum redivivae tako na Donački gori kot na Belinovcu. Na Donački gori se pojavlja na severnem in severozahodnem, strmem pobočju, z nagiboma 35° in 45° (raziskane ploskve 2,3 in 4); na Belinovcu pa prav tako na strmem, severozahodnem pobočju, z nagibom 30° . Obolenje imenujemo holandsko bolezen zaradi tega, ker so jo ugotovili najprej v Holandiji.

Tam so jo začeli fitopatologi tudi prvi raziskovati, ker se je pojavila v epidemiji in zavzela velik obseg. Gliva *Ceratocystis ulmi* je velika škodljivka, ker povzroča sušenje brestov. Spada v razred zaprtotrosnic in v družino Ophiostomataceae.

Holandska bolezen je lahko akutna ali kronična. V prvem primeru (akutna oblika) okužene veje ali cela drevesa zelo hitro odmro (se posuše), že med eno vegetacijsko dobo. Pri tem procesu najprej porumene in ovanejo listi, mlađi poganjki pa se kljukasto ukrive. Suhu listje hitro odpade. Lubje na deblih ostane še nekaj časa sveže, polagoma pa se tudi to posuši. Pri kronični obliki poteka obolenje počasneje. Gorski bresti životarijo več let, preden se popolnoma posuše, čeprav imajo slabo olistano krošnjo. Drevje postopoma odmirja. Pri obolenju se najprej pojavi rumenenje in venenje listov samo na posameznih vejah, največkrat pri vrhu krošnje, nato se le-to razširi na vso krošnjo in končno se posuši celo drevo.

Akutna oblika bolezni nastopi pri mladih, 10-30 let starih gorskih brestih, kronična oblika obolenja pa se omeji le na starejša drevesa. Gliva *Ceratocystis ulmi* je tipična traheomikoza. Povzročitelj obolenja se razvija v prevajalnih ceveh. Glivne niti izločajo v cevi toksine, ki povzročajo naglo sušenje okuženih brestovih vej. Ti toksini sočasno inducirajo nastanek til, ki zamaše cevi in te prenehajo delovati. Prvo opazno znamenje prisotnosti glive ali toksina v vodovodnih prevajalnih ceveh je bledenje (rumenenje) in venenje listov ter ukrivljenje poganjkov. Če te okužene poganjke (vejice) prerežemo, opazimo s prostim očesom v braniki temne pege, ki so v spomladanskem lesu razmeščene krožno. Temne pege opazimo samo v braniki leta, v katerem jo je okužila gliva s pomočjo brestovega beljavarja. Ta gliva ne povzroča trohobne, temveč samo zamašitev prevajalnih cevi in intoksikacijo (zastrupitev) drevesa. To pomeni, da lesnina posušenega bresta zaradi holandske bolezni ne zgubi tehnične vrednosti. Vzrok spremenjene barve okuženega lesa so samo glivne niti in trosi, ki se razvijajo v notranjosti (v lumenu) prevajalnih cevi in hkrati izzovejo oksidacijo fenolnih snovi, ko odmirajo sosednje parenhimske celice. Če je ovirano (moteno) delovanje vodovodnih cevi, se zniža turgor v določenih delih drevesa; to povzroči nenadno, naglo venenje listja.

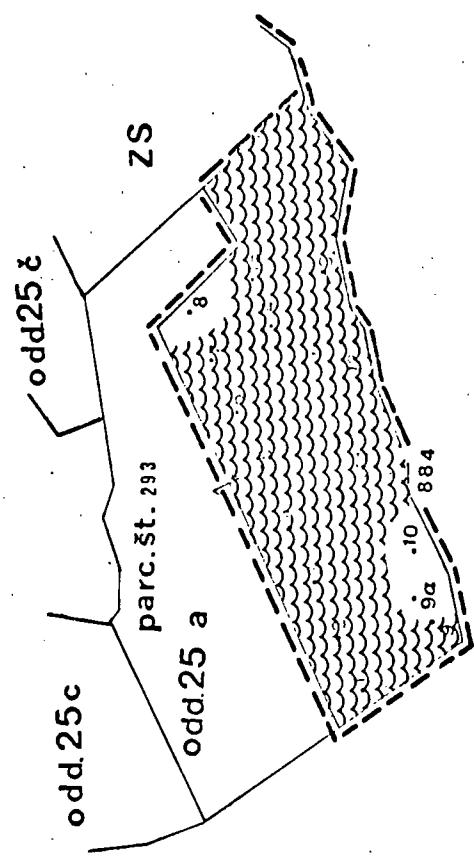
Bolezen razširjajo beljavarji, in sicer veliki in mali brestov beljavar: *Scolytus scolytus* in *S. multistriatus*. Ličinke obeh beljavarjev se razvija-jo v hodnikih, ki potekajo deloma v ličju, deloma v beljavi. V teh hodnikih se razvija glivno podgobje in iz njega konidiofori s konidiji. Včasih se tu razvijejo tudi periteciji. Ko se spomlađi iz bub razvijejo hroščki, jedo v hodnikih razvite glivne konidije. Ti se jih tudi prilepijo na površino pokrovk. Ko izlete hroščki iz rovov na prostost, nosijo na in v sebi konidije. Hroščki odlete na zdrave, najmlajše brestove poganjke, kjer opravijo zrelost- no žrtje. Tako nastanejo v brestovih poganjkih ranice; te okužijo konidiji, ki jih izločijo hroščki z iztrebki, ali pa padejo konidiji v ranico tudi s površine hroščkovih pokrovk. Konidiji v ranicah vzklijejo in nato okužijo prevajalne cevi. Po ceveh se gliva zelo hitro širi. Oboleli bresti postopo- ma oslabe in se posuše. Ko delajo samice hodnike za odlaganje jajčec, jih tudi okužijo s troši. Zdrave breste pa zopet napadejo beljavarji in tako je krog beljavar - gliva - brest sklenjen.

Na narisih 19-24 prikazujemo pojavljanje najpogostnejših in najbolj razširje- nih lignikolnih gliv: dlakavega skladanca (*Stereum hirsutum* /Willd.ex Fr./ S.F. Gray), rdečkasto-rjave krogličarke (*Hypoxyton fragiforme* /Pers.ex Fr./ Kickx), kresilke ali prave kresilne gobe (*Fomes fomentarius* /L.ex Fr./ Kickx), pisanke (*Trametes versicolor* /L.ex Fr./ Pilát), *Diatrype disciformis* (Hoffm. ex Fr.) Fries in črne možgančnice (*Exidia glandulosa* /Bull.ex St.Amans/ Fries).

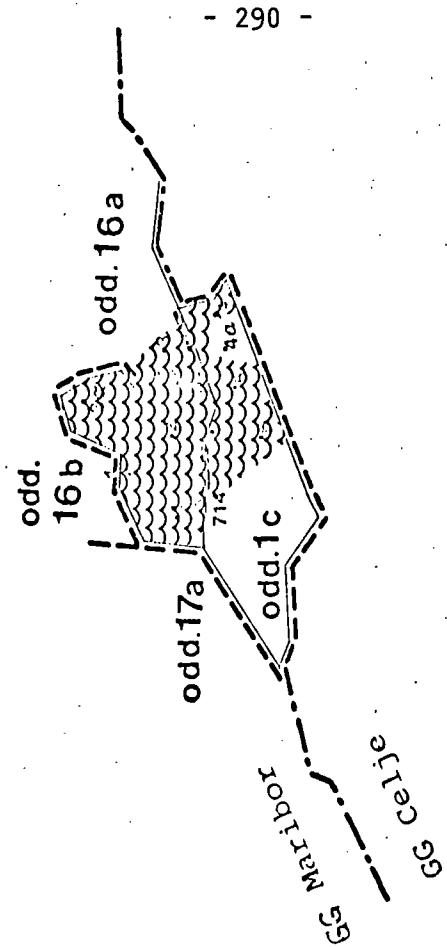
PANIÖSKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONAČKA GORA

BELINOVEC

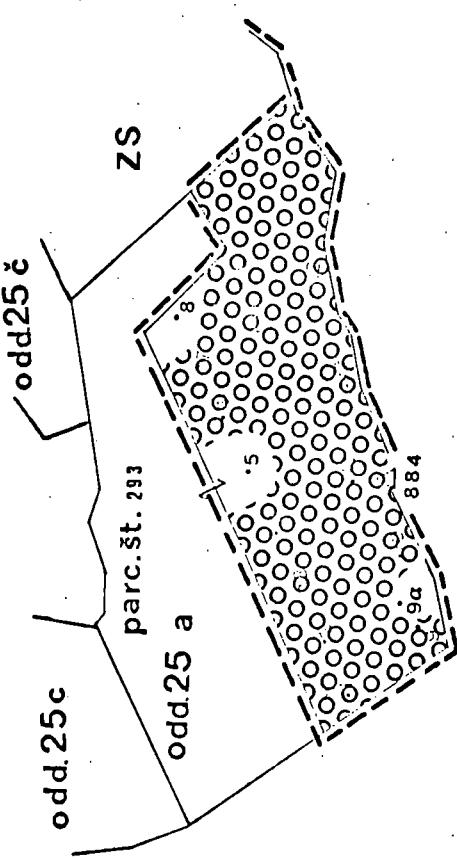

- 290 -

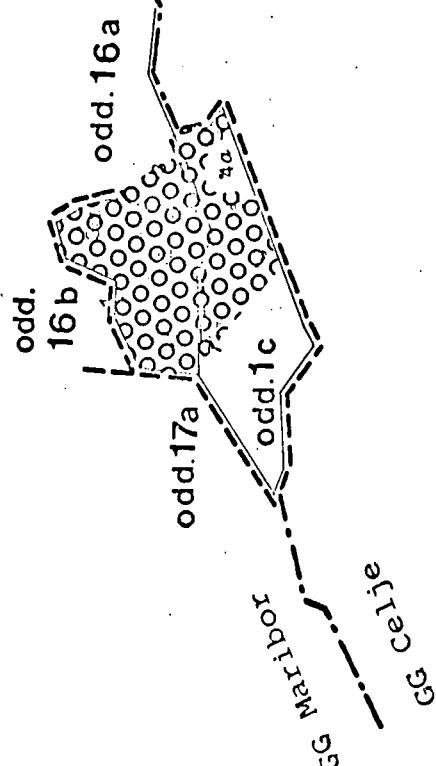
Naris 19. POJAVLJANJE DLAKAVEGA SKLADANCA (Stereum hirsutum /Willd./ ex Fr./S.F. Gray)

PANONSKA PRAGOZDOVA
DONAČKA GORA

N = 1 : 10 000

BELINOVEC

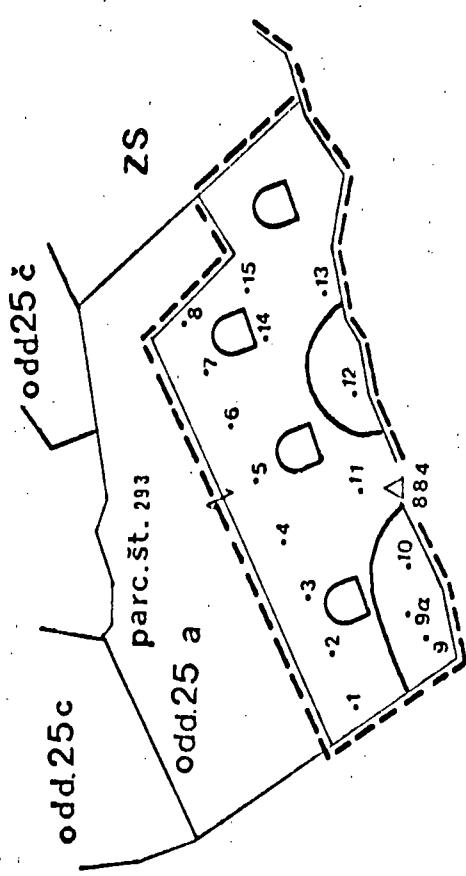

Naris 20. POJAVLJANJE RDEČKASTO-RJAVE KROGLIČARKE (*Hypoxyylon fragiforme* /Pers.
ex Fr./ Kickx)

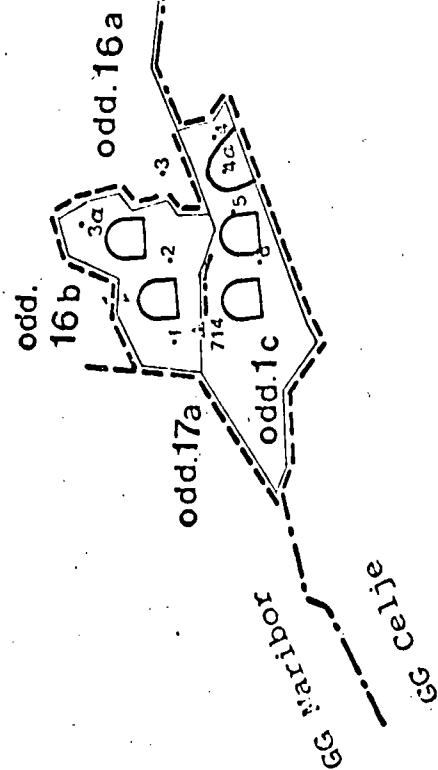
PANONSKA PRAGOZDOVA

DONAČKA GORA

1 : 10 000

BELINOVEC

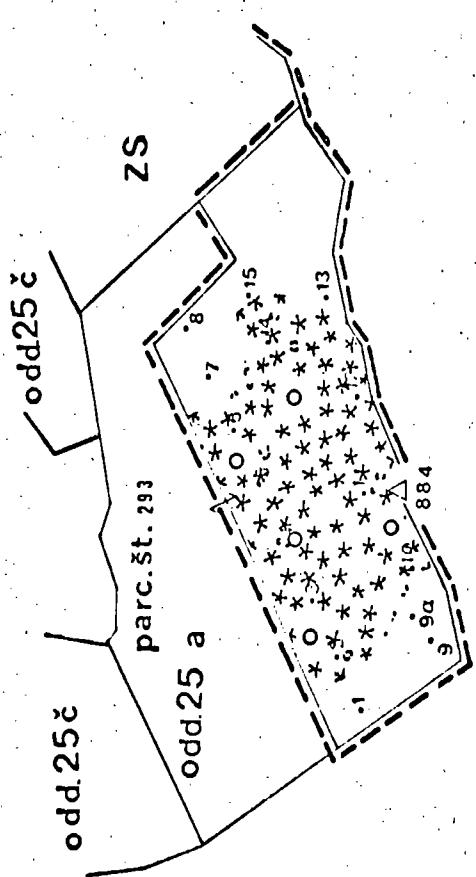
- 292 -

Naris 21. POJAVLJANJE KRESILKE ALI PRAVE KRESILNE GOBE (*Fomes fomentarius*/L.ex)
Fr./ Kickx)

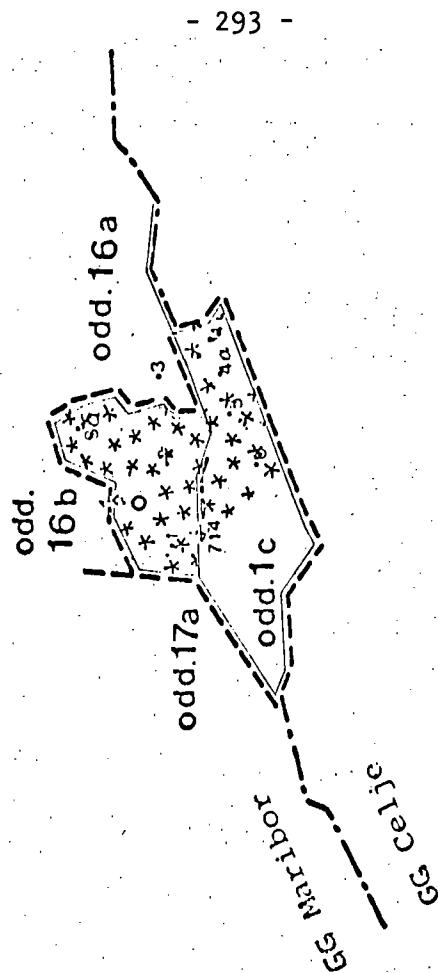
PANONSKA PRAGOZDOVÁ

M = 1 : 10 000

DOMAČKA GORA

BELINOVEC

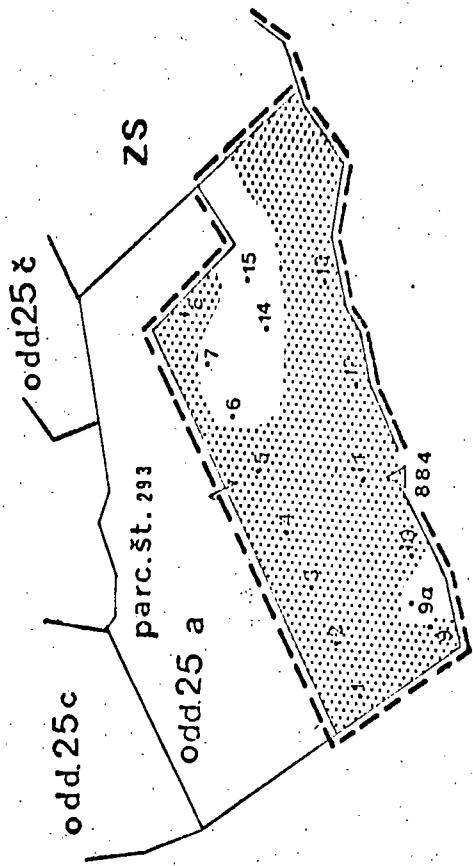
- 293 -

Naris 22. POJAVA LJANJE PISanke (Trametes versicolor /L.ex Fr./ Pilát)

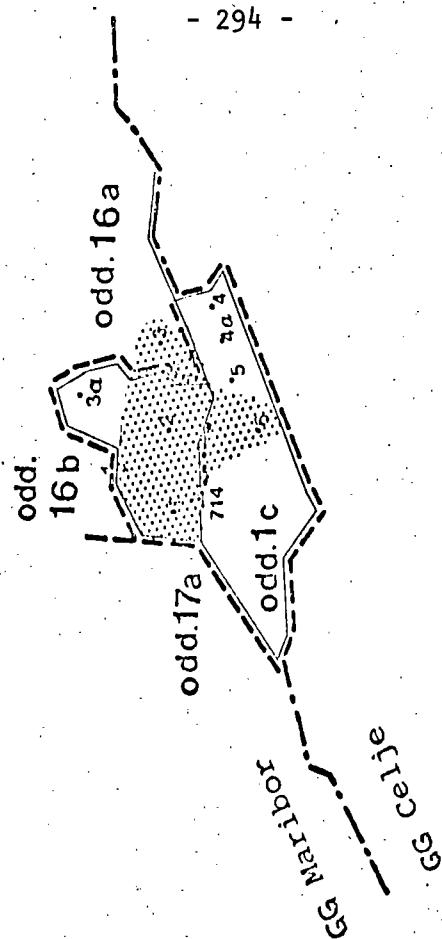
PANOŠKA PRAGOZDOVA

M = 1 : 10 000

DONĀČKA GORA

BELINOVEC

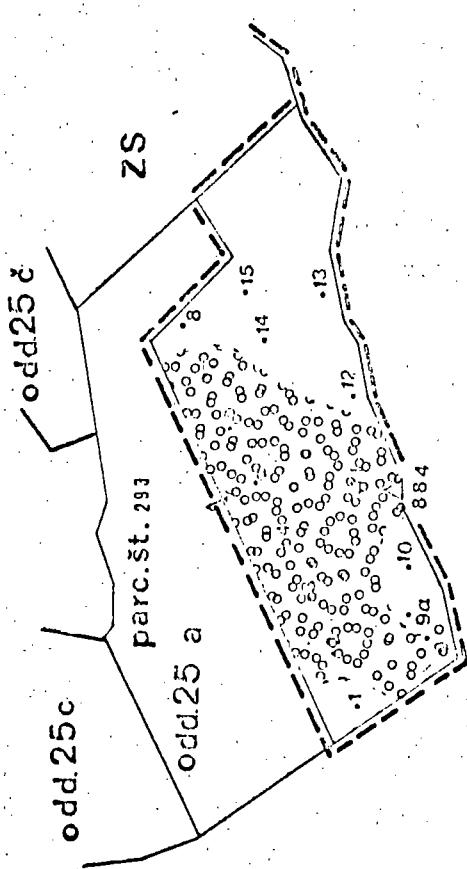
- 294 -

Nar. 23. POJAVLJANJE Diatrype disciformis (Hoffm. ex Fr.) Frič

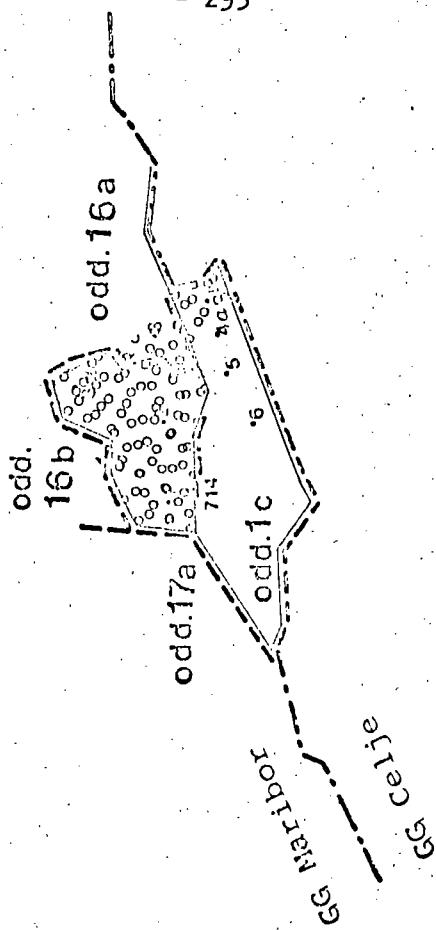
PANONSKA PRAGODDOVA

M = 1 : 10 000

DONČKA GORA

BELINOVEC

- 295 -

Naris 24. POJAVLJANJE ČRNE MOŽGANČNICE (*Exidia glandulosa* Fries)

Razpredelnica 1. LIGNIKOLNE GLIVE V PANONSKIH PRAGOZDOVIH
A. DONAČKA GORA

1.	ime glive	Drevesne vrste, ki jih kuži	Kateri del drevesa okuži	Pogostnost pojavljanja							Kakšno drevo okuži korenine	živa debla, mrtv ležeči les	najstreznejša stopnja reznejša stopnja	končna stopnja + trohobe
				2	3	4	5	6	7	8				
1	<i>Armillariella mellea</i> (Vahl ex Fr.) P. Karsten	bukov	korenine, koreninske vratove in dnišča debel	-	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-
2	<i>Auricularia mesenterica</i> Dicks. ex S. F. Gray	bukov	debeline štrclje	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-
3	<i>Bispora antennata</i> (Pers.) Mason	bukov	čela zrušenih debel in panjev	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-
4	<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P. Karsten	bukov	debela, debelca, debeline štrclje, panje, odpadle in neodpadne veje	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
5	<i>Calocera cornea</i> (Batsch ex Fr.) Fries	bukov	debela	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	<i>Ceratocystis ulmi</i> (Buism.) Mor.	gorški brest	veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	<i>Chaetoporus nitidus</i> (Pers. ex Fr.) Donk	bukov	veje	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	<i>Chlorosplenium aeruginascens</i> (Ny.) P. Karsten	bukov	veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	<i>Coprinus micaceus</i> (Bull.) ex Fr. Fries	bukov	debela in veje	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	<i>Cylindrobasidium evolvens</i> (Fr.) Jülich	bukov	veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* - začetna stopnja: svež posušeno in še stojiče deblo z vejami ali komaj zrušeno drevo
+ - na istrezenjša stopnja: razkrakajoči les
** - končna stopnja: že močno raztrojen les

RASTLINSKA ZDRUŽBA:

13

- 1 Fago-Lunarietum redivivae
- 2 Fago-Lunarietum redivivae
- 3 Fago-Lunarietum redivivae
- 4 Fago-Festucetum drymeiae in
Fago-Lunarietum redivivae
- 5 Fago-Lunarietum redivivae
- 6 Fago-Lunarietum redivivae
- 7 Fago-Lunarietum redivivae
- 8 Tilio platyphyllos- Alliarietum petiolatae, Acero-Lunarietum redivivae,
Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Achilleetum distantis
- 9 Fago-Lunarietum redivivae
- 10 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae

RASTLINSKA ZDROŽBA:

-13-

- 11 Tilio platyphylloides - Alliarietum petiolatae
- 12 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 13 Tilio platyphylloides - Alliarietum petiolatae in Fago-Lunarietum redivivae
- 14 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 15 Tilio platyphylloides - Alliarietum petiolatae, Fago-Lunarietum redivivae,
Fago-Festucetum drymeiae, Fago-Vaccinietum myrtilli, Fago-Achilleetum
distantis.
- 16 Tilio platyphylloides - Alliarietum petiolatae, Fago-Lunarietum redivivae,
Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Achilleetum distantis
- 17 Fago-Festucetum drymeiae , Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Achilleetum
distantis
- 18 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 19 Fago-Lunarietum redivivae
- 20 Fago-Lunarietum redivivae
- 21 Fago-Lunarietum redivivae
- 22 Fago-Lunarietum redivivae

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
23	<i>Hyphoderma mutatum</i> (Peck) Donk	bukev			drobne vejice	+	-	-	-	-	-	-	-	večino- ma se razvija samo v lubju
24	<i>Hyphoderma radula</i> (Fr.) Donk	bukev			veje	+	-	-	-	-	-	-	-	se pred- vsem v lubju ko- maj po- sušenih dreves
25	<i>Hypholoma sublateritium</i> (Fr.) Quél.	bukev								-	+	-	-	bela ali ko- rozivna
26	<i>Hypoxylon fragiforme</i> (Pers. ex Fr.) Kickx	bukev								-	+	-	-	piravost bukovine
27	<i>Hypoxylon nummularium</i> Bull. ex Fries	bukev								-	+	-	-	
28	<i>Inonotus nodulosus</i> (Fr.) P. Karsten	bukev								-	+	+	-	hitro na- predjoča bela ali korozivna
29	<i>Inonotus obliquus</i> (Pers.) Pilát	bukev								-	-	-	-	jedrovine
30	<i>Inonotus radiatus</i> (Sow. ex Fr.) P. Karsten	bukev								-	+	-	-	močna be- la ali korozivna
31	<i>Ischnoderma resinosum</i> (Fr.) P. Karsten	bukev								-	+	-	-	hitro na- predjo- ča bela ali ko- rozivna
32	<i>Lentaria delicata</i> (Fr.) Corner	bukev								-	-	-	-	
33	<i>Lenzites betulina</i> (L. ex Fr.) Fries	bukev								-	+	-	-	bela ali korozivna

- 300 -

RASTLINSKA ZDRAŽBA:

13

- 23 Fago-Festucetum drymeiae
- 24 Fago-Lunarietum redivivae
- 25 Fago-Lunarietum redivivae
- 26 Tilio platyphyllis - Alliarietum petiolatae, Fago-Lunarietum redivivae
Fago-Festucetum drymeiae, Fago-Vaccinietum myrtilli in Fago-Achilleetum
distantis
- 27 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 28 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 29 Fago-Lunarietum redivivae
- 30 Fago-Lunarietum redivivae
- 31 Fago-Lunarietum redivivae
- 32 Fago-Lunarietum redivivae
- 33 Fago-Lunarietum redivivae

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
34	<i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar	bukev	veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	<i>Lycoperdon pyriforme</i> Schaeffer ex Persoon	bukev	debla in panje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	malo in- tenzivna bela ali korozivna
36	<i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries	bukev in graden	debla in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	<i>Merulius tremellosus</i> (Schrad.ex Fr.) Fries	bukev	veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali korozivna
38	<i>Mycena crocata</i> (Schrad.ex Fr.) Kummer	bukev	veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	<i>Mycena galericulata</i> (Scop.ex Fr.) S.F.Gray	bukev	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	<i>Mycena haematopoda</i> (Pers.ex Fr.) Kummer	bukev	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41	<i>Nectria cinnabarinia</i> (Tode ex Fr.) Fries	bukev	vejice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	razvija se samo v lubju rakave tvorbe
42	<i>Nectria galligena</i> Bres.	bukev	veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
43	<i>Oudemansiella mucida</i> (Schrad.ex Fr.) v.Hoehnel	bukev	debla	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44	<i>Oudemansiella platyphylla</i> (Pers.ex Fr.) Mos.	bukev	korenine	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45	<i>Oudemansiella radicata</i> (Reilhan ex Fr.) Singer	bukev	korenine	-	-	-	-	-	-	-	-	-	bela ali ko- rozivna
46	<i>Panellus stipticus</i> (Bull.ex Fr.) P.Karsten	graden	panje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
47	<i>Peniophora cinerea</i> (Fr.) Cooke	bukev	veje in vejice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48	<i>Peniophora incarnata</i> (Fr.) P.Karsten	bukev	veje in vejice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
49	<i>Peniophora quercina</i> (Pers.ex Fr.) Cooke	bukev, graden	veje in vejice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	močna razkra- jatka lesa, bela ali korozivna

RASTLINSKA ZDRUŽBA:

13

- 34 Fago-Festucetum drymeiae
- 35 Fago-Lunarietum redivivae
- 36 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 37 Fago-Lunarietum redivivae
- 38 Fago-Lunarietum redivivae
- 39 Fago-Lunarietum redivivae
- 40 Fago-Lunarietum redivivae
- 41 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 42 Fago-Lunarietum redivivae
- 43 Fago-Lunarietum redivivae
- 44 Fago-Lunarietum redivivae
- 45 Fago-Lunarietum redivivae
- 46 Fago-Achilleetum distantis
- 47 Fago-Achilleetum distantis in Fago-Lunarietum redivivae
- 48 Tilio platyphyllis - Alliarietum petiolatae, Fago-Festucetum
drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 49 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
50 <i>Pellinus ferruginosus</i> (Schrad. ex Fr.) Bourd. et Galz.	bukev	debla	+	-	-	-	-	-	+	-	bela ali korozivna	
51 <i>Phlebia livida</i> (Pers. ex Fr.) Bres.	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	-	-	-	
52 <i>Pholiota aurivella</i> (Batsch ex Fr.) Kummer	bukev	debla	-	+	-	+	-	-	-	" močna raz krajalka lesa		
53 <i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq. ex Fr.) Kummer	bukev	debla	-	-	+	-	-	+	-	intenz. bela ali koroziv. jedrovine		
54 <i>Plicatura faginea</i> (Schrad. ex Fr.) Peck	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	bela ali koroziv.	
55 <i>Pluteus atricapillus</i> (Secr.) Singer	bukev	dnišče debla	+	-	-	-	-	-	-	-	-	
56 <i>Polyporus badius</i> (Pers. ex S. F. Gray) Schw.	bukev	debla in veje	+	-	-	-	-	-	+	-	intenziv. bela ali koroziv.	
57 <i>Polyporus brunalis</i> (Pers. ex Fr.) Fries	bukev	veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	
58 <i>Polyporus ciliatus</i> Fries	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	-	-	bela ali koroziv.	
59 <i>Polyporus squamosus</i> (Huds. ex Fr.) Fries	bukev	debla in debelne štrclje	-	-	-	-	-	-	+	-	močna razkravljenost lesa	
60 <i>Polyporus varius</i> (Pers. ex Fr.) Fries	bukev	debla, veje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
61 <i>Schizophyllum commune</i> Fries ex Fries	bukev	debla in panje	+	-	-	-	-	-	+	-	bela, pegasta ali korozivna	
62 <i>Schizopora paradoxa</i> (Schrad. ex Fr.) Donk	bukev	debla in veje	-	-	-	-	-	-	-	-	intenziv. bela ali koroziv.	

RASTLINSKA ZDROŽBA:

13

- 50 Tilio platyphyllis - Alliarietum petiolatae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 51 Fago-Festucetum drymeiae
- 52 Fago-Lunarietum redivivae
- 53 Fago-Lunarietum redivivae
- 54 Fago-Lunarietum redivivae
- 55 Fago-Lunarietum redivivae
- 56 Fago-Lunarietum redivivae
- 57 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 58 Fago-Lunarietum redivivae
- 59 Fago-Lunarietum redivivae
- 60 Fago-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae, Fago-Vaccinietum myrtilli
- 61 Fago-Achilleetum distantis in Fago-Lunarietum redivivae
- 62 Fago-Festucetum drymeiae, Fago-Vaccinietum myrtilli in Fago-Achilleetum distantis

RASTLINSKA ZDROŽBA:

13

- 63 Fago-Lunarietum redivivae
- 64 Fago-Lunarietum redivivae
- 65 Fago-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae , Fago-Vaccinietum myrtilli in Fago-Achilleetum distantis
- 66 Fago-Lunarietum redivivae
- 67 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 68 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 69 Fago-Lunarietum redivivae
- 70 Tilio-platyphyllis - Alliarietum petiolatae, Fago-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 71 Tilio-platyphyllis - Alliarietum petiolatae,
- 72 Fago-Lunarietum redivivae
- 73 Fago-Lunarietum redivivae
- 74 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 75 Fago-Lunarietum redivivae

RASTLINSKA ZDRUŽBA:

13

76 Fago-Lunarietum redivivae in Tilio platyphyllis - Alliarietum
petiolatae

77 Tilio platyphyllis - Alliarietum petiolatae in Fago-Lunarietum
redivivae

Razpredelnica 2: B. BELINOVEC

- 1 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 2 Fago-Lunarietum redivivae
- 3 Acero-Lunarietum redivivae
- 4 Acero-Lunarietum redivivae
- 5 Acero-Lunarietum redivivae
- 6 Fago-Lunarietum redivivae
- 7 Acero-Lunarietum redivivae
- 8 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 9 Fago-Vaccinietum myrtilli
- 10 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 11 Fago-Lunarietum redivivae

RASTLINSKA ZDružba:

13

- 12 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 13 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 14 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 15 Acero-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 16 Fago-Lunarietum redivivae
- 17 Fago-Vaccinietum myrtilli
- 18 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 19 Fago-Lunarietum redivivae
- 20 Acero-Lunarietum redivivae
- 21 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 22 Fago-Lunarietum redivivae
- 23 Fago-Festucetum drymeiae, Fago-Vaccinietum myrtilli in Acero-Lunarietum redivivae
- 24 Acero-Lunarietum redivivae
- 25 Fago-Lunarietum redivivae

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
26	<i>Lenzites betulina</i> (L.ex Fr.) Fries	bukev	panje	+	-	-	-	-	-	+	-	bcla ali koroziv.
27	<i>Leptotrimitus semipileatus</i> (Peck) Pouzar	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	malo in- tenzivna bela ali koroziv.
28	<i>Lycoperdon pyriforme</i> Schaeffer ex Person	bukev	debeline štrclje	+	-	-	-	-	-	+	-	-
29	<i>Narasmius alliaeus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries	bukev	debla in veje	-	+	-	-	-	-	+	-	-
30	<i>Meripilus giganteus</i> (Pers.ex Fr.) P.Karsten	bukev	panje	+	-	-	-	-	-	+	-	bela ali koroziv.
31	<i>Merulius tremelloides</i> (Schrad.ex Fr.) Fries	bukev	veje	-	+	-	-	-	-	+	-	-" -
32	<i>Nycena crocata</i> (Schrad.ex Fr.) Kummer	bukev; gorski	javor veje	-	-	+	-	-	-	-	-	+
33	<i>Nycena haematoptoda</i> (Pers.ex Fr.) Kummer	bukev,gorski javor	debla in veje	-	+	-	-	-	-	+	-	-
34	<i>Nectria cinnabarina</i> (Tode ex Fr.) Fries	bukev	vejice	-	+	-	-	-	-	+	-	razvija se samo v lubju
35	<i>Oudemansiella radicata</i> (Reihan ex Fr.) Singer	bukev	korenine	+	-	-	+	-	-	+	-	bela ali koroziv.
36	<i>Panellus stypticus</i> (Bull.ex Fr.) P.Karsten	bukev	debla,veje in panje	-	+	-	-	-	-	+	-	-" -
37	<i>Peniophora cinerea</i> (Fr.) Cooke	bukev,gorski javor	veje	-	+	-	-	-	-	+	-	-" -
38	<i>Peniophora incarnata</i> (Fr.) P.Karsten	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	-" -
39	<i>Peniophora quercina</i> (Pers.ex Fr.) Cooke	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	močna razkra- jaka lesa,be- la ali koroziv.

RASTLINSKA ZDROŽBA:

13

- 26 Acero-Lunarietum redivivae
- 27 Fago-Festucetum drymeiae
- 28 Fago-Lunarietum redivivae
- 29 Fago-Festucetum drymeiae in Acero-Lunarietum redivivae
- 30 Fago-Vaccinietum myrtilli
- 31 Acero-Lunarietum redivivae
- 32 Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
- 33 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 34 Fago-Lunarietum redivivae
- 35 Fago-Vaccinietum myrtilli
- 36 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 37 Fago-Lunarietum redivivae
- 38 Fago-Lunarietum redivivae
- 39 Acero-Lunarietum redivivae

RASTLINSKA ZDRAŽBA:

13

- 40 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 41 Fago-Lunarietum redivivae
- 42 Fago-Lunarietum redivivae
- 43 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 44 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 45 Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 46 Acero-Lunarietum redivivae
- 47 Acero-Lunarietum redivivae
- 48 Acero-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 49 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 50 Fago-Lunarietum redivivae
- 51 Fago-Lunarietum redivivae

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
52	<i>Sterecherinum ochraceum</i> (Pers. ex Fr.) S. F. Gray	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-
53	<i>Stereum gausapatum</i> (Fr.) Fries	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-
54	<i>Stereum hirsutum</i> (Willd. ex Fr.) S. F. Gray	bukev, gorski bresi, gorski javor, ostro- listni javor	debla, veje in panje	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-
55	<i>Stereum insignitum</i> Quél.	bukev	debla, veje in kladje	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
56	<i>Trametes gibbosa</i> (Pers. ex Fr.) Fr. ex	bukev	debla, debeline štrcije in panje	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-
57	<i>Trametes hirsuta</i> (Wulf. ex Fr.) Pilát	bukev	debla, veje in panje	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
58	<i>Trametes versicolor</i> (L. ex Fr.) Pilát	bukev	korenine, debla, debeline štrcije, veje in panje	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
59	<i>Tremella mesenterica</i> Retz.	bukev	veje	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-
60	<i>Ustulina deusta</i> (Fr.) Petrák	bukev	debeline štrcije in panje	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-
61	<i>Xylaria hypoxylon</i> (L. ex Hooker) Greville	bukev, gorski javor	debla, de- belne štrcije in veje	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
62	<i>Xylaria polymorpha</i> (Pers. ex Mérat) Greville	bukev, gorski javor	debla, debel- ne štrcije, veje in panje	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-

RASTLINSKA ZDRAŽBA:

13

- 52 Fago-Lunarietum redivivae
- 53 Fago-Lunarietum redivivae
- 54 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 55 Fago-Lunarietum redivivae, Fago-Vaccinietum myrtilli in Fago-Festucetum drymeiae
- 56 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 57 Acero-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 58 Acero-Lunarietum redivivae, Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Vaccinietum myrtilli
- 59 Fago-Lunarietum redivivae
- 60 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
- 61 Fago-Lunarietum redivivae
- 62 Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli

4.2.3. Užitné lignikolné glive

A. v pragozdu Donačka gora

Armillariella mellea (Wahl.ex Fr.) P.Karsten
Coprinus micaceus (Bull.ex Fr.) Fries
Hericium ramosum (Bull.ex Mérat) Letellier
Hirneola auricula - judae (Bull.ex Schw.) Berk.
Lycoperdon pyriforme Schaeffer ex Persoon
Marasmius alliaceus (Jacq. ex Fr.) Fries
Oudemansiella mucida (Schrad.ex Fr.) v.Hoehnel
Oudemansiella radicata (Reihan ex Fr.) Singer
Pleurotus ostreatus (Jacq.ex Fr.) Kummer
Pluteus atricapillus (Secr.) Singer
Polyporus squamosus (Huds.ex Fr.) Fries

B. v pragozdu Belinovec

Armillariella mellea (Wahl.ex Fr.) P.Karsten
Coprinus micaceus (Bull.ex Fr.) Fries
Creolophus cirrhatus (Pers.ex Fr.) P.Karsten
Hirneola auricula - judae (Bull.ex Schw.) Berk.
Lycoperdon pyriforme Schaeffer ex Persoon
Marasmius alliaceus (Jacq.ex Fr.) Fries
Meripilus giganteus (Pers.ex Fr.) P.Karsten
Oudemansiella radicata (Reihan ex Fr.) Singer
Pleurotus ostreatus (Jacq.ex Fr.) Kummer
Pluteus atricapillus (Secr.) Singer
Psathyrella candolleana (Fr.) Mre.

4.2.4. Terestrične glive v panonskih pragozdovih

A. Donačka gora

Ime glive	razkraja steljo ali listni opad	mikorizna	terikolna	užitna	strupena	rastlinska zdržba
<i>Collybia hariolorum</i> (D.C.ex Fr.) Quéel. ss. Fav., K. & R.	-	+	-	-	(+)	malo stru- pena
<i>Collybia peronata</i> (Bol.t.ex Fr.) Singer	+	+	-	-	-	Fago-Lunarrietum redivivae
* <i>Coprinus micaceus</i> (Bull.ex Fr.) Fries	-	-	+	+	-	Fago-Lunarrietum redivivae
<i>Inocybe</i> spec.	+	-	+	+	-	Fago-Lunarrietum redivivae
<i>Lactarius volvatus</i> Fries	+	-	-	+	-	Tilio Platiphyllis-Alliarietum petiolatae in Fago-Achilleetum distantis
* <i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries	+	+	-	-	-	Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarrietum redivivae
<i>Marasmius lupuletorum</i> (Weinm.) Fries	-	+	-	-	-	Fago-Lunarrietum redivivae
* <i>Mycena crocata</i> (Schrad. ex Fr.) Kummer	-	+	-	-	-	Fago-Lunarrietum redivivae
<i>Mycena pelianthina</i> (Fries) Quéel.	-	-	-	+	-	malo (+) strup.
<i>Russula fellaea</i> (Fries) Fries	+	-	-	+	-	Fago-Lunarrietum redivivae

Z * označene glive se razvijajo tudi lignikolno!

4.2.4. Terestrične glice v panonskih pragozdovih

B. Belinovec

Ime glice	mikorizna	razkraja steljo ali listni opad	terikolna	užitna	strupena	rastlinska združba
<i>Amanita citrina</i> (Schaeff.) S.F.Gray	+	-	+	(+)	malo (+)strup.	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Amanita rubescens</i> (Pers.ex Fr.) S.F.Gray	+	-	+	+	(su- + rova)	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Cantharellus cibarius</i> Fries	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Collybia hariolorum</i> (D.C.ex Fr.) Quél.ss. Fav., K.& R.	-	+	-	-	malo (+)strup.	Fago-Festucetum drymeiae
* <i>Coprinus micaceus</i> (Bull.ex Fr.) Fries	-	-	+	+	če jo (+uživamo z alkoholnimi piščami)	Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
<i>Cyathus striatus</i> (Huds.ex Pers.) Willd. ex Pers.	-	-	+	-	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Laccaria amethystina</i> (Bolt.ex Hooker) Murrill	+	+	+	+	-	Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
<i>Laccaria laccata</i> (Scop. ex Fr.) Berk.et Br.	+	+	+	+	-	Acero-Lunarietum redivivae
<i>Lactarius pergamenus</i> (Swartz ex Fr.) Fries	+	-	+	+	-	Fago-Festucetum drymeiae
<i>Lactarius piperatus</i> (L.ex Fr.) S.F.Gray	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Lactarius torminosus</i> (Schaeff.ex Fr.) S.F.Gray	+	-	+	(+)	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Lactarius vellereus</i> (Fr.) Fries	+	-	+	(+)	-	Fago-Lunarietum redivivae
* <i>Marasmius alliaceus</i> (Jacq.ex Fr.) Fries	+	+	+	+	-	Acero-Lunarietum redivivae in Fago-Festucetum drymeiae
* <i>Mycena crocata</i> (Schrad. ex Fr.) Kummer	-	+	+	-	-	Fago-Festucetum drymeiae in Fago-Lunarietum redivivae
<i>Mycena pura</i> (Pers. ex Fr.) Kummer	-	-	+	-	malo (+)strup. muskarin	Fago-Lunarietum redivivae in Fago-Vaccinietum myrtilli
<i>Peziza repanda</i> Persoon	-	-	+	-	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Psathyrella conopilea</i> (Fr.) Pears:et Dennis	-	-	+	-	-	Acero-Lunarietum redivivae
<i>Psathyrella gracilis</i> (Fr.) Quél.	-	-	+	-	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Psathyrella hydrophila</i> (Bull.ex Mérat) R.Mre.	-	-	+	+	-	Acero-Lunarietum redivivae
<i>Rozites caperata</i> (Pers.ex Fr.) P.Karsten	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Russula cyanoxantha</i> (Schaeff.ex Schw.) Fries	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Russula fellea</i> (Fr.) Fries	+	-	+	-	-	Fago-Festucetum drymeiae
<i>Russula virescens</i> (Schaeff.ex Zant.) Fries	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Xerocomus badius</i> (Fr.) Kuehn.ex Gilb.	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Xerocomus chrysenteron</i> (Bull.ex St.Amans) Quél.	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Xerocomus rubellus</i> (Krbh.) Quél.	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae
<i>Xerocomus subtomentosus</i> (L.ex Fr.) Quél.	+	-	+	+	-	Fago-Lunarietum redivivae

Z * označene glice se razvijajo tudi lignikolno.

5. SKLEPI

Pragozdova Donačka gora in Belinovec sta v istem ekološko vegetacijskem območju, zato ju obravnavamo skupaj. Razprostirata se na južnem obrobju Haloz. Loči ju le dolina, po kateri vodi cesta Rogatec - Žetale. Pragozd Donačka gora je na osojnem pobočju osrednjega dela Donačke gore (884 m), pragozd Belinovec pa na zahodnem, ovršnjem delu maceljskega pogorja, blizu izvira Sotle. Oba pragozdova pripadata panonskemu vegetacijskemu območju in ne subpanonskemu, kamor so ju uvrščali do zdaj fitocenologi. To ugotovitev so razjasnile in potrdile naše lastne raziskave in primerjalni študij literaturе iz madžarskega in jugoslovanskega panonskega prostora (Jovanović 1959, Soš 1962, Čolić 1967, Stefanović-Manuševa 1971 in Rauš 1978). Za gozdne se stoje tega območja je na vseh rastiščih, od svežih do vlažnih, značilna polna odsotnost iglavcev, namesto njih pa najdemo povsod gorski in ostrolistni javor. Ti gozdovi torej pripadajo redu Acereto platanoidis - Aceretalia pseudoplatani in zvezama Luzuleto pilosae - Luzulion albidae in Dentario bulbiferae - Galion odorati. Značilne rastlinske združbe panonskega prostora v nizkih legah so: Caricetum pilosae, Pulmonarietum officinalis in Galeopsidetum speciosae; v višjih legah pa: Alliarietum petiolatae, Vaccinietum myrtilli, Achilleetum distantis, Festucetum drymeiae in Lunarietum redivivae.

Pri raziskavah in inventarizaciji gliv v času med 5.5.1975 in 18.8.1978 smo zbrali v pragozdu Donačka gora 86 vrst gliv in prav toliko v pragozdu Belinovec. V pragozdu Donačka gora smo inventarizirali 77 vrst lignikolnih in 10 vrst terestričnih gliv - od teh se 3 vrste lahko razvijajo tudi lignikolno; skupaj 84 vrst gliv. Poleg teh je še gliva Cercospora microsora Saccardo obligatno biotrofna zajedavska gliva, ki povzroča sušenje lipovega listja (*Tilia platyphyllos*), gliva Tremella globospora Reid pa se pojavlja tudi v tem pragozdu kot hipersaprofit.

V pragozdu Belinovec smo določili 62 vrst lignikolnih in 27 vrst terestričnih gliv - od teh se lahko 3 vrste razvijajo tudi lignikolno. Torej jih je skupaj 86 vrst. V obeh pragozdovih je največ glivnih vrst v rastlinski združ-

bi Fago- in Acero-Lunarietum redivivae, manj v rastlinski združbi Festucetum drymeiae, še manj v rastlinski združbi Vaccinietum myrtilli, še manj v rastlinski združbi Alliarietum petiolatae, najmanj gliv pa se pojavlja v rastlinski združbi Achilleetum distantis.

Najpogostnejše in najbolj razširjene lignikolne glice v obeh pragozdovih so: dlakavi skladanec (*Stereum hirsutum*), rdečkasto-rjava krogličarka (*Hypoxylon fragiforme*), kresilka ali prava kresilna goba (*Fomes fomentarius*), pisanka (*Trametes versicolor*), Diatrype disciformis in črna možgančnica (*Exidia glandulosa*).

V panonskih pragozdovih rastejo tudi redke vrste gliv. Tako v pragozdu Donačka gora: *Chaetoporus nitidus*, *Inonotus obliquus*, *Lentaria delicata*, *Phlebia livida*, *Tremella globospora*, *Tyromyces subcaesius*; v pragozdu Belinovec pa: *Funalia extenuata* in *Gloeoporus pannocinctus*. Vse te glice so za Slovenijo prvič objavljene, razen *Tremella globospora* in *Tyromyces subcaesius*, o katerih smo že pisali (Hočevar-Tortič 1975 in Tortič-Hočevar 1977). Najdišče gniloživke *Lentaria delicata* pa ni prvič objavljeno samo za Slovenijo, temveč tudi za Jugoslavijo.

Nekatere vrste gniloživk so si izbrale tudi nove gostitelje. Tako je lipa (*Tilia platyphyllos*) nova gostiteljica za dlakavega skladanca (*Stereum hirsutum*) v pragozdu Donačka gora, gorski javor (*Acer pseudoplatanus*) pa je novi gostitelj za črno možgančnico (*Exidia glandulosa*) v pragozdu Belinovec.

6. DIE PANNONISCHEN URWÄLDER DONAČKA GORA UND BELINOVEC IM ÖSTLICHEN SLOWENIEN

(Mykoflora, Vegetation und Ökologie)

Z u s a m m e n f a s s u n g

Die Urwälder Donačka gora und Belinovec befinden sich innerhalb desselben Vegetationsgebietes und werden deshalb hier zusammen behandelt. Beide liegen am Südrand des Hügellandes Haloze im nordöstlichen Slowenien und werden voneinander nur durch das von der Strasse Rogatec-Žetale durchzogene Tal getrennt. Der Urwald Donačka gora liegt auf schattseitigem Hang des zentralen Teiles der Donačka gora (884 m), der Urwald Belinovec aber im westlichen Teil des Macelj-Gebirges (714 m), nahe dem Sotla-Ursprung. Beide Urwälder gehören dem pannonischen Vegetationsgebiet an und nicht dem subpannonischen, wie das bisher die Meinung der Pflanzensoziologen war. Dieses Problem trat auf und wurde gelöst während der eigenen Untersuchungen des Gebietes auf Grund von Vergleichen mit Literaturangaben aus dem ungarischen und jugoslawischen Raum Pannoniens (Jovanović 1959, Soč 1962, Čolić 1967, Stefanović-Manuševa 1971 und Rauš 1978).

Für die Waldbestände dieses Raumes ist auf allen frischen und feuchten Standorten charakteristisch das völlige Fehlen von Nadelbäumen, statt dieser kommen überall der Berg- und Spitzahorn vor. Wir reihen sie demnach in die Ordnung Acereto platanoidis - Aceretalia pseudoplatani ein, während die Verbundstufe zwei Verbände aufweist, und zwar das Luzuleto pilosae - Luzulion albidae auf trockeneren Standorten und das Dentario bulbiferae - Galion oordinati auf frischen und feuchten Standorten. Die charakteristischen Waldgesellschaften des pannonischen Raumes sind die Buchenwaldgesellschaften, und zwar in den Tieflagen das Caricetum pilosae, das Pulmonarietum officinalis und das Galeopsidetum speciosae; in den Hochlagen das Vaccinietum myrtilli, das Achilleetum distantis, das Festucetum drymeiae, das Alliarietum petiolatae und das Lunarietum redivivae. Bei der tabellarischen Darstellung der Waldgesellschaften wurden außer den Pilzen auch die Moos- und Flechtenarten voll-

ständig eingeschlossen.

Während der Geländearbeiten zwischen dem 5. Mai 1975 und dem 18. VIII. 1978 wurden in den beiden Urwäldern je 86 Pilzarten gesammelt. Im Urwald Donačka gora wurden 77 Arten lignikoler und 10 Arten terrestrischer Pilze (wovon drei Arten sich auch lignikol entwickeln können) zusammen 84 Arten inventarisiert. Dazu kommt die *Cercospora microsora* Saccardo als obligater biotropher parasitärer Pilz, der die Vertrocknung der Lindenblätter (*Tilia platyphyllos*) verursacht. *Tremella globospora* Reid erscheint auch in diesem Urwald als Hypersaprophyt.

Im Urwald Belinovec wurden 62 Arten lignikoler und 27 Arten terrestrischer Pilze bestimmt (zusammen 86 Arten), wovon drei Arten sich auch lignikol entwickeln können. Die Anzahl der innerhalb der einzelnen Waldgesellschaften auftretenden Pilzarten ist am grössten im Fago- und Acero-Lunarietum rediviae und fällt allmählich in der Reihenfolge: Restucetum drymeiae - Vaccinietum myrtilli - Alliarietum petiolatae - Achilleetum distantis, wobei natürlich die verschiedene Anzahl von Geländeproben innerhalb der einzelnen Waldgesellschaften eine Rolle spielt.

Die in den beiden Urwäldern verbreitetsten Pilzarten sind: *Diatrype disciformis*, *Exidia glandulosa*, *Fomes fomentarius*, *Hypoxylon fragiforme*, *Stereum hirsutum* und *Trametes versicolor*.

In diesen pannonischen Urwäldern wachsen auch mehrere seltene Pilzarten, so im Urwald Donačka gora *Chaetoporus nitidus*, *Inonotus obliquus*, *Lentaria delicata*, *Phlebia livida*, *Tremella globospora*, *Tyromyces subcaesius*; im Urwald Belinovec *Funalia extenuata* und *Gloeoporus pannocinctus*. Alle diese Pilzarten mit Ausnahme von *Tremella globospora* und *Tyromyces subcaesius* bedeuten für Slowenien erste Neufunde; über die beiden letzten Arten wurde schon berichtet (Hočevar-Tortić 1975 und Tortić-Hočevar 1977). Der Saprophyt *Lentaria delicata* ist neu auch für Jugoslawien.

Bei einigen Saprophyten wurden auch neue Wirtspflanzen festgestellt. Die Linde (*Tilia platyphyllos*) ist neuer Wirt für *Stereum hirsutum* im Urwald Donačka gora, der Bergahorn (*Acer pseudoplatanus*) für *Exidia glandulosa* im Urwald Belinovec.

7. LITERATURA

- Anko, B., 1978: O novih gozdnih rezervatih v Sloveniji. Varstvo narave II, Ljubljana, vol.11, 57-63.
- Bourdot, H. et A. Galzin, 1969: Hyménomycètes de France. Sceaux.
- Butin, H., H. Zycha, 1973: Forstpathologie. Stuttgart.
- Čolić, D., 1967: Šume masiva Jelove gore (zapadna Srbija) kao predela naročite prirodne lepote sa posebnim osvrtom na zajednice sa zelenikom (*Ilex aquifolium* L.). Zaštita prirode 34.
- David, A., 1974: Une nouvelle espèce de Polyporaceae: *Tyromyces subcaesius*. Travaux mycol. dédiés à R. Kuehner, num. spéc. du Bull. Soc. Linn. de Lyon, 119-126.
- Dennis, R.W.G., 1978: British Ascomycetes. Vaduz.
- Domański, S., 1965: Grzyby II. Warszawa.
- Domański, S. et al., 1967: Grzyby III. Warszawa.
- Domański, S., 1968: Grzyby zasiedlające drewno w Puszczy Białowieskiej. *Trametella extenuata* (Dur. et Mont.) Domański. Acta Soc. Bot. Polon. 37, 125-144.
- Eriksson, J., K. Hjortstam, L. Ryvarden, 1973, 1975, 1976, 1978: The Corticiaceae of North Europe. Volume 2, 3, 4, 5. Oslo, Norway.
- Fritzsche, W., K. Herschel, 1968: Beobachtungen an *Trametes extenuata* Dur. et Mont. im Leipziger Raume. Westfälische Pilzbriefe, Band VII., Heft 3-4, 48-56.
- Honczek, W., 1968: *Stereum insignitum* Quél. im Saarland gefunden. Westfälische Pilzbriefe, Band VII., Heft 3-4, 56-62.
- Hočevar, S., M. Tortić, 1975: Višja mikoflora v Krakovskem gozdu. Gozdarski vestnik 33, Ljubljana, 7-8, 337-365.
- Jahn, H., 1965: Die Stachelbärte (*Hericium*, *Creolophus*) und ihr Vorkommen in Westfalen. Westfälische Pilzbriefe, Band V., 90-100.
- Jahn, H., 1966/1967: Die resupinaten Phellinus-Arten in Mitteleuropa mit Hinweisen auf die resupinaten Inonotus-Arten und *Poria expansa* (Desm.) / = *Polyporus megaloporus* Pers. / . Westfälische Pilzbriefe, Band VI., Heft 3-6, 37-108.

- Jahn, H., 1968: Das Bisporatum antennatae, eine Pilzgesellschaft auf den Schnittflächen von Buchenholz. Westfälische Pilzbriefe, Band VII., Heft 3-4, 41-47.
- Jahn, H., 1970/1971: Resupinate Porlinge, Poria s.lato, in Westfalen und im nördlichen Deutschland. Westfälische Pilzbriefe, Band VIII., Heft 3, 41-68.
- Jahn, H., 1971: Stereoide Pilze in Europa mit besonderer Berücksichtigung ihres Vorkommens in der Bundesrepublik Deutschland. Westfälische Pilzbriefe, Band VIII., Heft 4-7, 69-176.
- Jahn, H., 1973: Einige in West-Deutschland (BRD) neue, seltene oder weniger bekannte Porlinge (Polyporaceae s.lato, 4. Tyromyces subcaesius A. David. 7. Ischnoderma resinosum (Fr.) P. Karsten und I. benzoinum (Wahlenb.) P. Karsten. Westfälische Pilzbriefe, Band IX, Heft 6-7, 94-96, 99-104.
- Jahn, H., 1977: Inonotus nodulosus (Fr.) P. Karsten und I. radiatus (Sow.ex Fr.) P. Karsten ein Vergleich. Westfälische Pilzbriefe, Band XI., Heft 3-4, 43-55.
- Jahn, H., 1979: Pilze die an Holz wachsen. Herford.
- Jovanović, B., 1959: Prilog poznavanju šumskih fitocenoza Goća. Glasnik šumarskog fakulteta, Beograd, 16, 167-186.
- Kreisel, H., 1961: Die phytopathogenen Grosspilze Deutschlands. Jena.
- Kreisel, H., 1976: Die Gattungen der Grosspilze Europas. Band VI., Heidelberg.
- Kubička, H., 1960: Die höheren Pilze des Kubani-Urwaldes im Böhmerwald. Česká Mykologie 14, 86-90.
- Marchand, A., 1971, 1973, 1975, 1976, 1977: Champignons du nord et du midi. Perpignan, Tome 1-5.
- Mlinšek, D., 1970: Pregled pragozdnih rezervatov v Sloveniji. Ljubljana.
- Mlinšek, D., 1978: Brauchen wir Urwald? Allgemeine Forstzeitschrift 24, München, 684-686.
- Peterlin, S., 1963-1964: Novi zavarovani naravni objekti. Pragozdn rezervat na Donački gori. Varstvo narave II-II, 223-225.
- Pilát, A., 1957: Übersicht der europäischen Auriculariales und Tremellales unter besonderer Berücksichtigung der tschechoslowakischen Arten. Praha. Acta Musei nationalis Pragae. Vol.XIII.B., No.4, 115-210.

- Piskernik, M., 1976: Vegetacija bukovih gozdov Evrope. Poskus tipološke strnitve. Gozdarski vestnik XXXIV, Ljubljana, 6, 245-258.
- Pouzar, Z., 1971: Notes on taxonomy and nomenclature of *Ischnoderma resinosum* (Fr.) P.Karsten and *I.benzoinum* (Wahlenb.) P.Karsten. Česká Mykologie 25, 15-21.
- Rauš, Dj., 1978: Šumske zajednice hrasta kitnjaka na Kalniku. Spominski zbornik M.Wraberja 1905-1972. Poročila vzhodno-alpsko dinarskega društva za proučevanje vegetacije. Slovenska akademija znanosti in umetnosti 14, Ljubljana, 325-340.
- Reid, A.Derek, 1974: A Monograph of the British Dacrymycetales. Trans.Br. Mycol.Soc.62, 433-494.
- Schmitt, J.A., 1972: Neufunde des braunsamtigen Schichtpilzes *Stereum insignitum* Quél. in Saarland. Westfälische Pilzbriefe, Band IX., Heft 1, 14-16.
- Soč, R., 1962: Systematische Übersicht der pannonischen Pflanzen-gesellschaften V. Die Gebirgswälder I.. Acta Bot. Acad.Sci.Hung. Budapest, VIII., 3-4, 335-370.
- Stefanović, V., L. Manuševa, 1971: Šumska vegetacija i zemljišta na andezitu i dacitu istočne Bosne. Radovi Šumarskog fakulteta i Instituta za šumarstvo u Sarajevu. G.XV.,(1970, knjiga 15), sveska 1-3, 1-76.
- Tortić, M., S.Hočevar, 1977: Some lignicolous macromycetes from Krakovski gozd new or rare in Yugoslavia. Acta Botanica Croatica 36, Zagreb, 145-152.
- Tortić, M., M.Jelić, 1972: *Stereum insignitum* Quél. and *Stereum subtomentosum* Pouz. in Yugoslavia. Acta Botanica Croatica 31, 199-206.
- Wojewoda, W., 1975: Gatunki rodzaju *Tremella* pasożytniące na grzybach. Wiadom. Bot.19, 119-123.
- Wraber, M., 1949: Pragozd v Evropi. Varstvo spomenikov 2, 123-126.
- Wraber, M., 1970: Topografski, ekološki in socioološki podatki o sloven-skih pragozdovih. Posebno izdanje Akademije nauka i umjetnosti BiH (Sarajevo), 15, 91-102.